

*XVIII international scientific conference
Stockholm. Sweden
28-29.10.2025*

THEORETICAL AND PRACTICAL PERSPECTIVES OF MODERN SCIENCE

*Proceedings of the XVIII International
Scientific and Practical Conference*

28-29 October 2025

STOCKHOLM. SWEDEN

2025

UDC 001.1

BBC 1

XVIII International Scientific and Practical Conference «Theoretical and practical perspectives of modern science», October 28-29, 2025, Stockholm. Sweden. 115 p.

ISBN 978-91-65424-44-9

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.17513357>

Publisher: «SC. Scientific conferences»

Main organization: artmedia²⁴

Editor: Hans Muller

Layout: Ellen Schwimmer

The conference materials are in the public domain under the CC BY-NC 4.0 International license.

The publisher is not responsible for the materials published in the collection. All materials are provided in the author's edition and express the personal position of the participant of the conference.

The sample of the citation for publication is SevdA Aghayeva Aydin kizi, Aynur Rzayeva Elman kizi FAMOUS AZERBAIJAN WOMEN XVIII International Scientific and Practical Conference «Theoretical and practical perspectives of modern science», October 28-29, 2025, Stockholm. Sweden. Pp. 19-22, URL: <https://sconferences.com>

Contact information

Website: <https://sconferences.com>

E-mail: info@sconferences.com

Content

Agricultural sciences

- Mirzakhodjayev B.A., Mirzakhodjayev A., Tajanova A.T., Radjabov I.B.**
EFFECT OF SUBLIMATION DRYING OF BOMBYX MORI L. COCOONS ON THE PHYSICO-CHEMICAL PROPERTIES OF SERICIN AND THE TECHNOLOGY OF SILK REELING 4
- E.E. Safiyev, N.Y. Seyidaliev**
THE EFFECT OF DIFFERENT TILLAGE DEPTHS, IRRIGATION METHODS, AND FERTILIZER RATES ON THE BRANCHING OF SOYBEAN, THE NUMBER OF PODS AND SEEDS PER PLANT, AND THE SEED MASS 7

Biological sciences

- Saulet Karimova, Akmaral Issayeva, Assel Tleukeeva**
CELLULOSE OF JERUSALEM ARTICHOKE: RELATIONSHIP BETWEEN ELEMENTAL COMPOSITION, STRUCTURE AND BIOTECHNOLOGICAL PROPERTIES 12

Chemical sciences

- Koryun A. Mantashyan**
APPLICATION AND ADAPTATION OF CERTAIN CHEMICAL ANALYSIS METHODS FOR THE RESEARCH OF HETEROPHASE PROCESSES OF CuSO_4 AND NATURAL QUARTZITES CRE-CONVERSION 14

Economic sciences

- Seyidmahir Zakizade Samir**
THE INVESTMENT POTENTIAL OF INFRASTRUCTURE PROJECTS AND THE PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP MODEL IN THE KARABAKH AND EASTERN ZANGEZUR ECONOMIC REGIONS 18
- Elshad Yusifov, Huseyn Zakirov**
COMPARATIVE ANALYSIS OF THE IMPACT OF DIGITALIZATION ON PROJECT DURATION AND COSTS IN CONSTRUCTION PROJECTS 21

Historical sciences

- Kogambayeva Nazerke**
HISTORICAL GEOGRAPHY OF SOUTHERN KAZAKHSTAN IN THE LATE MIDDLE AGES 27
- Saparali Aruzhan**
HISTORICAL DEVELOPMENT OF ALMATY'S PARKS FROM THE 19TH TO THE 21ST CENTURY: A METHODOLOGY FOR CREATING AN INTERACTIVE URBAN GREENING MAP 38
- Aghayeva SevdA Aydin**
"IRON FIST" – THE EPIC OF OUR VICTORY 49

Medical sciences

- Andasheva Bermet**
THE INFLUENCE OF STRESS AND PSYCHOSOMATIC FACTORS ON THE DEVELOPMENT OF CARDIOVASCULAR DISEASES 56

Philological sciences

- Huseinova Aybaniz Maharram gizi**
TIME AND MEMORY MOTIFS IN BAKHTIYAR VAHABZADEH'S WORKS: POETICS AND IDEOLOGY 61
- Hajiyeva Sevinc Maharram gizi, Hasanova Shafag Chingiz gizi**
NATIONAL IDENTITY IN AZERBAIJANI AND TURKISH LITERATURE: A COMPARATIVE STUDY OF BAKHTIYAR VAHABZADE AND YAHYA KEMAL BEYATLI 64
- Ahmadova Samira Tofiq gizi, Safarli Gunal Elyar gizi**
THE ROLE OF NONVERBAL COMMUNICATION IN POLITICAL DISCOURSE: HIDDEN MESSAGES 67

Philosophical sciences

- Viktoriia Datsenko**
THE GROWING ROLE OF ART IN SHAPING MORAL GUIDELINES IN TIMES OF CRISIS 70

Physical sciences

Antonov Alexander Alexandrovich

DARK MATTER AND DARK ENERGY, WHICH ARE INEXPLICABLE IN THE MICROCOSM, ARE UNIVERSES AND ANTI-UNIVERSES OF THE HIDDEN MULTIVERSE

72

H.C. Kasamanli, K.M. Suleymanov, N.G. Askerli, R.I. Asgerova

STUDY OF PbTe SEMICONDUCTOR FILMS IMPLANTED WITH ARQON (Ar+) IONS

90

Political sciences

Ibragimov Almas Abdimalikuly, Kopezhanova Danagul Edigeikyzy

THE TRANSFORMATION OF SOCIAL POLICY IN KAZAKHSTAN: THE BALANCE BETWEEN SOCIAL DEPENDENCY AND DIGITAL RESPONSIBILITY

94

Psychological sciences

Tulebayeva Malika, Slanbekova Gulnara

EMOTIONAL REGULATION STRATEGIES AND PROBLEMATIC INTERNET USE: A CONTEMPORARY PERSPECTIVE

105

Technical sciences

Ayshana Khalafova, Kamala Aliyeva

GREEN TECHNOLOGY AND INNOVATIVE SMART SORTING ROBOTS

109

Agricultural sciences

EFFECT OF SUBLIMATION DRYING OF BOMBYX MORI L. COCOONS ON THE PHYSICO-CHEMICAL PROPERTIES OF SERICIN AND THE TECHNOLOGY OF SILK REELING

Mirzakhodjayev B.A.

*D.Sc., Senior Researcher, Sericulture Mechanization Laboratory,
Scientific-Research Institute of Sericulture,
Tashkent, Republic of Uzbekistan*

Mirzakhodjayev A.

*Ph.D., Head of the Laboratory for Mechanization of Sericulture,
Scientific-Research Institute of Sericulture,
Tashkent, Republic of Uzbekistan*

Tajanova A.T.

Doctoral student, Scientific-Research Institute of Sericulture

Radjabov I.B.

Doctoral student, Scientific-Research Institute of Sericulture

Abstract

The improvement of silk reeling technology is closely related to the study of the structure and properties of sericin - the main adhesive protein of the *Bombyx mori* L. cocoon shell. Under conventional cocoon drying conditions, partial denaturation of sericin occurs, reducing its solubility and impairing the reelability of the filament. This work investigated the effect of sublimation (lyophilization) drying on the physicochemical characteristics of sericin. It was found that during sublimation at the cryohydrate point ($-10...-13$ °C, 40 Pa), sericin retained its native structure, acquired high lyophilicity, and instantly dissolved in water within 0–100 °C. Improved reelability of dry cocoons without steaming was observed. The results open up possibilities for industrial automation of reeling and the production of bioactive sericin forms for medical and packaging applications.

Keywords: sericin, sublimation drying, *Bombyx mori*, lyophilization, cocoon filament, solubility, reeling, biomaterials.

Introduction

The rational processing of *Bombyx mori* L. cocoons and achieving complete reeling of the silk filament remains a key challenge for the silk-reeling industry. Practical observations show that with conventional technology up to 15% of silk mass in the cocoon shell remains unreleased, leading to significant material losses and reduced silk yield. The main cause is the high strength of the inner cocoon layers, determined by the structural features of the adhesive protein sericin, which binds fibroin fibers into a single filament.

Sericin is a complex hydrophilic protein rich in amino acids with polar side chains (serine, asparagine, glutamine, etc.), which gives it a strong ability to bind water. However, at temperatures above 90–95 °C during steaming and convective drying, partial coagulation of the protein chains occurs, accompanied by loss of solubility and adhesive plasticity. This phenomenon, known as thermal denaturation, directly affects the technological reelability of cocoons.

Attempts to compensate for this effect by introducing chemical reagents (alkaline additives, detergents, etc.) into the steaming bath lead to changes in the microstructure of the filament and deterioration in silk quality. Moreover, such methods are environmentally unsafe and inconsistent with modern principles of sustainable production.

Sublimation drying (lyophilization), on the other hand, is based on removing moisture from a frozen material by sublimating ice under reduced pressure. This process eliminates the liquid water phase, minimizing structural changes in proteins and other biopolymers. Applied to sericin, this method appears promising, as it preserves the native conformation of the protein matrix, including its hydration shell.

While lyophilization has been widely used for the preservation of pharmaceuticals and biotechnological products (enzymes, vaccines, serum proteins), its influence on the physicochemical

properties of cocoon sericin from *Bombyx mori* has remained virtually unexplored. This study aimed to fill that gap and determine how changes in dehydration conditions affect sericin behavior during subsequent technological processing.

Research objective: to experimentally determine how sublimation drying alters sericin structure and solubility, establish optimal process parameters, and assess their influence on the quality of reeled silk.

Materials and Methods

The experiments were conducted at the Sericulture Mechanization Laboratory of the Scientific-Research Institute of Sericulture (Tashkent, Uzbekistan). Cocoons of the *Bombyx mori* hybrid «Mayin Tola» - characterized by stable morphology and good reelability - were used.

Sericin gel was extracted from fresh cocoon shells by soaking in tap water at 70 °C. The obtained mass was divided into two parts: one subjected to convective drying at 90 °C, and the other to sublimation drying.

Lyophilization was carried out using a Scientz-50F/A unit under the following conditions:

- freezing to –40 °C;
- vacuum ≤ 40 Pa;
- primary drying at –10...–13 °C (cryohydrate zone);
- gradual heating of shelves to +30 °C;
- total duration 18–20 h, layer thickness 0.5–1 cm.

After the process, samples were sealed and stored at room temperature.

Physico-chemical analysis included:

1. Moisture content (gravimetric method);
2. Degree of hydration (water vapor sorption method);
3. Solubility in water at 0, 20, 40, 60, 80 °C;
4. Microstructure via scanning electron microscopy ($\times 27\,000$);
5. Adhesive strength of sericin (gel dilution rate);
6. Cocoon reelability and filament breakage frequency on a laboratory reeling unit.

For long-term stability assessment, some samples were stored for 9 months in sealed bags, followed by repeated solubility and plasticity tests.

Results and Discussion

Structural changes in sericin

Morphological analysis revealed significant differences between sericin obtained by convective and sublimation drying. Convectively dried samples had a glassy, dense, cracked surface indicating shrinkage and partial destruction of protein microfibrils. In contrast, lyophilized sericin formed a loose, porous mass composed of spherical particles (0.2–0.5 μm) aggregated into weak clusters. This morphology suggests minimal internal stress during dehydration and preservation of the spatial protein configuration. Spherical particle shape is typical for globular proteins dried under freezing conditions, where ice sublimation prevents matrix collapse.

Solubility and lyophilicity

Convectively dried sericin dissolved only above 80 °C, remaining nearly insoluble at 40 °C. In contrast, lyophilized sericin dissolved instantly even at 0–1 °C, demonstrating strong lyophilicity - an essential property for silk reeling processes, where rapid dissolution of the adhesive layer ensures uniform filament separation. This effect is explained by the preservation of hydrogen bonds and the hydration shell around sericin macromolecules. In convective drying, these bonds are disrupted and the chain collapses into an insoluble amorphous mass. Lyophilization, however, allows a gentle dehydration path, maintaining reversible water-binding capacity confirmed by increased vapor sorption (up to 18–20% of mass).

Hydration characteristics

At a sublimation temperature of –10 °C, sericin retained more bound water than samples dried at +60 °C. This higher hydration fraction improved mechanical properties: the rehydrated gel showed higher visco-plasticity and lower adhesion to fibroin fibers. Low-temperature dehydration preserves hydrogen-bond networks responsible for protein flexibility and gel elasticity. Thus, sublimation drying maintains sericin's native properties - its ability to transition from glassy to gel state without tertiary structure loss.

Technological aspects of reeling

The most notable practical advantage appeared in cocoon reeling. Cocoons dried by sublimation could be reeled without steaming - immersion in water at +35 °C for 3–5 minutes was sufficient to restore surface plasticity. This eliminated the steaming stage, reducing energy and water consumption.

During reeling tests with lyophilized cocoons:

- filament breakage decreased by 1.5–1.7×,
- filament diameter uniformity increased by 10–12%,
- labor intensity reduced by 20–25%.

Additionally, the filament surface was smoother with fewer sericin shell defects. This occurs because sericin no longer forms dense insoluble films and is easily removed during winding.

Hence, lyophilization significantly improves processing efficiency and supports partial or full automation of reeling operations.

Stability of sericin during storage

After 9 months in sealed packaging, lyophilized sericin retained full solubility and gel-forming capacity without any mass loss or denaturation signs, while convectively dried samples partially gelatinized and became less soluble. Thus, lyophilization not only preserves protein properties but also enhances aging stability - vital for industrial cocoon storage and intermediate materials.

Potential applications

Preservation of sericin's native structure opens new uses beyond silk reeling. Soluble sericin exhibits antioxidant, antibacterial, and wound-healing activities, making it valuable for medical, cosmetic, and packaging materials. Lyophilized sericin can be used for bioactive films, hydrogels, edible coatings for fruits and vegetables, and even as a bioadditive to artificial silkworm diets, improving larval immunity. The gentle dehydration regime also retains amino acid residues, enabling biotechnological applications - enzyme immobilization or production of medical-grade silk with controlled properties.

Conclusion

Sublimation drying of Bombyx mori L. cocoons is an effective method for preserving the natural properties of silk proteins. Lyophilized sericin maintains its native structure, demonstrates high solubility across 0–100 °C, and readily forms gels. Convective drying causes partial denaturation and dense amorphous mass formation, while sublimation yields a porous hydrated structure—reducing adhesion and enabling reeling without steaming.

The application of sublimation technology:

- reduces water and energy consumption;
- decreases filament breakage;
- improves silk quality and uniformity;
- extends storage life of cocoons and intermediates;
- enables automation of silk reeling.

Lyophilized sericin is also promising as a biocompatible raw material for medicine, packaging, and agriculture. Therefore, sublimation drying is not merely a preservation method - it is a technological innovation capable of transforming traditional sericulture into a sustainable, high-tech industry.

References

1. Schneid S., Gieseler H. PAT in freeze drying: monitoring of product resistance using non-invasive NIR-spectroscopic TDLAS measurements. *Proc. 7th World Meeting on Pharmaceutics, Biopharmaceutics and Pharmaceutical Technology*, Valetta, Malta, 2010.
2. Silja von Graberg. Freeze drying from small containers: heat and mass transfer and implications on process design. *Erlangen-Nürnberg Univ., Diss.*, 2011 – 163 p.
3. Patel S.M., Lobo B., Shah A. Practical considerations for freeze-drying process design and scale-up. *American Pharmaceutical Review*.
4. Gieseler H. Process analytical technology for freeze-drying: cycle optimization in the laboratory. *European Pharmaceutical Review*, Issue 1, 2007.
5. Mirzakhodjajev B.A. et al. (2025). Some modes of steaming silkworm cocoons dried by sublimation. *Annali d'Italia – Florence, Italy*, 2021, No 19, Vol. 1, pp. 48–51.

THE EFFECT OF DIFFERENT TILLAGE DEPTHS, IRRIGATION METHODS, AND FERTILIZER RATES ON THE BRANCHING OF SOYBEAN, THE NUMBER OF PODS AND SEEDS PER PLANT, AND THE SEED MASS

E.E. Safiyev

Doctoral student

Scientific advisor: **N.Y. Seyidaliev**

Doctor of Agricultural Sciences, Professor,
Azerbaijan State Agricultural University

Abstract

In the experiment, when plowing was carried out at a depth of 15–20 cm, pivot irrigation was applied, and a fertilizer rate of N80P60K40 kg/ha was used, the number of branches per plant was 12.4. Under the same plowing and irrigation conditions, but with a fertilizer rate of N100P80K50 kg/ha, the number of branches per plant increased to 14.5. With drip irrigation, these values were even higher — 14.7 and 16.8, respectively. When plowing was carried out at a depth of 20–25 cm, the number of branches was higher overall — 13.6, 16.6, 17.9, and 19.5. This clearly shows that deeper plowing, drip irrigation, and higher fertilizer rates (N100P80K50 kg/ha) significantly increase the number of branches per plant.

In the variant with 20–25 cm plowing, drip irrigation, and N80P60K40 kg/ha fertilizer, the number of pods per plant was 24.3, the number of grains per plant was 48.8, and the seed mass per plant was 12.7 g. In the variant with drip irrigation and N100P80K50 kg/ha fertilizer, these figures increased to 27.4 pods, 56.7 grains, and 14.0 g seed mass per plant.

Keywords: branch height, number of pods, number of grains, seed mass, fertilization, irrigation.

Ключевые слова: высота ветвей, количество бобов, количество семян, масса семян, удобрение, орошение.

Thus, in irrigated gray-brown (chestnut) soils, mineral fertilizers applied against the background of soil cultivation after barley harvesting have a significant effect on soybean branching. Under both soil cultivation backgrounds, the number of branches per plant was higher at the fertilizer rate of N100P80K50 kg/ha. Naturally, the greater the number of well-developed branches in the plant and the more fruiting organs there are on those branches, the higher the yield and quality of the product will be.

The cultivation system applied for soybean should ensure the creation of a sufficiently deep and loose soil layer, effective control of weeds, and the accumulation and preservation of soil moisture. This can be achieved through stubble field leveling, mulching, deep soil cultivation at a depth of 25–30 cm, and semi-fallow frost plowing. If the plow layer is shallow, deep tillage should be carried out with soil deepeners. In arid regions, snow retention is performed during frost plowing. Pre-sowing soil preparation is similar to that for heat-loving, late-sown crops.

Seeds intended for sowing must be cleaned of other impurities and treated with a special rhizotron preparation, as bacteria of other legume crops do not form root nodules on soybeans. Sowing should be carried out when the soil at the seed placement depth has warmed to 10–12°C, in a row-spacing system of 45 cm, and in areas with insufficient moisture — with 60 cm between rows. Two-row soybean sowing can also be performed using this scheme. The sowing rate depends on the seed size and cultivation region, amounting to 500–700 thousand or 40–80 kg of viable seeds. The sowing depth is 4–6 cm, and in light soils and dry weather up to 8 cm. After sowing, rolling is carried out in the field. Later, according to the annual calendar plan, the necessary agrotechnical measures are implemented at optimal times.

Increasing the productivity and quality of field crops is one of the main ways to boost production in our country's grain-growing and fodder sectors. Based on the study of scientific research projects and advanced farm data from the lowland and foothill regions of our republic, it is considered appropriate to obtain two harvests per year from irrigated lands that are watered once. In stubble crops, fodder plants such as maize, sorghum, barley, beet, sunflower, soybean, green pea, and others provide a large amount of high-quality fodder.

Another importance of soybean lies in strengthening the feed base of livestock farming, improving product quality, and reducing production costs. A deficiency of food protein is observed in

many countries around the world. The protein deficit in these countries is mainly compensated through livestock products. To solve this problem, it is more advisable to cultivate plants with a high protein content. One of these plants is soybean — a technical and fodder crop. Its composition is rich in unique essential vitamins, making it a valuable raw material for food production.

Materials and Methods:

The experiment was carried out in the territory of the Samukh district, in the Jeyranchol massif. The research work was conducted using the methods developed by B.A. Dospekhov, N.N. Baranov, and S.Z. Allahyarov.

The study investigated the effect of different tillage depths, irrigation methods, and fertilizer rates on soybean branching, the number of pods and seeds per plant, and seed weight.

The practical significance of the work lies in the fact that, as a result of multi-factor agrotechnical measures, the positive characteristics of the studied variety have been determined.

Results and Discussions.

According to V.N. Zaytsev, soybean cultivation also has great agrotechnical importance. Like other leguminous plants, the nodule bacteria living on the roots of this plant have the ability to assimilate atmospheric nitrogen. Soybean absorbs 70% of its nitrogen demand from the atmosphere. In crop rotation, soybean improves the nitrogen balance of the soil, allowing 30–40% savings in nitrogen fertilizers; therefore, it is considered one of the best preceding crops, especially for cereals [5, p.359–369].

In studies conducted by S.A. Osmanova in the western region, the effects of soil cultivation and fertilizers on the quality indicators of winter wheat under irrigation conditions were studied. It was determined that soil cultivation and fertilizers increased the grain quality indicators compared to the control (non-fertilized) variant. In traditional tillage, the quality indicators were noticeably higher than under minimal tillage. Thus, as a result of the influence of traditional tillage and fertilizers, the vitreousness in wheat grain increased by 2.7–12.8%, wet gluten by 0.6–2.1%, and protein by 0.3–1.3%, while under minimal tillage vitreousness increased by 2.4–11.5%, wet gluten by 0.5–1.9%, and protein by 0.2–1.2% compared to the control (non-fertilized) variant. In both tillage methods, the highest results were observed in the humus 10 t/ha + N90P90K60 variant. When applying soil cultivation and fertilizers under winter wheat, it is known that the results of mathematical analyses conducted between yield and quality indicators show that the correlation coefficient of these characteristics changed over time and among variants [1, p.194–197].

An employee of the former Cotton Research Institute, D.S. Marlamova, in her article titled *Technology of Cotton Cultivation Without Plowing*, states that in recent years, many countries have preferred to cultivate soil at a depth of 5–7 cm, achieving this by developing no-till farming systems. Currently, 21% of the cultivated areas in the USA, 57% in Canada, 50% in Latin America, and 70% in Paraguay use no-till farming. From an economic efficiency standpoint, this technology remains stable in agriculture. For many years in our country, the most important soil cultivation practice was deep plowing with turning the soil layer (frost plowing). In the conducted studies, traditional soil cultivation (under cotton) and no-till cultivation were comparatively examined. It was concluded that under traditional soil cultivation (25–27 cm plowing), the production cost increased due to the energy and labor required for frost plowing before sowing, field preparation, and soil cultivation. Under no-till technology, soil compaction is prevented because fewer operations are required. Soil porosity increases, and as a result, the soil bulk density decreases. In other words, due to the activity of microorganisms, a favorable environment is created in the soil, which increases its fertility.

According to many authors, solving the protein problem and increasing the production of legume crops, including soybeans, is possible through the application of new cultivation technologies depending on biological characteristics and variety [8, p.71–74]. O.Q. Chumarliev, N.P. Melikhova, and E.V. Zinchenko note that soybean is a crop sensitive to soil cultivation, preceding crops, field weed infestation, and soil moisture [37, p.99]. According to many Russian scientists, under the conditions of production intensification and specialization, it is extremely important to ensure the proper placement of crops in the field, crop rotation system, correct selection of preceding crops, and appropriate soil cultivation methods to increase the productivity and quality of agricultural crops [6, p.215–220]. V.S. Abasov and other researchers state that soybean is a universal and technical crop. Since the chemical composition of soybean is very rich in nutrients, it is used as a food, industrial, and valuable agricultural plant. Increasing plant protein production is one of the main tasks facing biology and agricultural science [2, p.43]. The main issue facing agricultural science is to increase soil fertility and improve the productivity and quality of agricultural crops, with the main factor being the proper implementation of soil cultivation [3, p.387].

According to other authors, obtaining high yields from soybean varieties is possible when suitable varieties are selected, optimal soil cultivation practices are applied, and fertilizers and chemical agents are used correctly [7, p.88–95]. Shabalda O.Q., Voyskovoy A.I., and Golub A.S. note that minimizing soil cultivation against the background of herbicide use allows obtaining 2.35 t/ha of soybean seed yield and saving 21–36% on fuel and lubricants [10, p.31–35]. Soybean, being a highly profitable crop in the agricultural sector, has great economic, ecological, and social importance. Among leguminous crops in the world, soybean ranks first in oil production. The soybean cultivation area amounts to 120 million hectares, accounting for 60% of the vegetable oil produced, and in 2015 soybean production reached 320 million tons. In Russia's Krasnodar region, soybean grain yield was 2.0 t/ha, which was economically profitable. The effect of different tillage depths, irrigation methods, and fertilizer rates on soybean branching is shown in Table 3.2.

At a plowing depth of 15–20 cm, with pivot irrigation applied and a fertilizer rate of N80P60K40 kg per hectare, the number of branches per plant during the seed maturation phase was **12.4**. In the variant with pivot irrigation and a fertilizer rate of N100P80K50 kg per hectare, the number of branches per plant during the seed maturation phase was **14.5**. At the same 15–20 cm plowing depth, with **drip irrigation** and a fertilizer rate of N80P60K40 kg per hectare, the number of branches per plant during the seed maturation phase was **14.7**, while with drip irrigation and N100P80K50 kg per hectare fertilizer rate, the number of branches was **16.8**.

At a plowing depth of 20–25 cm, with **pivot irrigation** and N80P60K40 kg fertilizer rate per hectare, the number of branches per plant during the seed maturation phase was **13.6**, and with pivot irrigation and N100P80K50 kg fertilizer rate, the number was **16.6**. In the variant with **drip irrigation** at the same 20–25 cm plowing depth, and N80P60K40 kg fertilizer rate, the number of branches per plant during the seed maturation phase was **17.9**, while with drip irrigation and N100P80K50 kg fertilizer rate per hectare, the number was **19.5** [4, p.120–122].

As seen, the applied agrotechnical measures have had varying effects on the number of branches per soybean plant. For instance, in the variant with **15–20 cm plowing depth, pivot irrigation, and N80P60K40 kg fertilizer rate**, the number of branches per plant was **12.4**, while under the same plowing and irrigation conditions with **N100P80K50 kg fertilizer rate**, the number was **14.5**. With **drip irrigation**, these indicators were higher — **14.7** and **16.8**, respectively. In the **20–25 cm plowing depth** variants, the number of branches was higher — **13.6**, **16.6**, **17.9**, and **19.5**. It is once again evident that in variants with **deeper plowing, drip irrigation systems, and N100P80K50 kg fertilizer rate per hectare**, the number of branches per plant was significantly higher.

Table 1

Effect of Different Tillage Depths, Irrigation Methods, and Fertilizer Rates on Soybean Branching (number per plant)

Variants			Number of Branches per Plant
Plowing Depth (cm)	Irrigation Method	Fertilizer Rate (kg/ha)	
15-20 cm	Pivot irrigation	N ₈₀ P ₆₀ K ₄₀	12.4
		N ₁₀₀ P ₈₀ K ₅₀	14.5
	Drip irrigation	N ₈₀ P ₆₀ K ₄₀	14.7
		N ₁₀₀ P ₈₀ K ₅₀	16.8
20-25 cm	Pivot irrigation	N ₈₀ P ₆₀ K ₄₀	13.6
		N ₁₀₀ P ₈₀ K ₅₀	16.6
	Drip irrigation	N ₈₀ P ₆₀ K ₄₀	17.9
		N ₁₀₀ P ₈₀ K ₅₀	19.5

The world's largest soybean exporters are the USA, Brazil, and Argentina, and the area of soybean cultivation continues to expand every year. In soybean green mass, there are 217 grams of digestible protein per feed unit, in feed beans 218 grams, in vetch 201 grams, and in green peas 175 grams. In soybean grain, there are 223 grams of digestible protein per feed unit, in lupine 245 grams, in green peas 158 grams, in sainfoin 186 grams, in vetch 210 grams, and in feed beans 211 grams.

The main reasons for further expanding soybean cultivation areas are not only to minimize the country's dependence on imported feed for livestock but also due to the high export potential of the crop. Although Azerbaijan currently provides 98% of its domestic demand for poultry products, more than 85% of feed supply in this sector depends on imports. A large portion of imported feed consists of soybeans, which means a significant outflow of foreign currency from the country.

While the value of this crop is more directly felt by poultry and dairy producers, crop farms are still not very interested in its cultivation. Soybean is valuable not only as a crop but also beneficial for the soil.

When grown in rotation with cereals or corn, soy enriches the soil with nitrogen. Since it ensures the natural atmospheric nitrogen cycle in the soil, it has a low demand for nitrogen fertilizers. It is also less water-demanding than corn or cotton.

In Azerbaijan, to strengthen feed production and reduce import dependency in this sector, "AzerSugar" LLC has already taken relevant steps. In 2023, test sowings of soybeans were carried out on 38 hectares, and it was determined that this crop can be grown in irrigated conditions in Azerbaijan both as a main and as a secondary crop. Valuable experience has been gained in soybean cultivation, and in 2024, efforts are underway to expand soybean planting areas.

Because soybeans are rich in protein, they are cultivated for food, feed, and technical purposes.

Soybean is a plant sensitive to fertilization. Experiments have shown that to produce 20 centners of grain yield, soybean absorbs 142 kg of nitrogen (N), 32 kg of phosphorus (P_2O_5), and 35 kg of potassium (K_2O). It is advisable to apply 150 kg of ammophos fertilizer under the main plowing. Up to 60 kg of urea is applied together with sowing. Since soybean fixes atmospheric nitrogen and accumulates it in the soil, nitrogen fertilizer is only needed during the initial germination and early growth stages of the seeds. In later stages, nitrogen feeding negatively affects the development of nitrogen-fixing bacteria in the roots. At the same time, it is considered appropriate to carry out one foliar feeding with complex microfertilizers during the vegetation period.

For the initial weed control, spraying the soil with a soil herbicide immediately after sowing is considered an effective early-stage measure. In later stages, when weeds appear, additional herbicide spraying should be performed. In small farms, cultivation at a depth of 6–8 cm can be done; however, the cultivator cannot destroy all weeds. During the vegetation period, insecticides are used against spider mites and leaf-eating insects, and fungicides are used against diseases.

Mainly, chestnut, light-chestnut, and gray-brown soils with good water supply are suitable for soybean. In crop rotation, soybean can be cultivated after cereals, corn, and cotton, but should not be planted after soybean, sunflower, annual grain-legumes, or perennial leguminous forage crops. Soybean is a heat- and moisture-loving crop. During flowering and maturation, it requires a temperature of 18–25°C. Seeds germinate at 6–8°C, and seedlings can tolerate spring frosts around 2–5°C. The plant requires the most water during the flowering and seed-filling stages. The transpiration coefficient is about 600. The flowering phase lasts 15–40 days, and up to 80 days in late-maturing varieties. Soybean is a short-day plant. Apart from saline and alkaline soils, other soil types are suitable for soybean. It grows best in neutral soils with a pH of 6.5–7.0.

For sowing, R1 reproduction variety seeds should be used. Before sowing, seeds must be treated with azotobacter, bioprotectors, and fungicides. Seed treatment can be performed by the semi-dry method. Depending on the seed mass, 50–90 kg (400–600 thousand viable seeds) should be sown per hectare. Soybean can be sown in rows with 45–60 cm spacing using the point-row method. Sowing is carried out when the soil temperature in the sowing layer reaches 10–12°C. Seeds are sown in moist soil, or irrigation is carried out immediately after sowing.

The effect of different tillage depths, irrigation methods, and fertilizer rates on the structural indicators of the soybean variety Sigaliya is presented in Table 3.3.

At a plowing depth of 15–20 cm, with pivot irrigation and a fertilizer rate of N80P60K40 kg/ha, the number of pods per plant was 17.6, the number of seeds per plant was 36.2, and the total seed weight per plant was 7.8 g. With pivot irrigation and N100P80K50 kg/ha fertilizer rate, the number of pods per plant was 20.6, the number of seeds per plant was 38.5, and the seed weight per plant was 8.6 g.

At the same 15–20 cm plowing depth, with drip irrigation and N80P60K40 kg/ha fertilizer rate, the number of pods per plant was 23.6, the number of seeds per plant was 45.1, and the total seed weight per plant was 8.9 g. Under drip irrigation and N100P80K50 kg/ha, the number of pods per plant was 25.8, the number of seeds per plant was 54.6, and the total seed weight per plant was 12.1 g.

At a plowing depth of 20–25 cm, with pivot irrigation and N80P60K40 kg/ha, the number of pods per plant was 18.1, the number of seeds per plant was 38.3, and the total seed weight per plant was 8.4 g. Under pivot irrigation and N100P80K50 kg/ha, the number of pods per plant was 22.6, the number of seeds per plant was 41.2, and the total seed weight per plant was 10.1 g.

At a plowing depth of 20–25 cm, with drip irrigation and N80P60K40 kg/ha, the number of pods per plant was 24.3, the number of seeds per plant was 48.8, and the total seed weight per plant was 12.7 g. Under drip irrigation and N100P80K50 kg/ha, the number of pods per plant was 27.4, the number of seeds per plant was 56.7, and the total seed weight per plant was 14.0 g.

According to the methodology, at a plowing depth of 15–20 cm, with pivot irrigation and a fertilizer rate of N80P60K40 kg/ha, the number of branches per plant was 12.4. Under the same plowing and irrigation conditions, with a fertilizer rate of N100P80K50 kg/ha, the number of branches per plant was 14.5. In drip irrigation, these indicators were higher — 14.7 and 16.8, respectively. In the variant with a plowing depth of 20–25 cm, the number of branches was higher — 13.6, 16.6, 17.9, and 19.5, respectively. Once again, it is evident that in variants with deeper plowing, drip irrigation systems, and N100P80K50 kg/ha fertilizer rate, the number of branches per plant was significantly higher.

At a plowing depth of 20–25 cm, with drip irrigation and a fertilizer rate of N80P60K40 kg/ha, the number of pods per plant was 24.3, the number of seeds per plant was 48.8, and the seed weight per plant was 12.7 grams. Under drip irrigation and a fertilizer rate of N100P80K50 kg/ha, the number of pods per plant was 27.4, the number of seeds per plant was 56.7, and the seed weight per plant was 14.0 grams.

Table 2

Effect of Different Tillage Depths, Irrigation Methods, and Fertilizer Rates on the Number of Pods, Number of Seeds, and Seed Weight per Plant of the Soybean Variety Sigaliya

Variants			Number of Pods per Plant (pcs)	Number of Seeds per Plant (pcs)	Seed Weight per Plant (g)
Plowing Depth (cm)	Irrigation Method	Fertilizer Rate (kg/ha)			
15-20 cm	Pivot irrigation	N ₈₀ P ₆₀ K ₄₀	17.6	36.2	7.8
		N ₁₀₀ P ₈₀ K ₅₀	20.6	38.5	8.6
	Drip irrigation	N ₈₀ P ₆₀ K ₄₀	23.6	45.1	8.9
		N ₁₀₀ P ₈₀ K ₅₀	25.8	54.6	12.1
20-25 cm	Pivot irrigation	N ₈₀ P ₆₀ K ₄₀	18.1	38.3	8.4
		N ₁₀₀ P ₈₀ K ₅₀	22.6	41.2	10.1
	Drip irrigation	N ₈₀ P ₆₀ K ₄₀	24.3	48.8	12.7
		N ₁₀₀ P ₈₀ K ₅₀	27.4	56.7	14.0

References

1. Khudiyev, A.P., Mammadov, G.Y. The importance of corn and soybean in animal feed production // *Scientific Works of ADAU*, Ganja: ADAU Publishing, 2012, No.3, pp. 76–78.
2. Marlamova, D.S. No-till cultivation technology of cotton // *Azerbaijan Agrarian Science*, 2018, No.5, pp. 69–71.
3. Osmanova, S.A. The effect of soil tillage and fertilizers under irrigation on the quality indicators of winter wheat // *Azerbaijan Agrarian Science*, 2017, No.3, pp. 194–197.
4. Safiyev, E.E., Allahverdiyev, E.R., Seyidaliyev, N.Y. The effect of agrotechnical measures on the general development dynamics of the soybean variety Sigaliya. *International Scientific Conference "Modern Problems of Natural and Economic Sciences"* dedicated to the 100th anniversary of National Leader Heydar Aliyev. GDU, 2023, Part IV, pp. 120–122.
5. Borodychev, V.V., Lytov, M.N. Features of the use of mineral fertilizers in soybean cultivation under irrigation in the Lower Volga region // *M.: Fertility*, No. 1, 2015, pp. 33–35.
6. Kuzina, E.V. The influence of main tillage methods and nutrition background on the productivity of crop rotation cultures // *Perm Agrarian Bulletin*, 2017, No.4 (20), pp. 75–80.
7. Lazarev, V.I., Bashkatov, A.Ya., Minchenko, Zh.N. Effectiveness of micronutrient fertilizers in soybean cultivation of the Kazachka variety in the Kursk region // *M.: Agriculture*, 2018, No.6, pp. 34–36.
8. Safiev, E., Alekperov, F.Sh., Seyidaliyev, N.Y. The influence of different cultivation methods, irrigation forms, and fertilizer rates on the structural parameters of the soybean variety Sigaliya. *Bulletin of Science and Practice*, Vol. 8, No.12, 2022, AGRIS F 01. 2022, Volume 12, Issue 4, Nizhnevartovsk, Russia, pp. 215–220.
9. Fedorova, Z.S., Demyanenko, E.V., Malakhova, S.D., Tyutyunkova, M.V., Chudinova, M.V. Agrobiological groups of weeds in soybean crops on sod-podzolic sandy loam soils of the Kaluga region // *Problems of Regional Ecology*, 2014, No.6, pp. 136–139.
10. Khalipisky, A.N., Churakov, A.A., Vedrov, N.G. Influence of microbiological fertilizers on the yield and quality of soybean in the Krasnoyarsk forest-steppe // *Advances in Modern Science*, 2015, No.2, pp. 71–74.

Biological sciences

CELLULOSE OF JERUSALEM ARTICHOKE: RELATIONSHIP BETWEEN ELEMENTAL COMPOSITION, STRUCTURE AND BIOTECHNOLOGICAL PROPERTIES

Saulet Karimova
Akmaral Issayeva
Assel Tleukeeva

M. Auezov South Kazakhstan University, Shymkent, Kazakhstan

Abstract

The cellulose fraction of *Helianthus tuberosus* L. (Jerusalem artichoke) represents a promising feedstock for biotechnological conversion owing to its renewable origin, abundance, and structural attributes. This paper presents a synthesis of current knowledge on the elemental composition, structural characteristics (notably crystallinity and polymerization), and resulting biotechnological potential of Jerusalem artichoke cellulose. Analysed studies reveal that stems of the plant yield α -cellulose contents in excess of 95 % following mechanical and chemical treatments, and display crystallinity indices (CrI) sufficient to support enzymatic accessibility. For example, one study reported cellulose yields from the pith at 65.2 % and α -cellulose content 96–98 % following processing. Trace element analysis shows presence of Si, Ca, Mg and K in the biomass, which influence hydrogen-bonding networks and thus microfibril stacking. The degree of polymerization (DP), often measured by solution viscosity methods, correlates with pretreatment strategy and subsequent hydrolysis efficiency. Consideration of structure–function relationships underscores that lower crystallinity and optimal DP values enhance enzymatic hydrolysis and microbial bioconversion yield. Pretreatment methods (alkali, acid, enzymatic) alter elemental and structural parameters, improving biotechnological outcomes. Altogether, the interrelation of elemental composition, structural state and bioprocess performance suggests Jerusalem artichoke cellulose is a viable precursor for value-added products (e.g., xylitol, bioethanol, nanocellulose) within the biomass-based economy. Understanding these linkages forms the basis for optimizing feedstock preparation and microbial conversion steps.

Keywords: jerusalem artichoke; α -cellulose; crystallinity index; polymerization degree; trace elements; bioconversion; lignocellulosic biomass

The agricultural crop Jerusalem artichoke (*Helianthus tuberosus* L.) has recently garnered growing attention as a high-yielding biomass source capable of thriving on marginal or saline soils where other crops fail. Its adaptability to arid climates, resistance to pests, and minimal fertilizer requirements make it a sustainable candidate for renewable biomass production. From an agro-industrial perspective, the plant offers a dual advantage: its tubers are rich in inulin for food and pharmaceutical industries, while the aerial biomass (stems, leaves, and residues) serves as a significant source of lignocellulosic material for biotechnological conversion.

Among its major biochemical constituents, the cellulose fraction is the most abundant and functionally valuable polymer. Structurally, cellulose is a linear polysaccharide composed of β -1,4-linked D-glucose units forming extensive hydrogen-bond networks that create microfibrils with crystalline and amorphous domains. In Jerusalem artichoke, the cellulose fraction accounts for approximately 30–40 % of dry biomass, depending on cultivar, harvest stage, and processing method. Its physicochemical features—particularly crystallinity and polymerization—determine accessibility to hydrolytic enzymes and thus the efficiency of downstream microbial conversion.

Elemental composition studies have revealed that beyond the primary constituents carbon (C), hydrogen (H), and oxygen (O), the biomass retains minor but functionally important inorganic elements such as magnesium (Mg), silicon (Si), calcium (Ca), and potassium (K). These trace elements are often bound within the lignocellulosic matrix or associated with pectic and hemicellulosic components. Their presence influences the supramolecular organization of the plant cell wall, promoting or restricting hydrogen bonding between cellulose chains and modifying microfibril packing density. Silicon and calcium, for instance, contribute to mechanical strength and resistance to enzymatic degradation, while magnesium and potassium can act as catalytic cofactors in oxidative or hydrolytic reactions during

bioprocessing. The relative abundance of these elements also affects ash content and the efficiency of pretreatment processes, as observed in thermal and alkaline hydrolysis experiments.

Structural attributes of the cellulose such as crystallinity and polymerization degree critically determine reactivity in downstream processing. X-ray diffraction (XRD) and infrared spectroscopy (FTIR) have been used to quantify the crystalline-to-amorphous ratio, using the parameter $Crl = (I_{200} - I_{am})/I_{200}$. For the Jerusalem artichoke stem pith, cellulose content reached ~67.7 % with Crl values among the higher range reported, and a specific surface area of ~37.6 m²/g. The polymerization degree was measured by viscosity in copper ethylenediamine solutions, linking molecular chain length to hydrolytic accessibility.

From a biotechnological standpoint, these structural and compositional features influence enzymatic hydrolysis rates and microbial conversion yields. Lower crystallinity and lower DP tend to improve cellulose digestibility, as do pretreatment steps which remove hemicellulose and lignin, reduce ash and trace-metal load, and increase specific surface area. The reviewed literature indicates that isolating high-quality cellulose (α -cellulose 96–98 %) from Jerusalem artichoke stems is feasible, positioning the biomass as a viable raw material for applications such as xylitol production, bioethanol or biodegradable composites. Importantly, choosing cultivars with favourable elemental composition and processing them to reduce crystallinity enhances conversion efficiency.

In conclusion, the relationship between elemental composition, structural parameters and biotechnological potential in Jerusalem artichoke cellulose is strongly supported in recent studies. Optimising feedstock selection (cultivar and plant part), preprocessing (chemical/mechanical) and analytical characterisation (elemental, crystallinity, DP) is essential for advancing its use in bioconversion technologies. Future work should integrate compositional-structural data with enzymatic hydrolysis kinetics and microbial fermentation outcomes to close the loop from raw biomass to value-added product.

Funding

This research was funded by the Science Committee of the Ministry of Science and Higher Education of the Republic of Kazakhstan (Grant No. AP25794005 "Development of a microbial composition for the production of xylitol from Jerusalem artichoke cellulose")

References

1. Prusov, A.N.; Prusova, S.M.; Zakharov, A.G.; et al. Potential of Jerusalem Artichoke Stem for Cellulose Production. *Eurasian Chemico-Technological Journal*, 21 (2019) 173-182.
2. Li, M.; Wang, X.; Zhu, L.; et al. An NIRS-based assay of chemical composition and digestibility of 59 Jerusalem artichoke (*Helianthus tuberosus* L.) clones. *BMC Biotechnology*, 18 (2018) 25.
3. Manokhina, A.A.; Mikhal'chuk, S.V.; Sirotkina, O.E. Varietal Characteristics of Jerusalem Artichoke as a High-Yield Biomass Crop. *Applied Sciences*, 12 (2022) 4507.
4. Zhou, X.; Zhang, Y.; Wang, F.; et al. Extraction and Characterization of Cellulose from Jerusalem Artichoke Residue. *Foods*, 11 (2022) PMC9031470.
5. Steinberger, Y.; Wachendorf, M.; Schulte, R.P.O. Chemical Composition and Potential Ethanol Yield of Jerusalem Artichoke (*Helianthus tuberosus* L.) Biomass. *Italian Journal of Agronomy*, 10 (2015) 603.

Chemical sciences

APPLICATION AND ADAPTATION OF CERTAIN CHEMICAL ANALYSIS METHODS FOR THE RESEARCH OF HETEROPHASE PROCESSES OF CuSO_4 AND NATURAL QUARTZITES CRE-CONVERSION

Koryun A. Mantashyan

Doctor of Chemistry, Head of the Laboratory,
Institute of General and Inorganic Chemistry after M.G. Manvelyan of National Academy of
Sciences of the Republic of Armenia, The base scientific-research laboratory of heterophase
chemical processes, Yerevan, 005 1, Arghutyan Str., 2 side-street, house 10, Republic of Armenia
ORCID ID: [0009-0001-2045-614X](https://orcid.org/0009-0001-2045-614X)
Researcher ID: ODL-2042-2025

ПРИМЕНЕНИЕ И АДАПТАЦИЯ НЕКОТОРЫХ МЕТОДОВ ХИМИЧЕСКОГО АНАЛИЗА ДЛЯ ИССЛЕДОВАНИЯ ГЕТЕРОФАЗНЫХ ПРОЦЕССОВ ВЦР-ПРЕВРАЩЕНИЯ CuSO_4 И ПРИРОДНЫХ КВАРЦИТОВ

Корюн А. Манташян

Кандидат химических наук, заведующий лабораторией,
Институт Общей и Неорганической Химии имени М.Г. Манвеляна Национальной Академии
Наук РА, Базовая Научно-Исследовательская Лаборатория Гетерофазных Химических
Процессов, Ереван, 005 1, ул. Аргутяна, 2 пер., д.10, Республика Армения
ORCID ID: [0009-0001-2045-614X](https://orcid.org/0009-0001-2045-614X)
Researcher ID: ODL-2042-2025,

Abstract

This study explores the application and experimental adaptation of specially developed integrated chemical analysis techniques for the comprehensive quantitative and qualitative investigation of the formation and modification of selected solid-phase products arising from heterophase CRE-conversion processes involving anhydrous copper (II) sulfate and natural Armenian quartzites.

Аннотация

Изучены вопросы применения и возможности экспериментальной адаптации специально разработанных комплексных методов химического анализа для количественно-качественного исследования образования и модификации некоторых твердофазных продуктов процессов гетерофазного ВЦР-превращения безводного сульфата меди (II) и природных армянских кварцитов.

Keywords: CRE-conversions, qualitative and quantitative analysis, photoelectrocolorimetry.

Ключевые слова: ВЦР-превращения, качественный и количественный анализ, фотоэлектроколориметрия.

Введение

Работа посвящена вопросам применения и экспериментальной адаптации разработанных нами двух комплексных методов химического анализа при изучении некоторых процессов по гетерофазному превращению различных твердофазных неорганических соединений и материалов под воздействием цепных газофазных реакций (ВЦР-процессы) [1-4]. Для качественного и количественного анализа разнородных исходных твердофазных и газофазных соединений и продуктов их превращения при ВЦР-процессах, а также с целью экспериментального диагностирования процессов превращения (как в твердой, так и в газовой фазе) в целом широко применяются различные современные физико-химические и др. методы: газовая хроматография, ЭПР-радиоспектроскопия (метод электронного парамагнитного резонанса), мессбауэровская спектроскопия, ИК-спектроскопия, сканирующая электронная микроскопия (СЭМ), рентгенофазовый и рентгеноструктурный, спектральный, спектрографический, атомно-адсорбционный, фотоэлектроколориметрия и различные "чисто"-химические, как,

например, силикатный, весовой, комплексонометрический, йодометрический и др. способы анализа. Анализы проводятся (исходя из условий и методики) и до, и по окончании, и в течение опыта. Однако, каждый исследуемый новый химический процесс превращения и синтезированные в результате соединения и вещества объективно требуют своего адаптированного индивидуального подхода. При этом необходимо учесть практическую возможность осуществления анализа, временной фактор получения аналитических данных, а также особенности исследования кинетики и динамики конкретного ВЦР-процесса. При изучении сложных по своему механизму ВЦР-реакций, где присутствует и синтезируется множество разного рода и класса веществ и соединений, указанные требования особо актуальны. Основанные на известных методиках и подходах модифицированные способы химического анализа, которые рассматриваются в данной работе, специально разработаны и актуализированы для осуществления конкретных исследований и учитывают специфику изучения сопряженных гетерофазных ВЦР-реакций.

Первая методика

Первый из представленных способов был использован при изучении ВЦР-превращения безводного сульфата меди (II) CuSO_4 [5]. С целью проведения экспресс-анализа экспериментальных образцов на содержание твердофазных продуктов превращения сульфата меди (II), таких как Cu_2O , CuO , Cu и самой непрореагировавшей смеси CuSO_4 была разработана специальная модифицированная методика химического анализа по совместному определению меди, ее окислов и сульфата меди на основе известных литературных данных [6, 7]. Данная методика позволяет осуществить качественный и количественный анализы твердофазной смеси, состоящей из Cu , CuO , Cu_2O и CuSO_4 различных концентраций. Из всех определяемых методикой компонентов водорастворимым является только сульфат меди. С целью выделения гемииоксида меди Cu_2O в качестве селективного растворителя использовался водный раствор хлорида аммония NH_4Cl . Выделение Cu_2O осуществлялось в восстановительной среде при отсутствии растворенного кислорода, чтобы избежать извлечения меди вместе с закисью. Эта стадия проводилась в присутствии восстановителя – мочевины (карбамид, карбонилдиамид) NH_2CONH_2 ($\text{CH}_4\text{N}_2\text{O}$, $\text{CO}(\text{NH}_2)_2$), при кипячении и продувке системы инертным газом (аргоном). Использование аскорбиновой кислоты (витамин С) $\text{C}_6\text{H}_8\text{O}_6$ с хлоридом аммония позволяло растворить все компоненты анализируемой пробы, кроме Cu . Медь анализировалась после ее предварительного растворения в небольшом количестве концентрированной азотной кислоты HNO_3 . Для количественного анализа использовался фотоколориметрический метод определения, основанный на способности иона Cu^{2+} образовывать в аммиачном растворе NH_4OH интенсивно окрашенный комплекс синего цвета. Колориметрия проводилась на колориметре фотоэлектрическом концентрационном марки "KFK-2MP ZOMZ". Количественный расчет и обработка результатов в ходе анализа производились согласно нижеприведенным формулам.

$$1. \text{Содержание Cu и CuSO}_4: m_{\text{CuSO}_4} = \frac{kD_1V_1V'}{V_{np}} ;$$

$$2. \text{Суммарное содержание Cu в CuO, Cu}_2\text{O и металлической меди:} \\ m_{\text{Cu}} + m_{\text{CuO}} + m_{\text{Cu}_2\text{O}} = \frac{kD_2V_2V''}{V_{np}} ;$$

$$3. \text{Содержание металлической меди: } m_{\text{Cu}} = \frac{kD_3V_3V'''}{V_{np}} ;$$

$$4. \text{Содержание Cu в Cu}_2\text{O: } m'_{\text{Cu}_2\text{O}} = \frac{kD_4V_4V'''}{V_{np}} - m_{\text{CuSO}_4}, \quad m_{\text{Cu}_2\text{O}} = m'_{\text{Cu}_2\text{O}} - \frac{M_{\text{Cu}_2\text{O}}}{2M_{\text{Cu}}} \cdot m_{\text{Cu}}$$

$$\text{при } \frac{m_{\text{Cu}}}{m_{\text{Cu}_2\text{O}}} < 0.107, \quad m_{\text{Cu}_2\text{O}} = 0.84 m'_{\text{Cu}_2\text{O}} \quad \text{при } \frac{m_{\text{Cu}}}{m_{\text{Cu}_2\text{O}}} > 0.107 ;$$

$$5. \text{Содержание Cu в CuO } (m_{\text{CuO}}): m_{\text{CuO}} = \frac{kD_2V_2V''}{V_{np}''} - m_{\text{Cu}_2\text{O}} - m_{\text{Cu}} ;$$

$$6. \text{Определение \% -ого содержания CuSO}_4: \text{CuSO}_4 = \frac{M_{\text{CuSO}_4}}{M_{\text{Cu}} \cdot a} \cdot m_{\text{CuSO}_4} \cdot 100 \% ;$$

$$7. \text{Определение \% -ого содержания Cu}_2\text{O}: \text{Cu}_2\text{O} = \frac{M_{\text{Cu}_2\text{O}}}{2M_{\text{Cu}} \cdot a} \cdot m_{\text{Cu}_2\text{O}} \cdot 100 \% ;$$

$$8. \text{Определение \% -ого содержания CuO}: \text{CuO} = \frac{M_{\text{CuO}}}{M_{\text{Cu}} \cdot a} \cdot m_{\text{CuO}} \cdot 100 \% ;$$

9. Определение \% -ого содержания металлической меди: $\text{Cu} = \frac{m_{\text{Cu}}}{a} \cdot 100 \% ,$ где: k – градуировочный коэффициент, мг/мл (0.251); D – оптическая плотность; a – навеска образца, мг (200); V' – объем воды, пошедший на отмывку CuSO_4 , мл (100); V'' – объем раствора, полученного растворением $\text{CuSO}_4 + \text{Cu}_2\text{O} + \text{Cu}$, мл (500); V''' – объем раствора, полученного растворением Cu , мл (500); V'''' – объем раствора, полученного растворением $\text{Cu}_2\text{O} + \text{CuSO}_4$, мл (500); $V_{np}', V_{np}'', V_{np}''', V_{np}''''$ – объем раствора, отобранного для получения окрашенного раствора, мл (20); V_1, V_2, V_3, V_4 – объем полученного окрашенного раствора, мл (100). Вероятный процент ошибки данной методики, в зависимости от концентрации определяемых компонентов в анализируемом конкретном образце, составлял $2 \div 10 \%$.

Вторая методика

Для проведения анализа экспериментальных образцов в [8-10] по определению содержания общего железа в исходном природном и ВЦР-переработанных кварцитах (в пересчете на Fe_2O_3) на основе данных [11] была разработана модифицированная комплексная силикатно-фотометрическая методика анализа, для определения количества общего железа в % масс.. Как известно, для определения малых количеств железа широко используются фотометрические методы анализа, основанные на способности изменения степени абсорбции растворов комплексов Fe с различными реагентами. Разработанная комбинированная фотоколориметрическая методика химического анализа рассчитана для определения железа в силикатных горных породах при содержании $0.05 \div 8.00 \%$ общего железа. Она основана на способности железа Fe (III) образовывать с сульфосалициловой кислотой (5-дигидрат $\text{C}_7\text{H}_6\text{O}_6\text{S} \cdot 2\text{H}_2\text{O}$) в аммиачном растворе (NH_4OH) внутрикомплексное соединение (при $\text{pH} = 8.5 \div 11.5$), окрашенное в синий цвет. Если в анализируемом растворе присутствует Fe (II), то оно окисляется в аммиачной среде кислородом воздуха и интенсивность окраски комплекса будет пропорциональна общему содержанию железа (при этом окраска остается устойчивой в течении довольно длительного времени). Важнейшей стадией анализа является процесс сплавления кварцита с плавнем, в состав которого входит сода (Na_2CO_3) и бура ($\text{Na}_2\text{B}_4\text{O}_7$) в соотношении 2:1 соответственно. В результате плавления с содой образуются растворимые в воде силикаты и одновременно окисляются некоторые элементы, поэтому для полного окисления добавляют селитру (NaNO_3 или KNO_3), которая еще и дополнительно предохраняет тигли при наличии в образце восстановителей. Но в основном селитра добавляется с целью понижения температуры плавления соды. Для полноты сплавления рекомендуется анализировать фракцию кварцита, предварительно хорошо измельченную и гомогенизированную, проходящую через сито с размером диаметров отверстий 0.075 мм. Далее, выщелачиванием полученного сплава водой и соляной кислотой (HCl) становится возможным перевести из кварцита в раствор ионы Fe . Выбор HCl в качестве растворителя обусловлен тем, что она гораздо менее других кислот мешает дальнейшему определению железа. Для количественного анализа использовался фотоколориметрический метод определения. Полученные растворы колориметруют с помощью концентрационного фотоэлектродколориметра. Для данной методики общее содержание железа (% масс.) определяется по формуле: $\text{Fe} [\%] = \frac{k \cdot V_1 \cdot D_{\lambda_{440}}}{a \cdot V_2}$

•100, где: k – градуировочный коэффициент, равный 0.214 мг; $D_{\lambda_{440}}$ – оптическая плотность анализируемого раствора; a – навеска кварцита, мг; V_1 – объем р-ра после выщелачивания, равный 100 мл; V_2 – объем пробы, отбираемый для комплексообразования, равный 30 мл. Упрощенный вид формулы: $Fe [\%] = \frac{71 D_{\lambda_{440}}}{a}$. Вероятный процент ошибки примененной методики составлял $2 \div 8 \%$, в зависимости от концентрации определяемого компонента в анализируемом образце.

Для апробации и экспериментального исследования и тестирования обе разработанные методики по всем определяемым соединениям и элементам проверялись и сравнивались с помощью других физико-химических способов анализа.

Литература

1. Mantashyan A.A. (1997): Conversion of Mo, Cu, Fe sulfides and Fe and Cu oxides under the effect of gas-phase chain reactions. *Kinetika i Kataliz (Kinetics and Catalysis)*, 38 (5), 671-677. [Published in Russian]
2. Mantashyan A.A. (1997): The Conversion of Solid Inorganic Compounds under the Effect of Gas-Phase Chain Reactions. Gaithersburg, Maryland, USA. Proceedings of 4-th International Conference of Chemical Kinetics, 129.
3. Mantashyan A.A. (2001): Heterogeneous chemical transformation of inorganic compounds under the action of chain gas-phase reactions. *Chemical Physics Reports*, 19 (11), 2163-2181. <https://www.elibrary.ru/item.asp?id=27781359>
4. Mantashyan A.A. (2021): Chain Reactions and Conjugated Processes. National Academy of Sciences of the Republic of Armenia. Publishing House Gitutyun (Science), 104. [Published in Russian] ISBN 978-5-8080-1435-0
5. Mantashyan K.A., Mantashyan A.A. (2023): Regularities of Conjugated Heterophase Chemical Conversion of Copper Sulfate by the Method of the Effect of Gas-Phase Chain Reactions. Proceedings of National Polytechnic University of Armenia. *Chemical and Environmental Technologies*, (2), 9-28. ISSN 1829-3379. DOI: 10.53297/18293379-2023.2-9 [Published in Russian]
6. Filipova N.A., Shkrobot E.P., Vasilyeva L.P. Analysis of non-ferrous metal ores and products of their processing. Moscow: Metallurgiya, 1980, 224 p. BBK 24.4/F534-967538673 [Published in Russian]
7. Podchainova V.N., Simonova L.N. Copper. Moscow: Nauka Publ., 1990, 279 p. (Analytical Chemistry of Elements). ISBN: 5-02-001316-1 [Published in Russian]
8. Mantashyan K.A., Manukyan G.A., Davtyan A.H. (2013): On Some Aspects of the Process of the Effect of Gas-Phase Chain Chlorination Reactions of Hydrocarbon on Natural High-Silica Raw Materials. Yerevan, RA. Collected Papers of III International Conference on Chemistry and Chemical Technology, 173-175. ISBN 978-99941-2-883-9 [Published in Russian]
9. Mantashyan K.A., Arcruni V.G., Mantashyan S.G., Hakobyan K.R. (2013): The CRE-Process of Targeted Heterophase Chemical Conversion of Natural Quartzites: Yerevan–Vanadzor, RA. Conference Materials of IV Scientific Conference of the Armenian Chemical Society (with International Participation), Achievements and Problems, 190. ISBN 978-9939-1-0066-1 [Published in Russian]
10. Mantashyan K.A., Mantashyan S.G., Yesayan A.R. (2019): High Efficient Heterophase Chemical Processing and Modification of Natural Quartzites of Armenia under the Effect of Gas-Phase Chain Reactions. Yerevan, RA. Conference Proceedings of VI International Conference on Chemistry and Chemical Technology, 81-83. ISBN 978-9939-1-0983-1 [Published in Russian]
11. A. B. Kroshkina, I. A. Stolyarova, N. Y. Bunakova et al. / Edited by G. V. Ostroumov. Determination of titanium, vanadium, chromium and iron group elements in mineral raw materials. Moscow: Nedra, 1983, 184 p. UDC 553.3/9 [Published in Russian]

Economic sciences

THE INVESTMENT POTENTIAL OF INFRASTRUCTURE PROJECTS AND THE PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP MODEL IN THE KARABAKH AND EASTERN ZANGEZUR ECONOMIC REGIONS

Seyidmahir Zakizade Samir

Ph.D. Candidate

Baku Business University

<https://orcid.org/0000-0002-5218-9453>

Abstract

The infrastructure projects implemented in the Karabakh and Eastern Zangezur economic regions mark a new stage in Azerbaijan's post-conflict economy. The reconstruction of the region is not limited to the renewal of physical infrastructure but also aims to develop priority sectors targeted by investments, stimulate entrepreneurship, and enhance social welfare. The attraction of investments not only accelerates the integration of these territories into the national economic system but also lays the groundwork for the realization of new production, service, and energy projects. Alongside the improvement of the investment climate, the application of public-private sector cooperation ensures a more effective implementation of infrastructure projects.

Keywords: Karabakh, Eastern Zangezur, infrastructure projects, investment potential, regional development, Azerbaijan economy

Introduction

After the restoration of Azerbaijan's territorial integrity, the Karabakh and Eastern Zangezur economic regions have emerged as new strategic zones on the country's economic and social map. The reconstruction of these territories is not limited to the renewal of infrastructure-the main objective is to establish a sustainable economic system, ensure the integration of the region into the national economy, and secure long-term investment inflows.

The Karabakh and Eastern Zangezur economic regions are among Azerbaijan's most promising areas in terms of natural resources, fertile lands, tourism potential, and water and energy reserves. These factors make the region an attractive destination for both domestic and foreign investors. Investors are offered opportunities not only to pursue profit but also to operate based on principles of social responsibility and ecological sustainability.

The infrastructure policy implemented by the state-including the restoration of roads, water and energy systems, residential areas, and social facilities-enhances the safety and profitability of investments. Under the leadership of President Ilham Aliyev, the "Great Return" program has become the main framework document revitalizing the economic life of these regions.

To ensure the effective management of the investment process, the state establishes a robust system of financial, administrative, and legal guarantees. At the same time, the participation of the private sector ensures that these projects are implemented in a more innovative, dynamic, and market-oriented manner. [4]

The success of infrastructure projects in the Karabakh and Eastern Zangezur economic regions depends not only on the state's strategic planning but also on the open and competitive environment of the economy. The investment climate formed in these regions can be regarded as an indicator of the modernization of Azerbaijan's overall economic model.

Research Content

The investment potential in the Karabakh and Eastern Zangezur economic regions is highly diversified, with infrastructure projects serving as the main platform for realizing this potential. The post-war reconstruction process provides an opportunity to build the region's economic landscape from the ground up, necessitating the implementation of a planned and goal-oriented investment policy.

First and foremost, infrastructure investments act as the "base capital" that revitalizes the region's economic system [2]. Projects such as roads, power lines, reservoirs, communication networks, and internet infrastructure not only improve living conditions but also create a foundation for the future development of industries such as manufacturing, agriculture, and tourism. [6]

Currently, state-led projects such as the Fuzuli International Airport, the Horadiz–Aghband railway, and the construction of highways in the Zangilan and Lachin directions are integrating these areas into the national and regional economic circulation. This infrastructure provides significant logistical advantages for investors by improving accessibility.

To enhance the efficiency of investment activities, the creation of economic zones in the region is planned. Projects such as the “Araz Valley Economic Zone” offer specific incentive mechanisms for foreign capital. These include tax reductions, customs privileges, and legal guarantees for property protection.

The region's energy potential further strengthens investment attractiveness. The abundance of water, wind, and solar resources makes the “green energy zone” concept a tangible reality. In particular, the Zangilan and Jabrayil districts are considered promising areas for alternative energy projects. Initiatives in this direction hold strategic significance both economically and environmentally.

For investment sustainability, the infrastructure management system must meet modern standards. The implementation of digital technologies - through “smart village” and “smart city” models - promotes new forms of economic activity in the region. These systems not only ensure efficient use of energy, water, and resources but also enhance accountability and transparency in management. [3]

The gradual return of the population enhances the social effectiveness of investments. The development of infrastructure, the establishment of new residential complexes, and the construction of schools and hospitals are among the key factors ensuring economic and social stability. [2]

The agricultural sector in the region is also a highly attractive area for investment. The establishment of agricultural product processing enterprises not only strengthens the provision of the domestic market but also creates export potential. [7]

The participation of the private sector in these processes is crucial, as it brings innovative approaches and managerial expertise that make project implementation more efficient. By cooperating with the private sector, the state shares risks and optimizes the use of economic resources. Such partnerships play an important role both financially and socially. The involvement of private companies in projects creates employment opportunities for local communities, strengthens social infrastructure, and supports the social integration of the region. The increase in investment flows also enhances the region's reputation within the international economic system. The Karabakh and Eastern Zangezur economic regions are no longer merely zones of reconstruction but possess the potential to become regional business hubs in the future.

Projects implemented in modern technologies, logistics, agriculture, tourism, and energy sectors contribute to building a diversified economic structure. This process supports the strengthening of economic diversification across the country.

Institutional stability is a key factor for the long-term protection of investments. Legal guarantees and equal conditions for business are considered fundamental principles in the state's economic policy. Establishing unified digital platforms for managing investments in the region is regarded as an essential step. This facilitates project monitoring and ensures more flexible communication between investors and the state. The growth of investments simultaneously boosts the economic activity of local entrepreneurs. With the participation of the returning population, new business initiatives emerge, local markets are formed, and economic dynamics are strengthened.

The preservation of social, ecological, and economic sustainability constitutes one of the main pillars of the region's development strategy. The assessment of the environmental impact of investment projects is considered a necessary mechanism in this regard. Investment projects implemented in the Karabakh and Eastern Zangezur economic regions are not solely aimed at economic profit. These projects form an integral part of a large-scale development model that ensures Azerbaijan's national unity, social justice, and regional equality.

Conclusion

It should be noted that the Karabakh and Eastern Zangezur economic regions may become one of the most dynamically developing zones of Azerbaijan in the coming years. The restoration of infrastructure and the attraction of investments are among the main mechanisms ensuring the economic independence and social stability of these regions.

For the effective allocation of investments, it is essential to maintain consistency in state policy, protect the legal environment, and provide reliable guarantees for foreign capital. The participation of the private sector in this process can enhance capital growth and improve management efficiency. Cooperation between the state and the private sector can make the investment environment more stable and competitive.

The investment potential of infrastructure projects in the Karabakh and Eastern Zangezur economic regions shapes the new face of Azerbaijan's economic development. The revival of these regions strengthens confidence in the country's future and demonstrates the realization of a modern economic model.

References

1. Zakizade S.S. Assessment of innovative industrial infrastructure in the East-Zangezur and Karabakh economic regions of Azerbaijan //IX International Scientific and Practical Conference «Modern science: actual problems. - 2023. - pp. 46-48.
DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.10257264>
2. Zakizade S.S. The role of infrastructure investments in economic development of Azerbaijan //Norwegian Journal of development of the International Science. - 2024. - №. 132. - pp. 31-36.
DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.11199043>
3. Zakizade S.S, Gubadzadeh K.K. Directions for improving the management infrastructure in the economic regions of Karabakh and Eastern Zangezur. Kaoru Ishikawa International Congress on Business and Economics Sciences - VII. Baku Business University, Azerbaijan, February 11-12, 2025, pp. 7-12.
4. Zəkizadə S.S. Les directions de la formation d'une infrastructure industrielle innovante dans les régions économiques du Karabagh et du Zanguezur oriental en Azerbaïdjan. Sciences of Europe (Praha, Czech Republic). No 143 (2024), pp.28-34.
DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.12540720>
5. Zəkizadə S.S. Heydər Əliyev və Azərbaycanın infrastrukturunu inkişafı. İqtisadi Artım və İctimai Rifah, Bakı, 2023, №4. pp.159-168.
6. Zəkizadə S.S. Azərbaycanın işğaldan azad edilmiş ərazilərində innovativ yüngül sənaye infrastrukturunun formalaşdırılması istiqamətləri. "Audit" elmi-praktiki jurnalı, Bakı, 2025. № 2, pp. 100-114.
DOI: <https://doi.org/10.59610/bbu2.2025.2.10>
7. Зекизаде С.С. Оценка формирования сельскохозяйственной инфраструктуры в Карабахском и Восточно-Зангезурском экономических районах. Финансовый бизнес: научно-аналитический журнал, № 10 (часть 3), 2023, с.267-271.
8. Zakizade S.S. Directions for the formation of sustainable infrastructure in the post-conflict period in Karabakh and Eastern Zangezur. IV international scientific conference. Sydney. Australia, 2025.
DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.17414989>

COMPARATIVE ANALYSIS OF THE IMPACT OF DIGITALIZATION ON PROJECT DURATION AND COSTS IN CONSTRUCTION PROJECTS

Elshad Yusifov

Phd, Associate Professor, Azerbaijan University of Architecture and Construction
ORCID ID: 0000-0003-1946-2937

Huseyn Zakirov

Master student, Azerbaijan University of Architecture and Construction
ORCID ID: 0009-0001-9611-6109

Abstract

The article discusses the impact of digitalization in the construction sector on costs and time resources in construction. The role of digitalization in the construction sector is very important in the modern era. The article analyzes the use of traditional methods and modern technologies in a comparative manner. Digitalization technologies in the construction sector, which include cloud technologies, 3D modeling, BIM, and identifies efficiency differences between traditional technologies. As part of the research, statistical data obtained from various sources and real project examples were analyzed. Currently, BIM application is not widespread in Azerbaijan. The effectiveness of BIM application in the Azerbaijani construction sector is explained on a real project and its advantages are shown. In addition, information is reflected on the role of modern technologies in order to increase the efficiency of management in the construction sector. Information is reflected on the application of modern technologies in order to minimize errors in team work in construction projects.

In general, this study is useful for specialists working on construction projects to obtain information about the effectiveness of the application of modern digital technologies.

Keywords: BIM, digitalization, cost, time, construction efficiency.

Introduction. In the modern era, the construction industry is rapidly digitizing, and one of the most important components of this process is Building Information Modeling (BIM) technology. BIM is a digital approach that has revolutionized the planning, execution, and management of construction projects. This system facilitates coordination and information exchange between participants in the fields of architecture, engineering, and construction, resulting in increased project efficiency, reduced errors, and more optimal use of resources. BIM technology makes the entire construction process – from initial design to the operational phase of the facility – more transparent and manageable by integrating project data. Through this system, project participants can build a virtual model of the facility and identify possible technical and financial problems in advance, which prevents both time losses and excess costs. Studies show that in projects where BIM is applied, construction time is shortened by an average of 20-30%, and costs are reduced by 10-15%. However, the level of BIM application varies significantly between countries. For example, while the adoption of this technology in the United States is over 70%, in developing countries, including Azerbaijan, this figure is only 10-18%. The main reasons for this difference include the level of economic development, weak technological infrastructure, and low awareness of BIM. The purpose of the current study is to comparatively analyze the impact of BIM on project duration and costs, as well as to assess the main factors determining this impact. For this purpose, analyses conducted on real projects are used. The research results show that the correct implementation of BIM significantly improves project management, collaboration between stakeholders, and decision-making processes. Thus, this article aims to scientifically prove the effectiveness of the application of BIM in construction projects in terms of reducing costs, optimizing time, and improving quality, and to emphasize the importance of its widespread application.

Analysis of recent research and publications. Recently, various studies have been conducted around the world on the impact of modern technologies on criteria such as time and cost. [6,7,8,9,10,11,12,13,14] The results of the study show a 20% reduction in time factors and a 10-15% reduction in cost factors. According to our study, technologies have led to a decrease in questions in the construction field, the elimination of problems that may arise before the construction of the building is carried out, and more accurate material classifications, i.e., ultimately, a reduction in cost and time.

The purpose of the work is to increase the use of modern digital technologies by people in the construction sector of Azerbaijan by analyzing the impact of digitalization in the construction sector on factors such as time and cost.

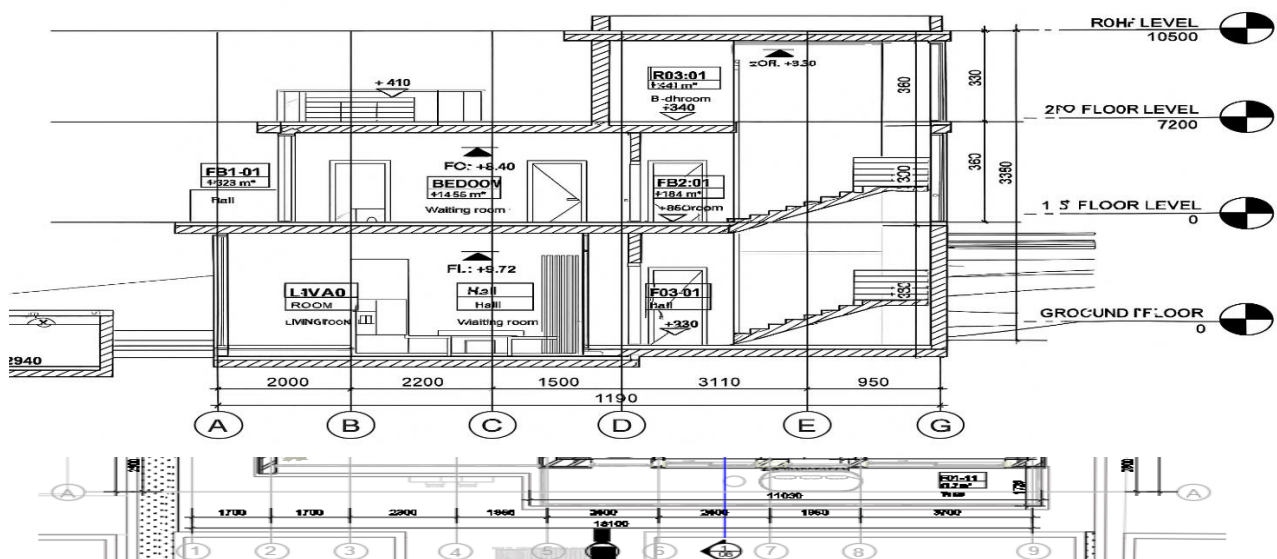
The main material of the study. Until 50 years ago, construction projects were developed on paper. It took a long time to develop projects. If there were any changes in the projects, it took a long time to correct them. In 1982, the AutoCad program was first launched, and this program led to significant improvements in terms of project development time. [4] In which, moving, copying, and sizing any element became much easier in the AutoCAD program. For the first time, modern technologies were used in the preparation of construction drawings. Until the modern era, these technologies were further developed over time and made the implementation of construction projects even easier. Even though modern technologies are widely used in the world today, their use has not been widespread in Azerbaijan. In our research, let's look at the application of a real project prepared with modern technologies.

The construction project of villas on a 2-hectare area located in the Badamdar settlement of Baku is currently underway. These projects are traditionally prepared mainly in 2D form using the Autocad program and in 3D form using the Revit program.

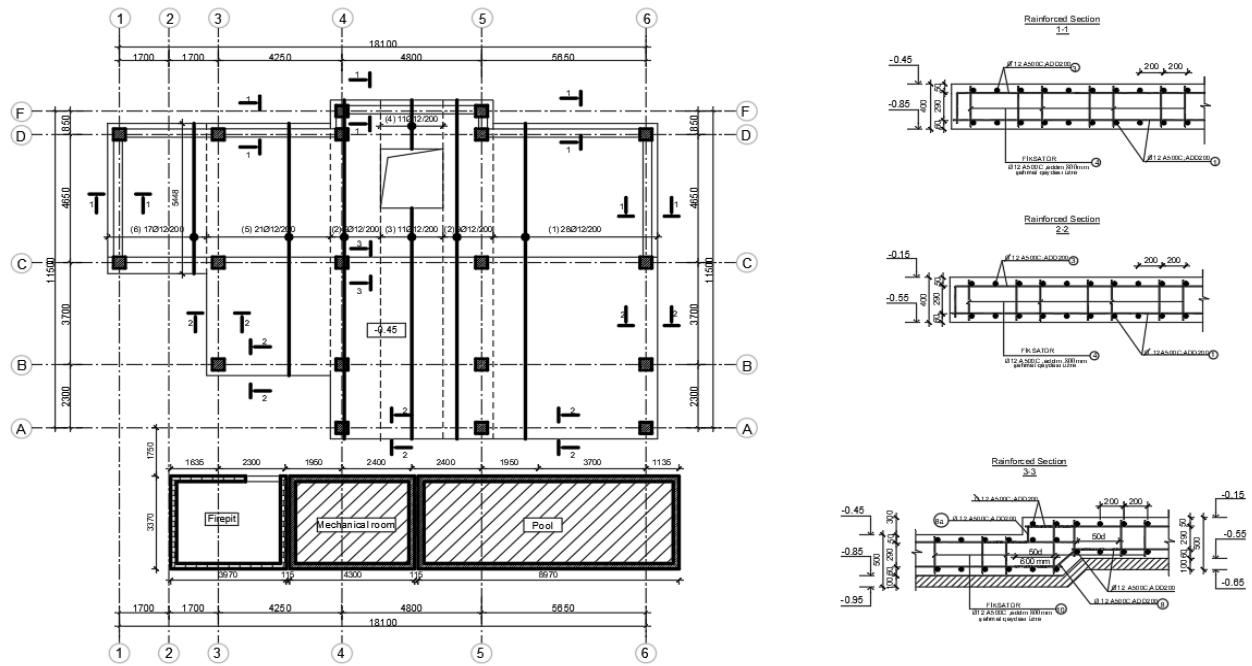
In the drawings prepared using the Autocad program, each element is prepared as simple lines, and the numbers, volumes, and areas of each reinforcement and concrete, architectural elements, and technological equipment are calculated manually. In the Revit program, materials are applied to each element. The number, area, and volume of each element are automatically calculated by the program.

Aspect	Working on Paper	AutoCAD	Revit
Initial Release	–	1982	2000
Main Purpose	Drawing plans and sections by hand	2D/3D CAD – drawing and technical documentation	BIM – complete information modeling of a construction project
Design Type	Hand-drawn 2D plans and sketches	Mainly 2D, some 3D capabilities	Mainly 3D, 2D plans are generated automatically
Data Nature	Limited to graphics and measurements	Vector-based drawings	Parametric objects, rich information content
Project Coordination	Manual synchronization, prone to errors	Synchronization through multiple files	The project works through a single central model
Productivity	Slow, high risk of errors	File-based, requires additional software for visualization	Model-based, plans, sections, and views update automatically
Main Application Area	Architectural sketches, initial ideas	Mechanical, architectural, construction – technical drawings	Architectural, structural, and MEP (Mechanical, Electrical, Plumbing) projects
Required Experience Level	Manual skill and measurement accuracy are important	Flexible, but complex 3D models are difficult to learn	Parametric and systematic, takes time to learn but coordination is easier

The 2D Autocad drawings within the scope of the project are given below. The drawings shown belong to the architectural section and were prepared in Autocad program.

The lines shown below are constructive lines.

Images of the architectural section prepared in Revit are given below.

Images of the Construction section prepared in Revit are given below.

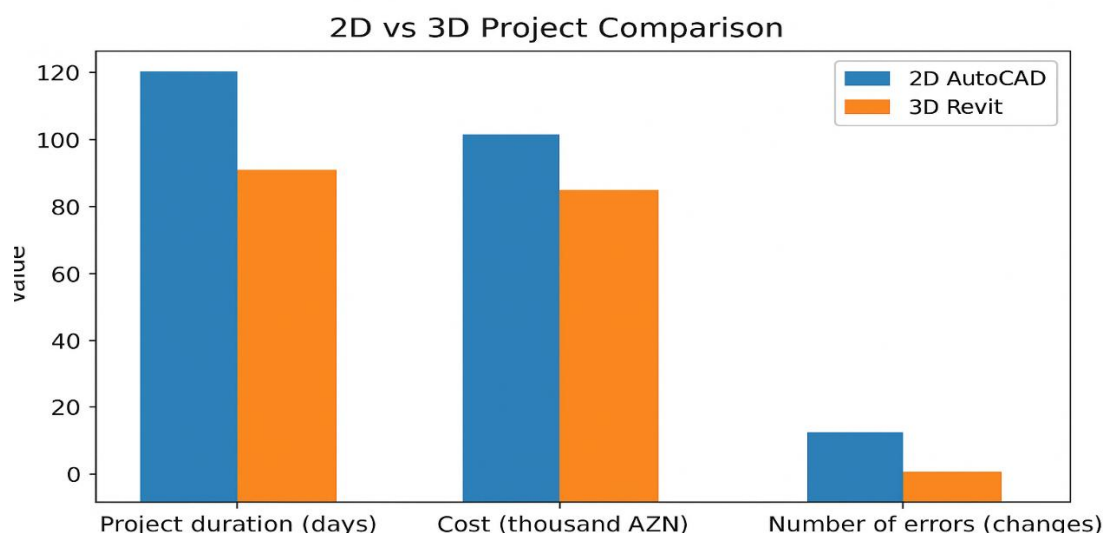
Real photos of the project are shown below.

While developing projects based on the research, 3D files were tested in the nawisworks program and contradictory points were identified and eliminated. These include columns falling into rooms, communication pipes intersecting with beams, etc. All detailing work was carried out automatically. In short, preparing projects with BIM technology is to build the building on a computer without building it. At this time, all problems that may arise during construction are identified in advance. In addition, all projects were prepared in the Autodesk Cloud program using cloud technology. [1,3] All projects were easily accessible by team members. The models used in the projects also greatly simplified construction work in the field. Construction engineers have the opportunity to visually see each data in 3D form. Thanks to this, errors in the construction field have been minimized. In addition, in the new development of modern technologies, project planning can be linked to modeling, and the progress of work can be monitored visually more easily.

Although changes in 2D models take hours, our changes in 3D models took a few minutes. Since the lengths of the reinforcements were clear in 3D, the number of cut reinforcements was reduced and additional costs were avoided. Since the problems identified in advance were resolved before the construction of the project began, no changes during construction created a lack of information, which led to savings in terms of time and money. [5,2]

Conclusion. The research conducted and the villa project implemented in the Badamdar settlement show that the application of modern technologies in the development of construction projects has a significant impact on the quality, speed and coordination of projects. Previously, construction projects were developed only on paper, manually and mainly in 2D format. At that time, the preparation of projects required a long time, and when any changes were made, the correction process took a long time and the risk of errors was high. This process achieved significant development with the launch of the AutoCAD program in 1982. Thanks to AutoCAD, moving, copying, sizing and other technical operations of elements are performed much faster and more accurately than previous manual operations. The application of this program made it possible to use modern technologies in the preparation of construction drawings and saved time in the project preparation process. In modern times, the application of Revit and other BIM (Building Information Modeling) technologies allows projects to be prepared in 3D format. In the Revit program, the number, area, volume and material properties of each element are automatically calculated, and potential problems in the project are identified in advance with the clash detection function. As shown in the study, in a villa project in the Badamdar settlement of the Republic of Azerbaijan, 3D models were checked for conflict in the Navisworks program and problem areas were eliminated before the project began. This process allowed engineers to visually monitor the project and minimize errors in the field. In addition, the use of cloud technologies, especially with the Autodesk Cloud program, facilitated coordination between project team members. All models became accessible, and team members could view the project and track changes from any time and from any location. This made project management more transparent and effective. As a result, modern technologies – AutoCAD, Revit, BIM and cloud-based programs – not only accelerate the preparation of construction projects, but also increase the accuracy of the project, ensure optimal use of resources and allow for the identification of potential problems in advance. Although the fact that the use of these technologies is not yet widespread in Azerbaijan creates some difficulties in the field, their application promises great prospects in terms of improving the quality of projects and saving time and financial resources. The graph below compares the differences in time, cost, and number of errors resulting from the application of modern technologies in our project.

Thus, the research conducted shows that the application of modern technologies is a necessary and important step in the planning, implementation and management of construction projects, and their widespread application in the future can significantly contribute to the development of the construction sector in the country.

References

1. Autodesk BIM Guide (2020). <https://www.autodesk.com/bim>
2. Azhar, S. (2011). "Building Information Modeling (BIM): Trends, Benefits, Risks, and Challenges for the AEC Industry." *Leadership and Management in Engineering*. pp. 47-55
3. Building SMART International (2021). *IFC Standard for BIM Interoperability*. pp. 83-8
4. Eastman, D., P. Teicholz, R. Sacks, and K. Liston *Building Information Modeling: A Strategic Implementation Guide for Architects, Engineers, Constructors, and Fabricators*. Pp. 1-50
5. *Exploring the Impact of Digital Technology in Construction*. Pp. 5-20
6. Miniailenko, I., Byba, V., Yusifov, E., & Pavelieva, A. (2022). The role of financial and investment potential in achieving economical equilibrium in construction. *Lecture Notes in Civil Engineering*, 181, 677-696. https://doi.org/10.1007/978-3-030-85043-2_64
7. Yusifov, E. (2021). Level of implementation and development directions of innovations in the field of construction and investment in Azerbaijan. *Building Innovations*, Poltava, Ukraine, 20-21 June, Pp. 323-327.
8. Yusifov, E., Sarkarli, A., & Kushnirova, T. (2022). Analysis of the role and place of the building materials industry in the development of Azerbaijan's economy. *Lecture Notes in Civil Engineering*, 181, 809-819. https://doi.org/10.1007/978-3-030-85043-2_74
9. Yusifov, E., Rusdamov, R. (2025). Project management principles and sustainable quality management in the modern construction industry. *XXI international scientific conference. "Development of science in the XXI century"*. Dortmund, Germany. Pp. 36-39 <https://doi.org/10.5281/zenodo.16601511>
10. Yusifov, E., Mammadov, M. (2025). Project implementation and management strategies in industrial enterprises of Azerbaijan. *XIX International Scientific and Practical Conference «Modern science: theoretical and practical view»*, Madrid. Spain. Pp. 11-14 <https://doi.org/10.5281/zenodo.15704324>
11. Yusifov, E., Main Capital Investments In The Construction Sector: An Analysis In The Context Of Sustainable Development. *Modern Civil Engineering Problems (MCEP 2025)*. <https://mcepazuac.org/wp-content/uploads/2025/06/22.-Turan-Aslanova-Elshad-Yusifov-Nargiz-Fatahova.pdf>
12. Yusifov, E., Rzaev O. (2025). Quality-based planning and cost management model in construction. *III international scientific conference. "Expanding knowledge through interdisciplinary research"*. Sydney. Australia. Pp. 88-91 <https://doi.org/10.5281/zenodo.16751595>

13. Yusifov, E., Rzayev O. (2025). *The role of quality management in the construction sector: analysis and application in the context of Azerbaijan. Economics and region.* 3(98), 177-182 DOI: 10.26906/EiR.2025.3(98).3915

14. Yusifov, E., Zakirov H. (2025). *Application of bim technology in construction and impact on productivity. XVII International Scientific and Practical Conference «Modern science: fundamental and applied aspects», Rome. Italy. Pp. 19-22* <https://doi.org/10.5281/zenodo.17406587>

Historical sciences

HISTORICAL GEOGRAPHY OF SOUTHERN KAZAKHSTAN IN THE LATE MIDDLE AGES

Kogambayeva Nazerke

2nd-year Master's student

Abai Kazakh National Pedagogical University

СОҢҒЫ ОРТА ҒАСЫРЛАРДАҒЫ ОҢТҮСТІК ҚАЗАҚСТАННЫҢ ТАРИХИ ГЕОГРАФИЯСЫ

Қоғамбаева Назерке

2-курс магистранты

Абай атындағы Қазақ Ұлттық Педагогикалық Университеті

Abstract

The article provides a comprehensive analysis of the historical and geographical development of Southern Kazakhstan during the Late Middle Ages (14th-17th centuries). The study examines the region's natural and geographical conditions, political structures, economic systems, and ethnocultural characteristics based on a wide range of interdisciplinary sources. The works of medieval authors (al-Idrisi, Ibn Battuta, Rashid al-Din, and others), records of 19th-century Russian researchers, as well as modern archaeological and cartographic data, were comparatively analyzed to reconstruct the historical dynamics of the region. The research identified that the natural and economic systems formed along the Syr Darya, Arys, and Keles rivers had a direct impact on the political and cultural life of the area. The political and urban functions of medieval cities such as Turkistan, Otyrar, Sauran, and Syganak were studied, and their place within the broader Silk Road network was defined. The interrelation between the natural environment and urbanization, as well as the interaction between nomadic and sedentary cultures, was shown to be the key driving force in the historical evolution of the region. Furthermore, the significance of Turkistan as the political and spiritual center of the Kazakh Khanate was examined, emphasizing its role in preserving historical and geographical continuity. The research findings contribute to understanding the geographical and civilizational foundations of the ethnic and political formation of the Kazakh people.

Аңдатпа

Мақалада соңғы орта ғасырлар кезеңіндегі (XIV–XVII ғғ.) Оңтүстік Қазақстанның тарихи-географиялық дамуы кешенді түрде қарастырылды. Зерттеу барысында аймақтың табиғи-географиялық жағдайы, саяси құрылымдары, шаруашылық жүйесі мен этномәдени ерекшеліктері көпқырлы дереккөздер негізінде талданды. Ортағасырлық авторлардың еңбектері (әл-Идриси, ибн Баттута, Рашид ад-Дин және т.б.), XIX ғасырдағы орыс зерттеушілерінің жазбалары, сондай-ақ қазіргі археологиялық және картографиялық материалдар пәнаралық тұрғыда салыстырылып, аймақтың тарихи динамикасы қалпына келтірілді. Зерттеу нәтижесінде Сырдария, Арыс және Келес өзендері бойында қалыптасқан табиғи-экономикалық жүйелердің аймақтың саяси және мәдени өміріне тікелей әсер еткені анықталды. Түркістан, Отырар, Сауран және Сығанақ сияқты ортағасырлық қалалардың саяси және урбанистік рөлі талданып, олардың Ұлы Жібек жолы кеңістігіндегі орны айқындалды. Табиғи орта мен урбанизацияның өзара байланысы, көшпелі және отырықшы мәдениеттердің ықпалдастығы аймақтың тарихи дамуының басты қозғаушы күші болғаны дәлелденді. Сонымен қатар, Түркістан қаласының Қазақ хандығының саяси және рухани орталығы ретіндегі маңызы қарастырылып, оның тарихи-географиялық сабақтастықты сақтаудағы рөлі ғылыми тұрғыда негізделді. Зерттеу нәтижелері қазақ халқының этникалық және мемлекеттік қалыптасуының географиялық және өркениеттік негіздерін түсіндіруге мүмкіндік береді.

Keywords: Southern Kazakhstan, historical geography, Late Middle Ages, Syr Darya Valley, Turkistan, Otyrar, Syganak, urbanization, archaeological research, Kazakh Khanate, ethnocultural landscape.

Кілт сөздер: Оңтүстік Қазақстан, тарихи география, соңғы орта ғасырлар, Сырдария аңғары, Түркістан, Отырар, Сығанақ, урбанизация, археологиялық зерттеулер, Қазақ хандығы, этномәдени кеңістік.

Кіріспе

Соңғы орта ғасырлар кезеңі (XIV–XVII ғғ.) қазақ халқының этникалық, саяси және мәдени қалыптасу тарихындағы шешуші дәуір болып табылады. Бұл уақыт аралығында Дешті Қыпшақ кеңістігінде түркі тайпаларының саяси бірігуі нәтижесінде Қазақ хандығының құрылуы жүзеге асып, біртұтас халық пен мемлекет қалыптасты. Сол тарихи үдерістердің өзегінде тұрған Оңтүстік Қазақстан аймағы қазақ мемлекеттілігінің географиялық және өркениеттік орталығы рөлін атқарды. Географиялық тұрғыдан алғанда, Оңтүстік Қазақстан аймағы Ұлы Жібек жолының негізгі тармақтары тоғысқан стратегиялық кеңістікте орналасқан, бұл оның ежелгі дәуірлерден бері сауда, мәдениет және саясаттың тоғысқан нүктесіне айналуына мүмкіндік берді. Табиғи-географиялық жағдайының қолайлығы суармалы егіншілік пен мал шаруашылығының қатар дамуына, ал географиялық орналасуы саяси және экономикалық байланыстардың кең ауқымда өрбуіне негіз болды.

Оңтүстік Қазақстанның географиялық және тарихи маңызы Сырдария өзенінің орта және төменгі ағысы бойында, Қаратау сілемдері мен Боралдай жоталарының етегінде қалыптасқан ерекше табиғи-мәдени ландшафтпен тығыз байланысты. Бұл өңірде табиғат пен адамзат әрекетінің өзара ықпалы нәтижесінде оазистік өркениет дамып, оның орталықтарында ірі қалалар Отырар, Сауран, Сығанақ, Түркістан сияқты ортағасырлық қалалар бой көтерді. Сырдария бойындағы бұл қалалар тек сауда мен қолөнер орталықтары ғана емес, сонымен бірге саяси билік пен мәдениет тоғысқан аймақтық өзекке айналды. Сығанақ қаласы XIV–XV ғасырларда Ақ Орда мен кейін Қазақ хандығының астанасы қызметін атқарып, саяси орталық ретінде ерекшеленсе, Отырар мен Сауран қалалары аймақаралық сауда мен мәдениеттің тірек пункттері болды. Түркістан XVI ғасырдан бастап қазақ халқының рухани орталығына айналып, мемлекеттіліктің идеологиялық негізін нығайтты.

Осы тұрғыдан алғанда, соңғы орта ғасырлардағы Оңтүстік Қазақстанның тарихи географиясын зерттеу қазақ халқының мемлекеттілігі мен этникалық тұтастығын, сондай-ақ өркениеттік дамуының географиялық алғышарттарын анықтау үшін аса өзекті болып табылады. Табиғи ортаның ерекшеліктері, су ресурстарының таралуы мен климаттың ауытқуы аймақтың шаруашылық жүйесіне, қалалық өркениеттің қалыптасуы мен саяси құрылымдардың ауысуына тікелей әсер етті. Соңғы онжылдықтарда жүргізілген пәнаралық зерттеулер бұл мәселеге жаңа ғылыми көзқарас қалыптастырды. Мәселен, Оңтүстік Қазақстандағы ортағасырлық егіншілік пен палеоклиматтық жағдайдың өзара байланысы анықталса, Қазақстан кеңістігінің табиғи және мәдени ландшафттарының тарихи эволюциясы жүйеленіп, Сырдария аңғары мен оған жалғас оазистік аймақтардың экологиялық тұрақтылығы қарастырылған [1]. Ал ортағасырлық қалалардың саяси және экономикалық рөлі археологиялық және нумизматикалық деректер негізінде нақты дәлелденеді [2,3]. Бұл ғылыми еңбектер Оңтүстік Қазақстанның тарихи географиясын табиғи, мәдени және саяси факторлардың өзара байланысында кешенді түрде қарастыруға мүмкіндік береді. Зерттеудің басты мақсаты соңғы орта ғасырлардағы Оңтүстік Қазақстанның тарихи-географиялық дамуын кешенді түрде талдау және оның этноқұрылымдық, саяси және мәдени процестерге әсерін анықтау болып табылады. Осы мақсатқа жету үшін бірнеше міндеттер қойылды: аймақтың тарихи-географиялық дамуын кезеңдерге бөліп сипаттау; негізгі қалалар мен табиғи-географиялық нысандардың тарихи рөлін анықтау; ортағасырлық дереккөздер мен заманауи зерттеу нәтижелерін салыстыра отырып, аймақтың мәдени-саяси бейнесін сипаттау; табиғи орта мен шаруашылық жүйелердің (егіншілік, мал шаруашылығы, сауда) өзара байланысын айқындау; археологиялық және картографиялық деректер негізінде қалалық өркениет пен ирригациялық жүйелердің кеңістіктік құрылымын қалпына келтіру.

Зерттеу объектісі соңғы орта ғасырлардағы Оңтүстік Қазақстан өңірінің табиғи, саяси және мәдени кеңістігі. Ал зерттеу пәні осы кезеңдегі аймақтың тарихи-географиялық дамуы,

табиғи факторлар мен адамзат қызметінің өзара ықпалы, урбанизация мен шаруашылық жүйелердің кеңістіктік ұйымдасу ерекшеліктері болып табылады.

Зерттеу барысында тарихи-географиялық, деректанулық, археологиялық және картографиялық әдістер кешенді түрде қолданылды. Тарихи-географиялық талдау Оңтүстік Қазақстан кеңістігінің табиғи және саяси өзгерістерін кезеңдік тұрғыда саралауға мүмкіндік берді. Деректанулық салыстыру әдісі арқылы ортағасырлық жазба деректер (Рашид ад-Дин, Жувеини, ибн Баттута, Мирхонд және т.б.) археологиялық және нумизматикалық материалдармен салыстырылып, нақты тарихи оқиғалар географиялық тұрғыдан бекітілді. Картографиялық әдіс Сырдария аңғары мен оның салаларындағы қалалар жүйесінің кеңістіктік динамикасын анықтауға бағытталды, ал археологиялық әдіс қалалардың стратиграфиялық құрылымын, ирригациялық желілерді және тұрғын кварталдардың жоспарлануын талдауға мүмкіндік берді. Сонымен қатар палеогеографиялық және экологиялық тәсілдер пайдаланылып, аймақтың климаттық ырғақтары мен шаруашылық жүйелердің өзгеру сипаты анықталды.

Жалпы алғанда, соңғы орта ғасырлардағы Оңтүстік Қазақстанның тарихи географиясын зерттеу қазақ халқының мемлекеттілігінің географиялық тамырларын, өркениеттік сабақтастығын және табиғи орта мен қоғамның өзара байланысын кешенді тұрғыда түсінудің кілті болып табылады. Бұл зерттеу аймақтың табиғи-географиялық ерекшеліктерін, қалалық инфрақұрылым мен ирригациялық жүйелерін, саяси-әлеуметтік құрылымдарын пәнаралық негізде қарастыра отырып, қазақ халқының тарихи кеңістіктегі орны мен мәдени бірегейлігін терең ғылыми тұрғыда айқындауға мүмкіндік береді.

Оңтүстік Қазақстанның табиғи-географиялық жағдайы және стратегиялық орны

Оңтүстік Қазақстан аймағы табиғи және тарихи тұрғыдан алғанда қазақ жерінің ең көне, әрі ең күрделі географиялық өңірлерінің бірі болып табылады. Бұл кеңістік табиғи орта мен адамзат өркениетінің өзара ықпалдастығы айқын көрінетін ерекше аймақ. Географиялық жағынан қарағанда, ол батыста Қызылқұм мен Мойынқұм шөлдерімен, шығыста Қаратау және Боралдай жоталарымен, оңтүстікте Тянь-Шаньның солтүстік сілемдерімен, ал солтүстікте кең дала белдеулерімен шектеседі. Осындай көпқырлы геоморфологиялық құрылым аймақтың табиғи жағдайының алуан түрлілігін қамтамасыз етіп, тарихи дамуына, шаруашылық жүйелердің қалыптасуына және мәдени өркендеуіне зор ықпал етті [4].

Сырдария, Арыс және Келес өзендері бойындағы кеңістіктер ежелгі дәуірден бері Оңтүстік Қазақстан халқының өмір сүру өзегі ретінде қалыптасты. Сырдария өзені аймақтың ең басты гидрологиялық жүйесі болып, тарихи тұрғыда тұрақты тіршілік пен мәдени өркениеттің тірек арнасы қызметін атқарды. Бұл өзеннің аңғарлары бойында қалыптасқан табиғи оазистерде егіншілік пен бау-бақша шаруашылығы дамып, отырықшы мәдениет өріс алды. Археологиялық және палеогеографиялық зерттеулер көрсеткендей, Сырдарияның орта және төменгі ағысы бойында ежелден суару каналдары мен арықтар жүйесі қалыптасқан [2]. Бұл гидротехникалық құрылымдар аймақтың экономикалық өмірінің тұрақтылығын қамтамасыз етіп, ортағасырлық қалалардың (Отырар, Сауран, Сығанақ, Ясы) қалыптасуына негіз болды.

Арыс және Келес өзендері де Сырдарияның негізгі салалары ретінде аймақтық экожүйенің тұрақтылығында маңызды рөл атқарған. Олардың бойында шағын егіншілік пен бау-бақша ошақтары, жартылай отырықшы ауылдар мен қыстаулар дамып, аймақтың ауыл шаруашылық құрылымын толықтырды [6]. Бұл өзен аңғарлары табиғи су көздері ғана емес, сондай-ақ әлеуметтік және экономикалық байланыстардың бағыттарын айқындаған тарихи дәліздер болды. Сырдария аңғары бойымен өтетін көне керуен жолдары мен сауда бағыттары арқылы бұл өңір Орта Азияның маңызды мәдени орталықтарымен Самарқан, Бұхара, Шаш, Тараз және Ферғана жазығымен тығыз байланыста дамыды.

Оңтүстік Қазақстанның табиғи-климаттық ерекшеліктері аймақтың шаруашылық және қоныстану жүйесіне айтарлықтай әсер етті. Климат континенттік, жазы ыстық әрі құрғақ, қысы суық және желді болып келеді. Бірақ осындай табиғи жағдайлар халықтың өмір сүру бейімделуін тежеген жоқ, қайта шаруашылықтың екі түрін суармалы егіншілік пен көшпелі мал шаруашылығын қатар дамытуға негіз болды. Өзен аңғарлары мен тау етектерінде топырақтың құнарлылығы, жер асты сулары мен табиғи бұлақтардың көп болуы егіншілік пен бау-бақша өсіруге қолайлы жағдай туғызды. Ал далалық және шөлейт аймақтарда кең жайылымдар мен маусымдық көші-қон дәстүрі қалыптасты.

Палеоклиматтық деректерге сүйенсек, соңғы орта ғасырлар кезеңінде Оңтүстік Қазақстанда ылғалдылықтың айтарлықтай ауытқуы байқалған. Ылғал молайған кезеңдерде өзен арналары кеңейіп, егістік көлемі артса, құрғақшылық жылдары егіншілік азайып, көшпелі

мал шаруашылығының үлесі артқан. Бұл табиғи ырғақ шаруашылық жүйесінің икемділігі мен халықтың өмір салтына бейімделгіштігін көрсетті. Табиғи ортадағы осындай өзгерістерге адамдардың бейімделуі нәтижесінде отырықшы және көшпелі мәдениеттер арасында тұрақты өзара байланыс қалыптасқан.

Оңтүстік Қазақстан көшпелі және отырықшы мәдениеттердің түйісу аймағы ретінде ерекше феномен. Дала мен оазистің шекарасында орналасқан бұл кеңістік ғасырлар бойы екі өмір салтының экономикалық және мәдени ықпалдастығының аренасы болды. Сырдария бойындағы қалалар мен дала қыстаулары арасындағы байланыс үздіксіз экономикалық алмасу арқылы нығайып отырды: отырықшы аймақтардан егін мен қолөнер бұйымдары, ал көшпелі өңірлерден мал өнімдері мен шикізаттар айырбасталды. Сауда қатынастары арқылы екі қоғам бір-бірін толықтырып, өңірлік экономикалық теңгерім қалыптастырды [7].

Бұл өзара ықпалдастық тек шаруашылық сипатта емес, мәдени тұрғыдан да терең із қалдырды. Қалалық орталықтарда көшпелілердің этникалық және көркемдік дәстүрлері тоғысып, сәулет пен қолөнерде жаңа стильдер пайда болды. Отырықшы өркениет элементтері болса, дала тұрғындарының тұрмыс-тіршілігіне сіңісіп, материалдық және рухани мәдениеттің синтезін қалыптастырды. Мәселен, Сығанақ пен Түркістан қалалары рухани және саяси орталықтар ретінде далалық билік институттарымен тығыз байланыс орнатқан.

Оңтүстік Қазақстанның табиғи-географиялық жағдайы оның стратегиялық маңызын арттырды. Бұл аймақ Еуразияның ірі өркениеттік тоғысындағы орнымен ерекшеленді. Сырдария өзені бойымен өткен көне керуен жолдары арқылы Қазақстан даласы Орта Азия, Иран, Кавказ және Шығыс Еуропа мемлекеттерімен байланыс орнатты. Ортағасырлық кезеңде бұл кеңістік Жібек жолының солтүстік тармағының негізгі бөлігіне айналып, Отырар, Сауран және Сығанақ қалалары халықаралық сауданың тірек орталықтары ретінде қызмет етті [8]. Геосаяси тұрғыдан алғанда, бұл аймақ Шығыс пен Батыс арасындағы стратегиялық дәліз, сондай-ақ қазақ хандығының саяси тұтастығын қамтамасыз еткен географиялық «осі» болды.

Қорыта айтқанда, Оңтүстік Қазақстанның табиғи-географиялық жағдайы мен стратегиялық орны оның тарихи дамуының өзегін құрады. Сырдария, Арыс және Келес өзендері бойындағы тіршілік аймақтары табиғи ресурстар мен климаттық ерекшеліктердің ықпалымен әлеуметтік және шаруашылық жүйелердің тұрақтылығын қамтамасыз етті. Ал көшпелі мен отырықшы мәдениеттердің өзара ықпалдастығы аймақтың саяси және мәдени тұтастығын қалыптастырып, қазақ халқының этникалық бірлігін нығайтқан басты факторлардың бірі болды. Осы себепті Оңтүстік Қазақстан аймағы соңғы орта ғасырларда тек географиялық кеңістік емес, қазақ мемлекеттілігінің тарихи-өркениеттік негізі ретінде айрықша мәнге ие болды.

Ортағасырлық қалалар жүйесі мен урбанизация

Соңғы орта ғасырлар кезеңінде (XIV–XVII ғғ.) Оңтүстік Қазақстан аймағы Орта Азия мен Еуразия арасындағы маңызды геосаяси және экономикалық белдеу ретінде айрықша маңызға ие болды. Бұл өңірде қалалық өркениет пен көшпелі мәдениеттің өзара ықпалы терең көрініс тауып, саяси және мәдени өмірдің күретамырына айналды. Табиғи жағдайдың қолайлығы, әсіресе Сырдария мен оның салалары Арыс пен Келестің бойында суармалы егіншіліктің дамуы, қалалардың тұрақты тіршілігіне мүмкіндік берді. Дәл осы табиғи факторлар ортағасырлық урбанизацияның дамуына негіз болды [9]. Түркістан, Сайрам, Отырар, Сығанақ және Тараз сияқты қалалар саяси, экономикалық және мәдени орталықтарға айналып, Оңтүстік Қазақстан кеңістігіндегі тарихи процестердің негізгі өзегін құрады.

Оңтүстік Қазақстандағы қалалар жүйесі қалыптасуы жағынан табиғи су көздері мен сауда жолдарының қиылысында орналасқан. Сырдария аңғары ежелден халық тығыз қоныстанған аймақ болып, қала мәдениетінің, егіншіліктің және қолөнердің орталығы болған. Ортағасырлық қалалар өз заманындағы әлеуметтік-экономикалық қатынастардың, билік құрылымдарының және рухани өмірдің айнасы іспетті еді.

Түркістан (Ясы) қаласы соңғы орта ғасырларда Оңтүстік Қазақстандағы саяси және рухани орталыққа айналды. XIV ғасырдың соңынан бастап қала қазақ этносының бірігу және мемлекеттілік идеясымен тығыз байланыста дамыды. Қожа Ахмет Ясауи кесенесі ислам дінінің және түркі руханиятының басты орталықтарының бірі ретінде аймаққа үлкен рухани ықпал етті. XVI ғасырдан бастап Түркістан Қазақ хандығының әкімшілік және саяси астанасы мәртебесіне ие болып, мемлекеттің басқару жүйесінде ерекше рөл атқарды. Қаланың айналасындағы егіншілік, сауда және қолөнер ошақтары Түркістанның экономикалық әлеуетін

арттырды. Түркістан тек дін мен мәдениеттің ғана емес, саяси тұрақтылық пен ұлттық бірліктің символына айналды.

Сайрам (Испиджаб) қаласы Оңтүстік Қазақстандағы ең көне мәдени орталықтардың бірі. Бұл қала туралы деректер VIII ғасырдан белгілі, ал соңғы орта ғасырларда ол аймақтың басты сауда және қолөнер орталығы болып қала берді. Сайрам Ұлы Жібек жолының маңызды тармақтарының бірінде орналасып, Қытай, Орта Азия және Кавказ елдерімен сауда байланыстарын қамтамасыз етті [10]. Қаланың ішкі құрылымы мен археологиялық қабаттарынан табылған металл, қыш және тері бұйымдары оның дамыған қолөнер орталығы болғанын дәлелдейді. Сонымен қатар, Сайрам өңірінде ислам мәдениеті мен білім ошақтары кең өріс алып, діни мектептер мен медреселер жұмыс істеді.

Отырар (Фараб) Оңтүстік Қазақстанның ең ірі және ықпалды қалаларының бірі болды. Бұл қала X–XIII ғасырларда-ақ өркениеттің ірі орталығы ретінде танылған, ал моңғол шапқыншылығынан кейін қайта өрлеп, XIV–XV ғасырларда экономикалық және мәдени гүлденудің жаңа кезеңін бастан өткерді. Отырарда суармалы егіншілік, сауда және қолөнер өндірісі дамып, қалада күміс және мыс теңгелер соғылған [11]. Бұл дерек оның саяси дербестігі мен экономикалық белсенділігін көрсетеді. Археологиялық зерттеулер нәтижесінде қалада мешіт, монша, қыш шеберханалары және ирригациялық арналардың қалдықтары табылған. Бұл қаладағы тұрғындардың жоғары инженерлік мәдениетке ие болғанын дәлелдейді. Сонымен қатар, Отырардан шыққан ғұлама ғалым әл-Фарабидің есімі осы өңірдің мәдени-интеллектуалдық дәстүрінің биіктігін көрсетеді.

Сығанақ қаласы XIV ғасырда Ақ Орда мемлекетінің, ал кейін XV ғасырда Қазақ хандығының астанасы ретінде ерекше тарихи рөл атқарды. Сығанақ тек әкімшілік орталық емес, экономикалық және сауда аймағы болды. Қаланың нумизматикалық материалдары күміс және мыс теңгелер ақша айналымының дамығанын көрсетеді. Бұл оның аймақаралық сауда байланыстарына белсене қатысқанын дәлелдейді. Сығанақ арқылы Сыр бойындағы отырықшы аймақ пен Дешті Қыпшақ даласындағы көшпелі тайпалар арасында тұрақты экономикалық алмасу жүріп отырды. Қала арқылы жүн, тері, мал өнімдері, астық пен қолөнер бұйымдары айырбасталған. Сығанақтың стратегиялық орналасуы мен экономикалық қуаты оны Оңтүстік Қазақстан кеңістігіндегі басты сауда торабына айналдырды.

Тараз қаласы Ұлы Жібек жолының маңызды нүктелерінің бірі ретінде Қазақстан мен Орта Азия мәдениеттерін байланыстырып тұрған ірі орталық болды. Ерте және соңғы орта ғасырларда Тараз халықаралық сауда мен қолөнер орталығы болып, аймақаралық мәдени ықпалдастықты нығайтты. Мұнда сауда базарлары, мешіттер мен керуен-сарайлар жұмыс істеген. Тараздың археологиялық қабаттарынан табылған архитектуралық ескерткіштер мен керамикалық бұйымдар қаланың жоғары дамыған мәдениетін көрсетеді.

Ұлы Жібек жолының бойындағы бұл қалалардың географиялық орналасуы олардың экономикалық өркендеуін қамтамасыз етті. Сауда жолдары арқылы Қазақстан жері Қытай, Орта Азия, Иран, Кавказ және Шығыс Еуропа елдерімен байланыс орнатты. Керуендермен жібек, дәмдеуіштер, қару-жарақ, зергерлік бұйымдар және кітаптар тасымалданса, жергілікті жерден астық, мал өнімдері, тері, жүн және металл бұйымдары шығарылды. Мұндай сауда қатынастары қалалардың экономикалық белсенділігін арттырып қана қоймай, мәдени және діни ықпалдастықтың кеңеюіне де жол ашты.

Археологиялық зерттеулер көрсеткендей, Оңтүстік Қазақстандағы ортағасырлық қалалар жоғары деңгейдегі урбанизациямен ерекшеленген. Отырар мен Сығанақ қалаларының орнынан табылған құрылыс қалдықтары, суару жүйелерінің іздері, монша мен мешіттердің қалдықтары сол заманның дамыған инженерлік және архитектуралық мәдениетін дәлелдейді. Қалалар құрылымдық жағынан орталық алаң, шахристан (қамал), рабад (қолөнершілер мен саудагерлер аймағы), және тұрғын кварталдардан тұрды. Бұл жүйе қалалардың жоспарлы түрде салынғанын және басқару жүйесінің ұйымдасқандығын көрсетеді.

Ортағасырлық қалалар тек экономикалық және саяси орталықтар ғана емес, мәдени өркендеудің тірегі болды. Мұнда діни және ағартушылық қызметтер атқарған медреселер, мешіттер, кітапханалар мен оқу орындары жұмыс істеген [12]. Түркістандағы Қожә Ахмет Ясауи кесенесі, Сайрам мен Отырардағы сәулет ескерткіштері ислам өркениетінің, түркі мәдениетінің және ұлттық руханияттың қалыптасуына зор ықпал етті.

Саяси-әкімшілік құрылымдар және тарихи оқиғалар

Соңғы орта ғасырлар кезеңінде (XIV–XVII ғғ.) Оңтүстік Қазақстан өңірі саяси және әкімшілік тұрғыдан аса маңызды аймаққа айналды. Бұл өңірдің тарихи дамуы қазақ мемлекеттілігінің

қалыптасу үдерістерімен тығыз байланысты болды. Географиялық жағынан алғанда, Сырдария бойы мен оған жалғас оазистік аймақтар сол дәуірде Дешті Қыпшақ даласы мен Орта Азияның мәдени және экономикалық кеңістігін жалғап тұрған стратегиялық өткел саналды. Осындай табиғи және экономикалық қолайлы жағдайлар аймақтың саяси құрылымдары мен әкімшілік орталықтарының дамуына ықпал етті. Оңтүстік Қазақстан аумағы XIV ғасырдың басынан бастап Ақ Орда мен Моғолстан мемлекеттерінің ықпалында болып, кейін Қазақ хандығының қалыптасуы мен нығаюының географиялық өзегіне айналды.

XIV ғасырдың алғашқы жартысында Оңтүстік Қазақстан аумағы Ақ Орда мемлекетінің құрамына кірді. Ақ Орда Алтын Орданың шығыс бөлігінде қалыптасқан дербес мемлекеттік құрылым болып, оның орталығы Сырдария бойындағы Сығанақ қаласында орналасты. Сығанақ осы кезеңде Ақ Орданың саяси-әкімшілік астанасы ретінде ерекше рөл атқарды [14]. Мұнда билеушілердің ордалары, ақша соғу шеберханалары және әкімшілік басқару жүйесі шоғырланды. Археологиялық және нумизматикалық зерттеулер Сығанақ қаласында XIV ғасырда теңге соғу ісі дамығанын, бұл өз кезегінде мемлекеттің экономикалық тұрақтылығын және орталықтанған биліктің күшеюін дәлелдейтінін көрсетеді [15]. Сырдария бойындағы Отырар, Созақ, Сауран сияқты қалалар Ақ Орданың саяси және экономикалық тіректері ретінде қызмет етті. Осы қалаларда билеушілердің сарайлары, сауда алаңдары және діни орталықтар қалыптасты.

Ақ Орданың билігі кезінде Сырдария аңғарындағы қалалар тек әкімшілік орталықтар ғана емес, сонымен қатар экономикалық және мәдени байланыстардың тоғысқан нүктелеріне айналды. Бұл өңір арқылы өткен керуен жолдары Орта Азия, Хорезм, Самарқан және Қытаймен тұрақты сауда қатынастарын қамтамасыз етті. Мемлекеттің күшеюі аймақтың экономикалық және мәдени өркендеуіне тікелей ықпал етті. Алайда XIV ғасырдың екінші жартысында ішкі саяси тұрақсыздық пен билік үшін талас-тартыстар Ақ Орданың әлсіреуіне алып келді. Осы кезде Сыр бойындағы кейбір аймақтар мен қалалар көрші Моғолстан мемлекетінің ықпалына түсті.

Моғолстан XIV ғасырдың ортасында Шағатай ұлысының шығыс бөлігінде құрылған және оның құрамына Жетісу мен Тянь-Шань аймақтары енген мемлекет болатын. Моғолстан билеушілері Оңтүстік Қазақстанның оңтүстік-шығыс бөлігіне, яғни Сайрам, Түркістан және Шымкент өңірлеріне өз ықпалын жүргізді [16]. Бұл кезеңде екі мемлекет Ақ Орда мен Моғолстан Сырдария бойындағы стратегиялық қалалар үшін ұзақ уақыт күрес жүргізді. Бұл қалалар экономикалық және мәдени орталықтар ғана емес, сонымен бірге саяси үстемдік пен аймақтық беделдің символы ретінде қарастырылды. Моғолстан мен Ақ Орда арасындағы шекаралық аймақтарда билік жиі ауысып, қалалар мен өңірлер бірде бір мемлекеттің, бірде екіншісінің құрамына кіріп отырды. Дегенмен, осындай күрделі саяси жағдайлар Оңтүстік Қазақстанның тарихи географиясын байытты: бұл өңір түрлі мәдениеттер мен саяси дәстүрлердің тоғысқан алаңына айналды.

XV ғасырдың ортасына қарай Дешті Қыпшақ даласында жаңа саяси күш Қазақ хандығы қалыптаса бастады. Бұл этносаяси құбылыстың негізінде түркі тайпаларының этникалық бірігуі мен саяси тұтастыққа ұмтылысы жатты. 1465–1466 жылдары Керей мен Жәнібек сұлтандар Шу мен Талас өзендері бойында Қазақ хандығын құрды. Осы сәттен бастап Оңтүстік Қазақстан жаңа мемлекеттіліктің орталығына айнала бастады. Қазақ хандығының алғашқы кезеңінен-ақ Сырдария бойындағы қалалар үшін күрес басты стратегиялық мақсаттардың бірі болды. Өйткені бұл қалалар тек экономикалық және сауда маңызымен ғана емес, мемлекеттің саяси беделі мен билік тұтастығын айқындайтын фактор ретінде қарастырылды.

Қазақ хандығының билеушілері Сыр бойындағы қалаларды өз иелігіне қосу арқылы мемлекеттің аумақтық шекарасын нығайтып, экономикалық дербестігін арттырды. XV ғасырдың екінші жартысында Қасым хан және кейінгі билеушілер Сығанақ, Түркістан, Созақ және Сауран қалаларын хандық құрамына енгізіп, Оңтүстік Қазақстанды мемлекеттің саяси және экономикалық өзегіне айналдырды. Бұл үдеріс Қазақ хандығының ішкі тұрақтылығын қамтамасыз етіп қана қоймай, оны көрші мемлекеттермен Моғолстан, Шайбани әулеттері мен Хорезм билеушілерімен тең дәрежеде қарым-қатынас орнатуға мүмкіндік берді.

XVI ғасырдың екінші жартысынан бастап Түркістан қаласы Қазақ хандығының саяси және рухани орталығына айналды. Бұл өзгеріс кездейсоқ болған жоқ, себебі Түркістан географиялық тұрғыдан қазақ этносының басты қоныстарының қиылысында орналасқан, ал тарихи жағынан Қожа Ахмет Ясауи кесенесі арқылы түркі руханиятының киелі орталығы саналды [14]. Түркістанда Қазақ хандарының ордасы құрылып, билік институттары осы жерге шоғырланды.

Қаланың діни беделі мен саяси маңызы бір-бірімен ұштасып, Түркістан Қазақ хандығының «рухани астанасына» айналды.

Қалада хандар мен сұлтандардың резиденциялары, әкімшілік ғимараттар, мешіттер мен медреселер салынды. Түркістанда Қожа Ахмет Ясауи кесенесі маңына хандар жерленіп, бұл дәстүр билік сабақтастығын және рухани бірлікті күшейтті. Хандардың Түркістанды өз билігінің орталығы ретінде таңдауы елдің ішкі саяси құрылымын нығайтты. Қалада саяси шешімдер қабылданып, дипломатиялық қатынастар орнатылды, ал оның айналасы мәдени, сауда және қолөнер орталығына айналды. Түркістанның бұл рөлі Қазақ хандығының орталықтанған мемлекетке айналуына зор үлес қосты.

Шаруашылық пен этномәдени ерекшеліктер

Соңғы орта ғасырлар кезеңінде (XIV–XVII ғғ.) Оңтүстік Қазақстанның шаруашылық жүйесі мен этномәдени құрылымы аймақтың табиғи жағдайларымен, географиялық орналасуымен және саяси дамуымен тығыз байланыста қалыптасты. Бұл өңір Сырдария мен оның салалары Арыс, Келес, Бадам өзендерінің бойында орналасып, егіншілік пен мал шаруашылығы қатар дамыған ерекше экономикалық аймақ ретінде ерекшеленді. Табиғи-климаттық ерекшеліктердің алуан түрлілігі, оазистік жазықтар мен шөлейтті далалардың қатар орналасуы халықтың тұрмыс-тіршілігіне, шаруашылық бейімделуіне және этномәдени келбетіне айтарлықтай ықпал етті. Соның нәтижесінде бұл өңірде отырықшы және көшпелі өмір салттарының өзара байланысы мен ықпалдастығы ерекше үйлесім тапты.

Егіншілік пен мал шаруашылығының қатар дамуы Оңтүстік Қазақстанның шаруашылық құрылымының негізгі сипаты болды. Өзен аңғарлары мен тау етектеріндегі құнарлы жерлерде отырықшы халық негізінен суармалы егіншілікпен айналысты. Сырдария мен Арыс өзендерінің бойында ежелгі дәуірден бастау алатын ирригациялық жүйелер соңғы орта ғасырларда жетілдіріліп, кеңейе түсті. Археологиялық зерттеулер Сырдарияның орта және төменгі ағысында арықтар мен каналдардың күрделі желісі болғанын дәлелдейді. Отырар, Сауран, Сайрам, Түркістан сияқты қалалардың айналасында ірі суару жүйелері мен тоғандар орналасқан. Бұл құрылымдар егіншілік мәдениетінің жоғары деңгейін, халықтың табиғи ортаға бейімделу қабілетін және инженерлік ойдың дамығандығын көрсетеді. Егіншілік өнімдерінің құрамына бидай, арпа, тары, бау-бақша өсімдіктері және мақта кірген. Әсіресе Түркістан мен Сайрам өңірінде мақта шаруашылығы өркендеп, жергілікті қолөнер мен саудаға жаңа серпін берді.

Сонымен қатар, аймақтың далалық және шөлейт бөліктерінде көшпелі және жартылай көшпелі мал шаруашылығы кең таралған. Қаратау, Бетпақдала және Қызылқұм өңірлеріндегі жайылымдар жыл бойы мал бағуға қолайлы болды. Мал шаруашылығы құрылымында қой, жылқы, түйе және сиыр өсіру негізгі бағыттарды құрады. Маусымдық көші-қон дәстүрі «көктеу жайлау күзеу қыстау» жүйесі қалыптасып, шаруашылықтың тұрақтылығы мен табиғи тепе-теңдігін қамтамасыз етті [14]. Көшпелілер мен отырықшы егіншілер арасындағы өзара экономикалық байланыс өзара толықтырушы сипатта болды: көшпелілер отырықшы аймақтардан астық пен қолөнер бұйымдарын алса, отырықшы қауымдар мал өнімдерін жүн, тері, ет және сүт айырбасқа алған. Бұл шаруашылық симбиоз екі өмір салтының тепе-теңдігін сақтап, әлеуметтік-экономикалық қатынастардың тұрақтылығын қамтамасыз етті.

Егіншілік пен мал шаруашылығының өзара байланысы Оңтүстік Қазақстан халқының этномәдени бейнесіне де әсер етті. Табиғатқа бейімделген бұл шаруашылық жүйесі көшпелі дәстүрлер мен отырықшы мәдениеттің араласуына мүмкіндік беріп, ерекше өмір салтының қалыптасуына жағдай жасады. Нәтижесінде екі өмір салтының ара-жігі айқын бөлінбей, өзара ықпалдасқан мәдени кеңістік пайда болды. Бұл құбылыс қазақ этносының қалыптасуындағы ең маңызды факторлардың бірі ретінде қарастырылады.

Оңтүстік Қазақстанның сауда және қолөнер салалары да бұл кезеңде қарқынды дамыды. Аймақтың Ұлы Жібек жолының солтүстік тармағында орналасуы оның халықаралық экономикалық байланыстарын кеңейтті. Түркістан, Отырар, Сайрам, Сығанақ және Тараз сияқты қалалар аймақаралық және халықаралық сауда орталықтарына айналды. Керуен жолдары арқылы аймаққа Қытайдан жібек пен фарфор, Үндістан мен Ираннан дәмдеуіштер мен бағалы тастар әкелініп, жергілікті өнімдер астық, мал және тері өнімдері сыртқа шығарылды. Бұл сауда қатынастары аймақтың экономикалық тұрақтылығын нығайтып қана қоймай, мәдени ықпалдастықтың күшеюіне де жол ашты.

Қалалық орталықтарда қолөнер ерекше дамыды. Археологиялық деректер Отырар мен Сайрам қалаларында қыш жасау, металл өңдеу, тоқымашылық және зергерлік өнердің дамығанын дәлелдейді. Шеберханаларда тұрмыстық бұйымдармен қатар, сәндік және діни

мақсаттағы заттар да жасалған. Қалаларда жыл бойы жәрмеңкелер мен базарлар жұмыс істеп, экономикалық өмірдің белсенділігін арттырды [3]. Сауда айналымының кеңеюі ақша айналымының да дамуына әсер етті. Сығанақ пен Отырар қалаларында күміс және мыс теңгелер соғылып, олардың айналымы аймақтық экономикалық тұрақтылықтың көрсеткіші болды.

Этнодемографиялық тұрғыдан алғанда, Оңтүстік Қазақстан аймағы түрлі этникалық топтардың тоғысқан орталығы болды. Бұл жерде түркітілдес тайпалар қыпшақтар, арғындар, қоңыраттар, қаңлылар, дулаттар және керейлер мекендеп, кейін қазақ халқының этникалық негізін қалыптастырды. Қалалар мен ауылдарда әртүрлі этностардың өкілдері өмір сүріп, олардың мәдени өзара ықпалы жаңа этникалық және әлеуметтік қатынастардың қалыптасуына себеп болды. Қоныстану жүйесі табиғи ортаға сай қалыптасты: өзен аңғарларында тұрақты отырықшы қоныстар орналасса, жазық және тауалды аймақтарда маусымдық көшпелі өмір салты сақталды.

Сырдария мен Арыс бойындағы қоныстар тығыз орналасып, егіншілік пен қолөнер орталықтарына айналды. Тауаралық аңғарлар мен далалық аймақтарда жартылай көшпелі қауымдар өмір сүрді. Бұл құрылым аймақтың экономикалық және этномәдени тұрақтылығын қамтамасыз етіп, әртүрлі өмір салтының өзара бейімделуін көрсетті. Халықтың табиғи өсімі мен қоныс ауыстыруы үздіксіз жүріп отырды, ал сауда жолдарының бойында орналасқан қалалар мен елді мекендер көпұлтты және мәдени әртектілігімен ерекшеленді. Мұндай этникалық және мәдени алмасулар қазақ этносының бірігуіне, оның тілдік, тұрмыстық және рухани тұтастығының қалыптасуына ықпал етті.

Тарихи-географиялық дереккөздер мен зерттеулер

Оңтүстік Қазақстанның тарихи географиясын зерттеу бірнеше кезеңді қамтитын кең ғылыми бағыт болып табылады. Бұл бағыттағы білім негізі әртүрлі дәуірлерде өмір сүрген ғалымдар мен саяхатшылардың еңбектері арқылы қалыптасып, уақыт өте келе археологиялық және картографиялық зерттеулермен толықтырылды. Ортағасырлық мұсылман авторларының жазбалары, XIX ғасырдағы орыс зерттеушілерінің еңбектері және қазіргі археологиялық, геоақпараттық зерттеулердің нәтижелері аймақтың саяси, мәдени және шаруашылық дамуы жөнінде кешенді ғылыми көзқарас қалыптастыруға мүмкіндік берді.

Ортағасырлық кезеңнің жазба дереккөздері Оңтүстік Қазақстанның тарихи географиясын түсінуде ең алғашқы әрі маңызды мәліметтердің бірі болып саналады. Араб және парсы географтары мен тарихшылары әл-Идриси, ибн Баттута, Рашид ад-Дин, Жувеини, Якут әл-Хамави және Мирхонд еңбектерінде Сырдария бойындағы қалалар мен олардың географиялық орналасуы, табиғи жағдайы, экономикалық маңызы туралы нақты мәліметтер келтірілген [7]. Мысалы, XII ғасырда өмір сүрген әл-Идриси өзінің «Нузхат әл-Муштак» атты еңбегінде Сайрам (Испиджаб) қаласын Орта Азия мен Дешті Қыпшақ даласын жалғайтын ірі сауда және мәдени орталық ретінде сипаттаған. Ол Сырдария өзенін егіншілік пен сауда дамыған аймақтың өмір сүру көзі ретінде атап өтеді.

XIV ғасырда өмір сүрген ибн Баттута өзінің сапар жазбаларында Түркістан мен Отырар өңірін суреттей отырып, бұл аймақтың тұрғындарының тұрмыс салты, шаруашылық құрылымы және ислам дінінің таралу ерекшеліктері жайлы маңызды деректер келтіреді. Ал Рашид ад-Диннің «Жамиғ ат-тауарих» («Тарихтар жинағы») атты әйгілі еңбегі Оңтүстік Қазақстанның саяси және географиялық құрылымын зерттеуде аса құнды дерек көзі болып табылады. Ол Сырдария бойындағы қалалардың XIII–XIV ғасырларда Ақ Орда мен Шағатай ұлысы арасындағы шекаралық аймақ ретінде ерекше маңызға ие болғанын атап көрсетеді. Сонымен қатар, Сығанақ пен Отырардың сауда және әкімшілік орталық ретіндегі рөлін нақты деректермен дәлелдейді.

Жувеини мен Якут әл-Хамави де өз еңбектерінде Сыр бойындағы қалалар мен өзен аңғарларының географиялық ерекшеліктерін сипаттап, халықтың шаруашылық бейімделуі мен мәдени өмірі жайлы жазған [12]. Бұл еңбектерде Оңтүстік Қазақстанның табиғи ортасы мен мәдени өркениеті ислам әлемінің солтүстік шекарасындағы маңызды аймақ ретінде бейнеленеді. Мұндай жазба деректер ортағасырлық кезеңдегі табиғи жағдайлар мен әлеуметтік қатынастардың өзара байланысын түсінуге мүмкіндік береді.

XIX ғасырда Ресей империясының Орта Азия мен Қазақстанды зерттеу мақсатында ұйымдастырылған ғылыми экспедициялары Оңтүстік Қазақстанның географиясы мен тарихи ескерткіштеріне жаңа көзқарас қалыптастырды. Бұл дәуірде аймақтың физикалық географиясы, этнографиясы және көне қала орындары ғылыми тұрғыдан жүйелене бастады. П.

И. Рычков, А. И. Левшин, Г. Н. Потанин, Н. А. Аристов, В. В. Бартольд сынды зерттеушілердің еңбектері осы кезеңнің басты дереккөздеріне айналды.

А. И. Левшиннің «Описание киргиз-казахских, или киргиз-кайсацких орд и степей» (1832) атты еңбегінде қазақ даласының табиғи және географиялық ерекшеліктері, Сырдария мен оның салаларының шаруашылықтағы маңызы кеңінен сипатталған. Ол Сайрам, Түркістан және Шымкент маңындағы қоныстардың дамуын атап өтіп, халықтың тұрмысын табиғи жағдайлармен тығыз байланыста қарастырған. Ал В. В. Бартольдтың «Туркестан в эпоху монгольского нашествия» атты зерттеуі Оңтүстік Қазақстанның ортағасырлық тарихын ғылыми тұрғыдан зерделеуде айрықша орын алады. Ол аймақтың саяси тарихын, моңғол шапқыншылығынан кейінгі қалалардың қалпына келуін және Түркістанның саяси маңызын нақты деректер арқылы көрсетеді [7].

Орыс саяхатшылары мен ғалымдарының еңбектері XIX ғасырдың соңы мен XX ғасырдың басында Оңтүстік Қазақстанның тарихи географиясын жаңаша пайымдауға мүмкіндік берді. Олар алғаш рет аймақтың картографиялық түсірілімдерін жасап, өзен жүйелерін, көне қала орындарын және қоныстардың географиялық координаттарын анықтады. Бұл еңбектер кейінгі археологиялық зерттеулердің іргетасына айналды.

XX ғасырдың екінші жартысынан бастап және XXI ғасырда Оңтүстік Қазақстанның тарихи географиясын зерттеу жаңа ғылыми әдістермен жалғасын тапты. Археологиялық қазбалар, аэрофототүсірілім, спутниктік бақылау және геоақпараттық жүйелер (ГИС) аймақтың ежелгі және ортағасырлық қоныстарын нақты анықтауға мүмкіндік берді. Археологтар мен тарихшылардың бірлескен еңбектері нәтижесінде Отырар, Сауран, Сығанақ, Түркістан, Тараз сияқты қалалардың құрылыс жоспарлары, қорғаныс жүйелері, тұрғын кварталдары және ирригациялық желілері ғылыми тұрғыда зерттелді.

Қазақстандық ғалымдар К. М. Байпақов, С. А. Нигматова, Ж. Мырзабаев, Р. Сала және Ж.-М. Деомның еңбектері Оңтүстік Қазақстанның тарихи-мәдени ландшафттарын жүйелі түрде зерттеу бағытында маңызды нәтижелер берді. К. М. Байпақовтың археологиялық экспедициялары Сырдария бойындағы ортағасырлық қала мәдениетінің кезеңдерін анықтап, олардың стратиграфиялық қабаттарын жүйеледі. С. А. Нигматованың палеоклиматтық зерттеулері егіншілік пен табиғи ортаның байланысын көрсетті, ал Р. Сала мен Ж.-М. Деомның «Geography and Cultural Landscapes of Kazakhstan» еңбегінде аймақтың мәдени ландшафттары мен экологиялық эволюциясы кеңінен талданды [6].

Қазіргі уақытта тарихи географиялық зерттеулер сандық модельдеу мен картографиялық технологияларға сүйеніп, аймақтың кеңістіктік құрылымын нақтылауға бағытталған. ГИС-технологиялар мен спутниктік деректердің көмегімен ежелгі суару жүйелері, қала шекаралары және сауда жолдарының бағыттары қалпына келтірілуде. Сонымен бірге археологиялық топография мен далалық зерттеулер нәтижесінде аймақтың тарихи карталары жаңартылып, бұрын белгісіз қоныстар мен көне ескерткіштер анықталып отыр.

Қорытынды

Бұл зерттеу жұмысының негізгі мақсаты соңғы орта ғасырлардағы (XIV–XVII ғғ.) Оңтүстік Қазақстанның тарихи-географиялық дамуын кешенді түрде талдау және аймақтың табиғи, саяси және мәдени кеңістігінің өзара байланысын анықтау болды. Зерттеу барысында қойылған ғылыми міндеттер толық орындалды: Оңтүстік Қазақстанның табиғи-географиялық жағдайы мен әлеуметтік-экономикалық бейнесі айқындалды, қалалар жүйесі мен урбанизацияның қалыптасу заңдылықтары сараланды, археологиялық және жазба деректер негізінде саяси-әкімшілік құрылымдар мен этномәдени үдерістердің даму бағыты талданды. Жұмыс барысында тарихи-географиялық, деректанулық, археологиялық және картографиялық әдістер кешенді түрде қолданылып, ортағасырлық дереккөздер мен қазіргі зерттеу нәтижелері өзара салыстырмалы тұрғыда қарастырылды.

Жүргізілген талдаулардың нәтижесінде аймақтың тарихи дамуы табиғи орта мен адамзат әрекетінің күрделі, бірақ үйлесімді байланысына негізделгені анықталды. Сырдария, Арыс, Келес сияқты өзендер мен олардың аңғарларында қалыптасқан оазистік мәдениет пен суармалы егіншілік жүйесі аймақтың экономикалық тұрақтылығы мен әлеуметтік құрылымының өзегін құрады. Бұл табиғи факторлар урбанизацияның дамуына тікелей ықпал етіп, Оңтүстік Қазақстанның тарихи динамикасын айқындады. Палеоклиматтық деректер де аймақтың табиғи ырғақтары мен шаруашылық бейімделу жүйесінің өзара байланысын нақты дәлелдейді [1]. Сырдария бойындағы өзен аңғарларындағы суару жүйелері ортағасырлық

отырықшы мәдениеттің тұрақтылығын қамтамасыз етіп, қалалық өркениеттің үздіксіз дамуына негіз болды.

Зерттеу барысында Түркістан, Сайрам, Отырар, Сығанақ және Тараз сияқты қалалардың тарихи рөлі мен олардың кеңістіктік өзара байланысы терең қарастырылды. Археологиялық зерттеулер мен нумизматикалық деректер бұл қалалардың саяси және экономикалық маңызын нақтылайды. Отырар мен Сығанақ қалаларында табылған ақша соғу шеберханалары, керамикалық және металл бұйымдар өндірісі дамыған қолөнер мен сауда қатынастарының деңгейін айғақтайды. Ал Түркістан қаласы XVI ғасырдан бастап Қазақ хандығының саяси және рухани орталығына айналып, мемлекеттіліктің идеологиялық тұтастығын қамтамасыз етті. Түркістандағы Қожа Ахмет Ясауи кесенесі ислам өркениетінің солтүстік шекарасындағы рухани орталық ретінде хандар билігінің легитимділігін нығайтқан. Осылайша, археологиялық, жазба және картографиялық деректер негізінде қалалық өркениет пен мемлекеттіліктің сабақтастығы дәлелденді.

Зерттеу нәтижелері көрсеткендей, Оңтүстік Қазақстан соңғы орта ғасырларда қазақ халқының этникалық және саяси қалыптасуының өзегі болған. Бұл өңірде көшпелі және отырықшы мәдениеттердің өзара ықпалы айқын көрініс тапты. Мал шаруашылығы мен егіншіліктің байланысы, далалық және қалааралық сауда жүйесінің дамуы аймақтың әлеуметтік-экономикалық тұрақтылығын қамтамасыз етті. Табиғи орта мен шаруашылық құрылым арасындағы симбиоз көшпелі және отырықшы өмір салтының арасындағы шекараны жойып, ерекше этномәдени бірлік туғызды. Нәтижесінде Оңтүстік Қазақстан кеңістігі этникалық интеграцияның және мемлекеттілік дәстүрінің географиялық орталығына айналды.

Зерттеу жұмысының ғылыми және практикалық маңызы тарихи географияның пәнаралық әлеуетін кеңейтіп, табиғи-географиялық факторлар мен тарихи процестердің байланысын жаңа ғылыми деңгейде қарастыруында. Алынған нәтижелер аймақтық жоспарлау, тарихи-мәдени мұраларды қорғау және туризмді дамыту салаларында қолдануға жарамды. Геоақпараттық жүйелер мен картографиялық әдістерді қолдану арқылы аймақтың тарихи ландшафттары мен көне қалалар желісін қайта құру тәжірибесі басқа тарихи-географиялық аймақтарды зерттеу үшін де үлгі бола алады.

Зерттеу барысында алынған ең маңызды тұжырымдардың бірі табиғи орта, урбанизация және саяси билік арасындағы өзара байланыс аймақтың тарихи эволюциясын анықтаған басты фактор екендігі. Сырдария аңғары бойындағы қалалар жүйесі (Отырар Сауран Сығанақ Түркістан) экономикалық, мәдени және саяси тұрғыдан біртұтас желі құрап, Қазақ хандығының қалыптасуына географиялық негіз қалады. Сонымен қатар, Түркістан қаласының саяси және рухани мәртебесінің артуы мемлекеттіліктің символикалық кеңістігін қалыптастырды. Түркістанның бұл рөлі қазақ қоғамының рухани тұтастығын сақтап, биліктің сабақтастығын қамтамасыз етті.

Зерттеу нәтижелері ортағасырлық кезеңдегі Оңтүстік Қазақстанның тарихи-географиялық бейнесін пәнаралық тұрғыдан қалпына келтіруге мүмкіндік берді. Археологиялық деректер қалалардың инфрақұрылымдық дамуын, жазба деректер саяси және экономикалық процестерді, ал картографиялық зерттеулер кеңістіктік құрылым мен табиғи факторлардың ықпалын айқындады. Бұл тәсіл аймақтың тарихи географиясын тұтас жүйе ретінде пайымдауға мүмкіндік берді.

Дегенмен, зерттеу белгілі бір шектеулерге де ие. Біріншіден, кейбір археологиялық ескерткіштердің толық стратиграфиялық деректері әлі де жеткіліксіз, сондықтан қалалардың даму кезеңдерін нақтылау үшін қосымша далалық зерттеулер қажет. Екіншіден, палеоклиматтық және геоархеологиялық зерттеулердің кеңеюі ортағасырлық шаруашылық жүйелердің табиғи өзгерістерге бейімделу механизмін тереңірек түсіндіруге мүмкіндік береді. Сондай-ақ, аймақтың әлеуметтік-демографиялық құрылымын нақтылау үшін нумизматикалық материалдар мен антропологиялық деректерді жүйелі талдау қажет.

Болашақ зерттеу бағыттары ретінде тарихи ландшафттарды ГИС-технологиялар арқылы цифрландыру, суару жүйелерін модельдеу және археологиялық нысандарды 3D форматта қалпына келтіру ұсынылады. Сонымен қатар, Оңтүстік Қазақстанның тарихи географиясын Орталық Азия және Ұлы Жібек жолы кеңістігі аясында салыстырмалы тұрғыдан қарастыру маңызды ғылыми бағыттардың бірі болмақ.

Жалпы алғанда, соңғы орта ғасырлардағы Оңтүстік Қазақстанның тарихи географиясы табиғи орта мен адамзат өркениетінің өзара ықпалы нәтижесінде қалыптасқан күрделі тарихи кеңістік. Табиғи-географиялық факторлар мен урбанизацияның байланысы аймақтың тарихи

динамикасын айқындап, оның дамуын біртұтас өркениеттік жүйенің бөлігі ретінде көрсетті. Ал Түркістан аймағы Қазақ хандығының саяси және рухани орталығы ретінде қазақ мемлекеттілігінің сабақтастығын, рухани тұтастығын және ұлттық бірегейлігін сақтап қалды. Осылайша, зерттеу нәтижелері Оңтүстік Қазақстанды қазақ халқының тарихи және мәдени эволюциясының өзегі ретінде қарастыруға толық ғылыми негіз береді.

References

1. Koshel T, Manuylova N, Revyakina N. (2019) *Psychological approach to foreign language teaching*. SHS Web of Conferences 70, P. 1-5
2. MacIntyre and Gregersen (2012) *Emotions that facilitate language learning: The positive-broadening power of the imagination*. P. 3-22.
3. Karen E, Brown L. (2022). *Enhancing Student's Problem-solving Skills through Project-based Learning*. Department of Engineering Technology, Sam Houston State University, USA, P. 74-87.
4. Zholdasbaev, S., & Aldabergenova, M. (2013). *The Medieval Town of Kazakhstan*. *Asian Social Science*, 9(5), 73–82. <https://doi.org/10.5539/ass.v9n5p73>
5. Shigabdinov, R. N. (2019). *Some aspects of Kazakh history (16th – first half of the 19th centuries): On the issue of its "geographical axis."* (2019). *Turkological Studies*, 2(2), 36–55.
6. Rakhimov, N. T. (2019). *A valuable study on the historical geography of Central Asia [Review of the monograph Historical Geography of Central Asia in the Pre-Islamic Period by N. J. Khodzhaeva]*. n.p., 27–34. (Review; page range indicated as 27–34 in the journal file).
7. Ksenzhi, G. N. (2018). *Historiography and review of sources on the historical geography of the Steppe regions of Kazakhstan in the 19th – early 20th centuries*. *Sborník prací Pedagogické fakulty Masarykovy univerzity, řada společenských věd*, 32(1), 119–133.
8. Nigmatova, S. A. (2020). *Natural and climatic factors of South Kazakhstan agriculture development in the Middle Ages*. *Kazakhstan Archaeology*, 3(9), 118–133. <https://doi.org/10.52967/akz2020.3.9.118.133>
9. Zholdasbaev, Z. M., & Aldabergenova, B. T. (2013). *The medieval town of Kazakhstan*. *Asian Social Science*, 9(5), 74–82. (Article text in PDF).
10. Shigabdinov, R. N. (2019). *Some aspects of Kazakh history (16th first half of 19th centuries): To the question of its "geographical axis"*. *Tyurkologicheskie issledovaniya (Turkological Studies)*, 2(2), 36–55.
11. Sala, R., & Deom, J.-M. (n.d.). *Geography and cultural landscapes of Kazakhstan (Augmented English version of the 2013 chapter)*. Manuscript/PDF.
12. Baipakov, K. M. (2012). *Srednevekovye goroda Kazakhstana na Velikom Shelkovom puti [Medieval cities of Kazakhstan on the Great Silk Road]*. Almaty: Öner.
13. Bartold, V. V. (1963). *Turkestan v epokhu mongol'skogo nashestviya [Turkestan in the era of the Mongol invasion]*. Moscow: Nauka.
14. Nurymbetova, S. A. (2019). *Оңтүстік Қазақстанның тарихы географиясы: археологиялық және деректік зерттеу [Historical geography of South Kazakhstan: Archaeological and source study]*. Shymkent: Qainar University Press.

HISTORICAL DEVELOPMENT OF ALMATY'S PARKS FROM THE 19TH TO THE 21ST CENTURY: A METHODOLOGY FOR CREATING AN INTERACTIVE URBAN GREENING MAP

Saparali Aruzhan

2nd-year Master's student
Abai Kazakh National Pedagogical University

XIX-XX ҒАСЫРЛАРДАҒЫ АЛМАТЫ ҚАЛАСЫНЫҢ САЯБАҚТАРЫНЫҢ ТАРИХЫ: ИНТЕРАКТИВТІ КӨГАЛДАНДЫРУ КАРТАСЫН ҚҰРУ

Сапарәлі Аружан

2-курс магистранты
Абай атындағы Қазақ Ұлттық Педагогикалық Университеті

Abstract

This research paper examines the historical formation and development of Almaty's park system and urban greening policy from the 19th to the 21st century. The main objective of the study is to trace the historical and spatial evolution of the city's green infrastructure, to analyze the urban landscaping trends of the independence period, and to propose a methodological framework for developing an interactive greening map as a tool for sustainable urban management.

The study is based on a comprehensive analysis of historical sources, international strategic documents (UNECE, 2024; Green City Action Plan GCAP, n.d.), and scientific publications. The findings reveal the continuity of Almaty's greening tradition, highlighting key features of the Soviet and post-independence periods as well as the integration of contemporary urban ecological principles. The first public parks the Kazynalyq Garden and Baum Grove established in the 19th century, laid the foundation for the city's landscape-oriented urban planning. During the Soviet era, parks became both ideological and social spaces for citizens, while in the years of independence, urban landscaping acquired strategic significance and began to align with international standards of sustainable development.

As a practical outcome, the study proposes a methodology for creating an interactive greening map of Almaty. The map is designed as a multi-layered geoinformation system that integrates environmental, biological, and social data. It visualizes the historical development of green areas, the structure of urban flora, the per capita ratio of green spaces, and the ecological quality of urban environments in real time.

The results demonstrate that Almaty's greening system has evolved through a synthesis of historical experience and innovative solutions. The city today represents a "green metropolis" model based on the harmony of nature, technology, and ecological culture. The proposed interactive map and greening management approach serve as an important scientific and practical contribution not only for Almaty but also for the sustainable urban development of Kazakhstan as a whole.

Аңдатпа

Бұл зерттеу жұмысы XIX–XXI ғасырлар аралығындағы Алматы қаласының саябақтық жүйесінің тарихи қалыптасуы мен көгалдандыру саясатының даму эволюциясын талдауға арналған. Жұмыстың мақсаты қаланың жасыл инфрақұрылымының тарихи-кеңістіктік динамикасын айқындау, тәуелсіздік жылдарындағы урбанистік көгалдандыру үрдістерін жүйелеу және қазіргі заманғы экологиялық бастамалар аясында интерактивті көгалдандыру картасын құру әдістемесін ұсыну.

Зерттеу барысында тарихи деректер, халықаралық стратегиялық құжаттар (UNECE, 2024; GCAP, n.d.), және ғылыми еңбектер талданды. Алынған мәліметтер негізінде Алматы қаласының көгалдандыру жүйесінің тарихи сабақтастығы, кеңестік және тәуелсіздік кезеңдеріндегі ерекшеліктері, сондай-ақ заманауи урбан экология қағидаттарымен байланысы айқындалды. XIX ғасырдағы алғашқы саябақтар Қазыналық бақ пен Баум тоғайы қала құрылымындағы табиғи-ландшафтық жоспарлаудың бастамасы болды. Кеңестік кезеңде саябақтар идеологиялық әрі әлеуметтік маңызы бар қоғамдық кеңістіктерге айналды, ал тәуелсіздік жылдарында көгалдандыру стратегиялық деңгейге

көтеріліп, халықаралық стандарттарға сай жүргізіле бастады.

Жұмыстың практикалық нәтижесі ретінде интерактивті көгалдандыру картасын құру әдістемесі ұсынылды. Бұл карта жасыл кеңістіктердің экологиялық, биологиялық және әлеуметтік деректерін біріктіретін көпқабатты геоақпараттық жүйе ретінде сипатталады. Ол саябақтардың тарихи дамуын, флоралық құрамын, адам басына шаққандағы жасыл кеңістік көрсеткішін және экологиялық сапаны нақты уақыт режимінде бақылауға мүмкіндік береді.

Зерттеу нәтижелері Алматы қаласының көгалдандыру жүйесі тарихи дәстүр мен инновациялық шешімдердің үйлесімінде дамып келе жатқанын көрсетті. Қала бүгінде табиғат пен технологияның, мәдениет пен экологиялық сананың синтезіне негізделген «жасыл мегаполис» моделіне айналууда. Ұсынылған интерактивті карта мен экологиялық жоспарлау әдістері Алматының ғана емес, жалпы Қазақстанның тұрақты урбан дамуы үшін ғылыми және практикалық маңызы бар құрал бола алады.

Keywords: *Almaty, parks history, urban greening, green infrastructure, urban ecology, interactive map, sustainable development, environmental policy.*

Түйін сөздер: Алматы қаласы, саябақтар тарихы, көгалдандыру, жасыл инфрақұрылым, урбан экология, интерактивті карта, тұрақты даму, экологиялық саясат.

Кіріспе.

Алматы қаласы Қазақстанның табиғи және мәдени орталығы ғана емес, сонымен қатар елдің урбанистік және экологиялық даму тарихының айнасы. Географиялық тұрғыдан Іле Алатауының етегінде орналасқан қала табиғи бедердің күрделілігі мен климаттық ерекшеліктері салдарынан ежелден көгалдандыру мен жасыл аймақтарды қалыптастыру мәселесіне ерекше көңіл бөлген. XIX ғасырдың екінші жартысында Верный бекінісінің негізінде пайда болған алғашқы қоғамдық бақтар мен тоғайлар кейіннен Алматының «жасыл қала» бейнесінің іргетасын қалады.

Сол кезеңдегі көгалдандыру ісі көбіне санитарлық-гигиеналық және климаттық мақсаттарда жүргізілді: жел бағытын ескеріп отырғызылған ағаштар жазғы ыстықта салқындық беріп, шаң-тозаңды азайту міндетін атқарды. Бұл үрдіс кейіннен кеңестік дәуірде жүйелі сипат алып, Алматының урбан кеңістігіне саябақтар, аллеялар мен бульварлар жүйесі тұрақты түрде енгізілді [1]. XX ғасырда салынған Горький атындағы орталық мәдениет және демалыс саябағы, 28 гвардияшы-Панфиловшылар паркі және Баум тоғайы қаланың әлеуметтік, мәдени және экологиялық өмірінде маңызды орын алды. Осы кезеңде қала мен табиғаттың үйлесімділігі ұғымы Алматының сәулеттік және кеңістіктік дамуының басты бағытына айналды.

Посткеңестік кезеңде халық санының өсуі, көлік инфрақұрылымының ұлғаюы және жаңа құрылыс толқыны жасыл аймақтардың қысқаруына және экологиялық тепе-теңдіктің бұзылуына алып келді. Белгілеу бойынша, постсоциалистік қалаларға тән басты ерекшелік урбан кеңістіктің фрагменттелуі мен жасыл желек теңсіздігі. Зерттеулерде Алматы қаласының көгалдандыру жүйесінің тұрақты даму үдерісіне әсері талданып, жасыл кеңістіктердің әлеуметтік және экологиялық тұрақтылықты қамтамасыз етудегі маңызы айқындалған. Сондай-ақ кеңестік кезеңнен кейінгі даму барысында жасыл аймақтар құрылымының өзгеріске ұшырағаны және олардың жаңа урбанистік модельдермен өзара байланысы көрсетілген [2].

Алматының урбан флорасына арналған зерттеулерде қала аумағында 396 өсімдік түрі тіркелгені анықталған. Бұл еңбек алғаш рет Алматы қаласының флоралық құрамын жүйелеп, сырттан енгізілген өсімдік түрлерінің үлесі 70 пайыздан асатынын көрсеткен. Мұндай деректер жасыл аймақтарды қалпына келтіру және түрлік әртараптандыру саясатының ғылыми негізін айқындайды.

Қазіргі таңда Алматы қаласының көгалдандыру саясаты стратегиялық деңгейге көтерілді. Еуропалық қайта құру және даму банкінің Green City Action Plan (GCAP) есебінде қаладағы жасыл желек көлемі адам басына шаққанда 7,7 м² екені көрсетіліп, бұл көрсеткішті 2030 жылға дейін 10 м²/адам деңгейіне жеткізу жоспарланған. Құжатта өзен арналары мен су

айдындарын қорғау, «көк-жасыл дәліз» (blue-green corridor) қалыптастыру және климаттық бейімделу шараларын күшейту сияқты басым бағыттар айқындалған.

Біріккен Ұлттар Ұйымының UNECE (2024) баяндамасында да Алматының «Smart Sustainable City» моделіне көшу үдерісі оң бағаланып, жасыл және ашық кеңістіктердің көлемін арттыру, урбан орман шаруашылығын дамыту және өзен жағалауларын рекреациялық аймақтарға айналдыру жөнінде нақты ұсыныстар берілген [3]. Бұл бастамалар GCAP-та көрсетілген нысаналы көрсеткіштермен өзара үйлесіп, қаланың тұрақты даму стратегиясының экологиялық негізін қалыптастырады.

Қаланың әлеуметтік және экологиялық тұрақтылығын қамтамасыз ету үшін көгалдандыру тек әдемілік элементі емес, денсаулық, климат және әлеуметтік әл-ауқат факторы ретінде қарастырылады. Алматының даму саясаты бүгінде экожүйелік тәсіл мен цифрлық мониторингті біріктіріп отыр. Осы мақсатта интерактивті көгалдандыру картасын құру ғылыми деректерді, тарихи материалдарды және заманауи қала саясатын біріктіретін тиімді құрал болмақ. Мұндай карта көгалдандырудың тарихи динамикасын, түрлік құрамды, әлеуметтік қамтылуды және экологиялық көрсеткіштерді визуалды түрде бейнелеуге мүмкіндік береді.

Сондықтан бұл мақалада XIX–XX ғасырлардағы Алматы саябақтарының қалыптасуы, тәуелсіздік жылдарындағы урбанистік көгалдандыру үрдістері, XXI ғасырдағы экологиялық бастамалар мен интерактивті көгалдандыру картасын құру әдістемесі кешенді түрде қарастырылады. Бұл зерттеу нәтижелері Алматы қаласының көгалдандыру жүйесін тарихи-кеңістіктік және экологиялық тұрғыдан түсінуге, сондай-ақ тұрақты даму бағытында жаңа ғылыми және практикалық шешімдер ұсынуға бағытталған.

XIX–XX ғасырлардағы Алматы саябақтарының қалыптасуы

Алматы қаласының саябақ жүйесі мен көгалдандыру мәдениетінің қалыптасу тарихы XIX ғасырдың екінші жартысынан бастау алады. Бұл кезеңде Верный бекінісінің орнында орналасқан қала табиғи-климаттық және географиялық жағдайларға бейімделген ерекше жоспарлау үлгісімен дамыды. Қала Іле Алатауының етегінде, сейсмикалық тұрғыдан белсенді аймақта орналасқандықтан, құрылыс пен көгалдандыру бір-бірімен тығыз байланыста жүргізілді. Табиғи су арналары мен арық жүйелері қаланың жоспарлау құрылымының өзегін құрап, кейінірек Алматының көгалдандыру жүйесінің тіршіліктік негізіне айналды.

1854 жылы қаланған Верный бекінісі бастапқыда әскери мақсатта салынғанымен, уақыт өте келе азаматтық құрылымға бейімделіп, әлеуметтік-мәдени өмірдің орталығына айналды. XIX ғасырдың 60–70 жылдарында уез басшысы Герасим Колпаковскийдің бастамасымен көшелер бойына ағаш отырғызу міндетті сипат алды. Бұл іс-шаралар тек эстетикалық мақсатты көздемей, санитарлық және климаттық міндеттерді шешуге бағытталды [4]. Терек, үйеңкі және шетен ағаштары отырғызылып, жаздың аптабында көлеңке мен ылғалдылық беріп, жел бағытын реттеп, шаң-тозаң мен ыстықтың әсерін азайтуға мүмкіндік жасады. Осылайша көгалдандыру қала өмірінің экологиялық және әлеуметтік құрамдас бөлігіне айналды.

1880 жылдары Алматыда алғашқы қоғамдық бақ Қазыналық бақ (қазіргі М. Горький атындағы Орталық мәдениет және демалыс саябағы) құрылды. Бұл бақ сол кезеңдегі урбан мәдениеттің маңызды жетістігі болып, тұрғындардың демалысы мен мәдени өмірінің орталығына айналды. Мұнда алғаш рет ландшафттық дизайн элементтері қолданылып, жолдар жүйесі, гүлзарлар мен су арналары жасалды. Қазыналық бақ қала құрылысындағы жасыл кеңістіктердің жаңа типін қалыптастырды және кейінгі саябақтардың құрылымдық негізіне айналды.

Алматының көгалдандыру тарихында ерекше орын алатын тұлға Эдуард Баум. XIX ғасырдың соңында ол қаланың флорасын жүйелі зерттеп, 1890 жылдары Баум тоғайының негізін қалады. Бұл тоғай бүгінде Алматының көне табиғи аймақтарының бірі болып есептеледі және қаланың экологиялық тұрақтылығын сақтауға зор үлес қосады. Баум тоғайы тек ормандық-бақтық аймақ емес, сондай-ақ Алматының биологиялық алуантүрлілігінің генетикалық қоры ретінде қарастырылады. Мұндай бастамалар кейінгі кезеңдердегі флористикалық зерттеулердің ғылыми негізіне айналды [5]. Зерттеу нәтижелерінде қала аумағында 396 өсімдік түрі анықталып, олардың 70 пайыздан астамының интродуценттер екені дәлелденген. XIX–XX ғасырларда Алматының көгалдандыру саясаты көбінесе сырттан әкелінген өсімдік түрлерін қолдануға негізделген. Мұндай тәсілдің артықшылығы климатқа бейімделген өсімдіктер арқылы жасыл қордың тұрақтылығын қамтамасыз ету болса, кемшілігі жергілікті флораның біртіндеп ығыстырылуында байқалды.

XX ғасырдың басы Алматы үшін урбанистік жаңару кезеңі болды. 1917 жылғы төңкерістен кейін қала жаңа саяси және әлеуметтік функцияға ие болып, мәдени және қоғамдық орталық ретінде қалыптаса бастады. Кеңестік билік жылдарында көгалдандыру мемлекеттік деңгейде жоспарланып, саябақтар мен демалыс аймақтары идеологиялық және мәдени маңызы бар қоғамдық кеңістіктерге айналды [6]. 1930–1950 жылдары Алматыда жаңа қоғамдық нысандар мен саябақтар пайда болды: 28 гвардияшы-Панфиловшылар саябағы, 1-Май саябағы, Жас натуралистер бағы, Орталық мәдениет және демалыс саябағының жаңартылған үлгісі және басқа да демалыс аймақтары салынды. Бұл саябақтарда субұрқақтар, спорт және ойын алаңдары, павильондар мен мәдениет нысандары орналастырылып, тұрғындардың бос уақытын тиімді өткізуге жағдай жасалды. Кеңестік дәуірде саябақтар еңбек пен демалыстың үйлесімділігін бейнелейтін және ұжымдық өмір салтының символына айналған идеологиялық кеңістік қызметін атқарды.

Панфиловшылар саябағы ерекше тарихи және мәдени мәнге ие болды. Екінші дүниежүзілік соғыстағы қазақстандық батырлардың ерлігін ұлықтауға арналған мемориалдық кешен бұл саябақты ұлттық жад пен патриотизмнің нышанына айналдырды. Мұнда табиғи пейзаж элементтері мен монументалды сәулет үйлесім тауып, кеңестік мемориалдық сәулет дәстүрінің үздік үлгісін бейнелейді.

1950–1970 жылдары Алматының даму стратегиясына «жасыл белдеу» тұжырымдамасы енгізілді. Қала айналасында орман алқаптарын отырғызу арқылы табиғи климаттық тепе-теңдікті сақтау, жел мен ыстықтың әсерін азайту көзделді. Бұл идея кейінірек GСAP құжатында көрсетілген көк-жасыл дәліз тұжырымдамасымен сабақтасып, Алматы экологиялық саясатының басты қағидасына айналды. Қала айналасындағы орман белдеулері мен саябақтар жүйесі Алматыны «табиғатпен үндес қала» ретінде қалыптастырды.

XX ғасырдың соңына қарай көлік инфрақұрылымының кеңеюі, тұрғын аудандардың көбеюі және урбанизацияның жеделдеуі жасыл аймақтарға қысым түсіре бастады. Осыған қарамастан, кеңестік кезеңде қалыптасқан саябақтар мен тоғайлар бүгінгі күнге дейін қаланың экологиялық қаңқасын сақтап отыр. Бұл кезеңде салынған саябақтар мен бақтар қазіргі Алматының мәдени мұрасына және урбанистік бірегейлігіне айналды.

Постсоциалистік кезеңге арналған зерттеулерде Алматы сияқты қалаларда кеңестік жоспарлау тәжірибесінің бүгінгі тұрақты урбан дамудың негізін құрап отырғаны атап өтіледі. Жасыл кеңістіктердің құрылымы мен таралу ерекшеліктері қазіргі урбанистік саясатта да әлеуметтік тұрақтылық пен экологиялық тепе-теңдікті қамтамасыз етудің басты факторы ретінде қарастырылады.

XIX–XX ғасырлардағы көгалдандыру тәжірибесі Алматының заманауи урбандық экожүйесіне бағыт-бағдар берді. Табиғи рельефке икемделген жоспарлау, су арналары мен арық жүйесіне негізделген көгалдандыру және саябақ мәдениетінің дамуы қазіргі Алматының экологиялық архитектурасының іргетасын қалады [3]. Сол тарихи кезеңнің тәжірибесі бүгінде UNECE (2024) және GСAP сияқты халықаралық стратегиялық құжаттарда қайта жаңғырып, қала дамуының негізгі қағидатына айналып отыр.

Тәуелсіздік жылдарындағы урбанистік көгалдандыру үрдістері

Қазақстанның тәуелсіздік алуымен бірге Алматы қаласы да өзінің даму бағытын түбегейлі өзгертті. 1991 жылдан кейінгі урбанизация үдерістері мен экономикалық трансформациялар қаланың кеңістіктік құрылымына, экологиялық жүйесіне және көгалдандыру саясатына айтарлықтай ықпал етті. Ел астанасы мәртебесінің Астанаға көшуі Алматының саяси салмағын азайтқанымен, ол республиканың мәдени, ғылыми және экономикалық орталығы ретіндегі жетекші рөлін сақтап қалды. Қала әлеуметтік белсенділігімен, тарихи мұраларымен және табиғи-рельефтік ерекшеліктерімен еліміздің урбанистік дамуының үлгісіне айналды. Алайда, бұл кезеңде экологиялық жүктеме күрт артып, көгалдандыру мәселесі қала өміріндегі ең өзекті тақырыптардың біріне айналды.

1990 жылдардың басында нарықтық қатынастарға көшу және меншік қатынастарының өзгеруі Алматының экологиялық инфрақұрылымына да әсер етті. Кеңестік кезеңнен қалған саябақтар мен орман белдеулері қараусыз қалып, күтім мен қаржыландыру тапшылығынан тозу процесі басталды. Қала аумағындағы бірқатар жасыл кеңістіктер жекешелендіріліп, олардың орнына тұрғын үйлер мен коммерциялық нысандар салынды. Нәтижесінде Алматыдағы адам басына шаққандағы көгалдандыру көлемі азайып, бұл жағдай қала экологиясына кері әсер етті. Зерттеулерде постсоциалистік қалалардағы урбан кеңістіктің құрылымдық өзгерістері

талданып, Алматы мысалында жасыл желек жүйесінің әлеуметтік теңсіздік пен экологиялық дисбаланстың маңызды көрсеткішіне айналғаны айқындалған [7].

Дегенмен, 1990 жылдардың соңына қарай және 2000 жылдардың басында экологиялық сана мен қоғамдық белсенділіктің артуы қаладағы көгалдандыру саясатына жаңа серпін берді. Алматы әкімдігі мен халықаралық ұйымдардың серіктестігі негізінде экологиялық бағдарламалар іске асырыла бастады. Бұл кезеңде көгалдандыру тек көркемдік немесе демалыс мақсатында емес, қалалық ортаның сапасын арттыру, климаттық бейімделу және денсаулық сақтау саясатының бір бөлігі ретінде қарастырылды. Қаланың орталық көшелерінде ағаш отырғызу жұмыстары жандандырылып, Панфилов, Достық, Абай және Төле би даңғылдарындағы аллеялар қалпына келтірілді. Тарихи саябақтар абаттандырылып, кеңестік кезеңнен қалған инфрақұрылым жаңартылды.

2000 жылдардан бастап Алматының көгалдандыру саясаты халықаралық экологиялық стандарттармен үйлестіріле бастады. Бұл бағыттағы маңызды құжаттардың бірі Еуропалық қайта құру және даму банкінің Green City Action Plan (GCAP) бағдарламасы. GCAP талдауына сәйкес, Алматы қаласының жасыл кеңістіктер көлемі халықаралық нормадан төмен, яғни адам басына шаққанда бар болғаны 7,7 м² құрайды. Осыған байланысты қала әкімдігі 2030 жылға дейінгі стратегиялық мақсат ретінде бұл көрсеткішті 10 м² деңгейіне жеткізуді жоспарлады. Бұл тек сандық өсім емес, сапалы урбан экожүйе қалыптастыру міндетін де қамтиды [8]. GCAP құжаты Алматының экологиялық жағдайын жақсарту үшін көк-жасыл дәліздерді құру, өзен аңғарларын табиғи-климаттық фильтр ретінде пайдалану және жаңа құрылыстарда көгалдандыру нормаларын міндетті түрде сақтау қажеттігін атап өтеді.

Тәуелсіздік жылдарында Алматы қаласының табиғи ерекшеліктеріне сүйенген экологиялық жобалар жүйесі дамыды. Мысалы, Кіші және Үлкен Алматы өзендерінің бойымен жасыл аймақтарды қалпына келтіру бастамасы қолға алынды. Бұрын тек инженерлік мақсаттағы арналар болған бұл өзендер бүгінде серуен аймағы мен экологиялық дәлізге айналууда. Бұл тәжірибе халықаралық деңгейде «blue-green infrastructure» деп аталатын тұжырымдамаға сәйкес келеді. UNECE (2024) баяндамасында бұл бағыт Алматының климатқа бейімделу және ауа сапасын жақсарту саласындағы ең тиімді шешімдердің бірі ретінде бағаланды [8].

Сонымен қатар, 2010 жылдан бастап Алматыда жаңа буын саябақтар жүйесі қалыптаса бастады. Солардың ішінде Президент саябағы, Сайран көлінің жағалауы, Ботаникалық бақтың қайта жаңғыруы, Жасыл Арбат, Atakent Garden, және Almaty Garden Park сияқты жобалар ерекше маңызға ие. Бұл нысандар заманауи урбан дизайн қағидаттарына сай жобаланып, экологиялық архитектура мен «жасыл технологиялардың» синтезін көрсетті. Президент саябағында табиғи бедер мен жасанды элементтер үйлесім тапқан: жаңбыр суын жинайтын және қайта пайдаланатын жүйелер енгізілген, ал Ботаникалық бақтағы көгалдандыруда жергілікті флора түрлері үйеңкі, терек, шетен, қайың басым қолданылған. Бұл шешімдер климатқа бейімделген қала жасау қағидаттарымен тікелей үйлеседі.

Биологиялық тұрғыдан алғанда, Алматы қаласының көгалдандыру саясаты жергілікті және сырттан енгізілген өсімдік түрлерінің арасындағы тепе-теңдікті сақтауға бағытталған. Зерттеулерде Алматы флорасында сырттан әкелінген өсімдіктердің үлесі жоғары болғанымен, соңғы онжылдықтарда жергілікті түрлерді қалпына келтіру және қорғау шараларының белсенді жүргізіліп келе жатқаны атап өтіледі. Қала әкімдігі мен ғылыми мекемелердің бірлескен жұмысы нәтижесінде ағаш түрлерін экологиялық төзімділігіне, шаң мен шуға бейімделгіштігіне және оттегі шығару қабілетіне қарай саралап отырғызу тәжірибесі енгізілді. Мұндай тәсіл қаланың ауасын тазартуға және климаттық өзгерістерге бейімделуіне оң әсерін тигізді.

2000 жылдан кейінгі кезеңде экологиялық қозғалыстардың белсенділігі айтарлықтай артты. Тұрғындардың қатысуымен «Таза Алматы», «Eco-Challenge», «Green Up», «Жасыл белдеу» сияқты қоғамдық жобалар жүзеге асырылып, қоғамның экологиялық мәдениетін арттыру мен қалалық кеңістікті абаттандыру ісін азаматтық жауапкершілік деңгейіне көтерді. Қазіргі таңда көктемгі және күзгі ағаш отырғызу акциялары Алматының экологиялық дәстүріне айналып, тұрғындардың қоршаған ортаға деген жауапкершілігі мен қатысуын күшейтіп отыр.

Технологиялық тұрғыдан қарағанда, тәуелсіздік жылдарында Алматының көгалдандыру жүйесі цифрландыру бағытына өтті. Қалада геоақпараттық жүйелер (GIS), дрондар және спутниктік суреттер негізінде жасыл аймақтардың интерактивті деректер базасы құрылды. Бұл база саябақтардың нақты орналасуын, ағаштардың түрлік құрамын, биіктігін және денсаулық жағдайын тіркейді [9]. Мұндай ақпараттар экологиялық мониторинг пен ғылыми талдау үшін ашық форматта жариялана бастады. Бұл үрдіс болашақта Алматының

интерактивті көгалдандыру картасын құру әдістемесіне негіз болады. GCAP құжатының 16-әрекетінде дәл осы жүйені 2025 жылға дейін толық енгізу міндеті қойылған, ал UNECE (2024) есебінде Алматының «Smart Sustainable City» моделі осы бағыттағы ілгерілеу мысалы ретінде келтіріледі.

Жалпы, тәуелсіздік жылдарындағы Алматының урбанистік көгалдандыру үрдістері тарихи тәжірибе мен инновациялық саясаттың үйлесімін көрсетеді. XIX–XX ғасырларда қалыптасқан саябақтық мәдениет пен табиғи рельефке негізделген жоспарлау принциптері жаңа заманда заманауи урбан экология қағидаттарымен ұштасып отыр. Қаланың көгалдандыру стратегиясы енді тек эстетикалық мақсатқа емес, тұрғындардың өмір сапасын, қоғамдық денсаулықты және әлеуметтік үйлесімділікті арттыруға бағытталған. Алматының қазіргі саябақтары бұл демалыс аймағы ғана емес, экологиялық тұрақтылық пен азаматтық мәдениеттің көрінісі.

XXI ғасырдағы заманауи саябақтар мен экологиялық бастамалар

XXI ғасырда Алматы қаласының урбанистік даму стратегиясы жаңа сапалық деңгейге көтерілді. Бұл кезеңде қала экологиялық тұрақтылық, жасыл инфрақұрылым және смарт-қала қағидаттарына сүйенген жоспарлау жүйесіне көшті. Алматының көгалдандыру саясаты енді тек көріктендіру шарасы емес, әлеуметтік әл-ауқат пен экологиялық қауіпсіздіктің негізгі тетігі ретінде қарастырыла бастады. Тәуелсіздік жылдарында басталған урбандық қайта құрылымдау үдерісі XXI ғасырда халықаралық стандарттарға сай жүйелендіріліп, жасыл қала идеясын жүзеге асырудың жаңа кезеңін қалыптастырды [10].

Қаланың заманауи даму бағыттары Еуропалық қайта құру және даму банкінің Green City Action Plan (GCAP) және Біріккен Ұлттар Ұйымының Smart Sustainable City Profile: Almaty (UNECE, 2024) құжаттарында кеңінен көрініс тапты. Бұл бағдарламалар Алматыны аймақтық деңгейдегі экологиялық-инновациялық орталыққа айналдыруды көздейді. GCAP деректеріне сәйкес, қаланың 2021 жылғы жасыл кеңістік үлесі 7,7 м² болса, 2030 жылға қарай оны 10 м² деңгейіне жеткізу мақсат етілген. Бұл міндет көгалдандырудың сапасын арттырумен қатар, қала тұрғындарының экологиялық өмір сапасын жақсартуға бағытталған. Сонымен бірге, құжатта қалалық өзендер мен су арналары бойында көк-жасыл дәліздер құру, ағаш отырғызудың интерактивті есебін жүргізу және климаттық бейімделу жүйесін жетілдіру көзделеді.

XXI ғасырда Алматы қаласында жаңа буын саябақтары мен экологиялық жобалар дүниеге келді. Олардың қатарында Президент саябағы, Ботаникалық бақтың қайта жаңғыруы, Сайран көлінің экопарк аймағы, Жасыл Арбат, Almaty Garden Park, Терренкур серуен бағы, және Тұңғыш Президент Аллеясы ерекше аталады. Бұл жобалар заманауи урбан дизайн, ландшафттық сәулет және цифрлық технологиялардың синтезі ретінде жүзеге асырылды. Әр саябақтың өз ерекшелігі бар: мысалы, Президент саябағында жаңбыр суын жинау және қайта пайдалану жүйесі енгізілсе, Ботаникалық бақта энергия үнемдейтін жарықтандыру және автоматтандырылған суару технологиялары орнатылған. Ал «Жасыл Арбат» жаяу жүргіншілер кеңістігін кеңейтіп, қала тұрғындарына экологиялық таза демалыс аймағын ұсынды.

UNECE (2024) баяндамасында Алматының «ақылды тұрақты қала» (Smart Sustainable City) моделіне көшу процесі Орталық Азия аймағындағы озық тәжірибелердің бірі ретінде бағаланады. Баяндамада қаладағы жасыл кеңістіктердің әлеуметтік және экологиялық әсері нақты көрсеткіштермен сипатталады [11]. Алматының экологиялық саясаты енді климаттық тәуекелдерді төмендету, ауа сапасын жақсарту және биологиялық әртүрлілікті сақтау бағытында кешенді түрде жүргізіліп отыр. Қалада урбан орман шаруашылығын дамыту жобасы басталып, ағаш отырғызу процесі геоақпараттық жүйелер арқылы бақыланады. Бұл жүйе әрбір отырғызылған ағаштың түрін, жасын, орналасуын және экологиялық әсерін тіркеп отырады. Мұндай тәсіл Алматыда алғаш рет экожүйелік қызметтерді сандық форматта басқаруға мүмкіндік берді.

Қазіргі Алматы саябақтары тек табиғи кеңістік қана емес, сонымен қатар мәдени және әлеуметтік орталық қызметін атқарады. Қала тұрғындары саябақтарды қоғамдық шаралар, спорттық іс-шаралар және экологиялық білім беру мақсатында белсенді пайдалана бастады. Ботаникалық бақ пен Орталық мәдениет және демалыс саябағында экологиялық фестивальдер, балаларға арналған табиғатты қорғау сабағы және ағаш отырғызу акциялары жиі өткізіледі. Мұндай іс-шаралар қоғамның экологиялық мәдениетін арттырумен қатар, тұрғындардың табиғатқа жауапкершілік сезімін қалыптастырады.

Сонымен қатар, XXI ғасырдың алғашқы онжылдығында Алматы қаласының экологиялық саясаты халықаралық бағдарламалармен тығыз байланыста дамыды. GCAP және UNECE ұсынымдарына сәйкес, қала әкімдігі 2025 жылға дейін көгалдандыру процестерін толық цифрландыруды жоспарлап отыр. Бұл бастама интерактивті көгалдандыру картасын құрумен тікелей байланысты. Картаның көмегімен тұрғындар өз аудандарындағы саябақтар, ағаш түрлері, жасыл аймақтардың көлемі және олардың экологиялық маңызы туралы нақты ақпарат ала алады. Сонымен қатар, интерактивті жүйе арқылы азаматтар өз ұсыныстарын енгізіп, көгалдандыру процесіне қатысу мүмкіндігіне ие болады. Бұл тәжірибе «қатысушы урбанизм» қағидатына сәйкес келеді, яғни қала кеңістігін басқаруда азаматтық қоғамның белсенді рөлін арттыруды көздейді.

Алматының экологиялық трансформациясы аймақтық және жаһандық трендтермен үндес келеді. Қалада соңғы жылдары жасыл экономика, көміртексіз даму және климатқа бейімделу стратегиялары қатар іске асуда. Қаланың жаңа саябақтарында электр энергиясын үнемдейтін шамдар, жаңбыр суын жинау жүйелері және биологиялық әртүрлілікті сақтайтын аймақтар енгізілуде. Мұндай жобалар Алматыны Орталық Азиядағы экологиялық инновацияның үлгісіне айналдырды [12]. Қала әкімдігі 2030 жылға дейін жасыл инфрақұрылым желісін өзен аңғарларымен байланыстыра отырып, үздіксіз «жасыл дәліз» құруды жоспарлап отыр. Бұл жүйе қала ауасының сапасын жақсартып қана қоймай, климаттық бейімделуді қамтамасыз ететін табиғи желдету арналарын қалыптастырады.

Қаланың жасыл даму стратегиясы ғылыми деректерге негізделеді. Урбан флора бойынша жүргізілген зерттеу нәтижелері заманауи саябақтарды жобалау барысында негізгі әдістемелік бағыт ретінде пайдаланылған. Қала әкімдігі жергілікті өсімдік түрлерін көбейтуге және сырттан енгізілген түрлердің үлесін азайтуға бағытталған бағдарламаларды дәйекті түрде жүзеге асыруда. Нәтижесінде Алматының көгалдандыру жүйесі экологиялық тұрғыдан тұрақты әрі биологиялық әртүрлілікке сүйенген кешенді жүйеге айналып келеді.

XXI ғасырдағы Алматы саябақтарының тағы бір ерекшелігі олардың әлеуметтік интеграциялық рөлі. Қоғамдық кеңістіктер тұрғындардың өзара қарым-қатынасы мен мәдени алмасу алаңына айналды. Мысалы, Орталық саябақ пен Жасыл Арбат аумағында апта сайын мәдени жәрмеңкелер, ашық аспан астындағы көрмелер және спорттық фестивальдер өтеді. Мұндай жобалар урбан мәдениетті дамытып, экологиялық және эстетикалық құндылықтардың үйлесімін қамтамасыз етеді.

Интерактивті көгалдандыру картасын құру әдістемесі

Қаланың тұрақты дамуы мен экологиялық тепе-теңдігін қамтамасыз етудің маңызды тетігі жасыл кеңістіктерді ғылыми негізде жоспарлау және мониторинг жүргізу. Алматы қаласы үшін бұл мәселе ерекше өзекті, өйткені соңғы онжылдықтарда урбанизацияның күшеюі, көлік ағынының артуы және құрылыс қысымының өсуі табиғи экожүйелерге айтарлықтай әсер етті. Осы жағдайларда заманауи технологиялар мен ғылыми деректерге сүйене отырып, көгалдандыру процесін басқару мен талдаудың тиімді құралы ретінде интерактивті көгалдандыру картасын жасау қажеттілігі туындады [3,8]. Бұл карта тек визуалды көрнекілік емес, сонымен қатар ғылыми, статистикалық және басқарушылық шешімдерді біріктіретін экологиялық деректер жүйесі болып табылады.

Интерактивті көгалдандыру картасы Алматының саябақтары мен жасыл желектерінің кеңістіктік құрылымын, олардың тарихи дамуын, экологиялық жағдайын және әлеуметтік маңызын жан-жақты қамтитын көпқабатты геоақпараттық жүйе ретінде құрылады. Мұндай жүйе қаладағы экожүйелердің динамикасын нақты уақыт режимінде бақылауға, жасыл аймақтардың тығыздығын есептеуге және көгалдандыру сапасын бағалауға мүмкіндік береді. Картаға енгізілетін мәліметтер халықаралық стандарттарға сәйкес экологиялық индикаторлар негізінде таңдалады және ғылыми зерттеулердің нәтижелерімен толықтырылады.

Картаны әзірлеу үдерісі бірнеше кезеңнен тұрады. Бірінші кезең деректерді жинау және жүйелеу. Бұл кезеңде қала әкімдігі, Алматы экологиялық департаменті және ғылыми мекемелер ұсынған ресми мәліметтер пайдаланылады. Оның ішінде саябақтар мен жасыл аймақтардың аудандары, ағаш түрлері, жасы, биіктігі, физиологиялық жағдайы және орналасу координаттары туралы ақпарат енгізіледі. Сонымен қатар, урбан флораның түрлік құрамы туралы деректер картаға флористикалық база ретінде енгізіледі [13]. Зерттеу нәтижелеріне сәйкес, Алматы флорасы 396 өсімдік түрінен тұрады, олардың 70 пайыздан астамы сырттан енгізілген интродуценттер, ал қалған бөлігі жергілікті өсімдік түрлерін құрайды. Бұл

мәліметтер картада түрлік әртүрлілік пен экологиялық төзімділікті бағалауда маңызды қабат ретінде пайдаланылады.

Екінші кезең геоақпараттық талдау мен цифрландыру. Бұл кезеңде барлық жиналған деректер геоақпараттық жүйелер (GIS) арқылы өңделеді. ArcGIS, QGIS және Google Earth Engine платформалары қолданылады. Әрбір саябақ, тоғай, сквер және көше бойындағы жасыл желек полигондық немесе нүктелік форматта цифрлық картаға енгізіледі. Әр нысанның сипаттамаларына өсімдік түрі, отырғызылған жылы, ағаш биіктігі мен диаметрі, физиологиялық жағдайы және қызметтік статусы (рекреациялық, қорғаныштық, санитарлық, декоративтік) секілді параметрлер қосылады. Бұл ақпарат қабаттар түрінде сақталады және қажет болған жағдайда сүзгілер арқылы талданады.

Үшінші кезең тарихи-кеңістіктік деректерді интеграциялау. Алматы қаласының саябақтық жүйесінің XIX–XX ғасырлардан бергі даму эволюциясын көрсету үшін архивтік материалдар, ескі жоспарлар мен карталар, спутниктік суреттер пайдаланылады. Осы деректер негізінде картаның «тарихи қабаты» жасалады. Бұл қабат XIX ғасырдың соңындағы алғашқы саябақтардың (Қазыналық бақ, Баум тоғайы), кеңестік кезеңдегі (Панфилов саябағы, Горький саябағы, 1-Май бағы) және қазіргі заманғы саябақтардың орналасуын салыстырмалы түрде көрсетуге мүмкіндік береді [14]. Осылайша карта Алматының көгалдандыру жүйесінің тарихи сабақтастығын көрнекі түрде бейнелейді.

Төртінші кезең экологиялық және әлеуметтік индикаторларды енгізу. Бұл бағытта UNECE (2024) және GSAR құжаттарында ұсынылған тұрақты даму көрсеткіштері пайдаланылады. Олардың ішінде ауа сапасы (PM_{2.5}, NO₂, CO₂ деңгейлері), температура айырмашылығы, шу индексі, жасыл аймақтарға қолжетімділік және адам басына шаққандағы жасыл кеңістік көлемі сияқты көрсеткіштер бар. GSAR жоспары бойынша 2030 жылға қарай Алматы тұрғындарының әрқайсысына кемінде 10 м² жасыл аймақ тиесілі болуы керек. Интерактивті карта бұл көрсеткіштердің орындалуын нақты уақыт режимінде бақылауға мүмкіндік береді [7]. Мысалы, картада әр ауданның жасыл тығыздығы түрлі түстермен белгіленіп, экологиялық теңгерімсіздікті анықтауға және көгалдандыру бойынша басым аудандарды айқындауға мүмкіндік береді.

Бесінші кезең азаматтық қатысу мен қоғамдық деректерді енгізу. Интерактивті картаның негізгі ерекшеліктерінің бірі тұрғындар мен еріктілердің қатысу мүмкіндігі. Қолданушылар арнайы мобильді қосымша немесе веб-портал арқылы өз аудандарындағы ағаштар мен саябақтар жайлы ақпаратты толықтыра алады, фотосуреттер жүктей алады, ағаштың жағдайы немесе санитарлық мәселелер туралы хабарлама қалдыра алады. Бұл тәсіл «қатысушы урбанизм» қағидатына негізделіп, GSAR және UNECE ұсынып отырған экологиялық басқарудағы ашықтық принципін жүзеге асырады.

Алтыншы кезең аналитикалық және визуализация құралдарын енгізу. GIS жүйесінде карта деректерін талдау үшін көпдеңгейлі аналитикалық панельдер құрылады. ArcGIS Dashboard немесе QGIS Web Client негізінде әзірленген интерфейстер карта деректерін нақты уақытта талдауға және салыстыруға мүмкіндік береді. Бұл панель арқылы қала әкімдігі көгалдандыру жұмыстарының тиімділігін, отырғызылған ағаштардың тіршілік деңгейін және жасыл желектің жалпы динамикасын бақылап отыра алады. Сонымен қатар, картада уақыттық сүзгі енгізіліп, белгілі бір жылдардағы көгалдандыру өзгерісін салыстыруға болады.

Картаның тағы бір маңызды құрамдас бөлігі экожүйелік қызметтерді бағалау модулі. Бұл модуль әрбір жасыл аймақтың ауа тазарту, көмірқышқыл газын сіңіру, көлеңке беру және температураны төмендету секілді қызметтерін есептейді. Мұндай бағалау алгоритмдері UNECE (2024) ұсынған «экожүйелік қызметтердің құндылығын экономикалық тұрғыдан есептеу» әдістемесіне негізделеді. Бұл тәсіл Алматы қаласының экологиялық саясатын тек сапалық тұрғыдан емес, сандық және экономикалық өлшемдермен бағалауға мүмкіндік береді [15].

Картаның ғылыми және практикалық маңызы зор. Біріншіден, ол урбанистер мен жоспарлаушыларға нақты шешім қабылдау үшін дәлелді база береді. Екіншіден, экологиялық білім беруде қолдануға ыңғайлы құрал ретінде мектептер мен жоғары оқу орындарында пайдалануға болады. Үшіншіден, карта ғылыми зерттеулер мен мониторинг жобаларына дерек көзі ретінде қызмет етеді. Төртіншіден, қала тұрғындары үшін ақпараттың ашықтығын арттырып, экологиялық мәдениетті қалыптастырады.

Картаны қолдану нәтижесінде Алматы қаласында экологиялық менеджменттің жаңа форматы қалыптасады. Барлық саябақтар мен ағаштар бірегей дерекқорға біріктіріледі, ал бұл

жүйе тұрақты түрде жаңартылып, қоғам мен билік арасындағы ашық экологиялық байланыс құралына айналады. Мұндай жүйе GCAP және UNECE стратегияларында айтылғандай, жасыл кеңістіктерді басқарудың тиімділігін арттырып, климаттық тәуекелдерді төмендетуге бағытталған шешім қабылдауды жеңілдетеді [16].

Қорытынды және ұсыныстар

Алматы қаласының саябақтық жүйесінің қалыптасу тарихы мен көгалдандыру саясаты бір жарым ғасырдан астам уақытты қамтитын үздіксіз эволюциялық үдеріс болып табылады. XIX ғасырдың екінші жартысында Верный бекінісі кезеңінде пайда болған алғашқы жасыл аймақтар қала құрылымының экологиялық өзегіне айналды. Табиғи су арналары мен арық жүйелерін пайдалану арқылы қалыптасқан алғашқы көше-бақ жүйесі қаланың микроклиматын реттеп, тұрғындардың тұрмыс сапасын жақсартуға бағытталды. Сол кезеңдегі Қазыналық бақ пен Баум тоғайы сияқты алғашқы нысандар Алматының «жасыл қала» ретіндегі болмысын айқындады және кейінгі саябақтар жүйесінің ғылыми, сәулеттік және мәдени негізіне айналды.

XX ғасырда кеңестік урбанизация мен әлеуметтік құрылыс саясаты Алматының көгалдандыру жүйесін жаңа деңгейге көтерді. Саябақтар мен демалыс аймақтары қоғамдық өмірдің мәдени орталығына айналып, қала тұрғындарының әлеуметтік интеграциясын қамтамасыз етті. Панфиловшылар, Горький және 1-Май саябақтары қала кеңістігінің маңызды компонентіне айналып, идеологиялық және рекреациялық қызмет атқарды. Кеңестік кезеңде қаланың шекарасында орман белдеулері отырғызылып, табиғи климаттық тепе-теңдік сақталды. Бұл кезең Алматының қазіргі экологиялық жүйесінің іргетасы болды.

Тәуелсіздік алғаннан кейінгі жылдары Алматы урбанизацияның жаңа толқынын бастан кешірді. Қала халқының артуы, көлік санының көбеюі және құрылыс қарқынының өсуі жасыл аймақтарға қысым түсірді. 1990 жылдардың басында экономикалық қиындықтар мен жекешелендіру саясатының нәтижесінде көптеген саябақтар мен бақтар күтімсіз қалып, экологиялық дисбаланс байқалды. Дегенмен, 2000 жылдардан бастап Алматы әкімдігі мен халықаралық ұйымдардың қолдауымен экологиялық саясат қайта жанданды. Еуропалық қайта құру және даму банкінің Green City Action Plan (GCAP) және Біріккен Ұлттар Ұйымының Smart Sustainable City Profile: Almaty (UNECE, 2024) құжаттары көгалдандырудың стратегиялық бағытын анықтады. Бұл құжаттарда Алматы қаласының көгалдандыру көлемін арттыру, өзен аңғарларын көк-жасыл дәлізге айналдыру және климаттық бейімделу шараларын күшейту сияқты мақсаттар айқындалды. GCAP жоспары бойынша 2030 жылға дейін қаладағы жасыл аймақ көлемі адам басына шаққанда 10 м² деңгейіне жеткізілуі тиіс.

XXI ғасырда Алматының көгалдандыру саясаты жаңа сапалық деңгейге көтерілді. Қалада экологиялық архитектура мен смарт-технологияларды үйлестірген жаңа буын саябақтары салынды. Президент саябағы, Ботаникалық бақтың қайта жаңғыруы, Сайран көлі маңы, Жасыл Арбат және Almaty Garden Park сияқты жобалар экологиялық инновацияның жарқын үлгісі болып табылады. Бұл саябақтарда жаңбыр суын жинайтын жүйелер, энергия үнемдейтін жарықтандыру, автоматтандырылған суару технологиялары және жергілікті өсімдік түрлері қолданылды. Мұндай тәсіл Алматыны Орталық Азиядағы экологиялық тұрақты қала үлгісіне айналдыруда. Сонымен қатар, қала тұрғындарының экологиялық мәдениеті артты. «Жасыл Алматы», «Таза ауа», «Eco Challenge» сияқты волонтерлік қозғалыстар көгалдандыру ісіне қоғамды тартудың тиімді механизміне айналды.

Алматының қазіргі экологиялық саясаты ғылыми негіздерге сүйенеді. Зерттеулерде қаланың флоралық құрамының ерекшеліктері айқындалып, жергілікті өсімдік түрлерін көбейту мен сырттан енгізілген интродуценттер үлесін азайту қажеттілігі көрсетілген. Мұндай деректер көгалдандыруды ғылыми негізде жоспарлауға мүмкіндік беріп, экологиялық саясаттың тиімділігін арттыруға жол ашты. Сонымен қатар, GCAP және UNECE ұсынымдарына сәйкес, қала әкімдігі жасыл кеңістіктердің сапалық мониторингін жүйелі түрде жүргізуді қолға алды. Осы бағытта интерактивті көгалдандыру картасын әзірлеу жобасы іске асырылуда.

Интерактивті карта Алматы қаласының барлық жасыл аймақтарын, саябақтарды, ағаштар мен тоғайларды біртұтас цифрлық жүйеге біріктіретін ғылыми және басқарушылық құрал. Ол геоақпараттық жүйелер (GIS), спутниктік деректер және ғылыми зерттеулер негізінде әзірленеді. Бұл карта арқылы әрбір ағаштың түрі, жасы, биіктігі, физиологиялық жағдайы, экологиялық маңызы тіркеліп, нақты уақыт режимінде жаңартылып отырады. Сонымен бірге картада тарихи қабаттар (XIX–XX ғғ. саябақтар мен көгалдандыру үлгісі), биологиялық құрам (флоралық әртүрлілік), әлеуметтік көрсеткіштер (адам басына шаққандағы жасыл көлем) және экологиялық индикаторлар (ауа сапасы, температура айырмасы, шу деңгейі)

қамтылады. Мұндай жүйе қаланың экологиялық тепе-теңдігін сақтауға бағытталған шешімдерді дәлелді негізде қабылдауға мүмкіндік береді.

Картаның тағы бір ерекшелігі азаматтық қатысу элементі. Тұрғындар арнайы веб-портал немесе мобильді қосымша арқылы өз аудандарындағы ағаштар туралы ақпарат алып, ұсыныстар енгізіп, фотоматериал жүктей алады. Бұл тәсіл GCAP және UNECE ұсынған «қатысушы урбанизм» қағидатына сәйкес келеді және экологиялық шешім қабылдау үдерісінің ашықтығын қамтамасыз етеді. Мұндай тәсіл қала тұрғындарының табиғатқа деген жауапкершілігін арттырып, экологиялық мәдениетті нығайтады.

Жалпы алғанда, Алматы қаласының көгалдандыру жүйесі тарихи дәстүр мен заманауи инновацияның бірегей синтезін көрсетеді. XIX–XX ғасырларда қалыптасқан саябақтық мәдениет пен кеңестік көгалдандыру тәжірибесі қазіргі кезеңде халықаралық экологиялық стандарттармен толықтырылып, жаңа мазмұнға ие болды. Қалада көгалдандыру тек сәндік мақсаттағы шара емес, тұрғындардың өмір сапасын, қоғамдық денсаулығын және әлеуметтік үйлесімділігін жақсартатын стратегиялық бағыт ретінде қарастырылып отыр.

Болашақта Алматының экологиялық саясаты ғылыми мониторинг пен технологиялық шешімдерге сүйенуі қажет. Интерактивті карта негізінде экожүйелік қызметтердің (ауа тазарту, көлеңке беру, ылғал сақтау, көмірқышқыл газын сіңіру) экономикалық құндылығын есептеу жүйесін енгізу маңызды. Мұндай тәсіл табиғатты қорғау шараларын қаржылық тұрғыдан да тиімді етуге мүмкіндік береді. Сонымен қатар, флоралық әртараптандыруды күшейту, жергілікті ағаш түрлерін көбейту және интродуценттерге тәуелділікті азайту қала экожүйесінің тұрақтылығын арттырады. Өз кезегінде, өзен аңғарларын көк-жасыл дәліз ретінде дамыту, табиғи желдету жүйесін сақтау және орман белдеуін кеңейту климаттық бейімделудің негізгі тетігі болып қала береді.

Қорытындылай келгенде, Алматы қаласының саябақтары мен көгалдандыру саясаты ғасырлар бойы қалыптасқан тарихи тәжірибе мен заманауи урбанистік ойдың тоғысында дамып келеді. Қала табиғи рельефі мен мәдени мұрасын сақтай отырып, инновациялық экологиялық шешімдер арқылы тұрақты даму моделін қалыптастыруда. GCAP пен UNECE ұсынымдарына негізделген экологиялық стратегия, ғылыми зерттеулер мен интерактивті карта жобасы Алматыны болашақта Орталық Азиядағы экологиялық тұрғыдан тұрақты және технологиялық дамыған «жасыл мегаполиске» айналдыруға мүмкіндік береді. Бұл бағыттағы табысты тәжірибе Қазақстанның басқа қалалары үшін де үлгі болары анық. Алматы бүгінде табиғат пен адамды үйлестіре дамытқан, мәдениет пен ғылымды экологиялық сана арқылы біріктірген жаңа дәуірдің қаласы ретінде қалыптасып отыр.

References

1. Khodzhikov, A., Abilov, A., Yaskevich, V., & Abaidulova, D. (2022). Transformation of public spaces in Almaty. *Project Baikal*, (74), 110–120.
2. Pakina, A., & Batkalova, A. (2018). The green space as a driver of sustainability in post-socialist urban areas: The case of Almaty City (Kazakhstan). *Belgeo*, 2018(4). <https://doi.org/10.4000/belgeo.28865>
3. Beisenova, A. M., Tolepbergen, A. T., & Kuspangaliev, B. U. (2023). Региональные особенности архитектуры города Алматы XIX–XX вв. [Conference/Journal paper].
4. Sergazy, D. Y., & Samoilov, K. I. . History of formation of public spaces in Almaty. *Наука и образование сегодня* (pp. 86–88).
5. United Nations Economic Commission for Europe. (2024). *Smart Sustainable Cities Profile: Almaty, Kazakhstan*. Geneva: UNECE. (ECE/HBP/223).
6. Minzhanova, G., Pavlichenko, L., Karbayeva, S., Bimagambetova, L., & Razdobudko, O. (2021). The green space and social impact in Almaty city: A cross-sectional data analysis. *GeoJournal of Tourism and Geosites*, 34(1), 251–255. <https://doi.org/10.30892/gtg.34134-645>
7. Kozgambayeva, G. B. (n.d.). The city of Almaty and its historical and cultural monuments. *Edu.e-history.kz*, 1(05).
8. Kenzhebekov Muratbek Nietbekovich, Samoilov Konstantin Ivanovich Features of formation of public spaces of the city of Almaty at the end of the XIX - the beginning of the XX URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/features-of-formation-of-public-spaces-of-the-city-of-almaty-at-the-end-of-the-xix-the-beginning-of-the-xx-century>

9. Artykbaev, D., Baibolov, K., & Rasulov, H. (2020). *The green space and social impact in Almaty City: A cross-sectional data analysis*. *GeoJournal of Tourism and Geosites*, 32(4), 1238–1243. <https://doi.org/10.30892/gtg.32407-563>
10. Atakhanova, Z., & Baigaliyeva, M. (2025). *Kazakhstan's infrastructure programs and urban sustainability: Analysis of Astana*. *Urban Science*, 9(4), 100. <https://doi.org/10.3390/urbansci9040100>
11. Kozbagarova, N., & Srail, M. (2023). *Expressions of national identity in the landscape architecture projects in Kazakhstan*. *ISVS e-journal*, 10(8), 136–149. <https://doi.org/10.61275/ISVSej-2023-10-08-10>
12. Sadyrova, G. A., Inelova, Z. A., Dzhamilova, S. M., Baizhygitov, D. K., Yessimsitova, Z., & Dauletbaeva, M. M. (2018). *Analysis of urban flora of the city of Almaty (Kazakhstan)*. *OnLine Journal of Biological Sciences*, 18(3), 365–376. <https://doi.org/10.3844/ojbsci.2018.365.376>
13. Pakina, A., & Batkalova, A. (2018). *The green space as a driver of sustainability in post-socialist urban areas: The case of Almaty City (Kazakhstan)*. *Belgeo*, 4.
14. Sadyrova, G. A., Inelova, Z. A., Dzhamilova, S. M., Baizhygitov, D. K., Yessimsitova, Z., & Dauletbaeva, M. M. (2018). *Analysis of urban flora of the city of Almaty (Kazakhstan)*. *OnLine Journal of Biological Sciences*, 18(3), 365–376. <https://doi.org/10.3844/ojbsci.2018.365.376>
15. UNECE. (2024). *Smart sustainable cities profile: Almaty, Kazakhstan*. United Nations Economic Commission for Europe. Geneva.
16. *Green City Action Plan (GCAP) for the City of Almaty*. . Almaty GCAP (English version). Document prepared and owned by Akimat of Almaty city.

"IRON FIST" – THE EPIC OF OUR VICTORY**Aghayeva Sevdə Aydın**

Azerbaijan State Pedagogical University, Baki, Azerbaijan
 Philology Faculty, Senior Teacher of Foreign Language Centre
 ORCID: 0000-0002-5615-6923

"DƏMİR YUMRUQ" - ZƏFƏRİMİZİN DASTANI**Ağayeva Sevdə Aydın**

Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti, Bakı, Azərbaycan
 Filologiya fakültəsi, Xarici Dillər Mərkəzinin baş müəllimi
 ORCID: 0000-0002-5615-6923

Abstract

The year 2020, written in golden letters in the history of Azerbaijan, allowed the realisation of the dreams that our people have been living in their hearts for many years. General Polad Hashimov's elevation to the height of martyrdom ignited the people's sense of revenge, as Mr President said, everyone united under the "Iron Fist" and our heroic sons voluntarily went to the front to save the Motherland from a difficult day. The war that started on September 27 ended with victory on November 8, Garabakh, the seeing eye of our homeland, was freed from the enemy.

Today, Azerbaijan is living the most glorious and powerful period of its centuries-old history. It is impossible to express in words what kind of emotions a person feels and how happy he is from the feeling of national pride caused by Victory Day. It is very proud to be a citizen of the WINNING country. The good news of the great victory of the President of the country, Mr Ilham Aliyev, who gave us these proud historical moments, and of the Victorious Azerbaijan Army, has become an eternal epic of heroism in the hearts of our people. The 44-day Patriotic War showed that our nation is a strong, determined nation that loves its land. Our Martyrs, who wrote history with their blood, can rest easy. Winner Azerbaijan, which they left us as a legacy, is flourishing and getting stronger day by day.

Xülasə

Azərbaycan tarixinə qızıl hərflərlə yazılmış 2020-ci il xalqımızın uzun illərdən bəri qəlbində yaşatdığı arzuların gerçəkləşməsinə rəvac verdi. General Polad Həşimovun şəhidlik zirvəsinə ucalması xalqın intiqam hissini alovlandırdı, cənab prezidentin söylədiyi kimi hamı "Dəmir yumruq" altında birləşərək Vətəni dar gündən xilas etmək üçün qəhrəman oğullarımız könüllü olaraq cəbhəyə yollandılar. 27 sentyabrda başlanan müharibə 8 noyabrda qələbə ilə sona çatdı, Vətənimizin görün gözü olan Qarabağ düşmən tapdağından azad oldu.

Azərbaycan bu gün çoxəsrlik tarixinin ən şanlı və qüdrətli dövrünü yaşayır. Zəfər Günü'nün doğurduğu milli qürur hissindən insanın hansı duyğular keçirdiyini, nə qədər fərəhləndiyini sözlə ifadə etmək olmur. QALIB ölkənin vətəndaşı olmaq olduqca qürurvericidir. Bizə bu qürurlu tarixi anları yaşadan ölkə Prezidenti cənab İlham Əliyevin, Müzəffər Azərbaycan Ordusunun böyük Qələbə müjdəsi xalqımızın qəlbində əbədi qəhrəmanlıq dastanına çevrilib. 44 günlük Vətən müharibəsi göstərdi ki, xalqımız nə qədər qüdrətli, mətin, torpağını sevən bir xalqdır. Öz qanları ilə tarix yazan Şəhidlərimiz rahat uyuya bilirlər. Onların bizə miras qoyub getdiyi Qalib Azərbaycan gündən-günə çiçəklənir, güclənir.

Açar sözlər: İlham Əliyev, Azərbaycan xalqı, Qalib Azərbaycan, şəhidlik zirvəsi, qədim Şuşa, Qarabağ münaqişəsi, şanlı tarixi qələbə, əbədi tarix, 44 günlük müharibə, "dəmir yumruq".

Keywords: Ilham Aliyev, Azerbaijani people, Winner Azerbaijan, the height of martyrdom, ancient Shusha, Garabakh conflict, glorious historical victory, eternal history, 44-day war, "Iron Fist".

INTRODUCTION

“Şanlı və tarixi qələbəmiz hər birimiz üçün qürur mənbəyidir”.

Prezident İlham Əliyev

“Our glorious and historic victory is a source of pride for each of us.”

President Ilham Aliyev

The Azerbaijani state, which has always emerged from the harsh trials of history, has not bowed down to the enemy and is known for its invincibility, has gone through a long and historical path of development. The history, culture, literature, music, and art of our people, who are a threat to the enemy, are extremely rich and unique. Of course, the real reasons why a country and people with diverse and different characteristics are so jealous and targeted are precisely this development and progress. Our state, which has gone through a long historical path, has always been distinguished by its commanders, figures, and leaders.

On September 27, 2020, in response to the provocations of the Armenian armed forces along the front, units of the Azerbaijani army launched counter-offensive operations. The heroic sons of our people, united as one fist, gave a worthy response to the enemy. This war demonstrated the national strength, determination, invincible army of the Azerbaijani state, the determination and solidarity of our people to fight the whole world. With this struggle, Azerbaijan restored historical justice and territorial integrity. It proved that it is capable of achieving absolute victory on all fronts, whether on the battlefield, at the diplomatic level, or on the information front. Thus, our country, while becoming the leading state of the South Caucasus, laid the foundation for an important strategic precedent. In addition to having a say in the world, it became a positive example, created important strategic realities and worked to establish lasting peace and reliable security in the region. By resolving the 30-year-old Garabakh conflict with its own strength, it also ensured the implementation of relevant resolutions of the UN Security Council. The Patriotic War, each day of which is a history, lasted only 44 days. But with its 44 days, it challenged the past, the century, perhaps even the millennia. One more epic of heroism that has reached our time from the depths of history has been added - the Epic of Victory.

The year 2020, which has already entered history, was marked by successes in political, diplomatic and other fields for the people of Azerbaijan. The most important success of the year is our glorious historic victory in the 44-day Patriotic War under the leadership of the President of Azerbaijan, the victorious Commander-in-Chief Ilham Aliyev.

After the liberation of the ancient Shusha, the cultural capital of Azerbaijan, the crown of Garabakh, the victory of the Great Victory wrote a new eternal history in the history of our nation. As a result of this great victory, our lands were freed from the occupation of Armenia and the Garabakh conflict, which lasted for nearly 30 years, ended. The determined position of our President in winning this historic victory brought great joy and pride to our people, including each of us. Heroic soldiers, sergeants, ensigns, officers and generals of the Azerbaijan Army have shown and proved to the world that they have high professionalism and enviable love for the Motherland.

The waving of our tricolour flag in Jabrayl, Khankendi, Fuzuli, Zangilan, Shusha, Aghdam, Kalbajar and Lachin is the high-level rise of our Commander-in-Chief Ilham Aliyev, the unbreakable strength, will power, monolithic unity and example of our people. Undoubtedly, this glorious historical victory will always be appreciated and never forgotten by our people who appreciate its great importance and irreplaceable place.

The irreplaceable role of glorious and heroic Azerbaijani soldiers and officers in winning this Victory is undeniable. Therefore, the entire Azerbaijani people will always remember these people who are the saviours of the Motherland and all our martyrs who died for the Motherland with gratitude. At the same time, as a victorious state, Azerbaijan faces new goals.

Our country is taking confident steps to achieve these goals under the leadership of President Ilham Aliyev and will continue to do so. Azerbaijan ensured historical justice and territorial integrity in the Patriotic War by subjecting the invading Armenia to full capitulation. Thanks to the glorious victory in the 44-day war, new realities have emerged in the region. On February 26, at a press conference for local and foreign media representatives, President Ilham Aliyev, answering numerous questions from journalists, drew special attention to the factors that determined the glorious victory of our republic in the Patriotic War and the new realities created in the region as a result of this victory, and spoke in detail about the recovery plan that our country will implement in the territories freed from occupation.

Currently, our main task ahead is the implementation of construction and restoration works in our liberated areas. In this

regard, the regular visits of the President of Azerbaijan Ilham Aliyev to the liberated regions are welcomed by our people with great enthusiasm. The foundations of major development are already being laid in the liberated areas. The goal is to ensure development not only at the national level, but also at the regional and international levels, achieving successful integration.

We will soon witness revival and settlement in our lands, which were subjected to Armenian vandalism for nearly 30 years. The historical visits of the President of Azerbaijan Ilham Aliyev to our liberated lands and the laying of the foundations of new strategic facilities and enterprises built within the framework of the construction works carried out in those areas by the head of state are of exceptional importance both politically, economically and morally.

The visits of President Ilham Aliyev and First Lady Mehriban Aliyeva to the liberated regions are met with great interest and enthusiasm in the society. Interestingly, this enemy audience is also closely watched. When our head of state was in Fuzuli, Zangilan, Lachin and Jabrayil regions, everyone saw the implementation of new projects. The task of the President regarding the preparation of the master plans of all cities and regions freed from occupation is being carried out without delay.

In all his speeches and interviews, the head of state has repeatedly emphasized that restoration work on the liberated lands will be organized at the highest level. During this visit, he once again sent a message to the hated enemy and said that we stopped what the enemies destroyed, destroyed, and stole, and crushed their heads with an "Iron Fist": "I said that all restoration works in the liberated lands will be organized at the highest level. We will restore all these destroyed villages. Look how the hateful enemy has destroyed all our settlements.

During the occupation, vandals and barbarians demolished all buildings, looted and stole stones. We will restore everything." In our territories freed from occupation, the barbaric acts committed by Armenian vandals for years are noticeable at every step. Our destroyed cities and villages, destroyed and insulted mosques, historical and cultural monuments erased from the face of the Earth show how barbaric and savage the enemy is. Of course, the enemy did all the destruction on purpose.

Occupant Armenia aims to destroy the historical heritage in Garabakh and the surrounding regions, erasing the national traces and losing the cultural identity of the Azerbaijanis in these lands. Focusing on the tasks to be performed to expose Armenian fascism, which is a threat not only to the people of Azerbaijan, but to humanity in general, President Ilham Aliyev said: "We did not only restore our territorial integrity, we destroyed Armenian fascism.

Although we have not completely saved our region from fascist ideology, we have destroyed a large part of it. Therefore, our glorious Victory is of great importance for the region, for the world... Armenian fascism is the cruellest, most dangerous, most hateful, ugliest ideology, and we destroyed this ideology. I believe that over the years these historical services of ours will be more fully understood by the world." Representatives of the diplomatic corps in Azerbaijan, heads of the representative offices of international organizations in our country visit the territories freed from the occupation of Armenia.

The purpose of the visit is to acquaint the diplomats with the traces of atrocities committed by the armed forces of Armenia. Here, diplomats see with their own eyes the vandalism committed by

Armenians for 27 years. However, with its construction policy, Azerbaijan will revive all our territories and turn them into a paradise. Azerbaijan will restore all the monuments here and take care of them. (6)

Special mention should be made of the care given to disabled people, veterans and families of martyrs of the Garabakh War who fought for the freedom of our land.

Today, our state pays deep respect, attention and care to the family members of our soldiers, veterans and soldiers who died in the Patriotic War. President Ilham Aliyev defined the further strengthening of social security for the families of martyrs and war disabled as one of the main priorities of the social policy. The further increase of state care for families of martyrs and war disabled is always in the focus of the head of state and First Vice-President Mehriban Aliyeva. By conducting a strong social policy, Azerbaijan shows both its state policy and its intention, as well as doing great things to improve people's living standards.

Every day of the 44 days is a glorious date. This war, which ended with the military and political victory of the victorious Commander-in-Chief Ilham Aliyev, first of all, demonstrated the power of Azerbaijan to the world. Occupying Armenia took advantage of the principle of double standards and the atmosphere of punishment created by international organisations for nearly 30 years and did not give up its cunning games. Provocations were committed against Azerbaijan at all times. However, the state of Azerbaijan and its visionary leader, President Ilham Aliyev, showed patience as usual and supported the peaceful resolution of the conflict within the framework of the territorial integrity of Azerbaijan.

The coming of Nikol Pashinyan to the leadership made the situation even worse. Pashinyan spoke aloud what was in the hearts of Armenians. Sometimes he went drunk in Shusha surrounded by generals whose chests were full of orders and medals, he sometimes sent his son to Khankendi for military service, he sometimes wanted to bring Nagorno-Garabakh as a party to the negotiation process. The cup of patience of Azerbaijan was about to overflow. Pashinyan's blunders and Armenia's military-political provocations made President Ilham Aliyev angry and take decisive steps.

Even before the start of the war, the President of Azerbaijan appealed to the world community and international organizations and showed with facts that Armenia was carrying out illegal settlements in Garabakh and was preparing for war. For the last time, on September 24, 2020, 3 days before the start

of the war, President Ilham Aliyev once again called on the world community using the UN high tribunal: "The arming of the occupying country that has carried out ethnic cleansing seriously undermines the peace negotiations and the occupying state encourages military provocations. The Second Garabakh War, the Holy Homeland War, began for the restoration of the territorial integrity of Azerbaijan. The state, people and army of Azerbaijan showed all their strength and capabilities to achieve the goal, immediately mobilized and turned into a powerful, huge fist. It should also be emphasized that Muzaffar Commander-in-Chief Ilham Aliyev prepared for this war openly and secretly with all his skills and abilities, talent and charisma. A determined, principled leader clearly defined what, when and how to do. The result of this was very difficult for Armenia.

Ilham Aliyev crushed the enemy's head and broke his back with his **Iron Fist** in a short time - 44 days. By applying new tactics and strategies, he destroyed the Armenian army and turned it into a collection of cowards and deserters. The patriotic Azerbaijani youth showed himself in the best way on the battlefield, in the fight against the hated enemy. He performed all combat tasks bravely and showed bravery and heroism. Shusha almost took the fortress city by climbing steep rocks, crossing difficult paths, and using light weapons. In a word, the whole world saw what the young people of Azerbaijan are capable of and what true love for the country looks like. Commander-in-Chief Ilham Aliyev made the enemy sign the act of surrender and the tripartite declaration based on the conditions he set, forcing Agdam, Lachin and Kalbajar to return without firing a shot. (2)

The 30-year longing of the Azerbaijani people ended and Ilham Aliyev returned the lost lands as a Mighty Commander for the first time in centuries. He solved the two-century Garabakh conflict once and for all successfully. He re-introduced the people of Azerbaijan to the world as a proud, warlike people who take ownership of their lands. The magnificent military operations of the Azerbaijan Army, the 44-

day victory war, were fully realized by the Supreme Commander-in-Chief Muzaffar. The Patriotic War was primarily a war of intelligence, foresight, wisdom, determination and strong will.

The difference between the leaders of the warring armies in this field showed itself in the course of military operations, the level of preparation of the armies, the chosen tactics and strategies, the domestic and foreign policies introduced during the preparation for the war and the ongoing battles, and the diplomatic steps taken - the result of the war as a whole showed itself brilliantly.

Glorious Victory has created new realities in the South Caucasus today. It is against the background of these realities that the President of Azerbaijan makes his proposals for the creation of new cooperation platforms. In other words, Ilham Aliyev dictates the conditions now. Defeated Armenia is doomed to settle with the conditions put forward by the President of Azerbaijan. The victorious Commander-in-Chief Ilham Aliyev, who cleared Garabakh from the enemy in just 44 days with the "Iron Fist" operation, today started major construction and construction works in our lands freed from occupation with an iron will.

He approves the Master Plan of our cities, which the Armenian barbarians did not leave a stone unturned, and builds more magnificent cities. The country that once created tent cities for about a million people who were displaced from their land, and later built a new residential complex for them, today is rebuilding Garabakh so that those citizens can return to their native land. This is primarily an indicator of the economic power of Azerbaijan, which President Ilham Aliyev has turned into the most powerful state in its history in the last 18 years.

In 2003, the Great Leader Heydar Aliyev addressed the people and expressed these thoughts: "I am calling you, my compatriots, to support the presidential candidate, my political successor, the 1st Deputy Chairman of the New Azerbaijan Party, Ilham Aliyev, in the upcoming presidential elections. He is highly intelligent, pragmatic, well-versed in modern world politics and economy, energetic and enterprising personality. I assure you that both Ilham Aliyev and the New Azerbaijan Party will continue to unite the most worthy children of our people around them and do a lot for the development of the Azerbaijan state and the prosperity of our people. I believe that with your help and support, Ilham Aliyev will be able to finish the fateful issues, plans and works that I could not bring to the end. I believe in him as much as myself and have high hopes for his future." The people always believed and trusted the National Leader. Therefore, in response to the Great Leader's call, he showed great trust in Mr Ilham Aliyev and chose him as his leader.

President Ilham Aliyev, by fulfilling all his promises, became the pride of the people, an irreplaceable leader and raised Azerbaijan to the level that the Great Leader wanted to see. At the swearing-in ceremony, Mr Ilham Aliyev, who always received a mandate of trust from the people, promised that he would lead Azerbaijan to great victories. If we pay attention, we will see that in these years, there is no second country that is developing faster than Azerbaijan in terms of comprehensive reforms, construction and progress. We have enough facts to say that. As a result of the successful economic, social, and political reforms carried out under the leadership of President Ilham Aliyev, Azerbaijan has embarked on a significant development path in the 21st century.

When evaluating Mr Ilham Aliyev's presidential activity, we can confidently and proudly say that Azerbaijan's development path is a bright path for other countries. As the president said, the state of Azerbaijan has never been as powerful, reliable, and stable as it is now in the history of its existence. Finally, Mr Ilham Aliyev resolved the Garabakh conflict, which is the fateful issue of the Azerbaijani people, through military and political means. In short, President Ilham Aliyev also wrote his name in the history of Azerbaijan as a saviour leader and raised his statue forever in the hearts of the people. It is a blessing to have an independent state, to live in an independent state. But not every nation is lucky. To live independently, one must first have a territory called the Motherland, land, underground and surface resources, and the necessary opportunities and conditions to support the people.

Second Garabakh war! One more and perhaps the most spectacular page of victory in the military history of Azerbaijan was forever engraved in our glorious history. This victorious war, which lasted for 44 days and ended with the surrender of the occupying Armenia, led by our proud and determined commander-in-chief of the Azerbaijan Armed Forces, the President of the country Ilham Aliyev, the brave and brave soldiers of Azerbaijan - soldiers and officers, and the people of Azerbaijan - won the world war with the victory written forever in history. We are proud that we were a witness of this great and glorious historical event - the end of the 30-year occupation, the liberation of our ancient and holy lands from the hands of the Armenian military units, the incomparable heroism of our soldiers, the bravery shown by our soldiers at every step.

The Second Garabakh War, the 44-day (September 27 - November 10, 2020) war in which Armenia involved the Republic of Azerbaijan, has already ended with a magnificent victory and left its mark on world military history. Thus, the wars that started with bows, arrows and swords were replaced by wars that actively used rockets and bombs in the 20th century. The Second Garabakh War, which lasted 44 days, is remembered in world military history for the innovations in war techniques and as a new example of waging war.

This is already the war of the XXI century, a completely new military art! The Azerbaijani army fought with fifth-generation weapons and revealed new battle tactics and strategies in the war. According to the military experts of various countries and military analysts who deeply analyse the local and global wars taking place in different parts of the world, the 44-day war, which began on September 27 with Azerbaijan's counter-attack against the Armenian military units, caused serious changes in the field of tactics of military operations in the world.

History has witnessed many wars so far; These wars, which took place due to various reasons - invasion, religious, territorial-ethnic and other factors, were naturally accompanied by certain destruction. Towns and villages were burned, the population perished, valuable historical monuments, national spiritual values, cultural examples were attacked. However, in the 21st century, such barbarism, vandalism and destruction, the deliberate destruction of cities and villages are a bright embodiment of unprecedented Armenian extremism and terrorism. As our President mentioned, only an "Armenian character" can do this. In the post-war period, significant steps were being taken in the creation of large infrastructure and logistics in the territories occupied by the Azerbaijani administration, and in carrying out reconstruction works. (3)

If we look at history, for centuries Armenia has openly made a territorial claim on the lands of Azerbaijan and carried out provocations on ethnic grounds. The next provocation of military aggression committed by Armenia against our country on September 27, 2020 was resolutely received by the Armed Forces of the Republic of Azerbaijan under the leadership of the Supreme Commander and resulted in the start of the Patriotic War to liberate our occupied lands.

In the struggle for the independence, territorial integrity and sovereignty of the Republic of Azerbaijan, the people of Azerbaijan, soldiers and officers showed determination and will like a fist and dealt crushing blows to the enemy. Seeing the fighting ability of our victorious army, the enemy resorted to new provocations and committed war crimes by targeting innocent civilians. This atrocity committed by Armenia is unequivocally unacceptable.

Undoubtedly, our occupied lands were freed from the enemy at the cost of the blood and lives of our martyrs, soldiers, officers and veterans. Thanks to the valour of Azerbaijan's fighting sons and daughters, it made history by winning a glorious victory in the 44-day Patriotic War. He restored historical justice by ending thirty years of occupation. (4)

The Azerbaijani lands, devastated and destroyed by Armenia, have regained their owners and entered a new era of prosperity. The far-sighted, thoughtful foreign and domestic policy of the Victorious Supreme Commander-in-Chief Ilham Aliyev, a worthy successor to the policy of the Great Leader, plays a major role in this victory. It is the duty of each of us to hold high the memory of all our martyrs. We always remember with respect our soldiers and officers who waved the Azerbaijani flag in our lands liberated from occupation and sacrificed their lives to protect the territorial integrity of our country. At the same time, our victory has made a statement to the world. The world saw that the Azerbaijani people will never accept defeat and that sooner or later they will achieve their goal. The army built by Mr Ilham Aliyev in 17 years has made its contribution. The Azerbaijani people will continue to support the policy pursued by the head of state, closely united around him.

The phrase "Iron Fist" used by our commander-in-chief, President Ilham Aliyev often on the eve of the war, is a symbol of the unity of the Azerbaijani people and the Turks. The attention, help and support shown to us by the brotherly Turkish people during the war once again proved to the whole world that we are not alone. Since time immemorial, we have been one nation, we must always fight unitedly against the enemy. "Iron Fist", a symbol of our unity against the enemy, is a common struggle of the people, a won victory, and everyone who has a share in this victory turns to the epic with great pride and love. (5)

"In general, construction and landscaping work is underway in both Garabakh and East Zangazur. We must rebuild more than 10,000 square kilometres in a short period, with great efficiency and quality," said President Ilham Aliyev in his message of congratulations to the people of Azerbaijan as he lit the holiday bonfire in Sugovushan settlement, Tartar district.

"During the occupation, the loathsome enemy destroyed all our cities and villages, destroyed and desecrated all our historical sites. We are a nation that builds and creates. Although just over a year has passed since the war, we are already building. I am confident that we will achieve all the plans and goals. We are already achieving them. These are the realities of the present-day Azerbaijan," the head of state said.

This happiness, this pride was brought to us by the Victorious Supreme Commander-in-Chief Ilham Aliyev and the brave Azerbaijani Army. Today, each of us is proud of the victory of our invincible army, we are proud to be Azerbaijanis. Our army, whose name we proudly proclaim, has proven its strength, power and invincibility to the whole world with its victories. They fought bravely for every inch of our ancestral lands and wrote a heroic epic. Our army broke through the defence barrier that the Armenians had strengthened for nearly 30 years and considered impenetrable, and crushed the enemy. (8)

"Today's Strong Azerbaijan is capable of doing all this. There is political will, there is economic power, our people are mobilised, national solidarity is at the highest peak, and, of course, our glorious and historic victory is a source of pride for each of us. We are rightly proud to be citizens of a victorious state. We are proud of our army and we are proud of our people. We are proud of our young people who have made us happy, and we will be proud of them forever. We have returned to Garabakh and East Zangazur forever, and we will live here in our historical lands forever," President Ilham Aliyev emphasised. (1)

The economic opportunities of the Azerbaijan state are growing and strengthening...", said President Ilham Aliyev. The main strength of the social policy is targeting fairness and equality. It is as a result of this policy that a strong social base based on fairness, justice and equality has been created in the society. One of the important directions of social policy in the modern state-building of Azerbaijan is the social protection of the families of martyrs, veterans of the Garabakh War and the disabled. In general, in Azerbaijan, which implements a progressive social policy, special attention is paid to strengthening the social protection of citizens.

Conclusion

We have written a more glorious heroic page of our history. The "Iron Fist" operation, which forms the basis of this glorious history, was not only the struggle of our brave army, but also the political and diplomatic struggle of the Victorious Supreme Commander-in-Chief was a demonstration of the solidarity and unity of Azerbaijanis around the world. The Azerbaijani people, closely united around their president, secured our path to victory.

2020 was engraved in the memory of each of us as the Year of Victory. Our state successfully completed 44 days of counter-offensive operations. It was the first time in our two-century history that Azerbaijan liberated its lands from occupation and ended the war by restoring its territorial integrity. The state, army, and people's unity achieved a glorious victory. Our lands, which had been under occupation for nearly 30 years, were liberated. Our people experienced great joy.

Currently, Azerbaijan has a plan for a great historical return, and it is already being implemented.

I am proud to say that we will celebrate the 5th anniversary of our victory in the Patriotic War in 2025.

References

1. President Ilham Aliyev: *Our historical victory is our source of pride* <https://azertag.az>
2. Bəxtiyar Sadiqov "Dəmir yumruq" tarixi ədaləti bərpa etdi Respublika qəzeti, 11 mart 2021-ci il https://www.yeniazərbaycan.com/Musahibə_e61917_az.html
3. İradə Hüseynova İkinci Qarabağ müharibəsinin dünya hərbi tarixində əhəmiyyəti. Qafqazda postmünaqişə dövrü <http://static.bsu.az/w20/Abstract-books-konfrans-Oriental-1.pdf>
4. Aynur Abbaszadə, Qələbəmiz əbədidir! <https://globalnews.az/news/qelebemiz-ebedidir/>
5. Gülnar Qəmbərova "Dəmir yumruq" - Zəfərimizin dastanı Ədəbiyyat qəzeti. - 2021. - 23 oktyabr. - S.12-13. <http://www.anl.az/down/meqale/edebiyat/2021/oktyabr/762906.htm>
6. Vasif Süleymanov, Tarixi zəfərimiz qürur mənbəyimizdir 11.03.2021 <https://genprosecutor.gov.az/az/post/3492>

Medical sciences

THE INFLUENCE OF STRESS AND PSYCHOSOMATIC FACTORS ON THE DEVELOPMENT OF CARDIOVASCULAR DISEASES

Andasheva Bermet

Student, I.K. Akhunbaev Kyrgyz State Medical Academy,
Faculty of Medicine, Bishkek, Kyrgyzstan

Abstract

The article analyzes the role of psychoemotional factors in the formation of cardiovascular pathology. It considers the influence of chronic stress, depression, anxiety disorders and social isolation on the risk of hypertension, coronary heart disease, myocardial infarction and stroke. It is emphasized that the physiological mechanisms of stress are realized through the activation of the sympathoadrenal system, hypersecretion of cortisol, endothelial dysfunction and metabolic disorders, which together accelerate atherogenesis and contribute to thrombus formation.

The article presents data from large epidemiological projects, including the Framingham Heart Study and the MONICA Project, which have shown that psychosocial risk factors are comparable with traditional biomedical predictors and, in some cases, have a higher prognostic value. The possibilities of integrative approaches combining pharmacotherapy, psychotherapeutic methods, cognitive-behavioral therapy, physical activity, and social support programs are discussed. It is emphasized that complex effects can reduce morbidity and mortality, as well as improve the quality of life of patients.

Thus, taking into account the psycho-emotional sphere becomes a necessary component of modern cardiology and psychosomatic medicine, and the integration of medical and psychological strategies is considered as a strategic basis for the prevention and treatment of cardiovascular diseases in the 21st century.

Keywords: depression, cardiology, psychosomatic medicine, social support, stress

Introduction: Over the past decades, medical science has been paying increasing attention to the study of the relationship between psycho-emotional factors and the development of somatic diseases. If earlier such observations were perceived mainly as empirical or philosophical reasoning, today a significant array of clinical and epidemiological data has been accumulated confirming their objective nature. A particularly close association can be traced in relation to the cardiovascular system, which demonstrates high sensitivity to emotional overload and long-term exposure to stress factors.

Modern research convincingly shows that chronic stress and related conditions – depression, anxiety disorders, social isolation – have an impact on the course of cardiovascular diseases comparable in strength to traditional risk factors such as arterial hypertension, hypercholesterolemia or smoking. At the same time, cardiovascular pathology has consistently occupied a leading position in the structure of global mortality over the past decades, which makes the study of the role of psychoemotional factors in its pathogenesis particularly relevant [1, p. 2].

The classic definition of stress given by G. Selye interprets it as a non-specific reaction of the body to any demand placed on it [2, p. 45]. At the physiological level, stress is accompanied by activation of the hypothalamic-pituitary-adrenal system, increased secretion of cortisol and catecholamines, changes in vascular tone and heart rate. Short-term stress can perform an adaptive function, promoting the mobilization of the body's resources in the face of a threat. However, chronic stress exposure leads to excessive strain on the cardiovascular system, accelerates atherogenesis processes, and increases the likelihood of developing arterial hypertension and coronary heart disease [3, p. 376].

Thus, the problem of the interaction between the psyche and somatic health goes beyond individual clinical observations and forms an independent area of research located at the intersection of cardiology, psychiatry and psychosomatic medicine.

Particular attention in the study of psychosomatic factors is paid to the contribution of personality, the characteristics of the emotional sphere and cognitive attitudes to the formation of risk. As early as the middle of the 20th century, M. Friedman and R. Rosenman identified the so-called "type A personality", which is characterized by increased anxiety, aggressiveness, competitiveness and a constant

desire for achievement. Observations have shown that such individuals have a significantly higher risk of developing coronary heart disease than representatives of "type B", who are distinguished by calmness and balance [4, p. 67].

Significant psychosomatic mechanisms also include chronic depressive states, anxiety disorders, and emotional burnout syndrome. Clinical studies show that patients with depression have a 1.5–2 times higher risk of cardiovascular events than individuals without such disorders [5, p. 136]. This is explained not only by behavioral factors (reduced motivation for physical activity, a tendency to smoke and abuse alcohol), but also by the direct biochemical effect of depression mediators on the vascular endothelium and heart rhythm.

The physiological mechanisms of stress that affect the cardiovascular system have been studied in sufficient detail. In a stressful situation, the sympathoadrenal system is activated: the adrenal glands release adrenaline and noradrenaline into the blood, which causes an increase in heart rate, an increase in blood pressure and an increase in the myocardium's need for oxygen. With short-term stress, this reaction is adaptive. However, under conditions of repeated stress, chronic overload is formed, which over time leads to structural changes in the blood vessels and heart [6, p. 174].

Of particular importance is chronic hypersecretion of cortisol. This hormone, being the main mediator of the stress response, affects carbohydrate and lipid metabolism, promotes the formation of insulin resistance, accumulation of visceral fat and development of metabolic syndrome. The combination of these processes accelerates atherosclerosis and increases the likelihood of thrombus formation [7, p. 1810]. Thus, stress affects the cardiovascular system not only through short-term fluctuations in pressure and pulse, but also through long-term metabolic disorders.

Studies have shown that people exposed to chronic stress are significantly more likely to be diagnosed with diseases such as essential hypertension, coronary heart disease, and chronic heart failure. Thus, data from the Framingham Heart Study indicate that psychoemotional risk factors, including anxiety and social isolation, increase the likelihood of developing hypertension and myocardial infarction by 20–30% [8, p. 45]. At the same time, the presence of stable coping strategies and a developed system of social support significantly reduce this risk.

In recent decades, psychosomatic medicine has been actively studying the relationship between mental disorders and somatic manifestations. One of the most well-known concepts is the theory of the "seven diseases of Alexander", which includes peptic ulcer, hypertension, bronchial asthma and other conditions in the pathogenesis of which emotional conflicts play a key role [9, p. 123]. Cardiovascular diseases occupy a special place in this list, since the heart is traditionally perceived not only as an organ of blood circulation, but also as a symbolic "center of emotions".

It is important to emphasize that psychosomatic factors never act in isolation. They form a complex interweaving of biological, psychological and social conditions. Chronic stress at work, family conflicts or financial instability can not only provoke arterial hypertension, but also aggravate the course of existing diseases. At the same time, many patients underestimate the influence of the emotional sphere and seek medical help only when there are pronounced somatic manifestations [10, p. 2].

Of interest are also studies devoted to personality typology. People with pronounced type A traits often have accelerated platelet aggregation and increased secretion of catecholamines, which creates the prerequisites for thrombus formation and coronary catastrophes. At the same time, people with type B demonstrate more stable blood pressure indicators and a significantly lower frequency of cardiovascular complications [11, p. 163].

In addition, in recent years, a significant amount of data has been accumulated on the impact of depression and anxiety on cardiovascular health. Depressive states are accompanied by an increase in the level of proinflammatory cytokines, a decrease in heart rate variability, and impaired vascular endothelial function. These pathophysiological changes create favorable conditions for the development of coronary heart disease and increase the risk of sudden cardiac death. According to a meta-analysis of more than twenty studies, the likelihood of cardiovascular events in patients with depression is 64% higher than in the general population [12, p. 115].

Clinical studies of recent decades have provided convincing evidence of the importance of psychoemotional factors in the formation of cardiovascular risk. One of the most famous projects is the Framingham Heart Study, which began in the USA in 1948 and continues to this day. Within the framework of this program, key risk factors were identified - arterial hypertension, hypercholesterolemia, smoking, as well as psychological parameters, including stress level, severity of depression and degree of social integration [13, p. 35].

The results of numerous cohort observations indicate that individuals with chronic anxiety and high levels of stress loads have a significantly higher risk of myocardial infarction and stroke compared to individuals with low anxiety. Moreover, mortality from cardiovascular diseases in this group was higher even with comparable levels of traditional risk factors [14, p. 2195].

Of particular interest is the phenomenon of the so-called "broken heart syndrome" or Takotsubo cardiomyopathy, first described in Japan. This condition occurs predominantly in postmenopausal women and is characterized by a sudden disruption of myocardial contractility against the background of a strong emotional shock - the loss of a loved one, a serious quarrel or a disaster. Despite the absence of obstructive atherosclerosis, the clinical picture is in many ways reminiscent of acute myocardial infarction, which confirms a direct link between emotional factors and heart function [15, p. 932].

Similar results were demonstrated by European epidemiological studies. Thus, data from the international MONICA project, implemented under the auspices of the World Health Organization, showed that the level of psychosocial stress in the region directly correlates with the prevalence of heart attacks and strokes. In countries with a high level of social support and a developed system of psychological assistance, the frequency of cardiovascular complications was significantly lower than in regions with pronounced social tension [16, p. 14].

An equally important area of analysis was the study of professional stress. The works of K. Siegrist and M. Marmot, dedicated to the model of "effort-reward imbalance", convincingly showed that a chronic feeling of undervaluation and discrepancy between the efforts expended and the results obtained is directly related to an increased risk of coronary heart disease [17, p. 29]. Representatives of professions with a high degree of responsibility and limited autonomy are especially vulnerable - medical workers, teachers, emergency service employees.

Clinical practice also confirms that ignoring the psychoemotional state of patients can reduce the effectiveness of therapy. For example, in patients with arterial hypertension and high anxiety levels, standard drug therapy often does not provide sufficient pressure control until psychotherapeutic correction is carried out. Similarly, rehabilitation programs after myocardial infarction, including psychotherapeutic support and training in stress management methods, demonstrate significantly higher effectiveness compared to standard schemes [18, p. 1383].

Thus, the accumulated epidemiological and clinical data leave no doubt: stress and psychosomatic factors are significant determinants of cardiovascular pathology. Their role is comparable to traditional risk factors, and in some cases even exceeds them in predictive value. A modern approach to the treatment and prevention of cardiovascular diseases requires a comprehensive consideration of not only biological but also psychosocial factors. It is becoming increasingly obvious that effective therapy is impossible without working with the patient's emotional sphere and the formation of sustainable adaptive strategies.

In the context of drug therapy, drugs aimed at reducing blood pressure and reducing the load on the myocardium are traditionally used. The basic ones include beta-blockers, angiotensin-converting enzyme inhibitors and calcium antagonists. Beta-blockers occupy a special place: in addition to the hypotensive effect, they are able to reduce the manifestations of anxiety and tachycardia caused by stress, which makes them especially valuable in cases of a combination of somatic and psychoemotional disorders [19, p. 82].

However, modern approaches to treatment increasingly focus on non-drug methods. One of the most studied areas is cognitive behavioral therapy, which allows patients to develop new strategies for responding to stressful situations, reduce anxiety levels, and prevent relapses of depressive states. Meta-analyses show that the inclusion of psychotherapy in the program for managing patients with arterial hypertension and coronary heart disease contributes not only to improving the psychological state, but also to an objective reduction in blood pressure and the incidence of cardiovascular complications [20, p. 2975].

Relaxation methods such as breathing exercises, meditation, yoga, and autogenic training have proven highly effective. These approaches reduce cortisol levels, help normalize heart rhythm, and improve overall stress resistance. In 2017, the American Heart Association published a scientific statement that emphasized the importance of non-drug stress management strategies in preventing cardiovascular disease [21, p. e851].

An equally important factor is physical activity. Regular aerobic exercise strengthens the cardiovascular system, increases its reserve capacity and simultaneously reduces anxiety and depression. Studies show that patients included in cardiac rehabilitation programs with an emphasis on physical

activity have a 20–25% lower risk of recurrent infarction compared to those who are limited to drug treatment alone [22, p. CD001802].

The social aspect is of great importance. Family support, stable social connections, and participation in group programs have a pronounced protective effect. In contrast, social isolation is recognized as an independent risk factor. According to the study by Holt-Lunstad et al., individuals with a low level of social integration had a 50% higher risk of premature death, including from cardiovascular causes [23, p. e1000317].

In this regard, prevention of cardiovascular diseases in the modern sense should be multi-level and include: control of traditional risk factors (hypertension, hypercholesterolemia, smoking), correction of the psycho-emotional state, formation of a healthy lifestyle and strengthening of social ties. Only a comprehensive approach allows achieving a stable reduction in morbidity and mortality from cardiovascular pathologies.

Analysis of modern data confirms that stress and psychosomatic factors play a key role in the development of cardiovascular diseases. Their influence is manifested both at the biochemical and physiological levels and through the behavioral and lifestyle features of patients. Chronic activation of the sympathoadrenal and hypothalamic-pituitary-adrenal systems, hypersecretion of cortisol and catecholamines, as well as stable psychoemotional states (depression, anxiety, emotional burnout) create conditions for the development of hypertension, atherosclerosis, coronary heart disease and acute coronary syndromes.

Epidemiological and clinical studies convincingly show that the role of psychosocial factors is comparable to traditional risk factors. Moreover, in a number of cases, psychoemotional determinants are stronger predictors of adverse outcomes than cholesterol or blood pressure levels [14, p. 2196]. This requires a revision of priorities for the prevention and treatment of cardiovascular diseases, with an emphasis on a comprehensive approach that includes psychotherapy, stress management methods, social support, and the development of sustainable coping strategies.

Preventive measures should take into account not only the individual characteristics of the patient, but also his social context. Creating conditions for reducing professional stress, developing corporate and public health programs, and popularizing methods of psychological self-regulation can make a significant contribution to reducing the global burden of cardiovascular diseases.

Thus, the integration of medical and psychological approaches is an integral part of modern cardiology and psychosomatic medicine. Only by taking into account the patient's emotional sphere is it possible to achieve sustainable results in the prevention and treatment of heart and vascular diseases.

Conclusion

Current data convincingly show that psychoemotional factors — stress, depression, anxiety disorders and social isolation — are integral determinants of cardiovascular pathology. Their influence is manifested both through physiological mechanisms (activation of the sympathoadrenal system, hypersecretion of cortisol, endothelial dysfunction) and through the patient's behavior and lifestyle. Together, these processes increase the risk of arterial hypertension, atherosclerosis, ischemic heart disease and acute coronary syndromes.

The results of epidemiological and clinical studies, including the Framingham Heart Study and the MONICA Project, have confirmed that the role of psychosocial factors is comparable to traditional biomedical predictors, and in some cases even exceeds them in prognostic significance. This requires a revision of the classical paradigm of cardiology: effective prevention and treatment of cardiovascular diseases are impossible without taking into account the patient's psychoemotional state and his social context.

Of particular importance are complex approaches that combine pharmacotherapy, psychotherapy, stress management methods, regular physical activity and social support. It is the integration of medical and psychological strategies that can ensure not only a reduction in mortality and morbidity, but also an improvement in the quality of life of patients.

Thus, modern cardiology is increasingly transforming into an interdisciplinary field, where psychosomatic medicine plays a leading role. Taking into account the emotional sphere, developing psychoprophylactic programs and forming sustainable coping strategies are becoming strategic tasks that determine success in the fight against cardiovascular diseases in the 21st century.

Bibliography

1. Alexander F. *Psychosomatic Medicine*. New York: Norton, 1950. 427 p.

2. Anderson L., et al. *Exercise-based cardiac rehabilitation for coronary heart disease* // *Cochrane Database of Systematic Reviews*. 2016. Issue 1. CD001800.
3. Blumenthal JA, et al. *Exercise and behavioral treatment of depression in patients with coronary heart disease* // *JAMA*. 2012. Vol. 308, no. 13. P. 1379–1389.
4. Chrousos G. *Stress and disorders of the stress system* // *Nature Reviews Endocrinology*. 2009. Vol. 5, no. 7. P. 374–381.
5. Denollet J. *Personality, emotional distress and coronary heart disease* // *European Journal of Cardiovascular Prevention & Rehabilitation*. 2000. Vol. 7, no. 3. P. 161–168.
6. Framingham Heart Study. *Official reports*. 2019.
7. Friedman M., Rosenman RH *Type A behavior and your heart*. New York: Knopf, 1974. 310 p.
8. Gan Y., et al. *Depression and the risk of coronary heart disease: a meta-analysis* // *Journal of Psychiatric Research*. 2014. Vol. 59. P. 112–120.
9. Holt-Lunstad J., Smith TB, Layton JB *Social relationships and mortality risk: a meta-analytic review* // *PLoS Medicine*. 2010. Vol. 7, no. 7. e1000316.
10. Kannel WB, Dawber TR, Kagan A. *Factors of risk in the development of coronary heart disease—six-year follow-up experience* // *Annals of Internal Medicine*. 1961. Vol. 55. P. 33–50.
11. Levine GN, et al. *Meditation and cardiovascular risk reduction: A scientific statement from the American Heart Association* // *Circulation*. 2017. Vol. 135, no. 25. P. e849–e856.
12. Linden W., Phillips MJ, Leclerc J. *Psychological treatment of cardiac patients: a meta-analysis* // *European Heart Journal*. 2007. Vol. 28, no. 24. P. 2972–2984.
13. McEwen BS *Protective and damaging effects of stress mediators* // *New England Journal of Medicine*. 1998. Vol. 338, no. 3. P. 171–179.
14. Nicholson A., Kuper H., Hemingway H. *Depression as an aetiological and prognostic factor in coronary heart disease* // *British Medical Journal*. 2006. Vol. 332. P. 135–138.
15. Rosmond R. *Role of stress in the pathogenesis of the metabolic syndrome* // *Psychoneuroendocrinology*. 2005. Vol. 30, no. 1. P. 1–10.
16. Rozanski A., Blumenthal JA, Kaplan J. *Impact of psychological factors on the pathogenesis of cardiovascular disease* // *Circulation*. 1999. Vol. 99, no. 16. P. 2192–2217.
17. Selye H. *The Stress of Life*. New York: McGraw-Hill, 1956. 324 p.
18. Siegrist J. *Adverse health effects of high-effort/low-reward conditions* // *Journal of Occupational Health Psychology*. 1996. Vol. 1, no. 1. P. 27–41.
19. Steptoe A., Kivimäki M. *Stress and cardiovascular disease* // *Nature Reviews Cardiology*. 2012. Vol. 9, no. 6. P. 360–370.
20. Taylor CB *Depression, heart rate related variables and cardiovascular disease* // *International Journal of Psychophysiology*. 2010. Vol. 78, no. 1. P. 80–88.
21. Templin C., et al. *Clinical features and outcomes of Takotsubo cardiomyopathy* // *New England Journal of Medicine*. 2015. Vol. 373, no. 10. P. 929–938.
22. World Health Organization. *Cardiovascular diseases (CVDs)*. Geneva: WHO, 2023.
23. WHO MONICA Project. *Geneva: World Health Organization, 2003*.

Philological sciences

TIME AND MEMORY MOTIFS IN BAKHTIYAR VAHABZADEH'S WORKS: POETICS AND IDEOLOGY

Huseinova Aybaniz Maharram gizi

Ph.D. in philology, associate professor
ASU (UNEC), "Azerbaijani language" department

BƏXTİYAR VAHABZADƏNİN YARADICILIĞINDA ZAMAN VƏ YADDAŞ MOTİVLƏRİ: POETİKA VƏ İDEOLOGİYA

Hüseynova Aybəniz Məhərrəm qızı

Ph.D. filologiya üzrə dosent
ADU (UNEC), "Azərbaycan dili" kafedrası

Abstract

Bakhtiyar Vahabzadeh is one of the prominent representatives of 20th-century Azerbaijani literature. His creative work is rich both artistically and ideologically. The motifs of time and memory occupy a special place in his poetry. As fundamental components of his poetics, these motifs serve as expressions of both individual and collective (national) memory. This article provides a poetic analysis of the motifs of time and memory in Bakhtiyar Vahabzadeh's works and examines their relationship with national identity and ideology.

Xülasə

Bəxtiyar Vahabzadə XX əsr Azərbaycan ədəbiyyatının görkəmli nümayəndələrindən biridir. Onun yaradıcılığı həm bədii, həm də ideoloji cəhətdən zəngindir. Şairin əsərlərində zaman və yaddaş motivləri xüsusi yer tutur. Bu motivlər onun poetikasının əsas komponentlərindən biri olaraq, həm fərdi, həm də milli yaddaşın ifadəsi kimi çıxış edir. Məqalədə Bəxtiyar Vahabzadənin yaradıcılığında zaman və yaddaş motivlərinin poetik təhlili aparılacaq, bu motivlərin milli kimlik və ideologiya ilə əlaqəsi araşdırılacaqdır.

Keywords: Bakhtiyar Vahabzadeh, motif of time, motif of memory, national identity, poetics, ideology, Azerbaijani literature

Açar sözlər: Bəxtiyar Vahabzadə, zaman motivi, yaddaş motivi, milli kimlik, poetika, ideologiya, Azərbaycan ədəbiyyatı

1. Zaman motivinin B. Vahabzadə poetikasındakı yeri:

Bəxtiyar Vahabzadə şeirlərində zaman motivini müxtəlif aspektlərdə təqdim edir. Zamanın keçməsi, keçmişin xatirələri və gələcəyin ümidləri onun əsərlərində əsas mövzulardan biridir. Şair zamanın axışını poetik şəkildə təsvir edir, bu da onun əsərlərinə fəlsəfi dərinlik qatır.

Dövrən tez dolanır, illər tez gəlir.

Biz də dəyişirik hey ildən-ilə.

Ömrün pillələri necə düz gəlir

Ana təbiətin fəsillərilə! (1, 159)

Şair "Ömrün payızı" şeirində ömrün pillələrini fəsillərə bənzədir. Uşaqlığı yaza, gəncliyi yaya, orta çağı payıza, qocalığı qışa bənzədən şair bunu poetik çalarlarla təsvir edir. Ümumi zaman içərisində öz yaşına işarə edərək qocaldığını qeyd edir:

Ömrün payız fəsli sıxdı əlimi,

Yoxsa qocalıram mən yavaş-yavaş.

Payızda yarpağa xal düşən kimi

Düşür saçlarıma dən yavaş-yavaş. (1, 159)

Bəxtiyar Vahabzadə bir an baş vermiş hadisənin bir ömrə təsiri olduğunu vurğulayır:

Bir soyuq baxışın odu, həniri,

Körpülər yandırdı, külü qaraldı.

Bir an baxıb ötdün...

Baxışın yeri

Çapılan könlümdə ömürlük qaldı.

Anın zərbəsini bir ömür yedi,

Nələr etdiyini an heç bilmədi. (1,83)

Şairin "İyirmi beş il", "Narahat olanda", "Yaman sızır gecə məni" və s. şeirlərində zaman-yaddaş paralelliyini görə bilirik.

2. Yaddaş motivinin ideoloji funksiyası:

Vahabzadənin əsərlərində yaddaş motivi həm fərdi, həm də kollektiv səviyyədə işlənir. Fərdi yaddaş insanın şəxsi təcrübələrinin, xatirələrinin yaddaşda saxlanmasıdır. Kollektiv yaddaş isə xalqın tarixinin, mədəniyyətinin və ənənələrinin yaddaşda qorunmasıdır. Şair bu iki yaddaş növünü birləşdirərək, xalqın keçmişini və gələcəyini bir arada təqdim edir. Bu yanaşma onun əsərlərində milli kimliyin və ideologiyanın formalaşmasında mühüm rol oynayır. Vahabzadə şeirində yaddaş salma daim hərəkətdədir, daim assosiasiyalar yaranır, itir, yenə yaranır. Şair daima keçmiş yaddaş salır: qoxu, əşyalar onu keçmişə aparır.

Yaxşı deyirlər ki, hamı bir yana,

Ananın ətəri xaladan gələr.

Bu necə ətirdi, bu necə etir,

Ruhum sakit olur, ürəyim aram.

O ətri duydumsa əriyir illər,

İlkimə qayıdıb uşaq oluram.

Bu necə ətirdi, oyanır mənim

Könlümdə ən şirin, ən dadlı çağlar?

Niyə göz önümdə dayanır mənim

Qalanan təndirlər, yanan ocaqlar? (1,95)

3. Zaman və yaddaşın birlikdə təqdimatı:

Vahabzadə zaman və yaddaş motivlərini bir arada işləyərək, keçmişin xatirələri ilə indiki zamanın reallıqlarını qarşılaşdırır. Bu yanaşma onun əsərlərində zamanın və yaddaşın qarşılıqlı əlaqəsini göstərir. Məsələn, "Təzədən yaratsın Yaradan bizi" adlı şeirində o, keçmişin xatirələri ilə indiki zamanın reallıqlarını müqayisə edir, bu da oxucuda zamanın keçiciliyi və yaddaşın əhəmiyyəti barədə düşüncələr yaradır.

Bu gün üzümü zə qabarır zaman,

Biz necə keçmiş bu gündən danaq?

Biz indi dünənin çirkablarından

Necə təmizləmək, necə paklanaq? (1,129)

4. Milli kimlik və ideologiya ilə əlaqə:

Vahabzadənin əsərlərində zaman və yaddaş motivləri milli kimliyin və ideologiyanın formalaşmasında mühüm rol oynayır. "Yurd yad əlində", "Utanıram" və s. şeirlərində zaman və yaddaş milli ideologiya fonunda görünür.

Bir zamanlar neçə-neçə döyüşlərdən

Qalib çıxan qalalara baxdıqca mən

Keçmişimlə indim durur yan-yanaşı.

Keçmişimdən bu günümə

Yağır indi töhmət daşı.

Alışırım için-için, Sual qopur ürəyimdən:

Neçin, neçin? (1,139)

O, keçmişin xatirələri və indiki zamanın reallıqları arasında əlaqə quraraq, xalqın tarixini və mədəniyyətini qorumağa çağırır. Bu yanaşma onun əsərlərində milli oyanışın və azadlıq mübarizəsinin ifadəsi kimi çıxış edir.

Nəticə:

Bəxtiyar Vahabzadənin yaradıcılığında zaman və yaddaş motivləri onun poetikasının əsas komponentlərindəndir. Bu motivlər şairin əsərlərində həm fərdi, həm də milli səviyyədə işlənir, xalqın keçmişini və gələcəyini bir arada təqdim edir. Vahabzadə zaman və yaddaş motivlərini birləşdirərək, milli kimliyin və ideologiyanın formalaşmasında mühüm rol oynayır. Onun əsərləri bu motivlərin poetik təhlili baxımından zəngin bir mənbədir.

İstifadə olunmuş ədəbiyyat

1. Vahabzadə, B(2004). *Seçilmiş əsərləri. İki cildə. I cild (Şeirlər)*. Bakı, "Öndər nəşriyyat", 328 səh.
2. Əliyev, R. (2018). *Azərbaycan poeziyasında zaman və yaddaş motivləri*. Bakı: Elm Nəşriyyatı.
3. Həsənov, F. (2020). *Müasir ədəbiyyatın poetik təhlili*. Bakı: Nurlan Nəşriyyatı.
4. Quliyev, S. (2019). *Bəxtiyar Vahabzadənin milli identiteti*. Bakı: Azərbaycan Universiteti Nəşriyyatı.

**NATIONAL IDENTITY IN AZERBAIJANI AND TURKISH LITERATURE: A COMPARATIVE STUDY OF
BAKHTIYAR VAHABZADE AND YAHYA KEMAL BEYATLI**

Hacıyeva Sevinc Maharram qızı

UNEC, Department of Azerbaijani language, head teacher

Hasanova Şəfəq Chingiz qızı

UNEC, Department of Azerbaijani language, head teacher

**AZƏRBAYCAN VƏ TÜRKİYƏ ƏDƏBİYYATINDA MİLLİ KİMLİK (BƏXTİYAR VAHABZADƏ VƏ YƏHYA
KAMAL BƏYATLI YARADICILIĞI ƏSASINDA)**

Hacıyeva Sevinc Məhərrəm qızı

UNEC, Azərbaycan dili kafedrası, baş müəllim

Həsənova Şəfəq Çingiz qızı

UNEC, Azərbaycan dili kafedrası, baş müəllim

Abstract

The article analyzes the formation of the concept of national identity in 20th-century Turkic literature, focusing on the works of Bakhtiyar Vahabzade and Yahya Kemal Beyatlı. Despite living in different socio-political contexts, both poets placed national identity at the core of their creative vision. Yahya Kemal defines national identity through cultural heritage, aesthetic values, and historical memory, expressing the pain of lost lands in poems such as "Üsküp". Bakhtiyar Vahabzade, on the other hand, associates national identity with struggle and moral resistance, calling his people to awakening and unity. The shared themes in their works — national consciousness, the homeland that lives in memory, and the preservation of cultural identity — symbolize the spiritual unity of the Turkic world.

Xülasə

Məqalədə XX əsr türk dünyası ədəbiyyatında milli kimlik anlayışının formalaşması və onun Bəxtiyar Vahabzadə ilə Yahya Kamal Bəyatlı yaradıcılığında ifadəsi təhlil edilir. Müəlliflər fərqli ictimai-siyasi şəraitlərdə yaşamalarına baxmayaraq, hər ikisi üçün milli kimlik əsas yaradıcılıq ideyasına çevrilmişdir. Yahya Kamal milli kimliyi mədəni irs, estetik dəyərlər və tarix yaddaşı üzərində qurur, itirilmiş torpaqların ağrısını "Üsküp" kimi əsərlərdə poetik duyğularla ifadə edir. Bəxtiyar Vahabzadə isə milli kimliyi mübarizə və dirəniş ideyası ilə əlaqələndirir, xalqı oyanişə və mənəvi bütövlüyə səsləyir. Onların yaradıcılığında ortaq cəhətlər — millilik, yaddaşda yaşayan Vətən və mədəni kimliyin qorunması — türk dünyasının mənəvi birliyini təcəssüm etdirir.

Keywords: Bakhtiyar Vahabzade, Yahya Kemal Beyatlı, national identity, Turkism, literature, cultural heritage, homeland, historical memory

Açar sözlər: Bəxtiyar Vahabzadə, Yahya Kamal Bəyatlı, milli kimlik, türkçülük, ədəbiyyat, mədəni irs, Vətən, tarix yaddaşı

Mədəni və siyasi türkçülük hərəkatı öz inkişafı baxımından müxtəlif mərhələlərdən keçmişdir. Ümumiyyətlə, türkçülük siyasətdən daha çox mədəniyyət, təhsil, din, ədəbiyyat, tarix sahələrində güclü olmuşdur. Mədəni türkçülükdə bir sıra məsələlər nəzərdə tutulur:

- Türk millətinin bütöv olmasını, soy-kökünü dərk etməsini;
- Milli şüur və milli vicdanın oyanmasını;
- Türk milləti, türk dili adlarının dövlət səviyyəsində qəbulunu;
- Türk tarixinin, mədəniyyətinin öyrənilməsini;
- Ümumtürk ədəbi dilinin yaranmasını;
- Türk millətinin vahid əlifbasının qəbulunu;
- Türk xalqlarının arasında sıx mədəni əlaqələrin yaranmasını;
- Türkçənin sadələşdirilməsi, təmizlənməsi, inkişafı (1,5-6)

XX əsr türk dünyası ədəbiyyatında milli kimlik anlayışı bədii düşüncənin mərkəzdə dayanan ideyalarından biri olmuşdur. Milli kimlik həm fərdin, həm də toplumun özünü tanıması, tarixi, dili, dini və

mədəni kökləri ilə birləşməsi deməkdir. Ədəbiyyat bu kimliyin qorunmasında və ötürülməsində mühüm vasitədir.

Bu dövrdə siyasi və mədəni dəyişikliklər ziyalıların qarşısında məsuliyyətli bir missiya qoydu: milli kimliyin qorunması. Həm Azərbaycan, həm də Türkiyə ədibləri bu dövrdə siyasi, mədəni və mənəvi dəyişikliklər içində xalqın kimliyini qorumağa çalışırdılar.

Azərbaycan ədəbiyyatında milli kimlik ideyasının ən parlaq daşıyıcısı Bəxtiyar Vahabzadə, Türkiyə ədəbiyyatında isə Yahya Kamal Bəyatlı yaradıcılığını nümunə göstərərək bu məsələyə işıq salır. Onlar fərqli ictimai mühitlərdə, ölkələrdə, eləcə də dövrlərdə (Yahya K.B.(1884-1958), B.Vahabzadə (1925-2009)) yaşasalar da, xalqın tarixi yaddaşını, dilini və mənəvi dəyərlərini qorumaq məqsədində birləşirdilər.

Bəxtiyar Vahabzadəyə görə, özünü dərk üçün xalq, millət özünə qayıtmalı, öz mənliliyini qorunmalıdır. "Özüm olmalıyam" şeirində də bu ideya xüsusi olaraq vurğulanır:

Bizim özlüyümüz getdi büsbütün,
Hanı bəs kişilik, hanı bəs qürur?
Dünyaya hökm edən qoca Şərq bu gün,
Qərbin çubuğuyla oturub-durur.

Nümunə göstərdiyimiz bənddə şair sərt çıxışlar edir: xalqı oyatmağa, gözüaçıq davranmağa səsləyir, itirilmiş torpaqlara işarə edərək kişiliyin itdiyini söyləyir.

Yahya Kamal Bəyatlı yaradıcılığında da itirilmiş torpaqlara münasibət görürük.

Vaktiylə öz vatanda bizimken, bugün niçin
Üsküp bizim değil? Bunu duydum, için için.
Kalbimde bir hayali kalıp kaybolan şehir!
Ayrılmanın bıraktığı hicran derindedir! (7)

Bu bənd Yahya Kamal Bəyatlı'nın "Üsküp" (bəzən "Kaybolan Şehir" kimi tanınan) şeirindən götürülüb və şairin "millilik", "tarix yaddaşı" və "kimlik itkisi" kimi mövzularını dərin şəkildə ifadə edir.

Şeir Osmanlı imperiyasının süqutundan sonra itirilmiş torpaqlara – xüsusilə də, Üsküpe (bugünkü Şimali Makedoniyanın paytaxtı) – həsr olunub. Yahya Kamal üçün Üsküp təkcə bir şəhər deyil, tarixi yaddaşın, Osmanlı mədəniyyətinin və milli kimliyin rəmzidir. "Niye Üsküp bizim deyil?" sualı ilə milli ağrını ifadə edir — "bizim olan" bir şəhərin indi yad əllərdə olması onu sarsıdır. Lakin bu, sadəcə siyasi nostalji deyil; dərinində "mədəni kimlik itkisi" dayanır. B.Vahabzadənin "Gülüstan" poemasında da eyni ağrını duya bilir — "parçalanmış Vətən", "ayrılmış xalq", "həsrət" motivləri — eyni dərinliklə ifadə edilir. Hər iki şair tarixi travmanı milli kimlik şüurunun əsas elementinə çevirir. Yahya Kamal "itən şəhər", Vahabzadə isə "bölünmüş torpaq" obrazı ilə Vətəni təcəssüm edir. Ümumi fonda müqayisə etdikdə isə B.Vahabzadə bu mövzuda yazdığı əsərlərdə daha sərt mövqe sərgiləyir, milli kimliyin itməsini kişiliyin itirilməsi ilə bərabər tutur, söz ilə insanın ruhunu qılınclayır.

Hər iki şairin Vətən ilə bağlı şeirlərində ortaq cəhətləri belə qruplaşdırıla bilər:

- Millilik və tarix şüuru – keçmişin unudulmaması;
- Mədəni kimlik itkisi – yad əllərə keçmiş torpaqlarla birgə itirilən dəyərlər;
- Yaddaşda yaşayan vətən – fiziki məkan yoxa çıxsada, milli ruh yaşamaqdadır.

Bəxtiyar Vahabzadə üçün milli kimlik ilk növbədə ana dili və vətən sevgisi ilə ölçülür. Vahabzadə üçün milli kimlik yalnız keçmişin yadigarı deyil, həm də müasir insanın mənəvi məsuliyyətidir. O, insanı millətine, tarixinə, dəyərlərinə sadıq olmağa çağırır və bu sadıqlığı azadlığın əsas şərti kimi dəyərləndirir. "Millətine hər zaman arxa durmaq, ona qara yaxmağa, ləkə vurmağa çalışanı ayıltmaq, ona əsl həqiqəti anlatmaq. Ancaq bütün bunların şairə nə qədər böyük narahatlıqlar, həyəcanlar, bahasına başa gəldiyini təsəvvür etmək heç də çətin deyil. İstər dil məsələsində, ədəbiyyat məsələlərində, müasir türk şairlərinə, onların yaradıcılığına və s. məsələlərə münasibətdə öz fikrini açıq söyləməkdən çəkinməmişdir (4,68)".

Yahya Kamal Bəyatlı isə milli kimliyi mədəni irsin və tarixi yaddaşın davamlılığı üzərində qurur. O, "Kendi Gök Kubbe'miz", "Mohaç Türküsü", "İstanbul'u Dinliyorum", "Rindlerin Akşamı" kimi şeirlərində türk ruhunu İstanbulun ruhunda, Osmanlı mədəniyyətində və estetik harmoniyada ifadə edir. Yahya Kamal üçün milli kimlik tarixlə estetik dəyərlərin birləşdiyi mənəvi bütövlükdür.

Bəxtiyar Vahabzadə tarixə mübarizə və dirəniş ruhu ilə yanaşır. Onun "Şəhidlər", "Gülüstan" kimi əsərləri xalqın azadlıq uğrunda mübarizəsini və milli dirçəliş ideyasını əks etdirir.

Hər iki şair klassik poeziyanın ənənələrini müasir duyğularla birləşdirmişdir. "Keçmişə qayıtmaq deyil, keçmişlə yaşamaq lazımdır." fikrini həm Yahya Kamalın, həm də Bəxtiyar Vahabzadənin

poeziyasının əsas fəlsəfi dayağı kimi görə bilirik. B.Vahabzadənin "Azərbaycan oğluyam", Yahya Kamalın "Akıncı" şeirində bunu görürük:

Köküm üstə bitmişəm,
Şöhrətim var,
Şanım var.

Mənim gələcəklə də

Öz əhdi-peymanım var (2,32).

Gələcəyə ümidlə baxan Bəxtiyar Vahabzadə keçmişini unutmur.

Bin atlı akınlarda çocuklar gibi şendik;

Bin atlı o gün dev gibi bir orduyu yendik! (7) - misraları deyən Yahya Kamal da Vətənin keçmişini gözəl xatırlayır.

Vahabzadənin dili publisistik, emosional və çağırış xarakterlidir. Onun şeirləri oxucunu hərəkətə gətirir, milli oyanışa səsləyir. Yahya Kamalın dili isə estetik dərinlik, musiqililik və sükunət daşıyır. O, milli ruhu sakit bir harmoniya içində ifadə edir.

Bu fərqlər onların yaşadıkları ictimai şəraitdən qaynaqlanır:

Vahabzadə sovet senzurası şəraitində milli kimliyi qorumağa çalışırdı, Yahya Kamal isə milli keçmişin estetik bərpası ilə yeni türk kimliyinə mənəvi dərinlik qazandırır.

Nəticə

Nəticə olaraq, deyə bilərik ki, Bəxtiyar Vahabzadə və Yahya Kamal Beyatlı türk dünyasının iki parlaq siması kimi milli kimlik ideyasını öz yaradıcılıqlarının mərkəzinə qoymuşlar. Hər iki şairin poeziyası Azərbaycan və Türkiyə ədəbiyyatında milli kimliyin, mənəvi dirçəlişin, ədəbi davamlılığın və türk ruhunun simvoluna çevrilmişdir.

Ədəbiyyat siyahısı

1. Azərbaycanın türkçülük və Azərbaycançılıq problemləri. Bakı: Ay-Ulduz, 1998, 157 s.
2. Bəxtiyar Vahabzadə. Seçilmiş əsərləri. İki cildə. I cild (Şeirlər). Bakı, "Öndər nəşriyyat", 2004, 328 səh.
3. Bəxtiyar Vahabzadə. Əsərləri. On iki cildə. VIII cild (Son illərdə yazılmış, müvafiq cildlərə düşməyən və yenidən işlənən şeirlər). - Bakı, "Elm" nəşriyyatı, 2009. - 518 s.
4. Quliyeva G. Azərbaycan Türkiyə ədəbi əlaqələrinin tarixi: Bəxtiyar Vahabzadə və türk ədəbiyyatı // Əlyazmalar yamını. 2021, №2(13), s.64-70.
5. Nəbibbəyli Ziyadxan. Bəxtiyar Vahabzadənin milli-mənəvi portreti. Bakı. Ecoprint. 2022, 164 s.
6. Yahya Kemal Beyatlı. Son fasılda bir ömür. Birinci Baskı Matbaacılık ve Reklamcılık Nisan 2022, İstanbul, 203 s.
7. Yahya Kemal Beyatlı: Kendi Gök Kubbemiz (Tüm Şiirler). <https://itaatsiz.org/yahya-kemal-beyatli-kendi-gok-kubbemiz-tum-siirler/>

THE ROLE OF NONVERBAL COMMUNICATION IN POLITICAL DISCOURSE: HIDDEN MESSAGES

Ahmadova Samira Tofiq qızı

head teacher

UNEC, "Azerbaijani language" department

Səfərli Günal Elyar qızı

Ph.D. in philology, associate professor

UNEC, "Azerbaijani language" department

QEYRİ-VERBAL ÜNSİYYƏTİN SİYASİ MƏSƏLƏLƏRDƏ ROLU: GİZLİ MESAJLAR

Əhmədova Samirə Tofiq qızı

baş müəllim

UNEC, "Azərbaycan dili" kafedrası

Səfərli Günal Elyar qızı

Ph.D. filologiya üzrə dosent

UNEC, "Azərbaycan dili" kafedrası

Abstract

This paper examines the role and impact of nonverbal communication — including body language, facial expressions, gestures, tone of voice, eye contact, and spatial behavior — in political contexts. Politicians often use nonverbal cues strategically during public speeches, debates, and media appearances to convey hidden messages, influence public opinion, and build trust. Nonverbal communication frequently carries meanings beyond words, shaping emotional reactions and reinforcing the leader's image. The study argues that body language and gestures are not merely spontaneous expressions but essential tools of political strategy. Thus, nonverbal communication functions as a psychological and persuasive instrument in modern political discourse.

Xülasə

Məqalədə qeyri-verbal ünsiyyətin (bədən dili, mimika, jestlər, səs tonu, baxış və məsafə kimi ünsürlərin) siyasi kommunikasiya prosesində rolu və təsir gücü araşdırılır. Siyasətçilərin ictimai çıxışlarında, debatlarda və media qarşısında davranış formaları bəzən sözlərdən daha çox məna daşıyır və auditoriyada müəyyən emosional təsir yaradır. Qeyri-verbal ünsiyyət vasitəsilə verilən gizli mesajlar ictimai rəyin formalaşmasında, etibarın və lider obrazının möhkəmlənməsində mühüm əhəmiyyət daşıyır. Araşdırma göstərir ki, jestlər və bədən dili təkcə fərdi ifadə forması deyil, həm də siyasi strategiyanın bir hissəsidir. Beləliklə, qeyri-verbal ünsiyyət siyasətçilərin məqsədli şəkildə istifadə etdikləri psixoloji və kommunikativ alət kimi çıxış edir.

Keywords: nonverbal communication, body language, political discourse, leadership image, hidden messages, public opinion

Açar sözlər: qeyri-verbal ünsiyyət, bədən dili, siyasi kommunikasiya, lider imici, gizli mesajlar, ictimai rəy

Dövr irəlilədikcə ünsiyyət prosesi daha da inkişaf edir, ona müxtəlif rəng çalarları əlavə olunur. İnsan ictimailəşdikcə cəmiyyətdə formalaşır, formalaşdıqca da ünsiyyətə təsir göstərir.

Ünsiyyət verbal və qeyri-verbal olaraq iki yerə bölünür. Verbal ünsiyyət nitq mədəniyyətinin əsas komponentidir ki, onun savadlı, düzgün, anlaşıqlı, dil normalarına uyğun tənzimlənməsi vacibdir. Qeyri-verbal ünsiyyət söz və dilin istifadəsi olmadan baş verən ünsiyyət növüdür. Bu ünsiyyət forması insanların bədən dili, jestlər, mimikalar, səs tonları, göz təması, məsafə və digər qeyri-verbal siqnallarla əlaqə qurmasını əhatə edir.

Müasir dövrdə siyasət yalnız ideyaların və proqramların mübarizəsi deyil, həm də kommunikasiya formalarının yarışdır. Qloballaşan informasiya cəmiyyətində siyasətçilər auditoriya ilə birbaşa və dolayı yollarla əlaqə saxlayır, bu əlaqə isə təkcə sözlərlə deyil, həm də qeyri-verbal vasitələrlə formalaşır. Qeyri-verbal ünsiyyət — yəni jestlər, mimika, bədən dili, baxış, səs tonu və məsafə — insan davranışının ən təsirli və dərin ünsiyyət formalarından biridir.

Siyasi çıxışlarda, debatlarla və ictimai görüşlərdə bu vasitələrin məqsədyönlü şəkildə istifadəsi siyasətçinin imicinə, etibarına və mesajının qəbuluna birbaşa təsir göstərir. Beləliklə, qeyri-verbal ünsiyyət siyasət aləmində "sözsüz siyasət" kimi mühüm strateji gücə malikdir.

Qeyri-verbal ünsiyyət bədən dili, jestlər, mimika, səs tonu, baxış istiqaməti və hətta geyim kimi ünsürləri əhatə edir. Bu elementlər çox vaxt danışılan sözlərin mənasını tamamlayır, bəzən isə tam əks məna yaradır. Psixoloqların fikrincə, insanlar arasında ünsiyyətin təxminən 60–70%-i məhz qeyri-verbal kanallar vasitəsilə baş verir (3,53).

Siyasətçilərin çıxışlarında bədən dili çox vaxt məqsədyönlü planlaşdırılır. Məsələn, əl hərəkətləri ilə "güvən" və "açıqlıq" mesajı verilə bilər, yaxud da baxışın istiqaməti "liderlik" və "nəzarət" təəssüratı yaradır.

Siyasi kommunikasiya kontekstində bu, o deməkdir ki, bir liderin dedikləri qədər necə dediyi də önəmlidir. Auditoriya liderin mimikasına, jestlərinə, baxışına və duruşuna əsasən onun səmimiyyətini, inamını və liderlik potensialını qiymətləndirir. Dünyaşöhrətli liderlər - İlham Əliyev, Barak Obama, Vladimir Putin, Recep Tayyip Erdoğan və digər liderlər çıxışlarında bədən dillərini diqqətlə idarə edərək emosional əlaqə qurmağa çalışırlar. Məsələn, 2022-ci il oktyabrın 6-da Praqada Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin Fransa Respublikasının Prezidenti Emmanuel Makron, Avropa İttifaqı Şurasının Prezidenti Şarl Mişel və Ermənistan Respublikasının Baş naziri Nikol Paşinyan ilə Avropa Siyasi Birliyi Zirvə Toplantısı çərçivəsində görüşü keçirilib. Bu görüşdə siyasətçilərin davranışlarına, əl hərəkətlərinə fikir versək, görürük ki, daxili hissləri cəmiyyətə mesaj ötürür. Nikol Paşinyan ayaqları aralı oturub. Bu pozisiya (xüsusilə, kişi siyasətçilərdə və ya liderlərdə) hakimiyyət, özünəinam və məkan üzərində nəzarət hissini ifadə edir. Bədən dili elmi baxımından bu duruş "territorial dominantlıq" (yəni məkan üzərində güc nümayişi) adlanır. Lakin Nikol Paşinyanın əllərini sıxıb oturmaması və qulaqlarının qızarması onun daxili narahatlığının göstəricisi kimi qəbul edilir. Belə ki, əlləri sıxıb oturmaq — emosional vəziyyətin göstəricisidir. Bu jest, adətən, daxili gərginlik, narahatlıq, qorxu və ya özünü tənzimləmə halını ifadə edir. İnsan bədəni stress altında olanda, beyin bədənə toxunmaq və ya "muskul gərginliyi" vasitəsilə emosiyaları nəzarət altına almağa çalışır. Bu səbəbdən, əlləri sıxmaq — psixoloji cəhətdən "özünü sakitləşdirmə mexanizmi"dir. Bu görüşdə eyni hərəkəti Emmanuel Makron da müşahidə edə bilərik. Şarl Mişel digər siyasətçilərə nəzərən daha rahat pozisiyadadır, lakin stulda rahat əyləşmədiyi üçün narahatlığını sezməyə bilərik. Azərbaycan Respublikasının Prezidenti cənab İlham Əliyev isə görüş boyu çox rahat oturuşu, əmin jestləri ilə digər siyasətçilərdən fərqlənir. Bu da görüşdə hakimiyyəti ələ almaq deməkdir.

Rusiya-Ukraniya müharibəsi fonunda Zelinskinin davranışlarını müşahidə etsək, onun da bədən dili mesajlarını görə bilərik. Bədən dili üzrə mütəxəssis Babək Bayramov siyasətçinin hərəkətlərini müşahidə edərək bu qənaətə gəlir: "Zelenskinin yaşıl rəngli hərbi forma geyinməsi "mən döyüşürəm" deməkdir. Son dövrlər üzünü qırxmadan ekranlara çıxır, bu isə "mənim vaxtım yoxdur" anlamına gəlir. Zelenskinin davranışlarında panikaya qapıldığı hiss olunmur. Rusiya prezidenti Vladimir Putin isə daha çox gərginlik və stress nümayiş etdirir. Çiyinlərini hər zaman arxaya verməsi, əllərini bir-birinə kilidləməsi daxili dünyasındakı qapalılıqdan xəbər verir. Zelenski tez-tez dəyişə bilir, bəzən qürur hissini, bəzən qurban hissini açıq şəkildə göstərir. Ancaq Putin monotonluq nümayiş etdirir. Rusiya tərəfində siyasi arenada qorxu nümayiş olunur"(9).

Göründüyü kimi, qeyri-verbal davranışlar bəzən gizli mesaj daşıyır: məsələn, diplomatik görüşlərdə tərəflərin əl sıxma tərz, oturma mövqeyi və ya baxış səviyyəsi siyasi üstünlük, qarşılıqlı hörmət və ya təzyiqin simvoluna çevrilə bilər.

Kütləvi informasiya vasitələri (TV, sosial media və s.) siyasətçilərin qeyri-verbal davranışlarını gücləndirir və ictimai şüura təsirini artırır.

Bir təbəssüm, bir baxış və ya gərgin duruş bəzən illərlə aparılan siyasi təbliğatdan daha çox təsir göstərə bilər. Məsələn, debat zamanı əlini sinəsinə qoymaq səmimiyyət mesajı kimi qəbul edilir, baxışdan yayınmaq isə etibarsızlıq və ya yalan niyyəti kimi yozula bilər.

Nəticə etibarilə, qeyri-verbal ünsiyyət siyasətdə sadəcə əlavə vasitə deyil, strateji kommunikasiya elementidir. Sözlər bəzən auditoriyanın emosiyalarına toxunmaqda aciz qalır, lakin bədən dili, mimika və səs tonu bu boşluğu doldurur. Siyasətçi qeyri-verbal davranışını nə qədər şüurlu və düzgün idarə edərsə, onun ictimai imici və siyasi təsir gücü bir o qədər artır. Qeyri-verbal ünsiyyətin gizli mesajları isə sözlə deyil, davranışla danışan bir siyasət mədəniyyətinin formalaşmasına xidmət edir.

Ədəbiyyat

1. Abbasova, Q.Y. (2016) *Etika: tarix, nəzəriyyə və təcrübə*. Ali məktəblər üçün dərs vəsaiti. Bakı: 290 s.
 2. Əliyeva, S. (2018). **Kommunikasiya nəzəriyyəsi və siyasətdə davranış modelləri**. Bakı: ADPU Nəşriyyatı.
 3. Goffman, E. (1959). **The Presentation of Self in Everyday Life**. Garden City, NY: Doubleday.
 4. Həsənova, S (2005) *Nitq mədəniyyəti və üslubiyyat*. Bakı, 193 s.
 5. Məmmədli, N (2021). *Azərbaycan dilində işgüzar və akademik kommunikasiya*. Bakı: Elm və təhsil, 2021, 512 s.
 6. Nəsibli, S. (2022) *Təhsilalanların verbal kommunikasiyasındakı problemlər və onların həlli yolları*. Azərbaycan məktəbi. № 1 (698), səh. 123–130
 7. Rəhimzadə, M (2009). *İşgüzar münasibətlərdə bəzi etiketlər*. Azərbaycan.- 18 oktyabr.- S. 4.
 8. Şiriyev, F (2014) *Azərbaycan dilinin nitq mədəniyyəti və ritorika*. "Nurlar" nəşriyyatı. Bakı
- İnternet resursu:**
9. Zelenski və Putinin bədən dili. <https://modern.az/az/medeniyyet/340378/zelenski-ve-putinin-beden-dilləri-ne-deyir/>

Philosophical sciences

THE GROWING ROLE OF ART IN SHAPING MORAL GUIDELINES IN TIMES OF CRISIS

Viktoriia Datsenko

Cherkasy State Technological University, Ukraine

ЗРОСТАННЯ РОЛІ МИСТЕЦТВА У ФОРМУВАННІ МОРАЛЬНИХ ОРІЄНТИРІВ У КРИЗОВІ ПЕРІОДИ.

Вікторія Даценко

Черкаський державний технологічний університет, Україна

Мистецтво як моральний орієнтир. Кризові часи, як то війни, соціальні катастрофи, втрати, екологічні загрози завжди підсвічують глибинні питання людського існування. У такі моменти мистецтво перестає бути лише сферою естетичних вражень. Воно стає простором, де людина шукає сенс, намагається зберегти внутрішню рівновагу, осмислити власну відповідальність перед іншими. Саме тому в періоди потрясінь зростає роль мистецтва саме як морального орієнтира, як способу не забути про людяність у нелюдських обставинах.

Мистецтво як пам'ять. У часи, коли офіційна історія мовчить або спотворює події, саме мистецтво бере на себе функцію пам'яті. Картини, пісні, вірші, документальні фільми стають свідченням того, що сталося, і нагадуванням про тих, кого намагалися позбавити голосу. «Зберегти свободу суспільства ми можемо, зокрема, зберігаючи свободу мистецтва» [1;11]. Етична місія митця полягає в тому, щоб зберегти правду про людське страждання та гідність. Через мистецтво формується колективна пам'ять і, водночас, спільна моральна позиція.

Естетика та мораль. Естетичне переживання завжди було тісно пов'язане з моральним. Коли ми спостерігаємо трагедію, навіть у мистецькій формі, ми вчимося співчуттю. Арістотель говорив про катарсис як про очищення через співпереживання. Сьогодні це переживання стає моральною практикою: мистецтво вчить бачити біль іншого, не відвертатися. Теодор Адорно писав, що після трагедії мистецтво має говорити не про красу, а про відповідальність. Тож справжня сила мистецтва - не в прикрашанні реальності, а у чесному її показі.

Мистецтво як шкала совісті. Кожен художній твір народжується з вибору що показати, а що залишити поза кадром, як говорити про травму, не перетворюючи її на видовищність. Це і є моральне рішення митця. Але й глядач також робить свій вибір: побачити правду або пройти повз. Тому мистецтво стає своєрідною школою совісті. У часи війни чи соціальних потрясінь художні жести стають формою громадянської дії. Вони допомагають суспільству зберегти внутрішню моральну єдність.

Мистецтво як супротив. Моральність мистецтва невіддільна від політики, адже кожне висловлювання є способом протистояти брехні та насильству. У кризу мистецтво часто стає голосом спротиву, відкритою альтернативою офіційним наративам. Жак Рансьєр називав це «естетичним режимом політичного», коли мистецтво створює іншу видимість реальності, здатну змінити наше сприйняття справедливості. Через слово, образ, музику воно пробуджує моральну чутливість там, де політика втратила совість.

Вираз емпатії через мистецтво. Сьогодні мистецтво стає мовою глобальної емпатії. Воно допомагає нам відчувати біль інших людей, незалежно від національних чи політичних кордонів. Пісні, поезія, фотографія, театр - усе це формує нову етику співбуття, де важливо не лише «знати», а й «відчувати». Це не емоційна слабкість, а глибока моральна здатність бачити в іншому людину. Мистецтво таким чином стає моральним посередником між особистим досвідом і колективною відповідальністю. «Сучасне мистецтво – це зрозуміла мова для європейців і важливий інструмент культурної дипломатії, який дає змогу інтегруватися в європейський культурний простір» [1;103].

Висновки. У кризові часи мистецтво не просто відображає події, воно допомагає нам вистояти, зберегти людяність, знайти моральні орієнтири там, де світ здається безглуздим. Через образ і слово воно нагадує, що етика починається зі співчуття, а справжня краса - з правди. Мистецтво не зцілює світ миттєво, але воно дає можливість знову відчувати сенс буття і віру в

людську гідність. Саме тому в добу криз роль мистецтва лише зростає, так, як воно говорить мовою серця там, де мовчать політики, і підтримує людину там, де розпадається порядок речей.

Literatura

1. *Istotni pytannia polityky «Mystetstvo ta kultura». Bazovyi zvit, 2024. [Published in Ukrainian]*
https://www.ppv.net.ua/uploads/work_attachments/RES-POL_Arts_and_Culture_2024.pdf

Physical sciences

DARK MATTER AND DARK ENERGY, WHICH ARE INEXPLICABLE IN THE MICROCOSM, ARE UNIVERSES AND ANTI-UNIVERSES OF THE HIDDEN MULTIVERSE¹

Antonov Alexander Alexandrovich

PhD, HonDSc, H.ProfSci,
Independent researcher, Kiev, Ukraine

Abstract

The article proves that the version of the special relativity theory (SRT) that is taught in all physics textbooks is incorrect, since the relativistic formulas obtained in it are incorrect and they are incorrectly explained using the incorrect principle of not exceeding the speed of light. These formulas also lead to incorrect conclusions about the physical unreality of imaginary numbers and the existence in nature of only our visible universe.

A corrected version of the SRT is presented and it is explained that the argument 'speed' in the corrected relativistic formulas is, in accordance with Newton's first law, the fourth spatial dimension². The principle of the physical reality of imaginary numbers is experimentally proven, which refutes the principle of not exceeding the speed of light. It is shown that the SRT, on the one hand, and radio engineering, electrical engineering and computer engineering, on the other hand, mutually refute each other. It is explained that in nature, in addition to our visible universe, there are many mutually invisible, since they are in different dimensions, universes and anti-universes, which are dark matter and dark energy. This explains the well-known properties of dark matter and dark energy - their invisibility and the absence of corpuscular content. Therefore no studies at the Large Hadron Collider can explain the phenomena of dark matter and dark energy.

It is explained also that in the anti-universes of such an invisible Multiverse there is anti-matter and anti-time. Therefore, time travel is possible in it. Time travel is also available to people on Earth.

Keywords: special relativity theory, relativistic formulas, Multiverse, anti-universe, antimatter, anti-time, arrow of time, internal time, external time, time zones of Earth, time travels

1. Introduction

The 20th century in physics was rich in new interesting scientific ideas. But some of them, although they were called theories, have not yet received experimental confirmation. And one of them is the special relativity theory (SRT) [1]-[3], which was nominated for the Nobel Prize 66 times. However, due to the lack of experimental confirmation, she never received it. And the Nobel Committee turned out to be right, since in the 21st century, its indisputable experimental refutations were published. Nevertheless, this version of SRT is now studied in all physics textbooks used in the educational process even in the most prestigious universities.

2. The version of SRT taught in all physics textbooks is incorrect

The generally accepted version of SRT is incorrect because the relativistic formulas obtained by its creators – Joseph Larmor [4], Nobel laureate Hendrik Anton Lorentz³ [5], Jules Henri Poinca

¹ This is corrected reprint of the article "Antonov A. A. 2025. Dark matter and dark energy are mutually invisible universes and anti-universes of the hidden Multiverse. German International Journal of Modern Science № 113."

² Not to be confused with the fourth dimension in four-dimensional space-time (Minkowski space).

³ Who received his Nobel Prize in 1902 for explaining the Zeeman effect.

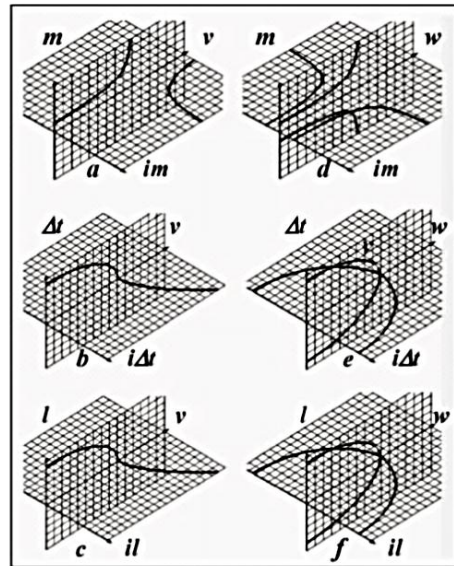

Fig 1. Graphs of functions $m(v)$, $\Delta t(v)$, $l(v)$, corresponding to the existing and corrected versions of SRT in the subluminal $v < c$ and superluminal $v > c$ ranges

ré [6], Nobel laureate Albert Einstein⁴ [7] and other outstanding scientists – are incorrect:

$$m = m_0 / \sqrt{1 - (v/c)^2} \quad (1)$$

$$\Delta t = \Delta t_0 \sqrt{1 - (v/c)^2} \quad (2)$$

$$l = l_0 \sqrt{1 - (v/c)^2} \quad (3)$$

where m_0 is the rest mass of a moving body (e.g., an elementary particle);

m is the relativistic mass of the moving body;

Δt_0 is the rest time of the moving body;

Δt is the relativistic time of the moving body;

l_0 is the rest length of the moving body;

l is the relativistic length of the moving body;

v is the speed of a moving body;

c is the speed of light.

Moreover the creators of SRT could not even explain these formulas. And therefore much of what they did later was done incorrectly:

- First, they did not understand that the velocity v in these formulas, in accordance with Newton's first law, is the fourth spatial dimension, in addition to length, width, and height. Therefore, relativistic formulas had to be explained not only in the sublight $v < c$ range, but also in the hyperlight $v > c$ range. However, this was not done.

- Second, not understanding the physical meaning of the imaginary values of the quantities $m(v)$, $\Delta t(v)$, $l(v)$ in the hyperlight $v > c$ range of speeds, the authors of SRT, in order not to explain their relativistic formulas in this range, introduced into SRT a postulate called the principle of not exceeding the speed of light. And based on this postulate, it is now sometimes even claimed⁵ that Albert Einstein understood that nothing in the Universe can move faster than the speed of light. And that the speed of light is not just a number, but a physical limit. The same as, for example, absolute zero at a temperature of minus 273.15 degrees Celsius.

- Thirdly, it turned out that formula (1) in the hyperlight $v > c$ range corresponds to a physically unstable process that cannot exist in nature at all;

- Fourthly, in the 21st century, despite the fact that the attempt to disprove the SRT by the OPERA experiment [8] at the Large Hadron Collider was unsuccessful, it was nevertheless experimentally proven

⁴ Who received his Nobel Prize in 1921 for studying the photoelectric effect.

⁵ However, this unsubstantiated claim is incorrect, as it is refuted by the experimentally confirmed conclusion about the existence of the Multiverse, in which different values of the fourth spatial dimension v correspond to numerous mutually invisible universes and anti-universes [85]–[98].

that imaginary numbers are physically real [9]-[20], and therefore the principle of not exceeding the speed of light and the SRT itself are incorrect [21]-[49].

Therefore, the conclusions made in the generally accepted version of the SRT from these incorrect formulas using the incorrect principle of not exceeding the speed of light are also incorrect:

- about the existence of our only visible universe in nature;
- about the physical unreality of imaginary numbers.

And, ultimately, this incorrect version of the SRT, as a result of the struggle for survival, instead of being corrected in the future, being canonised – a conviction formed in the community of relativistic physicists and in public opinion about its infallibility, about the inadmissibility of its criticism and any subsequent corrections. Therefore, for example, in the USSR, criticism of the SRT was prohibited three times: in 1934 by a resolution of the Central Committee of the All-Union Communist Party (Bolsheviks) on the discussion of relativity, in 1942 by a resolution of the Presidium of the Academy of Sciences of the Soviet Union on the theory of relativity, and in 1964 by a secret resolution of the Presidium of the Academy of Sciences of the Soviet Union, which prohibited any criticism of Albert Einstein's theory. This ban has not been lifted to this day.

Unfortunately, prohibiting criticism of scientific theories is not a new phenomenon. Therefore Nicolaus Copernicus, who spent 40 years in the 16th century developing his heliocentric model of the universe, prudently chose to publish his theory 'On the Revolutions of the Celestial Spheres,' which refuted Claudius Ptolemy's geocentric model, after his death, so as not to fall foul of the Inquisition. But Giordano Bruno and Galileo Galilei, who unwisely supported Copernicus' theory, had already dealt with the Inquisition. Giordano Bruno was even burned alive at the stake.

3. Evidences of the physical reality of imaginary numbers

And so as not to be unfounded, we will provide one of the proofs of the physical reality of imaginary numbers with using the interpretation of Ohm's law for linear alternating current electrical circuits proposed by Charles Proteus Steinmetz⁶ in 1893 [50]. This formulation of Ohm's law⁷ proposed even before Einstein and Poincaré published the now universally accepted version of the special theory of relativity in 1905. And now, millions of electrical and radio engineers around the world use this formulation of Ohm's law in Steinmetz's interpretation in their daily work. This, of course, proves its validity. However, physicists, unable to refute this proof, continue to ignore it.

To understand whether physicists are right, let's take a closer look at this situation. In Steinmetz's formulation of Ohm's law, it is stated that not only resistors have electrical resistance, but also capacitors and inductors (also called inductance coils). But the resistance of resistors is measured by real numbers R , while the resistance of capacitors C and inductors L is measured by imaginary numbers $-1/j\omega C$ and $j\omega L$. Therefore, linear electrical LCR-circuits of any configuration have resistance measured by complex numbers. Consequently, its value and the value of the current

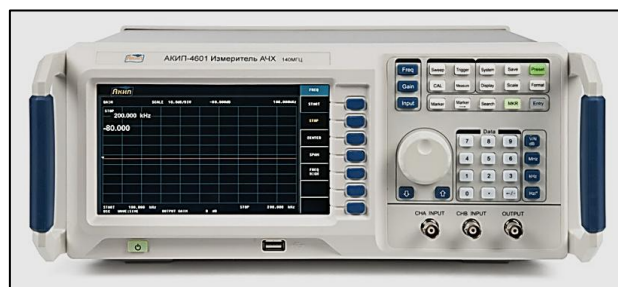

Fig. 2. For several decades now, every radio engineering laboratory has had instruments called frequency response meters, which by their very existence prove the physical reality of imaginary and complex frequencies, and therefore of any other imaginary and complex numbers. And thus, they rendered the OPERA experiment unnecessary.

flowing through such a circuit, according to Ohm's law as interpreted by Steinmetz, depend on the frequency ω of the voltage applied to this electrical circuit.

This makes it possible to perform a simple but very important experiment that will allow us to confidently answer the question of whether imaginary numbers are physically real. After all, if the

⁶ In the United States, the Institute of Electrical and Electronics Engineers (IEEE) has established an annual award in his name.

⁷ In its original interpretation, this law for direct current electrical circuits was formulated by Georg Simon Ohm in 1826 after nine years of experimental research, at a time when no electrical measuring instruments existed. In 1828, Ohm was dismissed from his job by order of the Minister of Education for publishing his research. A high-ranking official at the time believed that the use of mathematics in physics was unacceptable.

imaginary resistances of capacitors and inductors, since they are measured by imaginary numbers, are physically unreal, then their inclusion in electric circuits should not affect the results of measuring the resistance of the LCR-circuit in any way. The resistance of the LCR-circuit in this case will always be measured by real numbers and will not depend on the frequency. And vice versa, if the imaginary resistances $-1/j\omega C$ and $j\omega L$ are physically real, then when the frequency of the voltage applied to the LCR-circuit changes, the value of the current flowing through it will change due to the change in its resistance.

And all engineers know that the resistance of LCR-circuits always depends on the frequency of the voltage applied to them, which is why the current value in such an experiment will always change. Therefore, devices for recording such measurements have long been created and are mass-produced – oscilloscopes, frequency response meters, spectrum analyzers, etc. Even many radio amateurs have the simplest of such devices – a tester (also sometimes called a multimeter). And this circumstance, i.e. the ability to measure imaginary parameters of electrical circuits with such devices, irrefutably proves their physical reality. After all, it is possible to measure only what really exists in nature. Therefore, most of what we know about the world around us, we learned precisely with the help of devices – in physics, and in biology, and in chemistry, and in all other sciences.

Consequently, if the version of SRT studied in physics textbooks were correct, then neither electrical engineering, radio engineering, nor computer engineering should exist, since these sciences use Ohm's law as interpreted by Steinmetz. But these sciences and the corresponding electrical and radio engineering devices do exist. Moreover, electrical engineering and radio engineering existed even before the creation of SRT.

Other proofs of the physical reality of imaginary numbers have also been published [51]-[54].

4. Corrected version of SRT; invisible universes and anti-universes, hidden Multiverse

Since, as has just been proven, imaginary numbers are physically real, the relativistic formulas of SRT, taking this circumstance into account, need to be explained in full, since the creators of this theory explained them only in the range of sublight speeds $v < c$, in which the physical values m , Δt and l took values measurable by real numbers. But in the range of hyperlight speeds $v > c$, these values m , Δt and l already took values measurable by open [55] Scipione Del Ferro, Niccolò Fontana Tartaglia, Gerolamo Cardano, Lodovico Ferrari and Raffaele Bombelli 400 years before the creation of SRT as imaginary numbers, the physical meaning of which, however, was incomprehensible to them and was not explained. And perhaps even earlier than them, imaginary numbers were discovered by Paolo Valmes [56], who was burned alive at the stake for this by order of the inquisitor Tomás de Torquemada. Even Isaac Newton, in order to avoid trouble, preferred not to use imaginary numbers at that time⁸.

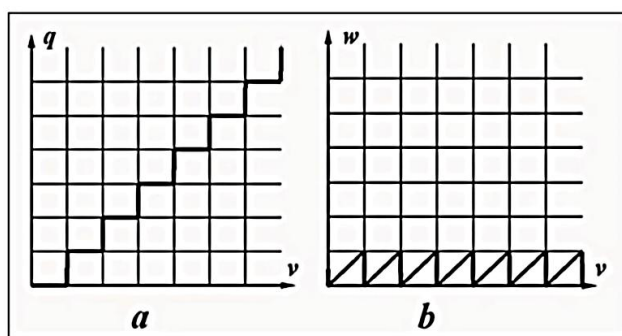

Fig. 3. Graphs of functions $q(v)$ and $w(v)$, illustrating the meaning of the 'floor' function of discrete mathematics

However, in order to explain the physical meaning of imaginary numbers, relativistic formulas must first be corrected so that they correspond to physically feasible processes. To do this, relativistic formulas (1)-(3) in the range $v > c$ must be such that the graphs of the functions $m(v)$, $\Delta t(v)$, $l(v)$ (Fig. 1d,e,f) are similar to the graphs of the same functions $m(v)$, $\Delta t(v)$, $l(v)$ 1a,b,c) in the range $v < c$. To do this, we need to introduce the function⁹ i^q into formulas (1)-(3)

⁸ And his friend William Whiston, in the atmosphere of the omnipotence of the Inquisition, was stripped of his professorship and expelled from Oxford University for some of his careless re-marks.

⁹ However, the i^q function has the disadvantage that, in the theory of complex variable functions, it is defined only for integer values 0, 1, 2, 3, 4, 5, ... of the argument q . Therefore, considering that for integer values of the argument q the same values as the i^q function are taken by Euler's formula $e^{iq\pi/2} = \cos(q\pi/2) + i\sin(q\pi/2)$, the author proposes the formula $i^q = \cos(q\pi/2) + i\sin(q\pi/2)$ for non-integer values of the argument q . The latter formula has an important dignity, it introduces a mathematical operation into complex number mathematics that was previously absent, namely, raising imaginary numbers to non-integer powers.

$$m(q) = m_0 i_1^q / \sqrt{1 - (\frac{v}{c} - q)^2} \quad (4)$$

$$\Delta t(q) = \Delta t_0 i_1^q \sqrt{1 - (\frac{v}{c} - q)^2} \quad (5)$$

$$l(q) = l_0 i_1^q \sqrt{1 - (\frac{v}{c} - q)^2} \quad (6)$$

where $q(v) = \lfloor v/c \rfloor$ – the ‘floor’ function of discrete mathematics from the argument v/c (its graph is shown in Fig. 3a), which is the fourth spatial dimension;

$w = v - qc$ – local velocity in all universes (its graph is shown in Fig. 3b).

This function i^q in formulas (4)-(6), which defines the essence of each universe, for integer values $q(v)$, equal to 0, 1, 2, 3, 4, 5, takes the values +1, +i, -1, -i, +1, +i, ... etc. And the value $q(v) = 0$ in formulas (1)-(3) for the sublight speed range $v < c$ corresponds (since $i^0 = 1$) to our visible universe, which we will call the tardion¹⁰ universe for the sake of clarity. The value $q(v) = 1$ in the

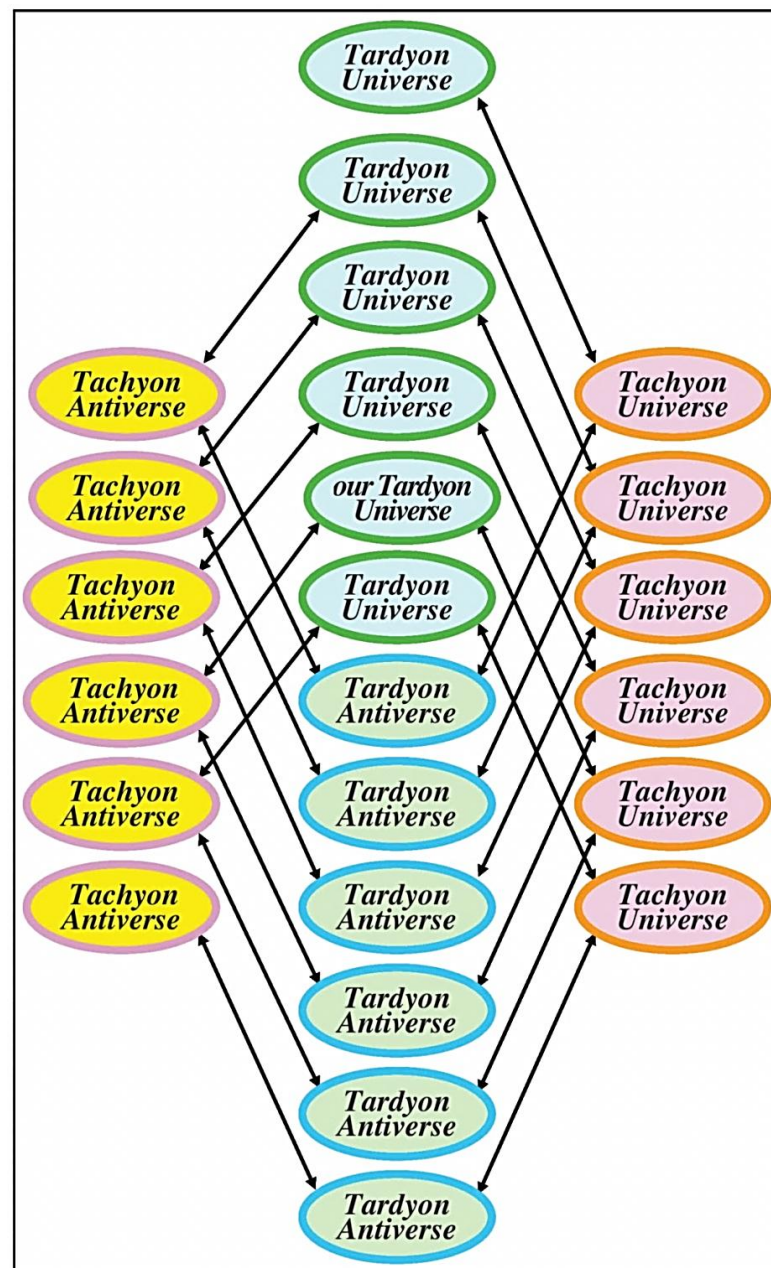

Fig. 4. Structure of the hidden Multiverse corresponding to the principle of physical reality of complex numbers

¹⁰ Tardyon universe is a term used by Isaak Asimov in his short story 'Take a Match'.

hyperlight speed range $2c > v > c$ corresponds (since $i^1 = i$) to some other invisible universe, since it is beyond the event horizon. For clarity, we will therefore call it the tachyonic¹¹ universe. Then the value $q(v) = 2$ in the speed range $3c > v > 2c$ will correspond to (since $i^2 = -1$) an invisible tardion anti-universe, and the value $q(v) = 3$ in the speed range $4c > v > 3c$ will correspond to (since $i^3 = -i$) an invisible tachyonic anti-universe, the value $q(v) = 4$ in the speed range $5c > v > 4c$ will correspond (since $i^4 = +1$) to another (and therefore also invisible) tardionic universe, the value $q(v) = 5$ in the speed range $6c > v > 5c$ will correspond (since $i^5 = +i$) to another tachyon universe. And so on.

That is, according to formulas (4)-(6), there is not one visible universe, as claimed in the generally accepted version of SRT, but a multitude of mutually invisible other universes and anti-universes, forming a Multiverse, which we will therefore call hidden. Such a hidden Multiverse, whose structure is helical, is shown in Fig. 4. And in this structure of the hidden Multiverse, the distribution of material content in each three-dimensional parallel universe and anti-universe will be determined by its function $f_q(x, y, z)$, and the value iq will be the coordinate of these universes. That is, the hidden Multiverse will be described by the formula $f_q(x, y, z) + iq$.

5. Analysis of data obtained by the WMAP and Planck spacecraft

But having proven the existence of mutually invisible parallel¹² universes and anti-universes, necessary to find out how they are placed in the hidden Multiverse. Or, in other words, what is the structure of this hidden Multiverse? It is also necessary to understand what dark matter and dark energy are, so named because of their incomprehensibility, since no chemical elements have been found in them, and also because they do not absorb, emit, reflect or refract any electromagnetic radiation, and are therefore invisible.

Moreover, dark matter and dark energy account for more than 95% of all mass-energy in the cosmos. More precisely, according to data obtained by the WMAP spacecraft [57], the mass-energy of our visible universe (actually a hidden Multiverse) consists of 4.6% baryonic matter, 22.4% dark matter, and 73.0% dark energy. And according to more recent data obtained by the Planck spacecraft [58], the entire universe (again, in fact, the entire hidden Multiverse) consists of 4.9% baryonic matter, 26.8% dark matter, and 68.3% dark energy.

Therefore, naturally, the reliability of other knowledge in modern physics, which is unable to explain the phenomena of dark matter and dark energy, is questionable. And since it has been proven beyond doubt that nature does not consist of a single universe, but a Multiverse, then, in addition to the still unsuccessful search in the microcosm for the nature of dark matter and dark energy phenomena at the Large Hadron Collider, it is necessary to begin searching for their explanation in the macrocosm of our hidden Multiverse. After all, Albert Einstein himself wrote: 'It is meaningless to keep doing the same thing and expect different results'. The ancient Chinese philosopher Confucius¹³ said the same thing: 'The most difficult thing is to find a black cat in a dark room, especially if it is not there'.

The search for a solution to this problem in the hidden Multiverse allows us to assume that [59]-[72]:

- dark matter and dark energy are most likely the rest, besides our visible universe, the tardion and tachyon universes and anti-universes of our hidden Multiverse, which are invisible to us because they are in other dimensions;
- and since the universes and anti-universes of dark matter and dark energy are actually outside our visible universe, they manifest themselves in it only as phenomena (presumably in the form of gravitational shadows) generated by the existence of other invisible parallel universes and anti-universes of the hidden Multiverse¹⁴;
- dark matter is a phenomenon caused by the existence of invisible parallel universes and anti-universes in the hidden Multiverse neighbouring our visible universe.
- dark energy is a phenomenon generated by the existence of other universes besides our visible universe and its neighbouring invisible universes and anti-universes, other invisible parallel universes and anti-universes of the hidden Multiverse.

Therefore, dark matter and dark energy have no corpuscular content¹⁵. And they will never be detected at the Large Hadron Collider.

¹¹ Tachyon universe is a term used by Isaac Asimov in his short story 'Take a Match'

¹² Since they do not intersect

¹³ Confucius was an ancient Chinese philosopher and statesman who lived more than two thousand years ago and remains the most famous Chinese person to this day. For a long time, Confucianism was as important in China as Buddhism. It forms the basis of modern state ideology.

¹⁴ Similarly, for example, you may search unsuccessfully for a ringing telephone in the room you are in, when it is actually in the next room.

¹⁵ Like shadows on a sunny day.

This explanation of the phenomena of dark matter and dark energy also provides information about the structure of the hidden Multiverse. Indeed, given that the mutually invisible universes and anti-universes of the hidden Multiverse are connected to each other by numerous portals through which they exchange their material contents, it can be argued that over billions of years of their existence, in accordance with the law of communicating vessels, their mass-energy has practically completely equalised. And then:

- according to experimental data obtained by the WMAP spacecraft, the entire hidden Multiverse consists of $100\% / 4.6\% = 21.8$ parallel universes, and according to data obtained by the Planck spacecraft, it consists of $100\% / 4.9\% = 20.4$ parallel universes;
- dark matter, according to experimental data obtained by the WMAP spacecraft, consists of $22.4\% / 4.6\% = 4.9$ parallel universes, and according to data obtained by the Planck spacecraft, consists of $26.8\% / 4.9\% = 5.5$ parallel universes;
- according to experimental data obtained by the WMAP spacecraft, dark energy consists of $73.0\% / 4.6\% = 15.9$ parallel universes, and according to data obtained by the Planck spacecraft, it consists of $8.3\% / 4.9\% = 13.9$ parallel universes.

6. Corrected version of SRT, explanation of the phenomena of dark matter and dark energy

As can be seen, the experimental data obtained by the WMAP and Planck spacecraft did not confirm the above conclusions about the structure of the hidden Multiverse, since our visible universe in this structure has not two neighbouring invisible parallel universes – one tachyon universe and one tachyon anti-universe – but five or six.

Therefore, there was some error in the previous reasoning. And it turns out that we were wrong in assuming that there is only one additional dimension q in the hidden Multiverse and, consequently, its correspondence to physically real complex numbers containing only one imaginary unit. In order for six¹⁶ other parallel universes – three tachyon universes and three tachyon anti-universes – to coexist with our visible universe in the actually existing hidden Multiverse, it is necessary to have three additional dimensions q, r, s and the relativistic formulas must be corrected again as follows [73]-[81]

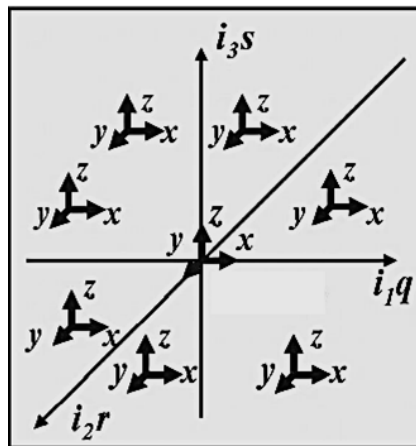

Fig. 5. Six-dimensional space of the hidden Multiverse, where q, r, s are the coordinates of invisible parallel universes, and x, y, z are the coordinates of the matter content in each parallel universe

¹⁶ Or less. Then some parallel universes of our hidden Multiverse may be absent and replaced by universes of neighbouring Multiverses.

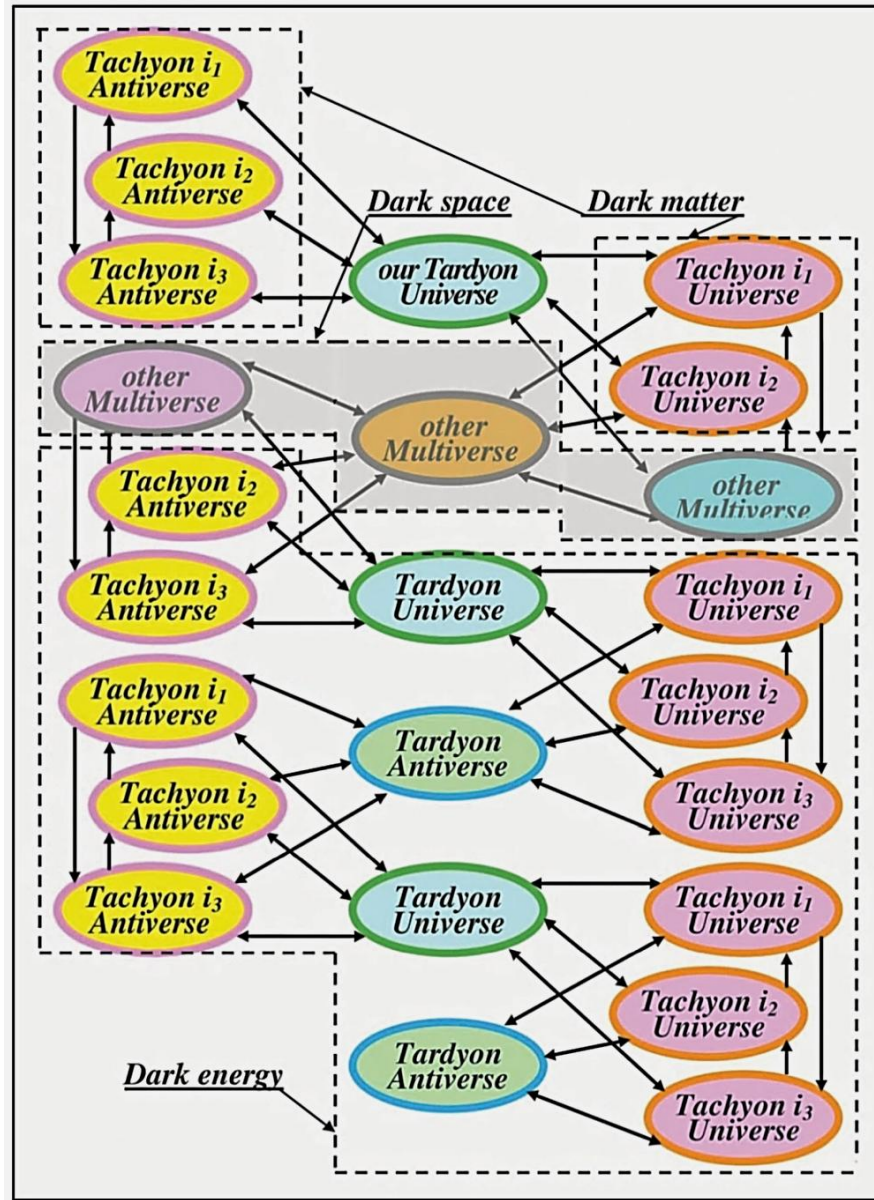

Fig. 6. Possible quaternion structure of the hidden Multiverse containing twenty-two parallel universes, including six invisible universes adjacent to our visible universe

$$m(q, r, s) = \frac{m_0 i_1^q i_2^r i_3^s}{\sqrt{1 - [\frac{v}{c} - (q + r + s)]^2}} \quad (7)$$

$$\Delta t(q, r, s) = \Delta t_0 i_1^q i_2^r i_3^s \sqrt{1 - [\frac{v}{c} - (q + r + s)]^2} \quad (8)$$

$$l(q, r, s) = l_0 i_1^q i_2^r i_3^s \sqrt{1 - [\frac{v}{c} - (q + r + s)]^2} \quad (9)$$

where $q(v) = \lfloor v_q/c \rfloor$ – the ‘floor’ function of discrete mathematics from the argument v_q/c ,

which is one of the orthogonal coordinates q of the fourth spatial dimension $\mathbf{v}$;

$r(v) = \lfloor v_r/c \rfloor$ – the ‘floor’ function of discrete mathematics from the argument v_q/c , which is another orthogonal coordinate r of the fourth spatial dimension $\mathbf{v}$;

$s(v) = \lfloor v_s/c \rfloor$ – the ‘floor’ function of discrete mathematics from the argument v_s/c , v_q/c , which is one more orthogonal coordinate s of the fourth spatial dimension $\mathbf{v}$;

v_q, v_r, v_s – projections of the velocity vector $\mathbf{v}$ onto the orthogonal coordinates q, r, s (see Fig. 5).

Consequently, the space of such a hidden Multiverse will be six-dimensional (see Fig. 5). And its structure will correspond to the quaternions $\sigma + i_1\omega_1 + i_2\omega_2 + i_3\omega_3$, i.e. hypercomplex numbers [82]

containing precisely three imaginary units i_1, i_2, i_3 , which are related to each other by the following relations

$$i_1^2 = i_2^2 = i_3^2 = -1 \quad (10)$$

$$i_1 i_2 i_3 = i_2 i_3 i_1 = i_3 i_1 i_2 = -1 \quad (11)$$

$$i_1 i_3 i_2 = i_2 i_1 i_3 = i_3 i_2 i_1 = 1 \quad (12)$$

In such a quaternion structure of the hidden Multiverse [83], [84], unlike its structure considered earlier (in Fig. 4), the distribution of material content in each three-dimensional parallel universe will be determined by a function $f_{q,r,s}(x, y, z)$, and the coordinates of these universes will be determined by the values $i_1 q, i_2 r$ u $i_3 s$. That is, the hidden Multiverse will be described by the formula $f_{q,r,s}(x, y, z) + i_1 q + i_2 r + i_3 s$. This is exactly what Lisa Randall predicted: 'We could be living in a three-dimensional pocket of higher dimensional space'.

And from formulas (7)-(9) it follows that such a hidden Multiverse has a helical structure. In this case, it is possible to move from a tardion universe to a tardion antiuniverse and from a tardion antiuniverse to a tardion antiuniverse in different ways, but not in an arbitrary way, but only in such a way (see Fig. 6) that the function i^q will successively take the values $+1, +i_1 \oplus +i_2 \oplus +i_3, -1, -i_1 \oplus -i_2 \oplus -i_3, +1, \dots$ and so on, where $\oplus$ is the symbol of the logical operation of discrete mathematics 'exclusive OR'. In this case, different trajectories of movement from one universe (or antiuniverse) to another can differ only due to the replacement of some tachyon universes from i_1, i_2, i_3 with others and some tachyon antiuniverses from i_1, i_2, i_3 with others. The tachyon antiuniverses i_1, i_2, i_3 are also located parallel to each other for the same reasons. And therefore, in the hidden Multiverse, when moving from any tardyon universe to a tardyon antiuniverse and then to another tardyon universe, parallel universes and antiuniverses must alternate in the following sequence – 'tardyon universe', 'one of the tachyon universes', 'tardyon antiuniverse', 'one of the tachyon antiuniverses', 'tardyon universe', 'one of the tachyon universes', etc.

One of the simplest for such possible quaternion structures of the hidden Multiverse is shown in Fig. 6. It differs from the structure shown in Fig. 4 in that it contains several parallel tachyon universes and anti-universes corresponding to the three imaginary units i_1, i_2, i_3 . Another difference is the presence in such a Multiverse structure not only of bidirectional portals corresponding to formula (7) and marked with double-headed arrows, but also of unidirectional portals¹⁷, corresponding to formulas (8) and (9) and marked with single-headed arrows.

Moreover, naturally, the movement from our tardyon universe to the tardyon antiuniverse through some tachyon universe – for example, i_1 – does not necessarily have to proceed further through the tachyon antiuniverse i_1 . It can proceed further through the tachyon antiuniverses i_2 and i_3 . The same reservation applies to the situation if the movement from the tardyon universe to the tardyon antiuniverse begins through the tachyon universes i_2 and i_3 . All these transitions are shown in Fig. 6. Moreover, since the data obtained by the WMAP and Planck spacecraft correspond to open helical structures of our hidden Multiverse, united through the corresponding portals with other Multiverses, then all of them together form the Hyperuniverse.

7. How to see invisible universes and anti-universes?

But to verify that these invisible universes really exist, we need an appropriate experiment that allows us to see them [85]-[98]. And to understand what this experiment might be like, we need to remember that in formulas (7)-(9), the parameters q, r, s are orthogonal coordinates of the fourth spatial dimension v , in which mutually invisible parallel universes somehow drift relative to each other. Therefore, they touch each other and even slightly immerse into each other, forming corresponding transitions through which their material contents are exchanged. These transitions are usually called portals [99],[100]. The entrances to them appear to be, at least, some of the anomalous zones, of which there are more than two hundred thousand on Earth. [101]-[104].

And since in other universes the constellations in the sky inevitably differ from the constellations in our earthly sky, when travelling through a portal from Earth to a neighbouring universe or anti-universe, the map of the starry sky in the portal will gradually transform into a map of the starry sky of

¹⁷ Why in such portals movement is possible only in one direction - from the entrance to the exit - is difficult for us, living in a space in which movement in nature is possible in any direction, to imagine. The processes that determine the possibility of such movement in nature are yet to be understood. But for visitors who find themselves in such one-way portals, they are more dangerous than two-way portals, since it is impossible to return from them to your universe. Although in the metro with one-way movement on escalators we still encounter. But the metro is not nature.

that neighbouring universe or anti-universe. And if a telescope is placed in such a portal (or at least at its entrance in the anomalous zone), then by comparing the position of the stars in the sky in the portal and outside the portal, changes in the position of the stars can be detected. And if these differences turn out to be too small, then the telescope will have to be moved deeper into the portal. After all, Sir Arthur Stanley Eddington moved his telescope much further for his famous experiment in the early 20th century – from England to the island of Principe in the Atlantic Ocean [105].

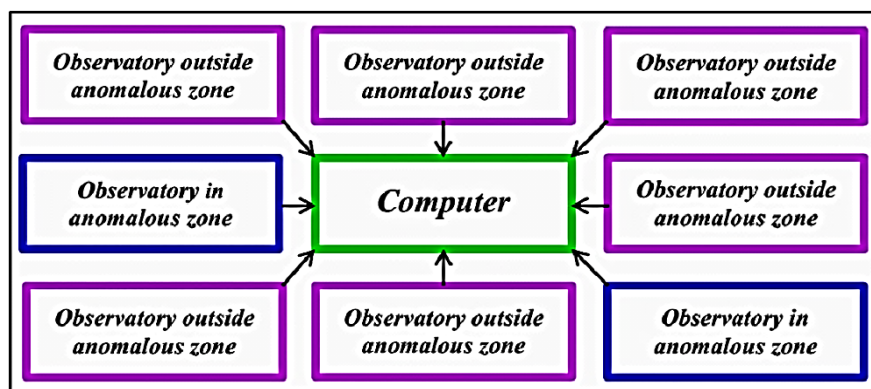

Fig. 7. Scheme of an astronomical experiment to detect invisible universes

These other constellations in the starry sky in the portals will serve as experimental proof of the existence of invisible universes and anti-universes outside the portals. The corresponding experiments (Fig. 7) are very inexpensive and easy to implement. Moreover, some observatories are already located in anomalous zones. For example, the Main Astronomical Observatory of the National Academy of Sciences of Ukraine is located 12 km from the centre of its capital, Kiev, in the Holosiivskyi Forest.

8. Antimatter and anti-time, external and internal time

Having convinced ourselves that the existence of the hidden Multiverse can be proven experimentally, let us continue to extract new knowledge from the corrected version of SRT.

First, the structure of the hidden Multiverse already allows us to explain a problem that is currently inexplicable within the framework of physics textbooks: where is antimatter located [106]? It is clear that it cannot be found in our visible universe, since its annihilation with matter would cause our universe to cease to exist. But the fact that antimatter does exist has been proven experimentally. In 1995, a sensational result was obtained at CERN – scientists managed to obtain nine atoms of antihydrogen, which existed for about forty billionths of a second. And just one gram of such antihydrogen would cost 662.5 trillion (i.e. a thousand billion) dollars. Thus, the existence of antimatter has been experimentally proven.

This experiment can also be considered proof that, in accordance with formulas (7)-(9), antimatter can exist in nature, in the invisible tardion and tachyon anti-universes of the hidden Multiverse and Hyperuniverse. (see Fig. 6), since they are the antipodes of our visible and other invisible tardion and tachyon universes.

Secondly, the existence in the hidden Multiverse of not only tardion and tachyon universes, but also anti-universes, makes it possible to travel not only in space, but also in time [107]-[127]. This refutes the claim of physicists who, although they recognise the hypothetical possibility of time travel in certain exotic situations in special¹⁸ and general¹⁹ relativity and in quantum physics²⁰, but deny the possibility of human time travel even in the distant future. Because in the generally accepted version of STR studied in physics textbooks, the existence of anti-universes is also denied.

That is why the concept of the "arrow of time" [128], proposed at the beginning of the 20th century by Sir Arthur Stanley Eddington, even appeared in physics. Here is what Stephen William Hawking [129] wrote on this subject: 'In everyday life, there is a huge difference between moving forward and backward in time. Imagine that a cup of water falls off the table and breaks into pieces. If you film this fall, it will be immediately clear when watching the film whether the film is being played forwards or backwards. If it is being played backwards, we will see the shards lying on the floor suddenly come together and, forming a whole cup, jump back onto the table. And you can say that the film was being played backwards, because in everyday life this does not happen. Otherwise, all the pottery factories would have to be closed down.'

¹⁸ For example, in the 'twin paradox'

¹⁹ For example, in the region of ultra-high gravity near the event horizon of a black hole

²⁰ For example, as a result of teleportation of physical object instead of information

However, the existence of anti-time in the hidden Multiverse makes the use of the concept of 'arrow of time' unnecessary.

And finally, thirdly, it is easy to notice that in all the relativistic formulas (1)-(3); (4)-(6); (7)-(9) mentioned in the article, in addition to the functional dependencies of the quantities m , Δt , l on the argument v , there is another functional dependence – the quantity Δt on the argument l

$$\Delta t = \Delta t_0 l / l_0 \quad (13)$$

That is, it turns out that in nature there exist not only the already identified and studied relativistic dependencies of physical quantities m , Δt , l on velocity v in the generally accepted version of SRT, but also another dependence of external time Δt generated by the Earth's rotation around its axis. Namely, the dependence on the movements of a material body (for example, an aeroplane) in the direction l , perpendicular to the time zones. External time can flow both into the future and into the past, as aeroplanes can cross time zones in both the westbound and eastbound directions.

That's why unlike internal time, which always and everywhere flows at the same speed, this external time, measured by time zones, can flow at different speeds, depending on the speed of the aircraft and the size of the time zones.

Therefore:

- at the equator 1 time zone is equal to $\Delta l = 40075 \text{ km} \times \cos 0^\circ / 24 = 1700 \text{ km}$;
- at the latitude of Santiago 1 time zone is equal to $\Delta l = 40075 \text{ km} \times \cos 33.45^\circ / 24 = 1426 \text{ km}$;
- at the latitude of Buenos Aires 1 time zone is equal to $\Delta l = 40075 \text{ km} \times \cos 34.60^\circ / 24 = 1427 \text{ km}$;
- at the latitude of Melbourne 1 time zone is equal to $\Delta l = 40075 \text{ km} \times \cos 37.82^\circ / 24 = 1358 \text{ km}$;
- at the latitude of New York 1 time zone is equal to $\Delta l = 40075 \text{ km} \times \cos 40.72^\circ / 24 = 1269 \text{ km}$;
- at the latitude of Reykjavik 1 time zone is equal to $\Delta l = 40075 \text{ km} \times \cos 64.15^\circ / 24 = 734 \text{ km}$;
- at the latitude of Murmansk 1 time zone is equal to $\Delta l = 40075 \text{ km} \times \cos 69^\circ / 24 = 601 \text{ km}$;
- at the latitude of Kirkenes 1 time zone is equal to $\Delta l = 40075 \text{ km} \times \cos 69.73^\circ / 24 = 599 \text{ km}$.

Then the distance of 1 time zone an airplane with a speed of, for example, 800 km per hour, will fly:

- at the equator in $\Delta t = 1700 \text{ km} / 800 \text{ km per hour} = 2.125 \text{ hours of internal (biological) human time}$;
- at the latitude of Santiago in $\Delta t = 1426 / 800 \text{ km per hour} = 1.783 \text{ hours of internal (biological) human time}$;
- at the latitude of Buenos Aires in $\Delta t = 1427 / 800 \text{ km per hour} = 1.784 \text{ hours of internal (biological) human time}$;
- at the latitude of New York in $\Delta t = 1586 / 800 \text{ km per hour} = 1.983 \text{ hours of internal (biological) human time}$;
- at the latitude of Reykjavik for $\Delta t = 734 / 800 \text{ km per hour} = 0.918 \text{ hours of internal (biological) human time}$;
- at the latitude of Murmansk for $\Delta t = 601 / 800 \text{ km per hour} = 0.751 \text{ hours of internal (biological) human time}$;
- at the latitude of Kirkenes for $\Delta t = 599 / 800 \text{ km per hour} = 0.749 \text{ hours of internal (biological) human time}$.

This happens because external time is the time outside the plane, determined by processes in the external environment, and internal time is the time measured by the watches of passengers and crew. Therefore, after the plane lands, passengers have to change their watches to local internal time. And, as you can see, in order to travel to the past or the future, the plane's flight during its round-the-world trip must take place around the nearest pole close enough to it (since the time zones there are smaller).

9. How to verify the feasibility of time travelling to the past and future?

From the calculations given in the previous section, it follows that if an airplane crosses, for example, one time zone on Earth in an external time exactly equal to one hour, then the watches of the passengers and crew of the airplane after landing will show other local time - greater, equal, or less than one hour. This means that after the plane lands, passengers and crew of the plane will need to set their watches forward or back. Consequently, as a result of the flight, they will actually move not only in space, but also into their biological future or past time.

And with such a flight, the concept of an "arrow of time" [127] will be refuted. Thus, people on Earth are already traveling through time, despite physicists' belief that it is impossible. Moreover, they are simultaneously traveling through space. But this makes such time travel unnecessary. And therefore unused.

However, presumably people on Earth can travel through time. If, as a result of such a journey, the aeroplane returns to the same aerodrome from which it departed. In particular, for example, as a result of a round-the-world trip, since as a result of flying in one direction and the other along the same route, time travel will not work. But if you fly in the same direction all the time – to the West or to the East – then during such a long flight you can get time travel. And such a journey can be very useful [117]-[126]. Especially if it turns out that it is physically possible to talk on the phone with yourself in the past or future time.

Such time travel, of course, will be expensive, but sometimes it can still be accomplished (if necessary), since the planes and airfields needed for this already exist. However, even in this case, not everything is clear. It is not clear where the plane will land as a result of such time travel. Although he usually flies to the same airfield from which he took off. And now planes almost always return to the same airfield from which they took off. So what's the problem? The problem is that aeroplanes have not yet made round-the-world trips. And therefore it is unknown what complications may arise.

Therefore, for now we will try to solve this problem speculatively. Let's assume that two planes take off from the same airfield at the same time. But one of them flew to the West, i.e. in the past time, and the other to the East, i.e. in the future tense. Therefore, one plane will land at the same airfield from which it took off almost a day earlier, and the other plane will land almost a day later. Does everything seem simple and clear?

Not at all. It is completely incomprehensible why two identical planes, simultaneously taking off from the same airfield and flying at the same speed over the same distance, will arrive at the same airfield at different times. Moreover, with a time difference of more than a day. This cannot be explained by any reference to different weather conditions due to different routes. So perhaps the reason is that our Earth is somehow more complex than a globe. And in order to understand this problem, such a round-the-world experimental flight will need to be actually carried out on at least one aircraft. After which the problem of time travel, most likely, can be solved.

10. Conclusion

Our visible world is largely unknown, which is confirmed by numerous scientific discoveries made over the past decades. But this visible world is immersed in a huge and almost completely unknown invisible world, which, however, some scientists do not want to recognize or study.

For example, relativistic physicists still refuse to acknowledge the physical reality of imaginary numbers, which experimentally proves that the generally accepted version of SRT is incorrect. And they are not even bothered by the fact that if the generally accepted version of SRT were correct, then electrical engineering, radio engineering, computer engineering, and many other things would not exist. Even church bells would not ring, and swings would not swing in playgrounds [9]-[20], [51]-[54].

The generally accepted version of SRT is also incorrect due to the fact that in the incorrect relativistic formulas obtained in it, the fact that the speed v in them, in accordance with Newton's first law, is the fourth spatial dimension [117]-[126] is ignored. Moreover, unable to explain the physical meaning of imaginary numbers, the authors of the incorrect SRT introduced in it the incorrect principle of not exceeding the speed of light, which even prohibits the recognition of the existence of a fourth spatial dimension v in it. And thus they forbade physicists in the future from even guessing in the SRT about what they themselves had not guessed.

In addition, the incorrect conclusion made by the creators of this SRT from the incorrect principle of not exceeding the speed of light about the existence of only our visible universe in nature, has for almost 100 years now has made it impossible to explain the phenomena of dark matter and dark energy. Therefore, their explanations are forced to be sought only in the microcosm at the Large Hadron Collider. But they will never find it, since dark matter and dark energy are mutually invisible universes and antiuniverses of the hidden Multiverse, which in our visible universe give rise to these phenomena [59]-[72],

Finally, only the existence of a hidden Multiverse can explain where antimatter and tachyons [107]-[116] are located. But in the existing version of SRT, which recognizes the existence of only one our visible universe, this is impossible to do, since antimatter is located in the antiuniverses of the hidden Multiverse, and tachyons are located in its tachyon universes and antiuniverses adjacent to our visible tardyon universes. And the existence of anti-time in antiuniverses allows us to assert that in the hidden Multiverse travel is possible not only in space, but also in time [117]-[126]. Moreover, time travel for people, denied by modern physics, is possible not only between universes and antiuniverses of the hidden Multiverse, but even on Earth.

Thus, the generally accepted version of the SRT [21]-[49], which is now studied in all physics textbooks, has made it impossible to explain many problems in physics that remain unexplained to this day. Nevertheless, these textbooks to this day are used in the educational process all over the world, even in the most prestigious universities. That is why they have been hindering the development of science for over 100 years. Although a corrected version of the SRT has already been created [73]-[84].

References

1. Einstein A. (1920). *Relativity: The Special and General Theory*. H. Holt and Company. NY.
2. Bohm D. (2006). *The Special Theory of Relativity*. Routledge, Abingdon on Thames.
3. Penrose R. (2010). *The Nature of Space and Time*. Princeton University Press. Princeton.
4. Larmor J.J. (1897). *A Dynamical Theory of the Electric and Luminiferous Medium. Part III. Relations with Material Media*. *Philosophical Transactions of the Royal Society A: Mathematical, Physical and Engineering Sciences*. 190, 205-300.
5. Lorentz H.A. (1899). *Simplified Theory of Electrical and Optical Phenomena in Moving Systems*. *Proceedings of the Netherlands Academy of Arts and Science*. Amsterdam. 1, 427-442.
6. Poincaré H. (1905). *On the Dynamics of the Electron*. *Comptes Rendus*. 140. 1504-1508.
7. Einstein A. (1905). *Zur Elektrodynamik bewegter Körper*. *Annals of Physic*. 17. 891-921.
8. Adam T., Agafonova N., Aleksandrov A. et al. (2012). *Measurement of the neutrino velocity with the OPERA detector in the CNGS beam*. arxiv:1109.4897v4 [hep-ex].
9. Antonov A. A. (2008). *Physical Reality of Resonance on Complex Frequencies*. *European Journal of Scientific Research*. 21(4). 627-641. <http://www.eurojournals.com/ejsr.htm>
10. Antonov A. A. (2009). *Resonance on Real and Complex Frequencies*. *European Journal of Scientific Research*. 28(2). 193-204. <http://www.eurojournals.com/ejsr.htm>
11. Antonov A. A. (2010). *New Interpretation of Resonance*. *International Journal of Pure and Applied Sciences and Technology*. 1(2). 1-12. http://doi.org/10.17686/sced_rusnauka_2010-888
12. Antonov A. A. (2010). *Oscillation processes as a tool of physics cognition*. *American Journal of Scientific and Industrial Research*. 1(2). 342-349. doi:10.5251/ajsir.2010.1.2.342.349
13. Antonov A. A. (2010). *Solution of algebraic quadratic equations taking into account transitional processes in oscillation systems*. *General Mathematics Notes*. 1(9). 11-16. http://doi.org/10.17686/sced_rusnauka_2010-887
14. Antonov A. A. (2013). *Physical Reality of Complex Numbers*. *International Journal of Management, IT and Engineering*. 3(4). 219-230. http://doi.org/10.17686/sced_rusnauka_2013-898
15. Antonov A. A. (2014). *Correction of the special theory of relativity: physical reality and nature of imaginary and complex numbers*. *American Journal of Scientific and Industrial Research*. 5(2). 40-52. doi:10.5251/ajsir.2014.5.2.40.52
16. Antonov A. A. (2015). *Physical reality of complex numbers is proved by research of resonance*. *General Mathematics Notes*. 31(2). 34-53. http://www.emis.de/journals/GMN/yahoo_site_admin/asets/docs/4_GMN9212-V31N2.129701.pdf
17. Antonov A.A. (2015). *Principle of physical reality of imaginary and complex numbers in modern cosmology: the nature of dark matter and dark energy*. *Journal of the Russian physico-chemical society*. 87(1). 328-355. (In Russian) http://doi.org/10.17686/sced_rusnauka_2015-1119
18. Antonov A. A. (2016). *Physical Reality and Nature of Imaginary, Complex and Hypercomplex Numbers*. *General Mathematics Notes*. 35(2). 40-63. http://www.geman.in/yahoo_site_admin/assets/docs/4_GMN-10932-V35N2.31895146.pdf
19. Antonov A. A. (2017). *The physical reality and essence of imaginary numbers*. *Norwegian Journal of development of the International Science*. 6. 50-63. <http://www.njd-iscience.com>
20. Antonov A. A. (2018). *Physical Reality and Essence of Imaginary Numbers in Astrophysics: Dark Matter, Dark Energy, Dark Space*. *Natural Science*. 10(1). 11-30. doi:10.4236/ns.2018.101002
21. Antonov A. A. (2021). *Version of the special theory of relativity that is studied in all physics textbooks is incorrect*. *Österreichisches Multiscience Journal (Innsbruck, Austria)*. 43(1). 17-22. <http://osterr-science.com>
22. Antonov A. A. (2021). *The fallacy of the SRT version studied in physics textbooks proved experimentally*. *Österreichisches Multiscience Journal (Innsbruck, Austria)*. 45(1). 17-26.
23. Antonov A. A. (2021). *Generally accepted version of the special theory of relativity contained in physics textbooks is incorrect. The scientific heritage*. (Budapest, Hungary). 73(2). 39-43. DOI: 19.24412/9215-0365-2021-73-2-39-43

24. Antonov A. A. (2021). *Special theory of relativity, which is studied in physics text-books, is incorrect*. German International Journal of Modern Science. 16, 49-53.
DOI: 10.24412/2701-8369-2021-16-49-53
25. Antonov A. A. (2021). *Special theory of relativity, which is studied in all physics textbooks, is incorrect*. Danish Scientific Journal. 51(1). 31-35. <http://www.danish-journal.com>
26. Antonov A. A. (2021). *Special theory of relativity taught in all physics text-books is incorrect*. Annali d'Italia. 22(1). 39-44. <https://www.anditalia.com/>
27. Antonov A. A. (2021). *Special theory of relativity presented in physics text-books is wrong*. Norwegian Journal of development of the International Science 68(1). 3-7.
DOI: 10.24412/3453-9875-2021-68-3-7.
28. Antonov A. A. (2021). *In all physics textbooks an erroneous version of special theory of relativity is given*. International independent scientific journal. 31.34-39.
<http://www.iis-journal.com>
29. Antonov A. A. (2021). *Special theory of relativity taught in physics textbooks is wrong*. Journal of science. Lyon. 23. 47-52. <https://www.joslyon.com/>
30. Antonov A. A. (2021). *All physics textbooks study incorrect special theory of relativity*. Sciences of Europe. (Praha, Czech Republic) 79(1). 30-35.
DOI: 10/24412/3162-2364-2021-79-30-35
31. Antonov A. A. (2022). *The version of STR presented in physics textbooks is incorrect, since it follows from it that radio engineering should not exist*. European Journal of Applied Sciences. Services for Science and Education. UK. 10(1). 440-445. DOI://doi.org/10.14738/aivp.101.2022
32. Antonov A. A. (2022). *The existence of radio engineering refutes the physics text-books version of STR*. The scientific heritage. (Budapest, Hungary). 83(1). 19-22.
DOI: 10.24412/9215-0365-2022-83-1-19-22
33. Antonov A.A. (2022). *The fundamental Ohm's law in radio engineering as interpreted by Steinmetz, which proves the physical reality on imaginary capacitive and inductive reactances, refuted the version of the STR presented in physics textbooks even before its creation*. German International Journal of Modern Science. 26. 50-53. DOI: 10.24412/2701- 8369-2022-26-50-63
34. Antonov A.A. (2022). *The version of STR stated in physics textbooks is refuted by the existence of radio engineering*. Danish Scientific Journal. 56. 56-59. <http://www.danish-journal.com>
35. Antonov A.A. (2022). *The version of STR presented in physics textbooks is in correct because it denies the possibility of the existence of Ohm's law as interpreted by Steinmetz and, consequently, the existence of radio engineering*. Annali d'Italia. 28(1), 43-47.
<https://www.anditalia.com/>
36. Antonov A.A. (2022). *The version of STR stated in physics textbooks is refuted by the existence of radio engineering*. Norwegian Journal of development of the International Science. 78(1). 63-67. DOI: 10.24412/3453-9875-2022-78-63-66.
37. Antonov A.A. (2022). *If the physics textbook version of STR were true, then Ohm's law should not exist in nature, and therefore all radio engineering would not exist*. International independent scientific journal. 36. 16-19. <http://www.iis-journal.com>
38. Antonov A.A. (2022). *If the version of STR in physics textbooks were true, then there would be no radar, no television, no radio navigation, no telecommunication and many other things*. Journal of science. Lyon. 28. 76-79. <https://www.joslyon.com/>
39. Antonov A.A. (2022). *The version of STR set out in physics textbooks is in-correct because it states that Ohm's law as interpreted by Steinmetz does not really exist, and therefore radio engineering does not exist either*. Sciences of Europe (Praha, Czech Republic). 87(1). 54-57.
DOI: 10.24412/3162-2364-2022-1-54-57
40. Antonov A.A. (2022). *Why the physics textbooks teach an incorrect version of the special theory of relativity which denies the existence of radio- and electrical engineering*. III international scientific conference "Challenges and problems of modern science". London. Great Britain. 78-86. <https://doi.org/10.528/zenodo.7486814>
41. Antonov A. A. (2023). *Why is the incorrect version of the special theory of relativity being studied in physics text-books, refuted the existence of radio- and electrical engineering even before its creation?* The scientific heritage. (Budapest, Hungary). 105. 83-89.
DOI: 10.5281/zenodo.7560145

42. Antonov A.A. (2023). *Why is an incorrect version of the special theory of relativity that denies the possibility of the existence radio and electrical engineering being studied in physics textbooks?* German International Journal of Modern Science. 48. 23-29.
DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.7541137>
43. Antonov A.A. (2023). *Who needs the incorrect version of special relativity taught in physics textbooks despite all its experimental refutations?* Annali d'Italia. 39, 64-70.
DOI: 10.5281/zenodo.7568916
44. Antonov A.A. (2023). *Why is incorrect version of the special theory of relativity that denies the possibility of the existence of radio and electrical engineering being studied in textbooks of physics?* Norwegian Journal of development of the International Science. 100. 27-33.
<https://doi.org/10.5281/zenodo.7528512>
45. Antonov A.A. (2023). *Why is incorrect version of the special theory of relativity, refuted by the existence of radio and electrical engineering, is still studies in all university physics textbooks?* Danish Scientific Journal. 69. 66-72. <https://doi.org/10.5281/zenodo.7692053>
46. Antonov A.A. (2023). *Why is incorrect version of the special relativity still being studied in physics textbooks, which denies Ohm's law for alternating current used worldwide by millions of radio- and electrical engineers?* International independent scientific journal. 46. 38-44.
<https://doi.org/10.5281/zenodo.7525751>.
47. Antonov A.A. (2023). *Why is the generally accepted version of STR, which denies the possibility of the existence of radio engineering and electrical engineering, tsunamis and bell ringing, the physical phenomenon of resonance and Ohm's physical law for alternating current, music created by the piano and even swing swings on the playground, nevertheless is still considered correct and studied in physics textbooks?* Sciences of Europe (Praha, Czech Republic). 112. 44-50. DOI: 10.5281/zenodo.7708515
48. Antonov A.A. (2023). *Why is the incorrect version of the special theory of relativity still being studied in physics textbooks, despite all its experimental refutations.* European Journal of Applied Sciences. Services for Science and Education. UK. 11(2). 61-71.
DOI: <https://doi.org/10.14738/aivp.112.14128>
49. Antonov A.A. (2023). *Why the incorrect version of the special theory of relativity, which denies the possibility of the existence of radio engineering and electrical engineering, has not yet been refuted.* Journal of science. Lyon. 40. 19-25. <https://doi.org/10.5281/zenodo.7704392>
50. Steinmetz C. P. (2010). *Theory and Calculation of Electric Circuit*. Nabu Press.
51. Harsha P. (2012). *On the Dual Real Value Nature of Complex Numbers*. International Journal of Scientific & Engineering Research. 3(2). 1-4.
<https://www.ijser.org/researchpaper/On-the-Dual-Real-Value-Nature-of-Complex-Numbers.pdf>
52. Shpenkov G. P. (2014). *Physical sense of imaginary unit i*. Encyclopaedia of Russian thought: Papers to the Russian Physical Society. 20(2). 70-81. (In Russian)
<http://www.rusphysics.ru/files/Shpenkov.Fisic.smysl.pdf>
53. Akhkozov, Y. L. (2014). *Florensky's physical plane as the basis of the substratum of the universe*. Encyclopaedia of Russian Thought: Reports to the Russian Physical Society. 23(2). 46-82. (In Russian) .
<http://www.rusphysics.ru/files/Ahkosov.pdf>
54. Lyahov V.V., Neshchadim V. M. (2018). *Models of plasma kinetics and problem with their interpretation in the current paradigm*. Nova science publishers, NY.
55. Weinstein E.W. (2005). *The CRC Concise Encyclopedia of Mathematics*. 3-rd ed. CRS Press. Boca Raton. FL.
56. Beckmann P. (1976). *A history of π* . 3rd edition. St. Martin Press. NY.
57. Hinshaw G., Larson D., Komatsu E., et al. (2013) *Nine Year Wilkinson Anisotropy Probe (WMAP) Observations: Cosmological Parameter Results*. arXiv:1213.5226 [astro-ph/CO].
58. Adam R., Ade P.A.R., Aghanim N., et al. (2015). *Planck 2015 Results. 1. Overview of Products and Scientific Results*. arXiv:1502.01582v2 [astro-ph.CO].
59. Antonov A. A. (2015). *Hidden Multiverse*. International Journal of Advanced Research in Physical Science. 2(1). 25-32. http://doi.org/10.17686/sced_rusnauka_2015-903.
60. Antonov A.A. (2015). *The astrophysical phenomenon of dark matter and dark energy proves the existence of the hidden Multiverse*. American Journal of Modern Physics. 4(4). 180-188. DOI: 10.11648/j.jamp.20150404.14
61. Antonov A. A. (2015). *Hidden Multiverse: explanation of dark matter and dark energy phenomena*. International Journal of Physics. 3(2). 84-87. doi:10.12691/ijp-3-2-6

62. Antonov A. A. (2015). *Principles and structure of the real Multiverse: explanation of dark matter and dark energy phenomena*. *American Journal of Modern Physics*. 4(1). 1-9. doi: 10.11648/j.ajmp.20150401.11
63. Antonov A.A. (2015). *The astrophysical phenomenon of dark matter and dark energy proves the existence of the hidden Multiverse*. *American Journal of Modern Physics*. 4(4). 180-188. doi: 10.11648/j.jamp.20150404.14
64. Antonov A. A. (2015). *Why dark matter and dark energy are invisible?* *Optics*. 4(6), 43-47. doi: 10.11648/j.optics.20150406.12
65. Antonov A. A. (2015). *Hidden Multiverse: explanation of dark matter and dark energy phenomena*. *International Journal of Physics*. 3(2). 84-87. doi:10.12691/ijp-3-2-6
66. Antonov A. A. (2015). *Principles and structure of the real Multiverse: explanation of dark matter and dark energy phenomena*. *American Journal of Modern Physics*. 4(1). 1-9. doi:10.11648/j.ajmp.20150401.11
67. Antonov A. A. (2015). *Explanation of dark matter and dark energy phenomena*. *Journal of Science Frontier Research: A Physics and Space Science*. 15(1). 33-38. http://doi.org/10.17686/sced_rusnauka_2015-902
68. Antonov A. A. (2015). *Review of publications by A. A. Antonov on the problem of explaining the phenomenon of dark matter and dark energy*. *Journal of the Russian physico-chemical society*. 87(3). 63-76. (In Russian)
69. Antonov A. A. (2016). *Hypothesis of the Hidden Multiverse: Explains Dark Matter and Dark Energy*. *Journal of Modern Physics*. 7(10), 1228- 1246. doi: 10.4236/jmp.2016.710111
70. Antonov A. A. (2016). *Explaining the Phenomenon of Dark Matter and Dark Energy by Existence of the Hidden Multiverse*. *Frontiers of Astronomy, Astrophysics and Cosmology*. 2(1). 1-9. doi: 10.12691/faac-2-1-1
71. Antonov A. A. (2017). *Nature of dark matter and dark energy*. *Journal of Modern Physics*. 8(4). 567-582. doi: 10.4236/jmp.2017.84038
72. Antonov A. A. (2017). *Hypothesis of the hidden Multiverse explains the phenomenon of dark matter and dark energy*. *Applied Physics Research*. 9(2). 30-41. doi: <https://doi.org/10.5539/apr.v9n2p30>
73. Antonov A.A. (2023). *The Corrected Version of the Special Theory of Relativity*. *European Journal of Applied Sciences. Services for Science and Education*. UK. 11(5). 68-83. DOI:10.14738/aijp.115.15474
74. Antonov A. A. (2023). *Corrected special theory of relativity*. *Journal of science*. Lyon. **47**. 14-23. <https://doi.org/10.5281/zenodo.10068983>
75. Antonov A. A. (2023). *Corrected special theory of relativity*. *Annali d'Italia*. 49, 25-35. DOI: 10.5281/zenodo.10214679
76. Antonov A. A. (2023). *Corrected special theory of relativity*. *Journal of science*. Lyon. 48. 27-36. <https://doi.org/10.5281/zenodo.10277156>
77. Antonov A. A. (2023). *The Corrected Version of the Special Theory of Relativity*. *The scientific heritage*. (Budapest, Hungary). 123. 72-81,
78. Antonov A. A. (2023). *The Corrected Version of the Special Theory of Relativity*. *Norwegian Journal of development of the International Science*. 118. 40-49. <https://doi.org/10.5281/zenodo.10009500>
79. Antonov A. A. (2023). *Alternative Version of the Special Theory of Relativity*. *Sciences of Europe*. (Praha, Czech Republic). 128. 62-71.
80. Antonov A. A. (2023). *Special Theory of Relativity*. *German International Journal of Modern Science*. 67. 64-73. DOI: 10.5281/zenodo.10966458
81. Antonov A. A. (2023). *Corrected Version of the Special Theory of Relativity*. *Danish Scientific Journal*. 77. 88-97. <https://doi.org/10.5281/zenodo.10054677>
82. Kantor I. L., Solodovnikov A. S. (1989). *Hypercomplex Numbers: An Elementary Introduction to Algebras*. Springer-Verlag
83. Antonov A. A. (2015). *Quaternion structure of the hidden Multiverse: explanation of dark matter and dark energy*. *Global Journal of Science. Frontier Research A: Physics and Space Science*. 15(8). 8-15. https://globaljournals.org/GJSFR_Volume15/2-Quaternion-Structure-of-the-Hidden.Pdf
84. Antonov A. A. (2016). *Verifiable Multiverse*. *Global Journal of Science Frontier Research: A Physics and Space Science*. 16(4) 4-12. doi: 10.17406/GJSFR

85. Antonov A. A. (2020). *How to See Invisible Universes*. *Journal of Modern Physics*. 11(05), 593-607. DOI: 10.4236/jmp.2020.115039
86. Antonov A. A. (2020). *Can invisible universes be seen?* *International independent scientific journal*. 21(2). 51-60. <http://www.iis-journal.com>
87. Antonov A. A. (2020). *How to discover invisible universes*. *Norwegian Journal of development of the International Science*. 42(1). 36-48. <http://www.njd-iscience.com>
88. Antonov A. A. (2020). *Universes Being Invisible on Earth outside the Portals Are Visible in Portals*. *Natural Science*. 12(8). 569-587. <https://doi.org/10.4236/ns.2020.128044>
89. Antonov A. A. 2024. *Proof of the existence of other mutually invisible universes neighboring to our visible universe by astronomical observations in the portals of constellations invisible outside the portals*. *Sciences of Europe (Praha, Czech Republic)*. 153. 93-106. DOI: 10.5281/zenodo.14227583
90. Antonov A. A. (2020). *Invisible universes can be seen in anomalous zones*. *Danish Scientific Journal*. 43(1). 9-24. <http://www.danish-journal.com>
91. Antonov A. A. (2021). *Invisible universes can be seen in anomalous zones*. *International independent scientific journal*. 23(1). 28-44.
92. Antonov A. A. (2024). *Proof of the existence of other mutually invisible universes neighboring to our visible universe by astronomical observations in the portals of constellations invisible outside the portals*. *Annali d'Italia*. 61. 43-57. DOI: 10.5281/zenodo.14230824
93. Antonov A. A. (2024). *Proof of the existence of other mutually invisible universes neighboring to our visible universe*. *Danish Scientific Journal* 90. 111-125. <https://doi.org/10.5281/zenodo.14236925>
94. Antonov A. A. (2024). *Existence of other mutually invisible universes adjacent to our visible universe can be experimentally proven by astronomical observations in the portals of constellations invisible outside the portals*. *German International Journal of Modern Science*. 92. 67-80.
95. Antonov A. A. (2024). *Discovery of constellations in portals that are invisible outside the portals proves the existence of mutually invisible universes adjacent to our visible universe*. *Sciences of Europe (Praha, Czech Republic)*. 94. 34-48. DOI: 10.5281/zenodo.14167218
96. Antonov A. A. (2024). *Discovery of other constellations in portals that are invisible outside the portals is experimental proof of the existence of mutually invisible universes adjacent to our visible universe*. *Polish journal of Science*. 80. 24-38.
97. Antonov A. A. (2024). *It is possible to prove the existence of other mutually invisible universes adjacent to our visible universe by astronomical observations in the portals of constellations that are invisible outside the portals*. *Slovak international scientific journal (Bratislava, Slovakia)*. 89. 51-65. DOI: 10.5281/zenodo.14167109
98. Antonov A. A. (2024). *Experimental evidence for the existence of other mutually invisible universes neighboring our visible universe*. *European Journal of Applied Sciences. Services for Science and Education*. UK. 12(5). 385-408. DOI:10.14738/aivp.125.17785.
99. Antonov A. A. (2012). *Earth, portals, parallel universes*. *American Journal of Scientific and Industrial Research*. 3(6). 464-473. doi:10.5251/ajsir.2012.3.6.464.473
100. Antonov A. A. (13 January 2016). *How Portals of the Invisible Multiverse Operate*. *Science PG Frontiers* <http://www.sciencepublishinggroup.com/news/sciencepgfrontiersinfo?articleid=7>
101. Chernobrov, V. (2000). *Encyclopedia of mysterious places of the Earth*. Veche Publishing House. Moscow. (In Russian)
102. Chernobrov, V. (2004). *Encyclopedia of mysterious places of Russia*. Veche Publishing House. Moscow. (In Russian)
103. Chernobrov, V. (2007). *Encyclopedia of mysterious places of Earth and space*. Veche Publishing House. Moscow. (In Russian)
104. Chernobrov, V. (2009). *Encyclopedia of mysterious places of Moscow and Moscow region*. Helios ARV. Moscow. (In Russian)
105. Antonov A.A. (2016). *Dark matter, dark energy and antimatter are located in the hidden Multiverse*. *PONTE*. 72(8). 288-300.
106. Antonov A. A. 2021. *Antimatter, Anti-Space, Anti-Time*. *Journal of Modern Physics*, 12(05), 646-660. DOI: 10.4236/jmp.2021.125042.
107. Antonov A. A. 2025. *Time travels for people on Earth are already possible*. *European Journal of Applied Sciences, Services for Science and Education*. UK. 13(1). 163-180.

DOI:10.14738/aivp.131.18239.

108. Antonov A. A. 2025. *Time travels for people on Earth is already realistically physically feasible. The scientific heritage.* 155. 54-65. DOI: 10.5281/zenodo.14914569

109. Antonov A. A. 2025. *How do you build a time machine? German International Journal of Modern Science.* 98. 46- 57. DOI: 10.5281/zenodo.14910894

110. Antonov A. A. 2024. *Time travels, both to the future and to the past, is physically possible. Danish Scientific Journal.* 93. 117-128. <https://doi.org/10.5281/zenodo.14959204>

111 Antonov A. A. 2025. *Creating a time machine is already possible Annali d'Italia.* 64. 54-65. DOI: 10.5281/zenodo.14937513

112. Antonov A. A. 2025. *Time travels for people on Earth are already realistically physically available. Norwegian Journal of development of the International Science.* 150. 96-107. <https://doi.org/10.5281/zenodo.14870598>

113. Antonov A. A. 2025. *Time travels for people on Earth is physically possible. Polish journal of Science.* 83. 44-55. DOI: 10.5281/zenodo.14895232

114. Antonov A. A. 2024. *Time travels are already possible for people on Earth. Slovak international scientific journal.* 92. 83-93. DOI: 10.5281/zenodo.14870073

115. Antonov A. A. 2025. *The physical possibility for people on Earth to time travels. Znanstvena misel journal.* 99. 65-75. DOI: 10.5281/zenodo.14919742

116. Antonov A. A. 2025. *Creating a time machine. Journal of Science. Lyon.* 62. 29-40. <https://doi.org/10.5281/zenodo.14824392>

117. Antonov A. A. 2025. *Physical feasibility of time travels for people on Earth. Sciences of Europe (Praha, Czech Republic).* 159. 47-57. DOI: 10.5281/zenodo.14956952

118. Antonov A. A. 2025. *The physical ability to bring a person who has died, for example as a result of an accident or a crime, back to life. Polish journal of Science.* 89. 36-39.

119. Antonov A. A. 2025. *The use of the laws of physics allows a person who has died, for example, as a result of an accident or crime, to be brought back to life. European Journal of Applied Sciences. Services for Science and Education. UK.* 13(04). 174-179.

DOI:10.14738/aivp.1304.19179.

120. Antonov A. A. 2025. *It is physically possible to bring back to life a person who has died, for example, as a result of an accident or crime, using time travels. German International Journal of Modern Science.* 109. 24-27. DOI: 10.5281/zenodo.16752567

121. Antonov A. A. 2025. *The laws of physics allow a person who has died, for example, as a result of an accident or crime, to be brought back to life. Danish Scientific Journal.* 98. 67-70. <https://doi.org/10.5281/zenodo.16615081>

122. Antonov A. A. 2025. *It is physically possible to bring back to life a person who has died as a result of an accident or crime by using time travels. Annali d'Italia journal.* 69. 46-49. DOI: 10.5281/zenodo.16419980

123. Antonov A. A. 22-23.07.2025. *Possibility in accordance with the laws of physics, of bringing back to life people who have died as a result of accident and other causes by time travels using time zones on Earth. XVI international scientific conference "Science in modern society". Beijing. China.* 36-40. DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.16562393>

124. Antonov A. A. 2025. *How the laws of physics can be used to bring back to life a person who has died as a result of an accident or crime. Norwegian Journal of development of the International Science.* 160. 69-72. <https://doi.org/10.5281/zenodo.15879906>

125. Antonov A. A. 2025. *A person who has died in an accident or crime, for example, can be brought back to life through the use of time travels. International independent scientific journal.* 72. 17-20. <https://doi.org/10.5281/zenodo.16778574>

126. Antonov A. A. 2025. *The laws of physics allow a dead person to be brought back to life. Journal of Science. Lyon.* 68. 15- 18. <https://doi.org/10.5281/zenodo.16758455>

127. Antonov A. A. 12-13.08.2025. *The laws of physics allow by time travelling with using time zones on Earth to bring back to life people who died as a result of accidents, in war and for other reasons. XVII International scientific conference "Theoretical and practical perspectives of modern science". Stockholm. Sweden.* 24-28. DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.16892861>

128. Eddington A. S. (1928). *Nature of the Physical World.* Cambridge University Press. London

129. Hawking S.W. (1988). *Brief History of Time: From the Big Bang to Black Holes.* Bantam Dell Publishing Group. UK.

STUDY OF PbTe SEMICONDUCTOR FILMS IMPLANTED WITH ARQON (Ar⁺) IONS

H.C. Kasamanli
associate Professor

K.M. Suleymanov
associate Professor

N.G. Askerli
assistant

R.I. Asgerova
doctoral student

Azerbaijan Technological University

ИССЛЕДОВАНИЕ ИМПЛАНТИРОВАННЫХ ИОНАМИ АРГОНА (Ar⁺) ПОЛУПРОВОДНИКОВЫХ ПЛЕНОК PbTe

Касаманли Гамлет Джумшид оглы
доцент

Сулейманов Камил Мурсал оглы
доцент

Аскерли Наджийе Галиб кызы
ассистент

Аскерова Рада Исфандияр кызы
докторант

Азербайджанский Технологический Университет

Abstract

Semiconductor PbTe films were obtained by discrete evaporation and were block single crystals oriented with the "111" axis perpendicular to the layer plane. During ion bombardment of PbTe with Ar⁺ ions, the energy of atoms was E=90 keV, the current density during implantation $\gamma=0.5\ldots 1 \mu\text{A}/\text{cm}^2$, the integral dose of irradiation varied from $10 \mu\text{C}/\text{cm}^2$ ($6.2 \cdot 10^{13} \text{ cm}^{-2}$) up to $900 \mu\text{C}/\text{cm}^2$ ($5.6 \cdot 10^{15} \text{ cm}^{-2}$). In terms of the volume unit of the PbTe film, the concentration of implanted $\langle N_{\text{Ar}} \rangle$ atoms ranged from $1.3 \cdot 10^{18} \text{ cm}^{-3}$ to $1.5 \cdot 10^{20} \text{ cm}^{-3}$. The main result of bombardment with argon ions is a change in the type of conductivity (the sign of the Hall coefficients R and thermopower α) from hole to electron.

Аннотация

Полупроводниковые пленки PbTe были получены методом дискретного испарения и представляли собой монокристаллы, ориентированные осью «111» перпендикулярно плоскости слоя. При ионной бомбардировке PbTe ионами Ar⁺ энергия атомов составляла E=90 кэВ, плотность тока при имплантации $\gamma=0,5\ldots 1 \text{ мкА}/\text{см}^2$, интегральная доза облучения варьировалась от $10 \text{ мкКл}/\text{см}^2$ ($6,2 \cdot 10^{13} \text{ см}^{-2}$) до $900 \text{ мкКл}/\text{см}^2$ ($5,6 \cdot 10^{15} \text{ см}^{-2}$). В пересчете на единицу объема пленки PbTe концентрация имплантированных атомов $\langle N_{\text{Ar}} \rangle$ составляла от $1,3 \cdot 10^{18} \text{ см}^{-3}$ до $1,5 \cdot 10^{20} \text{ см}^{-3}$. Основным результатом бомбардировки ионами аргона является изменение типа проводимости (знака коэффициентов Холла R и термоэфекта α) с дырочного на электронный.

Keywords: annealing, implantation, defects, scattered points

Ключевые слова: отжиг, имплантация, дефекты, разброс точек

Тонкие слои PbTe ($d \approx 0,35\ldots 0,55 \text{ мкм}$) на слюде были изготовлены базовой технологии. Рентгеноструктурные исследования показали, что конденсаты представляют собой мозаичные монокристаллы, ориентированные осью $\langle 111 \rangle$ перпендикулярно плоскости подложки. Свеженапыленные слои обладали проводимостью как n – так и p – типа. Следует указать, что их свойства изменялись во времени. Отжиг слоев при $T = 580\ldots 600 \text{ K}$ в течение 30 мин. в атмосфере гелия стабилизировал свойства образцов. После отжига пленки в подавляющем большинстве приобретали проводимость p – типа. Изготовление пленок производилось в установке вакуум на уровне $(2\ldots 3) \cdot 10^{-6} \text{ мм рт. ст.}$

Энергия имплантируемых ионов Ag^+ составляла $E = 90 \text{ кэВ}$, плотность тока при имплантации $j = 0,5 \dots 1 \text{ мкА/см}^2$, интегральная доза облучения изменялась от 10 мкКл/см^2 ($6,2 \cdot 10^{13} \text{ см}^2$) до 900 мкКл/см^2 ($5,6 \cdot 10^{15} \text{ см}^2$). В пересчете на единицу объема пленки PbTe концентрация имплантированных атомов $\langle N_{\text{Ag}} \rangle$ составляла от

$1,3 \cdot 10^{18} \text{ см}^{-3}$ до $1,5 \cdot 10^{20} \text{ см}^{-3}$. Основным результатом бомбардировки ионами аргона-смена типа проводимости (знака коэффициентов Холла R и термоэдс a) (1) с дырочного на электронный. (рис. 1). Один из образцов который до имплантации имел проводимость n -типа, сохранил знак R и a ..

Таким образом, преобладающий тип радиационных дефектов имеет донорный характер. Баланс воздействия дефектов по Френкелю в подрешетках свинца и халькогена с учетом зарядового состояния межузельных атомов Pb и Te и вакансий таков, что совокупность $[V_{\text{Te}}] + [V_{\text{Pb}}] + [J_{\text{Te}}] + [J_{\text{Pb}}]$ должна поставлять один электрон.

При этом, однако, сразу возникает вопрос о дозовой зависимости концентрации электронов после имплантации. Казалось бы, поскольку с ростом дозы увеличивается концентрация радиационных дефектов, должна увеличиваться и концентрация электронов. Из рис. 1 видно, что эта не так. Зависимость $n(D)$ практически отсутствует. После имплантации холловская концентрация составляет $(0,7 \dots 1,5) \cdot 10^{18} \text{ см}^{-3}$ [1].

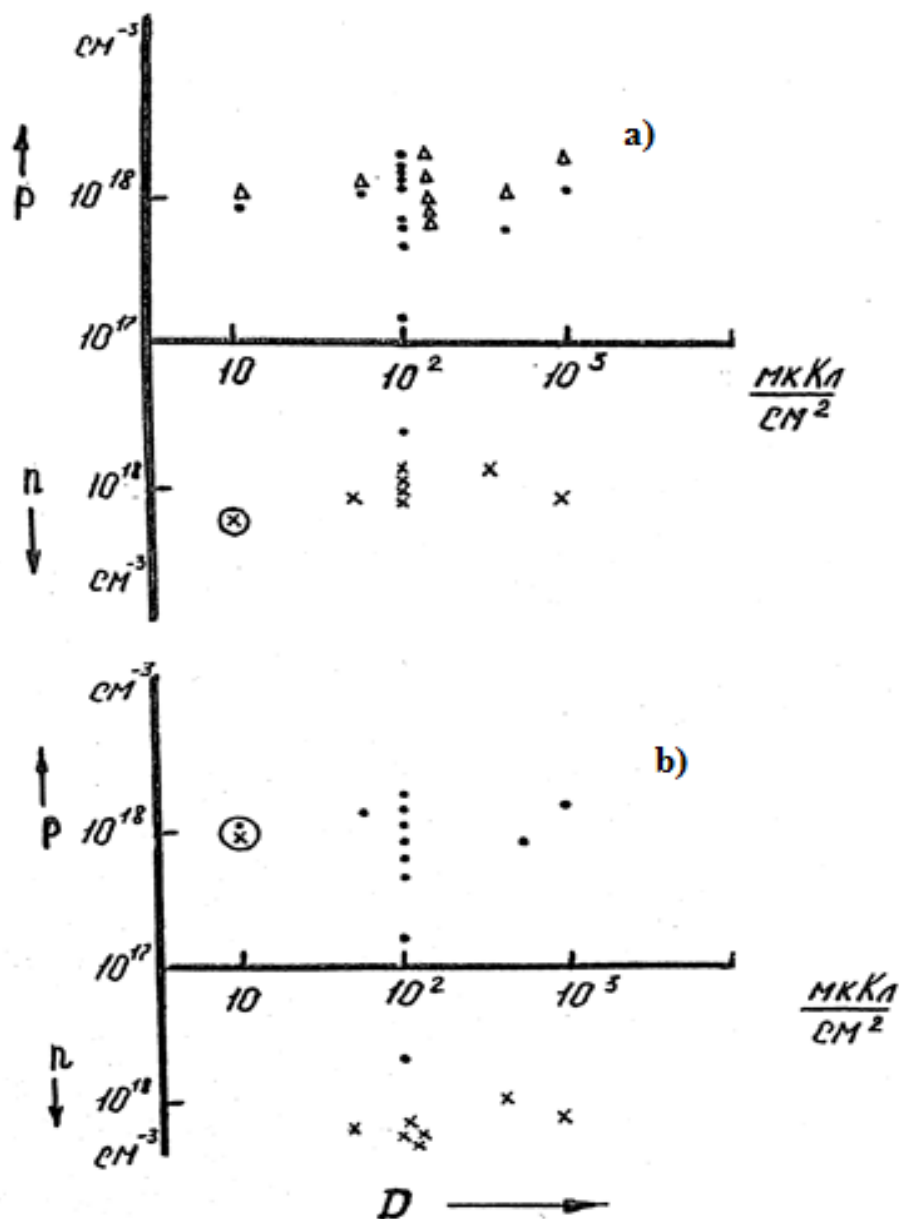

Рис. 1. Влияние ионной бомбардировки и отжига на холловскую концентрацию носителей.

Температура измерений: а) $T = 300 \text{ К}$; б) $T = 77 \text{ К}$.

• - до имплантации; x - после имплантации; Δ - имплантированные образцы после отжига

Ионной имплантации при $D = 100 \text{ мкКл/см}^2$ ($6,2 \cdot 10^{14} \text{ см}^{-2}$) было подвергнуто около десятка образцов. До имплантации они обладали различными холловскими концентрациями дырок $p = (0,15 \dots 2,2) \cdot 10^{18} \text{ см}^{-3}$, а один из образцов имел проводимость n – типа с $n = 4 \cdot 10^{17} \text{ см}^{-3}$. После имплантации разброс значений n составил всего $(0,7 \dots 1,1) \cdot 10^{18} \text{ см}^{-3}$, т.е. практически отсутствовал. Таким образом, отсутствует зависимость концентрации носителей после имплантации от исходной концентрации носителей. На рис. 2 представлены зависимости коэффициента термоэдс от холловской концентрации в пленках n – и p – PbTe при 300К.

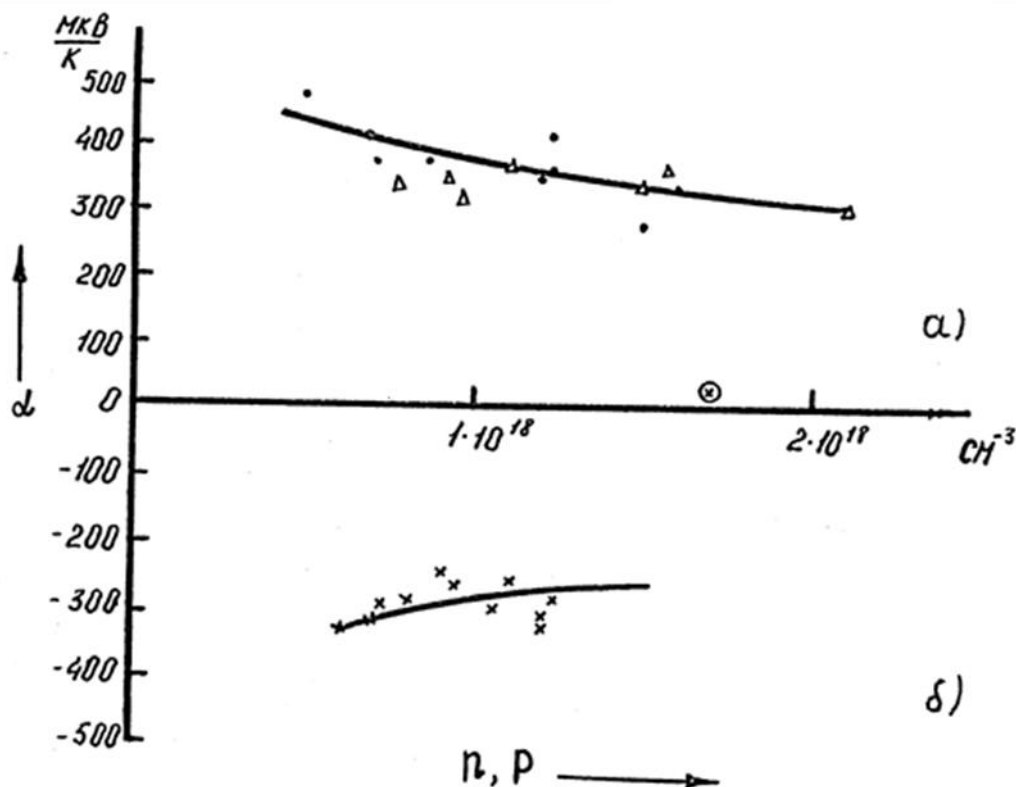

Рис. 2. Зависимость коэффициента термоэдс от концентрации носителей:

а) усредненные данные по однородным пленкам P – типа;

б) усредненные данные по однородным пленкам n – типа;

• - до имплантации;

x – после имплантации;

Δ - имплантированные образцы после отжига

Сплошные кривые получены путем усреднения данных для большого числа образцов (более 50) не подвергавшихся ионной бомбардировке, т.е. таких, которые можно считать достаточно однородными по толщине. Для пленок n – типа кривая совпадает с кривой для объемных монокристаллов. В случае P – типа кривая $\alpha(R)$ проходит приблизительно на 5...10% выше, чем для объемных образцов, что обусловлена рассеянием носителей на межблочных границах в пленках (2).

Точками представлены значения α для исследованных нами образцов до имплантации. Видно, что они с некоторым, но не очень большим разбросом, ложатся на кривую «а».

Крестиками изображены значения α в имплантированных образцах. Видно, что они также неплохо согласуются с данными для однородного PbTe (кривая «б»), причем разброс точек не больше, чем в образцах до имплантации. Подобная согласия имеется и для эффекта Q - Нернста – Эттингсгаузена. Этот эффект чрезвычайно чувствителен к неоднородностям электрофизических свойств, а также к механизму рассеяния. Поэтому как в не имплантированных, так и в имплантированных образцах значения Q имеют значительный разброс (до $\pm 30\%$). Однако, в пределах этого разброса практически незаметно влияние ионной бомбардировки.

Исключение составляет один образец, подвергнутый имплантации при наименьшей дозе (10 мкКл/см^2). Данные для него помечены на рис.1 и рис.2. кружками. Видно, что коэффициент

Холла для него отрицателен при $T = 300\text{K}$ и положителен при 77K . Коэффициент термоэдс при 300K положителен, что не соответствует знаку R и очень мал по величине: $\alpha_{300} = +20\text{мВ/к}$ при $R_{300} = -4\text{см}^2\text{Кл}$, вместе $\alpha = -270\text{мВ/к}$. Значение Q для этого образца в 3,5 раза превосходит средние данные для других образцов n -типа, причем $Q > 0$. Здесь налицо ярко выраженная слоистая неоднородность, причем в образца после имплантации имеются слои с разным типом проводимости.

Литература

1. «INVESTIGATION OF ION-IMPLANTED PbTe SEMICONDUCTOR FILMS WITH ARGON IONS» International Scientific Conference, «PROGRESS IN SCIENCE», Brussels, Belgium, 13-14 april, 2023.
2. ИССЛЕДОВАНИЕ ИОННО ИМПЛАНТИРОВАННЫХ ПОЛУПРОВОДНИКОВЫХ ПЛЕНОК PbTe « Ar^+ ». The Proceedings of The International Scientific-Practical Conference on "THE FOURTH INDUSTRIAL REVOLUTION AND INNOVATIVE TECHNOLOGIES" dedicated to the 100th anniversary of National Leader Heydar Aliyev. PART 3. 3-4 may 2023/ Ganja.

Political sciences

THE TRANSFORMATION OF SOCIAL POLICY IN KAZAKHSTAN: THE BALANCE BETWEEN SOCIAL DEPENDENCY AND DIGITAL RESPONSIBILITY

Ibragimov Almas Abdimalikuly

First-Year Master's Degree Student,

L.N. Gumilyov Eurasian National University

Kopezhanova Danagul Edigeikyzy

Doctor of Philosophy, L.N. Gumilyov Eurasian National University

ҚАЗАҚСТАНДАҒЫ ӘЛЕУМЕТТІК САЯСАТТЫҢ ТРАНСФОРМАЦИЯСЫ: ӘЛЕУМЕТТІК МАСЫЛДЫҚ ПЕН ЦИФРЛЫҚ ЖАУАПКЕРШІЛІК АРАСЫНДАҒЫ ТЕПЕ-ТЕҢДІК

Ибрагимов Алмас Абдималикұлы

1-курс магистранты,

Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университеті

Көпежанова Данагүл Едігейқызы

философия докторы (PhD),

Л.Н. Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университеті

Abstract

The article analyzes the current transformation of social policy in Kazakhstan through the lens of the contradictions between the rise of social dependency and the formation of a culture of digital responsibility. The aim of the study is to determine the balance of responsibility between the state and the citizen by assessing the impact of social assistance structures and digital control systems on social behavior. The research is based on qualitative and comparative methods, analyzing normative documents, official statistics, and contemporary scientific works. Using content analysis and sociological interpretation approaches, the relationship between social dependency and the level of civic engagement is examined. The main findings show that the expansion of social assistance does not fully stimulate labor activity and increases the risk of social dependency. At the same time, while digital transformation has improved the efficiency of public services, it has also led to the strengthening of social control and the decline of individual freedom and public trust. The study concludes that enhancing the effectiveness of social policy requires a focus on conditional and motivational models, while digital systems should prioritize transparency and ethical data use. Maintaining the balance between social justice and digital efficiency is identified as a key task of the modern social state. The findings provide a methodological basis for practical decision-making in the fields of social policy and digital governance.

Аңдатпа

Мақалада Қазақстандағы әлеуметтік саясаттың қазіргі трансформациясы әлеуметтік масылдықтың күшеюі мен цифрлық жауапкершілік мәдениетінің қалыптасуы арасындағы қайшылықтар тұрғысынан талданады. Зерттеудің мақсаты - әлеуметтік көмектің құрылымы мен цифрлық бақылау жүйелерінің әлеуметтік мінез-құлыққа әсерін бағалау арқылы мемлекет пен азамат арасындағы жауапкершілік тепе-теңдігін анықтау. Зерттеу сапалық және салыстырмалы әдістерге негізделіп, нормативтік құжаттар, ресми статистика және заманауи ғылыми еңбектер талданды. Контент-талдау мен социологиялық интерпретация тәсілдері арқылы әлеуметтік тәуелділік пен азаматтық белсенділік деңгейі арасындағы байланыс қарастырылды. Негізгі нәтижелер әлеуметтік көмектің кеңеюі еңбек белсенділігін толық ынталандыра алмай, әлеуметтік масылдық тәуекелін арттыратынын көрсетті. Сонымен бірге, цифрлық трансформация мемлекеттік қызметтердің тиімділігін арттырғанымен, әлеуметтік бақылаудың күшеюіне және азаматтардың жеке еркіндігі мен сенім деңгейінің төмендеуіне әкеліп отыр. Зерттеу нәтижелері әлеуметтік саясаттың тиімділігін арттыру үшін шартты және ынталандырушы модельдерге, ал цифрлық жүйелерде ашықтық пен деректердің этикалық пайдаланылуына басымдық беру қажеттігін айқындады. Қорытындысында, әлеуметтік әділеттілік пен цифрлық тиімділіктің тепе-теңдігін сақтау заманауи әлеуметтік мемлекеттің негізгі міндеті ретінде тұжырымдалады. Зерттеу нәтижелері

әлеуметтік саясат пен цифрлық басқару саласында практикалық шешімдер қабылдау үшін әдістемелік негіз ұсынады.

Keywords: social policy, social dependency, digital control, digital responsibility, social trust, civic freedom.

Кілт сөздер: әлеуметтік саясат, әлеуметтік масылдық, цифрлық бақылау, цифрлық жауапкершілік, әлеуметтік сенім, азаматтық еркіндік.

Кіріспе

XXI ғасырда әлеуметтік саясат тек экономикалық тұрақтылықтың құралы емес, қоғамның адам капиталына, әлеуметтік әділеттілікке және цифрлық мәдениетке бағытталған негізгі стратегиялық институтына айналды. Қазақстан жағдайында әлеуметтік саясаттың эволюциясы кеңестік әлеуметтік қамсыздандыру моделінен нарықтық қатынастарға бейімделген аралас жүйеге өтті. Бұл жүйе бір жағынан халықты әлеуметтік қорғаудың ауқымын кеңейтсе, екінші жағынан әлеуметтік масылдық феноменін күшейтіп, цифрлық бақылау мен жауапкершілік арасындағы күрделі қайшылықтарды туындатты.

Нарықтық экономиканың дамуы мен мемлекеттік қолдаудың өсуі азаматтардың белгілі бір бөлігі үшін әлеуметтік төлемдерге және субсидияларға тәуелді өмір салтын қалыптастырды. Көптеген зерттеулер әлеуметтік көмектің құрылымдық сипатын талдай келе, жәрдемнің адресілігі мен әділеттілігіне қарамастан, оның еңбек белсенділігін төмендететін жанама әсері бар екенін көрсетеді [1, 2]. Әлеуметтік масылдық тек экономикалық құбылыс емес, ол әлеуметтік-психологиялық және мәдени факторлармен астасып, азаматтық жауапкершіліктің әлсіреуіне әкеледі.

Сонымен қатар, соңғы онжылдықтағы цифрландыру мен автоматтандыру процестері әлеуметтік саясатты жаңа сапаға көтерді. Мемлекеттік қызметтердің электронды форматқа көшуі (eGov, eOtinish, «Smart Data Ukimet», әлеуметтік төлемдерді цифрландыру) әлеуметтік инфрақұрылымды тиімді етті, алайда сонымен бірге цифрлық бақылау, деректердің орталықтануы және азаматтардың жеке кеңістігінің шектелуі секілді жаңа тәуекелдер тудырды. Бұл жағдайда цифрлық технологиялар әлеуметтік саясаттың тиімділігін арттырумен қатар, еркіндік пен сенім теңгерімін бұзуы мүмкін.

Халықаралық ғылыми әдебиеттерде бұл үдеріс «Цифрлық жауапкершілік» (Digital Responsibility, DR) және «Корпоративтік цифрлық жауапкершілік» (Corporate Digital Responsibility, CDR) ұғымдары арқылы түсіндіріледі [3]. Бұл тұжырымдамалар цифрлық трансформацияның тек техникалық емес, этикалық және әлеуметтік өлшемдерін қамтиды: деректердің ашықтығы, алгоритмдік әділеттілік, азаматтың ақпаратқа иелік ету құқығы және цифрлық инклюзия [4]. Осы тұрғыдан алғанда, цифрлық жауапкершілік әлеуметтік мемлекеттің жаңа парадигмасын қалыптастыруда маңызды рөл атқарады ол азаматты бақылау нысанынан қатысушы және деректер иесіне айналдырады.

Қазақстандық контекстте бұл мәселе ерекше өзектілікке ие. Бір жағынан, мемлекет әлеуметтік бағдарламалар арқылы халықтың әл-ауқатын қолдауға бағытталған ірі жобаларды жүзеге асырып келеді (мысалы, «Әлеуметтік кодекс», «Цифрлық Қазақстан», «Smart City» бастамалары). Екінші жағынан, әлеуметтік қолдаудың кеңеюі кей жағдайда жеке жауапкершілік пен еңбек уәжін әлсіретіп, азаматтардың мемлекеттің қамқорлығына тым сеніп кетуіне себеп болады. Сонымен қатар, цифрлық технологиялар арқылы жәрдем мен қызмет көрсетудің автоматтандырылуы қоғам мен мемлекет арасындағы диалогты формалды сипатқа көшіруі мүмкін [5]. Бұл заманауи әлеуметтік саясаттағы ең өзекті қайшылықтардың бірі.

Зерттеу нысаны - Қазақстан Республикасындағы әлеуметтік саясат жүйесі мен оның цифрлық трансформация контексіндегі даму тенденциялары болып табылады. Бұл жүйе әлеуметтік қорғау, көмек көрсету және азаматтық жауапкершілікті қалыптастыру бағыттарында жаңа цифрлық форматтар арқылы дамып келеді. Зерттеу пәні - әлеуметтік масылдық пен цифрлық жауапкершіліктің өзара байланысы және олардың әлеуметтік әділеттілік пен азаматтық қатысуға тигізетін ықпалы. Осы мәселені талдау арқылы әлеуметтік саясаттың тиімділігі мен қоғамдағы сенім деңгейіне цифрландырудың әсерін анықтау көзделеді.

Зерттеудің басты мақсаты - Қазақстандағы әлеуметтік саясаттың қазіргі даму бағытын сыни тұрғыдан талдап, әлеуметтік масылдықтың күшеюі мен цифрлық

жауапкершілік мәдениетінің қалыптасуы арасындағы қайшылықтарды айқындау. Бұл мақсатқа жету үшін бірнеше міндеттер белгіленді. Біріншіден, Қазақстандағы әлеуметтік саясаттың эволюциясын және оның қазіргі институционалдық құрылымын сипаттау. Екіншіден, әлеуметтік масылдық феноменін әлеуметтік-психологиялық және мәдени тұрғыдан талдау. Үшіншіден, цифрландыру мен әлеуметтік бақылау тетіктерінің азаматтық белсенділік пен сенімге әсерін анықтау. Төртіншіден, мемлекет пен қоғам арасындағы өзара жауапкершілік қатынасының бұзылу себептерін ашу. Бесіншіден, цифрлық бақылау мен әлеуметтік әділеттілік арасындағы тепе-теңдікке қол жеткізуге арналған тұжырымдамалық ұсыныстар ұсыну. Осы міндеттерді іске асыру зерттеудің теориялық және практикалық маңызын айқындап, қазіргі әлеуметтік саясаттың тиімді моделін қалыптастыруға негіз болады.

Зерттеудің өзектілігі - қазіргі кезеңде әлеуметтік әділеттілік, цифрлық сенім және азаматтық жауапкершілік арасындағы тепе-теңдікті сақтау қажеттілігінен туындайды. Цифрлық технологиялар әлеуметтік қызметтердің тиімділігін арттырғанымен, олар адам мен мемлекет арасындағы өзара сенім қатынасына жаңа сынақтар қойып отыр. Әлеуметтік көмек жүйесінің тиімділігі енді тек экономикалық көрсеткіштермен емес, цифрлық этика, әділеттілік және мәдени жауапкершілік деңгейімен өлшенетін кезеңге өтті.

Осылайша, зерттеу әлеуметтік саясаттың тек экономикалық емес, әлеуметтік-мәдени және цифрлық өлшемдерін тоғыстыра қарастырып, Қазақстан қоғамындағы әлеуметтік трансформация үдерістерін кешенді түсіндіруге бағытталған. Зерттеу нәтижелері әлеуметтік саясаттың тиімділігін арттыру, цифрлық бақылау мен жауапкершілік арасындағы тепе-теңдікті сақтауға бағытталған стратегиялық шешімдер әзірлеу үшін ғылыми негіз бола алады.

2. Теориялық бөлім

2.1. Әлеуметтік мемлекет және тәуелділік феномені

Әлеуметтік мемлекет тұжырымдамасы ХХ ғасырдың ортасында индустриалды қоғамдағы әлеуметтік теңсіздікті азайту және азаматтардың өмір сапасын арттыру қажеттілігінен туындады. Р. Титмус әлеуметтік саясатты мемлекеттің қоғам алдындағы моральдық жауапкершілігі ретінде қарастырып, оны «әділетті бөлу мен ынтымақтастық мәдениетін қамтамасыз ететін институт» деп сипаттады [6]. Ал Г. Эспинг-Андерсеннің классикалық еңбегі «The Three Worlds of Welfare Capitalism» (1990) әлеуметтік мемлекетті үш типке - либералдық, консервативтік және социал-демократиялық модельдерге - бөліп, олардың негізгі айырмашылығын мемлекеттің әлеуметтік қорғаудағы рөлі мен азаматтың мемлекетке тәуелділік деңгейімен байланыстырды [7].

Қазақстан жағдайында әлеуметтік мемлекеттің эволюциясы тәуелсіздік жылдарындағы экономикалық өтпелі кезеңмен және нарықтық реформалармен тығыз байланысты болды. Алғашқы кезеңде әлеуметтік саясат амортизациялық сипатқа, яғни экономикалық күйзелістердің салдарын жұмсартуға бағытталды [1,7]. Кейінірек әлеуметтік бағдарламалар адресілік және қызмет тиімділігі қағидаттарымен толықтырылып, «еңбек етуге ынтыландыру» ұстанымдары енгізілді. Алайда бұл шаралар әлеуметтік тәуелділік мәселесін түбегейлі шеше алған жоқ.

Әлеуметтік масылдық феномені - әлеуметтік саясаттағы ең күрделі және даулы категориялардың бірі. Ол тек экономикалық құбылыс емес, сонымен бірге әлеуметтік-психологиялық және мәдени мінез-құлық үлгісі. Р. Гудин (Goodin, 1988) әлеуметтік көмек жүйесі адамды уақытша қолдау үшін қажет десе, Ч. Мюррей (Murray, 1984) артық көмек азаматтардың еңбекке уәжін әлсіретіп, «тәуелділік мәдениетін» тудыратынын дәлелдеген [2,8].

Қазақстандық контексте масылдық феноменінің қалыптасуына үш фактор әсер етеді:

1. Құрылымдық - еңбек нарығындағы өнімсіз өзін-өзі жұмыспен қамту мен аймақтық теңсіздік;
2. Психологиялық - әлеуметтік қолдауға бейімделген мінез-құлық пен патерналистік сана;
3. Мәдени - кеңестік кезеңнен қалған «мемлекет қамқор болуы тиіс» түсінігі [2]

Бұл жағдай әлеуметтік саясаттың басты қайшылығын көрсетеді: бір жағынан, мемлекет халықты қорғауға міндетті, екінші жағынан, бұл қорғау шаралары азаматтың өз белсенділігін төмендетпеуі керек. Демек, әлеуметтік мемлекеттің тиімділігі тек материалдық қолдаумен емес, азаматтың жауапкершілігі мен қатысу деңгейімен өлшенеді. Осы тұрғыдан «әлеуметтік мемлекет» ұғымы бүгінде «ынтыландырушы мемлекет» концептімен алмастырылуда, яғни мемлекеттің рөлі - көмек көрсету емес, жеке бастаманы қолдау мен қабілетті дамытуға жағдай жасау.

2.2. Цифрлық бақылау мен жауапкершілік теориялары

XXI ғасырдың екінші онжылдығында әлеуметтік саясат цифрлық трансформациямен тығыз байланысып, бақылау, есеп және жауапкершілік жүйелерінің жаңа формалары қалыптаса бастады. Бұл өзгерістерді түсіндіруде бірқатар теориялық тәсілдер маңызды рөл атқарады.

Біріншіден, М. Фуконың «пәнділік пен бақылау» концепциясы қазіргі цифрлық қоғамды сипаттаудың іргелі теориялық негізі болып табылады. Фуко сипаттаған паноптикон моделінде билік азаматты физикалық мәжбүрлеу арқылы емес, үздіксіз көріну және өзін-өзі қадағалау арқылы басқарады [9]. Цифрлық дәуірде бұл қағида электронды бақылау, деректерді жинау және алгоритмдік шешімдер арқылы жүзеге асырылады. Яғни, әлеуметтік саясат тиімділікке ұмтылған сайын, ол еркіндік шекараларын да кеңейте отырып, азаматтың өмірін басқарудың жаңа формаларын енгізеді.

Екіншіден, Д. Лайонның «қадағалау қоғамы» теориясы цифрлық технологиялар биліктің жаңа құралына айналып, әлеуметтік бақылаудың күнделікті өмірге еніп кеткенін түсіндіреді. Лайон бұл құбылысты «бақылау капитализмі» (surveillance capitalism) деп атап, деректерді экономикалық және саяси биліктің жаңа түріне айналдырған құбылыс ретінде сипаттайды. ресурсқа айналған дәуірде жеке өмір мен азаматтық жауапкершілік арасындағы шекара жойылып бара жатқанын атап көрсетеді [10].

Үшіншіден, қазіргі зерттеулерде цифрлық жауапкершілік (Digital Responsibility) және корпоративтік цифрлық жауапкершілік (Corporate Digital Responsibility - CDR) ұғымдары алдыңғы қатарға шықты. Бұл тұжырымдамалар цифрландыруды тек технологиялық емес, этикалық және әлеуметтік процесс ретінде қарастырады. Зерттеулерде ұсынылған «DR Cube» (Цифрлық жауапкершілік кубы) моделі цифрлық жауапкершілікті үш деңгейде қарастырады:

Жеке деңгей - азаматтың цифрлық сауаттылығы, деректерге иелік ету және онлайн мінез-құлық этикасы;

1. Корпоративтік деңгей - ұйымдардың деректерді әділ және ашық пайдалану жауапкершілігі;

2. Қоғамдық деңгей - мемлекет пен қоғам арасындағы цифрлық әділеттілік және инклюзия қағидаттары [3].

Бұл модель әлеуметтік саясат үшін ерекше өзекті, себебі цифрлық платформалар (eGov, eOtinish, әлеуметтік төлем жүйелері) тек қызмет көрсету құралы ғана емес, әлеуметтік бақылау мен жауапкершілікті үлестіру тетігіне айналды. Егер алгоритм шешім қабылдау үдерісін ашық және түсіндірілетін түрде жүргізбесе, онда цифрлық технология азаматтық сенімді әлсіретіп, масылдық сияқты пассивті мінез-құлық үлгілерін күшейтуі мүмкін.

Қазіргі зерттеушілер цифрлық жауапкершілікті дәстүрлі әлеуметтік жауапкершіліктің жалғасы емес, жаңа әлеуметтік келісімнің негізі ретінде қарастырады. Бұл келісімде мемлекет, бизнес және азамат деректерге иелік ету мен оларды әділ пайдалану бойынша ортақ міндет пен этикалық жауапкершілікті бөліседі [11]. Осылайша, цифрлық бақылау жүйелері тек реттеу немесе тәртіп орнату құралы емес, өзара сенім мен қатысудың архитектурасы болуы тиіс.

3. Қазақстандағы әлеуметтік саясаттың қазіргі жағдайы

3.1. Әлеуметтік көмектің құрылымы және оның қайшылықтары

Қазақстандағы әлеуметтік саясат қазіргі уақытта аралас үлгідегі әлеуметтік қорғау жүйесімен сипатталады. Бұл жүйе үш негізгі деңгейден тұрады. Біріншісі - міндетті әлеуметтік сақтандыру жүйесі, оған зейнетақы, жәрдемақы, жұмыссыздық және еңбекке жарамсыздық жағдайындағы төлемдер жатады. Екіншісі - мемлекеттік әлеуметтік көмек, ол адрессті әлеуметтік көмек, көпбалалы отбасыларға жәрдемақы, сондай-ақ аз қамтылған топтарға арналған түрлі субсидия түрлерін қамтиды. Үшіншісі - арнаулы әлеуметтік қызметтер мен өңірлік бағдарламалар, олардың құрамына инклюзия, мүмкіндігі шектеулі азаматтарға көрсетілетін қызметтер, тұрғын үй қолжетімділігін арттыру және басқа да әлеуметтік жобалар кіреді.

Мемлекеттік саясаттың басты мақсаты - әлеуметтік әділеттілікті қамтамасыз ету, халықтың әлсіз топтарының өмір сапасын арттыру және қоғамда тең мүмкіндіктер тудыру. Алайда зерттеулер көрсеткендей, қазіргі әлеуметтік көмектің құрылымы бірқатар жүйелік және функционалдық қайшылықтармен сипатталады [2, 12].

Біріншіден, әлеуметтік төлемдердің үлесі халық табысының құрылымында едәуір жоғары. Бұл еңбекке негізделмеген кірістердің басымдығын көрсетеді. Қазақстан Республикасы Стратегиялық жоспарлау және реформалар агенттігінің мәліметтері бойынша, 2023 жылы үй шаруашылықтарының жалпы табысындағы әлеуметтік трансферттердің үлесі 26,8%-ды

құраған. Бұл көрсеткіш ТМД елдері бойынша орташа деңгейден жоғары. Мұндай динамика әлеуметтік қолдау жүйесінің жұмыспен қамтуды арттыру функциясын әлсіретіп, оның орнына масылдық тәуекелін күшейтетінін білдіреді.

Екіншіден, адрессті әлеуметтік көмекті (АӘК) алу критерийлерінің жиі өзгеруі азаматтардың жүйеге деген сенімін төмендетеді. 2018-2021 жылдары көмек алу ережесі төрт рет жаңартылған: табыс шегі, отбасы құрамын есептеу және еңбекке қабілетті мүшелерге қойылатын талаптар қайта қаралды. Бұл өзгерістердің жиілігі әлеуметтік саясаттың тұрақсыздық проблемасын көрсетеді және азаматтардың ұзақ мерзімді жоспарлау мүмкіндігін шектейді.

Үшіншіден, әлеуметтік саясаттың басым бөлігі материалдық көмекке бағытталған, ал дағды, білім және еңбек белсенділігін ынталандыратын шаралар жеткіліксіз. Мысалы, еңбекке қабілетті жастағы адамдарға арналған қайта даярлау, кәсіптік оқыту және микробизнес бағдарламалары (мысалы, «Еңбек», «Бастау Бизнес») кең ауқымда іске асқанымен, олардың тиімділігі өңірлік және инфрақұрылымдық факторларға тәуелді. Нәтижесінде әлеуметтік қолдау көбіне уақытша тұтыну формасына айналып отыр.

Төртіншіден, цифрландыру әлеуметтік қызметтерді қолжетімді етті (eGov, eOtinish, «Әлеуметтік әмиян» жобалары), алайда әлеуметтік теңсіздік пен цифрлық алшақтық жаңа қиындықтар туғызды. Ауылдық аймақтардағы интернет сапасының төмендігі және цифрлық сауаттылықтың жеткіліксіздігі кейбір топтардың мемлекеттік қызметтерге қол жеткізуін шектейді. Бұл мәселе цифрлық трансформацияны тиімділіктің емес, инклюзия мен әділеттіліктің контекстінде қарастыру қажеттігін көрсетеді.

Осы факторлардың барлығы әлеуметтік саясаттың басты қайшылығын айқындайды: мемлекет әлеуметтік қорғау көлемін арттырған сайын, жүйе азаматтардың белсенділігін шектеп, әлеуметтік масылдық мінез-құлықты қалыптастыру қаупін күшейтеді. Бұл әлеуметтік мемлекеттің «қамқорлық» және «ынталандыру» функциялары арасындағы тепе-теңдіктің бұзылуының айқын көрінісі.

3.2. Азаматтардың мемлекетке тәуелділік факторлары

Азаматтардың әлеуметтік саясатқа тәуелділігін тек экономикалық көрсеткіштермен түсіндіру жеткіліксіз, себебі бұл құбылыс құрылымдық, мәдени және институционалдық факторлардың қиылысында қалыптасады. Құрылымдық факторлар тұрғысынан қарағанда, Қазақстан экономикасында өзін-өзі жұмыспен қамтығандардың үлесі 2024 жылдың басында шамамен 23% құрады (ҰЭМ дерегі). Бұл топтың едәуір бөлігі формальды әлеуметтік қорғау жүйесіне қатыспайды, бірақ дағдарыс кезеңінде мемлекеттік көмекке жүгінеді. Сонымен қатар, аймақтар арасындағы табыс айырмашылығы жоғары: мысалы, Атырау облысындағы орташа табыс пен Түркістан облысындағы табыс арасындағы айырма үш еседен асады. Мұндай теңсіздік аймақтық масылдық тәуекелін күшейтіп, әлсіз аймақтарда әлеуметтік көмекті табыстың негізгі көзіне айналдырады [11].

Мәдени және психологиялық факторлар да азаматтардың мемлекетке тәуелділігін тереңдетеді. Кеңестік кезеңнен қалған патернализмдік сана («мемлекет бәрін шешеді») қазіргі әлеуметтік саясаттағы ең тұрақты мәдени мұралардың бірі болып отыр. Әлеуметтік көмек көбіне азаматтық құқық емес, жеке артықшылық ретінде қабылданады. Сонымен қатар, қоғамда «жәрдем алу» ұғымы ұят немесе масылдықпен теңестіріледі, бұл формалды және бейресми нормалардың қайшылығын күшейтеді. Әлеуметтік зерттеулер көрсеткендей, азаматтардың басым бөлігі әділеттілік түсінігін «тең бөлу» емес, «еңбекке қарай бөлу» принципімен байланыстырады, бұл әлеуметтік әділеттілік пен жәрдем философиясының арасындағы мәдени диссонансты айқындайды [3].

Институционалдық факторлар да маңызды рөл атқарады. Мемлекеттік әлеуметтік саясаттың тиімділігі көбіне бюрократиялық рәсімдердің күрделілігі мен ақпараттық ашықтық деңгейіне тәуелді. Көмек тағайындау процесі құжат жинау мен өтініш рәсімдеріне негізделгендіктен, азаматтар үшін түсініксіз және сенімсіз сипат алады. Әлеуметтік әділеттілік қағидасын толық жүзеге асыру үшін жүйенің түсіндірмелілігі мен айқындығы қажет [12]. Цифрлық форматтар бұл процесті жеңілдетіп отырғанымен, азамат пен мемлекеттік институт арасындағы сенім тапшылығын толығымен шеше алған жоқ.

Сондай-ақ, цифрлық теңсіздік және инклюзия факторы әлеуметтік тәуелділікті жаңа деңгейде қалыптастыруда. «Цифрлық Қазақстан» бағдарламасы аясында интернет пен электрондық қызметтердің қолжетімділігі артқанымен, ауыл мен қала арасындағы цифрлық айырмашылық әлі де сақталуда. Бұл жағдай әлеуметтік қызметтерге тең қатысуды шектеп,

цифрлық масылдықтың жаңа түрін тудырады, яғни азаматтар технологияны өз бетінше дамытушы емес, дайын цифрлық қызметтің тұтынушысы ретінде пайдалануға бейімделеді [13]. Осылайша, құрылымдық, мәдени, институционалдық және цифрлық факторлар өзара ықпалдаса отырып, әлеуметтік саясаттың тиімділігін төмендетіп, азаматтардың мемлекетке тәуелділігін күшейтеді.

4. Цифрландыру және жауапкершіліктің жаңа формалары

4.1. Цифрлық есеп пен бақылау жүйелерінің әлеуметтік әсері

XXI ғасырдың цифрлық дәуірінде әлеуметтік саясаттың басқару жүйесі түбегейлі өзгерді. Цифрлық технологиялар мемлекеттік қызметтерді көрсету, әлеуметтік төлемдерді тағайындау және қоғаммен кері байланысты қамтамасыз ету үдерістерін жеделдетіп, әлеуметтік саясаттың тиімділігін арттырудың басты тетігіне айналды. Қазақстанда соңғы он жыл ішінде енгізілген eGov, eOtinish, e-Halyk, Kaspi.kz платформалары мен Smart City бастамалары әлеуметтік инфрақұрылымның жаңа деңгейін қалыптастырды.

Дегенмен, цифрлық басқарудың дамуымен қатар, бақылау және деректер орталықтандыруының күшеюі қоғамда жаңа әлеуметтік және этикалық сұрақтарды тудырды. М. Фуконың (1977) «паноптикон» метафорасы бұл жағдайды дәл сипаттайды: азамат өзін бақылауда екенін сезген сайын, өз мінез-құлқын реттеп, билік логикасына бейімделеді. Цифрлық кеңістікте бұл механизм алгоритмдер мен автоматтандырылған шешімдер арқылы жүзеге асады [14]. Алгоритмдік бақылау классикалық әкімшілік қадағалаудан айырмашылығы - азаматтың әрбір әлеуметтік және экономикалық әрекетін деректер деңгейінде тіркеп, мінез-құлық үлгісін болжауға мүмкіндік береді.

Қазақстандық контексте бұл үрдіс әлеуметтік төлемдер мен қызмет көрсетудің автоматтандырылуында, жеке сәйкестендіру нөмірлері мен биометрикалық жүйелердің кеңінен қолданылуында айқын көрінеді. Мысалы, 2022 жылдан бастап «Әлеуметтік әмиян» жобасы арқылы аз қамтылған азаматтарға төлемдер проактивті түрде есептеліп, жеке өтінішсіз тағайындала бастады. Мұндай инновациялар транзакциялық шығындарды азайтып, бюрократиялық кедергілерді жойғанымен, олар құқықтық ашықтық пен түсіндірмелілік мәселелерін күшейтеді. Азамат алгоритм қабылдаған шешімнің неге негізделгенін және оны қайта қарау тетігі бар-жоғын біле бермейді.

Бұл құбылысты «цифрлық жауапкершілік кубы» (Digital Responsibility Cube) тұжырымдамасы арқылы түсіндіруге болады. Цифрлық бақылау мен есеп жүйелерінің тиімді қызмет етуі үшін үш деңгейдегі теңгерімді сақтау қажет. Біріншіден, жеке деңгейде азаматтың дербес деректерін қорғау және ақпаратқа еркін қолжетімділік құқығы қамтамасыз етілуі тиіс. Екіншіден, институционалдық деңгейде алгоритмдердің әділеттілігі, қабылданған шешімдердің түсіндірілетін сипаты және тәуелсіз аудит механизмдерінің болуы маңызды. Үшіншіден, қоғамдық деңгейде әлеуметтік әділеттілік пен инклюзия қағидаттары сақталуы қажет. Егер осы теңгерім бұзылса, цифрландыру үдерісі тиімділік әкелгенімен, әлеуметтік сенім мен азаматтық қатысу әлсірейді. Бұл ретте деректерді басқарудағы жауапкершілік пен билік арасындағы теңсіздік цифрлық теңсіздіктің жаңа түрін қалыптастырады. Нәтижесінде цифрлық бақылау жүйесі азаматты қолдау құралы болудың орнына, оны «цифрлық объектіге» айналдырады [15].

Қазақстандағы әлеуметтік бақылау мен есеп жүйелерінің дамуы да осы тенденцияны көрсетеді. Бір жағынан, автоматтандыру мен жасанды интеллект көмегімен әлеуметтік төлемдердің әділеттілігі артып келеді. Мысалы, E-Halyk платформасы табыс деңгейін нақты анықтауға мүмкіндік береді. Екінші жағынан, бұл жүйелерде қателіктер мен әділетсіз тағайындаулар орын алған кезде, азаматтың өз құқықтарын қорғауы күрделене түседі. Демек, цифрлық бақылау жүйелерінің әлеуметтік әсері екіжақты: ол тиімділікті арттырады, бірақ сенімді азайтады [16]. Сондықтан цифрландыру саясаты тек техникалық модернизация емес, этикалық және әлеуметтік жауапкершілік мәдениетін қалыптастыру процесі ретінде қарастырылуы тиіс.

4.2. Азаматтық жауапкершіліктің формалды және бейресми көріністері

Цифрлық дәуір азаматтардың қоғам өміріне қатысу формаларын түбегейлі өзгертті. Бұрын азаматтық жауапкершілік салық төлеу, сайлауға қатысу немесе қоғамдық ұйымдарға мүше болу сияқты формалды әрекеттермен шектелсе, бүгінде ол цифрлық қатысу мен деректермен жұмыс мәдениетін қамтиды.

Формалды азаматтық жауапкершілік Қазақстанда электронды үкімет арқылы жүзеге асып келеді. eGov порталы азаматтарға 700-ден астам мемлекеттік қызметке онлайн

қолжетімділік береді. Бұл жүйе азаматтың құқықтық міндеттерін (салық, тіркеу, өтініш, шағым беру) жеңілдетіп, «қатысу бюрократиясын» қысқартты. Алайда, азаматтың бұл процесітегі рөлі көбіне пассив тұтынушы деңгейінде қалып отыр: қызмет алушы - жауапкершілік иесі емес, цифрлық жүйенің соңғы нүктесі. Осыдан келіп, «цифрлық қатысу» мен «цифрлық азаматтық» арасындағы айырмашылық туындайды [17].

Бейресми азаматтық жауапкершілік - бұл қоғамның өз бетінше ұйымдасу формалары: еріктілер қозғалысы, онлайн петициялар, краудфандинг, әлеуметтік желідегі азаматтық белсенділік. Соңғы жылдары Қазақстанда әлеуметтік желілер мен мессенджерлерде цифрлық ынтымақтастық пен қоғамдық бақылаудың жаңа түрлері қалыптасты: азаматтар мемлекеттік шешімдерге пікір білдіріп, қоғамдық мониторинг жүргізеді, «open data» арқылы деректерді салыстырады. Бұл үрдіс «төменнен жоғары» бағыттағы жауапкершіліктің жаңа мәдениетін тудырады [18, 19].

Мұндай бейресми белсенділік әлеуметтік сенім мен өзара жауапкершілікті қалпына келтірудің маңызды құралы болып отыр. Луон (2018) атап өткендей, заманауи қоғамда бақылау тек биліктің құралы ғана емес, сонымен қатар өзара жауаптылықтың формасы. Егер азамат бақылауға ғана ұшырап қоймай, өзі де шешім қабылдауға қатысса - бұл «өзін-өзі реттейтін қоғам» белгілері. Қазақстан жағдайында бұл әлеует бар, бірақ ол әлі толық институционалданған жоқ.

Формалды және бейресми жауапкершіліктің өзара байланысы әлеуметтік саясаттың тиімділігін анықтайтын негізгі факторлардың бірі болып табылады. Формалды жүйе азаматтарға заңды және цифрлық құралдар ұсынса, бейресми қатысу сенім мен ортақтық мәдениетін дамытады [20]. Осы екі арнаны біріктіру арқылы әлеуметтік саясат тек жәрдем мен бақылау механизмі емес, қатысу мен өзара сенім платформасына айналуы мүмкін.

5. Талдау және талқылау

5.1. Масылдық пен цифрлық бақылау арасындағы байланыс

Қазақстандағы әлеуметтік саясат соңғы онжылдықта айтарлықтай цифрландырылғанымен, әлеуметтік көмекті алушылардың үлесі мен еңбек белсенділігі арасындағы тепе-теңдік сақталмай отыр. Ұлттық статистика бюросының 2024 жылғы деректеріне сәйкес, республика халқының 14,2%-ы мемлекеттік әлеуметтік көмек түрлерін алады, ал жұмыспен қамтылғандардың 22,7%-ы өзін-өзі жұмыспен қамтығандар қатарында. Бұл көрсеткіш халықтың елеулі бөлігі экономикалық белсенді болғанымен, әлеуметтік тәуелділіктің сақталып отырғанын көрсетеді.

Мұндай тепе-теңсіздікті түсіндіру үшін әлеуметтік қолдау мен еңбек қатысуының өзара байланысын қарастырған жөн (кесте 1).

Кесте 1. 2018-2023 жылдар аралығындағы әлеуметтік көмекті алушылар мен еңбек қатысу деңгейі (пайызбен)

Жыл	Әлеуметтік көмек алушылар үлесі (%)	Еңбекке қатысу деңгейі (%)	Өзін-өзі жұмыспен қамтығандар үлесі (%)	Жұмыссыздық деңгейі (%)
2018	11.6	69.3	25.1	4.9
2019	13.2	69.7	24.6	4.8
2020	14.8	68.1	23.9	5.0
2021	13.7	68.9	23.2	4.9
2022	14.0	69.5	22.8	4.8
2023	14.2	70.0	22.7	4.8

Дереккөз: ҚР Ұлттық статистика бюросы (2024).

Кестеден байқауға болады: 2018-2023 жылдар аралығында әлеуметтік көмек алушылардың үлесі 11,6%-дан 14,2%-ға өскен, ал өзін-өзі жұмыспен қамтығандар үлесі 25,1%-дан 22,7%-ға дейін төмендеген. Бұл үрдіс әлеуметтік төлемдердің ұлғаюымен қатар жеке еңбек белсенділігінің баяулағанын көрсетеді. Демек, әлеуметтік қолдау саясаты экономикалық белсенділікті ынталандырудың орнына масылдық мінез-құлықтың сақталуына жанама түрде ықпал етуде [14].

Сонымен бірге, цифрлық бақылау құралдарының күшеюі әлеуметтік саясаттағы үдерістерді екі түрлі бағытта өзгертті. Бір жағынан, оның позитивті әсері байқалады: электрондық өтініштер мен автоматтандырылған тексерулер әлеуметтік көмектің әділеттілігін арттырып, ресми емес табыс алу мен құжаттық бұрмалауды азайтты. Екінші жағынан, бұл жүйелердің негативті әсері де бар: алгоритмдік қателер мен «сандық әділетсіздік» азаматтардың өздеріне қатысты шешімдерге деген сенімін төмендетеді. 2023 жылы eÖtinish платформасы арқылы тіркелген әлеуметтік көмекке қатысты өтініштердің 19,4%-ы қателік

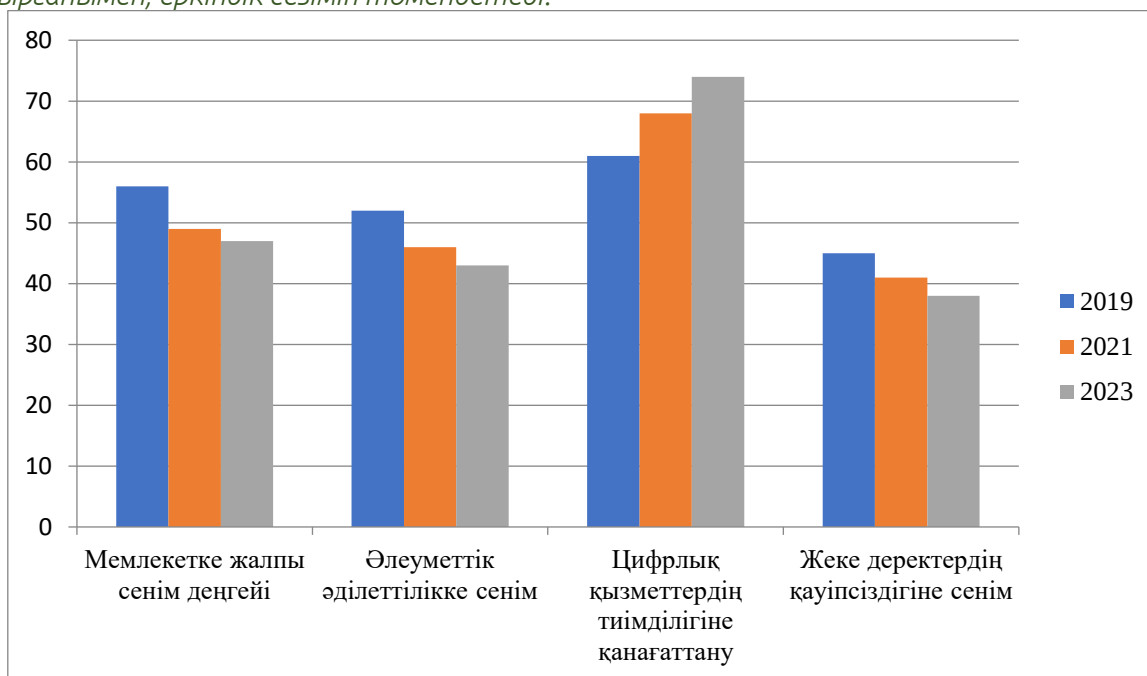
немесе ақпараттың жеткіліксіздігі себебінен қайтарылған (Ұлттық цифрлық даму министрлігі, 2024). Бұл көрсеткіш цифрлық бақылау жүйесінің бюрократиялық сипат алып, азаматтар мен мемлекеттік институттар арасындағы сенім дағдарысын тереңдетіп отырғанын дәлелдейді.

Осы деректер негізінде әлеуметтік масылдық пен цифрлық бақылау арасындағы өзара байланыс парадоксы айқын көрінеді. Бір жағынан, әлеуметтік көмекті автоматтандыру әділеттілікті арттырып, мемлекеттік қолдау шараларының ашықтығын қамтамасыз етеді. Алайда, екінші жағынан, алгоритмдік бақылаудың күшеюі азаматтың дербестігі мен қоғам өміріне белсенді қатысуын әлсіретеді. Бұл жағдайды «цифрлық патернализм» феномені ретінде сипаттауға болады, яғни мемлекет азаматтың әл-ауқатын қамтамасыз етуді технологиялық тетіктер арқылы реттей отырып, оның таңдау еркіндігі мен субъектілік рөлін шектейді.

5.2. Әлеуметтік сенім мен еркіндік мәселелері

Әлеуметтік саясаттың тиімділігін анықтайтын басты факторлардың бірі сенім деңгейі. Егер азамат мемлекеттік институттардың әділдігіне сенбесе, әлеуметтік бағдарламалардың мақсатты әсері төмендейді. 2023 жылы ҚР Ақпарат және қоғамдық даму министрлігінің «Қоғамдық сенім индексі» зерттеуінде халықтың тек 43%-ы ғана әлеуметтік әділеттілік пен көмек бөлудің ашықтығына қанағаттанатынын көрсеткен.

Сенім дағдарысы көбіне цифрлық бақылау жүйелерінің ашық еместігімен байланысты. Азамат әлеуметтік жәрдем алу кезінде өз деректерінің қалай қолданылатынын білмейді, ал шешім қабылдау үдерісі түсіндірілмейді. Бұл жағдайда цифрлық жүйелер тиімділік тудырғанымен, еркіндік сезімін төмендетеді.

Сурет 1. Азаматтардың әлеуметтік институттарға сенімі және цифрлық жүйелерді қабылдау деңгейі (%)

Дереккөз: ҚР Ақпарат және қоғамдық даму министрлігі (2023), Цифрлық даму министрлігі (2024).

Сурет 2 мәліметтері парадоксты үрдісті көрсетеді: цифрлық қызметтердің тиімділігіне қанағаттану 61%-дан 74%-ға дейін өскен, бірақ жеке деректердің қауіпсіздігіне сенім 45%-дан 38%-ға дейін төмендеген. Бұл азаматтардың технологияға бейімделіп, бірақ билікке деген сенімін жоғалтып отырғанын дәлелдейді.

Сенім мен еркіндік арасындағы бұл қарама-қайшылық әлеуметтік саясаттағы басты сын-қатердің бірі болып отыр. Бір жағынан, цифрлық жүйелер әлеуметтік бақылауды «жұмсақ» етеді яғни адам еркіндігін шектеусіз, бірақ жасырын бақылау механизмімен басқарады. Екінші жағынан, азаматтық белсенділік дәл осы цифрлық кеңістікте жаңа бейресми арналар арқылы өсіп келеді: онлайн петициялар, әлеуметтік жобалар, еріктілер қозғалысы, краудфандинг платформалары. Бұл - бақылау мен қатысудың бір уақытта артуы, яғни «қатысушы бақылау» мәдениетінің қалыптасуы.

Әлеуметтік еркіндік ұғымы классикалық либералдық мағынасында (таңдау еркіндігі, сөз және іс бостандығы) шектеулі түсінік емес; қазіргі контексте ол цифрлық автономияны -

деректерге иелік ету, алгоритм шешімін түсіну және өз пікірін білдіру мүмкіндігін қамтиды. Егер бұл құқықтар қамтамасыз етілмесе, цифрлық модернизация еркіндіктің жаңа шектеулерін туғызады.

6. Қорытынды және ұсыныстар

Қазақстандағы әлеуметтік саясаттың қазіргі даму кезеңі күрделі қайшылықтармен сипатталады. Бір жағынан, мемлекет әлеуметтік қорғау мен әлеуметтік әділеттілікті қамтамасыз ету бағытында елеулі институционалдық және цифрлық реформалар жүргізіп отыр. Екінші жағынан, бұл реформалар әлеуметтік масылдықтың күшеюі мен цифрлық бақылаудың артуына әкеліп, азаматтардың белсенділігі мен еркіндігіне жаңа шектеулер туғызуда.

Зерттеу нәтижелері көрсеткендей, әлеуметтік саясаттың тиімділігі тек қаржыландыру көлемімен емес, азаматтың қоғамдағы белсенді рөлімен және цифрлық жауапкершілік мәдениетімен анықталады. 2018-2023 жылдар аралығында әлеуметтік көмек алушылардың үлесі 11,6%-дан 14,2%-ға өскен, ал өзін-өзі жұмыспен қамтығандардың үлесі 25,1%-дан 22,7%-ға дейін азайған (ҚР Ұлттық статистика бюросы, 2024). Бұл динамика әлеуметтік көмектің еңбек белсенділігін ынталандырушы құралдан гөрі, тәуелділікті тұрақтандыратын жүйеге айналып бара жатқанын айғақтайды. Сонымен қатар, әлеуметтік төлемдер көлемінің өсуі мен аймақтық табыс теңсіздігінің сақталуы еңбек пен табыстың әділетті бөлінуін бұзып отыр.

Цифрландыру үдерісі әлеуметтік саясаттың әкімшілік тиімділігін арттырғанымен, әлеуметтік сенім мен азаматтық еркіндікке қосымша сынақтар әкелді. 2023 жылғы әлеуметтік сауалнамаларға сәйкес, азаматтардың 74%-ы электронды қызметтердің ыңғайлылығын мойындағанымен, тек 38%-ы ғана жеке деректерінің қауіпсіздігіне сенеді (ҚР АҚДМ, 2023). Бұл көрсеткіш цифрлық бақылаудың қоғамда “жасырын билік формасына” айналып, сенім мәдениетінің әлсіреуіне әсер етіп отырғанын дәлелдейді. Осылайша, қазіргі әлеуметтік саясат тиімділіктің техникалық өлшемдеріне басымдық беріп, этикалық және мәдени аспектілерін екінші кезекке ысырып қойған.

Зерттеу нәтижелері бойынша келесі негізгі тұжырымдар мен ұсыныстар жасалды:

Біріншіден, әлеуметтік саясаттың басты міндеті - әлеуметтік тәуелділікті азайтып, азаматтың еңбекке, білімге және өз дамуына ынтасын арттыру болуы тиіс. Ол үшін әлеуметтік көмек шартты және ынталандырушы сипатқа ие болуы қажет. Мысалы, әлеуметтік жәрдем алушыны қайта оқыту бағдарламасына қатыстыру немесе қоғамдық жұмыс арқылы қоғамға қайта интеграциялау шараларын күшейту керек. Бұл бағытта “әлеуметтік ваучер” немесе “еңбек бонусы” жүйесін енгізу - масылдықтың алдын алуға тиімді құрал болмақ.

Екіншіден, цифрлық трансформация тек тиімділік пен жеделдік үшін емес, әділеттілік пен ашықтық қағидаларына негізделуі керек. Цифрлық жүйелерде шешім қабылдау процесі түсіндірілетін, әділ және шағымдану мүмкіндігі бар құрылымда жүзеге асуы қажет [16]. “Explainable AI” және “Data Responsibility” стандарттарын енгізу азаматтың өз деректеріне иелік етуін қамтамасыз етіп, мемлекеттік платформаларға деген сенімді арттырады.

Үшіншіден, әлеуметтік саясаттың табысты болуы институционалдық және мәдени факторлардың үйлесіміне байланысты. Патерналистік ойлау мен “мемлекет бәрін шешеді” түсінігі азаматтық жауапкершілікті шектейді. Сондықтан қоғамда “жәрдем алушы” емес, “қатысушы азамат” бейнесін қалыптастыру маңызды. Бұл үшін цифрлық сауаттылық бағдарламалары мен азаматтық бастамаларды (волонтерлік, краудфандинг, онлайн-мониторинг) қолдауды кеңейту қажет.

Төртіншіден, сенім мен еркіндік арасындағы тепе-теңдікті сақтау - цифрлық дәуірдегі әлеуметтік мемлекеттің негізгі миссиясы. Цифрлық бақылау мен әлеуметтік әділеттілікті үйлестіру үшін әлеуметтік шешімдерді қабылдау үдерісінде қоғамдық бақылау мен деректердің ашықтығын арттыру қажет. “Open Data” негізіндегі әлеуметтік мониторинг және азаматтардың “Digital Qoldau” сияқты кері байланыс платформаларына қатысуы осы сенімді қалпына келтірудің тиімді жолы болмақ.

Бесіншіден, әлеуметтік саясаттың аймақтық және демографиялық теңгерімін нығайту керек. Ауылдық аймақтарда цифрлық инфрақұрылымды жетілдіру, интернет пен eGov қызметтерінің сапасын арттыру және жергілікті өзін-өзі басқару органдарына әлеуметтік жауапкершілік функцияларын беру қажет. Бұл азаматтарды тек тұтынушы емес, қоғамдық серіктес ретінде көруге мүмкіндік береді.

Жалпы алғанда, зерттеу нәтижелері әлеуметтік саясаттың қазіргі кезеңін қамқорлықтан серіктестікке көшу дәуірі ретінде сипаттайды. Бұл кезеңде мемлекет пен азамат арасындағы қатынас “беруші - алушы” үлгісінен “ортақ жауапкершілік” форматына ауысуы тиіс. Тек осылай болған жағдайда әлеуметтік саясат өзінің негізгі миссиясы - адам әлеуетін дамыту, әлеуметтік әділеттілікті қамтамасыз ету және сенімге негізделген қоғам құру міндетін орындай алады.

Зерттеу нәтижелерінің теориялық маңызы - әлеуметтік масылдық пен цифрлық бақылау арасындағы өзара байланыс механизмі алғаш рет жүйелі түрде қарастырылып, “цифрлық жауапкершілік” ұғымы әлеуметтік саясат талдауының құрамдас бөлігі ретінде ұсынылды. Ал практикалық маңызы - алынған тұжырымдар әлеуметтік саясатты жетілдіру, мемлекеттік бағдарламаларды жобалау және цифрлық трансформацияның әлеуметтік салдарын бағалау үдерістерінде қолдануға мүмкіндік береді.

Қорытындылай келе, Қазақстандағы әлеуметтік саясаттың табысы цифрлық технологиялардың дамуымен емес, әлеуметтік сенім мен азаматтық жауапкершіліктің нығаюымен өлшенуі тиіс. Әлеуметтік әділеттілік пен цифрлық тиімділіктің тепе-теңдігін сақтау заманауи әлеуметтік мемлекеттің стратегиялық мақсаты және тұрақты дамудың басты шарты.

References

1. Dauletkhanova, Zh. D. (2016). Study of the mechanism of state regulation of the social sphere of the Republic of Kazakhstan. *Economic Analysis: Theory and Practice*, 3, 111–120.
2. Tynyshykbayev, A. D., & Abdimomynova, A. Sh. (2017). Social policy of the Republic of Kazakhstan: Theoretical aspect. *Young Scientist*, 3(137), 404–406. <https://moluch.ru/archive/137/38532>
3. Trier, M., Kundisch, D., Beverungen, D., Müller, O., Schryen, G., Mirbabaie, M., & Trang, S. (2023). Digital Responsibility: A Multilevel Framework for Responsible Digitalization. *Business & Information Systems Engineering*, 65(4), 463–474. <https://doi.org/10.1007/s12599-023-00822-x>
4. van der Merwe, J., & Al Achkar, Z. (2022). Data responsibility, corporate social responsibility, and corporate digital responsibility. *Data & Policy*, 4, e12. <https://doi.org/10.1017/dap.2022.2>
5. Londoño-Cardozo, J., & Pérez de Paz, M. (2021). Corporate digital responsibility: Foundations and considerations for its development. *Revista de Administração Mackenzie (RAM)*, 22(6), eRAMD210088. <https://doi.org/10.1590/1678-6971/eRAMD210088>
6. Mueller, B. (2022). Corporate digital responsibility. *Business & Information Systems Engineering*, 64(5), 689–700. <https://doi.org/10.1007/s12599-022-00746-y>
7. Bizhanov, A. K., & Eshpanova, D. D. (2025). Social justice in Kazakhstani society in the context of social transformations. *Adam Alemi*, 2(103), 114–122. <https://doi.org/10.48010/aa.v103i2.797>
8. Shakirov, S. E., & Dronzina, T. A. (2023). Social justice in the context of conflictological theory. *Bulletin of L.N. Gumilyov Eurasian National University. Series: Historical Sciences. Philosophy. Religious Studies*, 144(3), 302–314. <https://doi.org/10.32523/2616-7255-2023-144-3-302-314>
9. Foucault, M. (1977). *Discipline and punish: The birth of the prison*. New York: Pantheon Books.
10. Lyon, D. (2018). *The culture of surveillance: Watching as a way of life*. Cambridge, UK: Polity Press.
11. Aliaskarov, D. T., Iskakova, R. T., Muzdybayeva, K. K., Raiymbekova, I. K., & Mishchuk, S. N. (2023). Spatial analysis of migration issues under conditions of economic security and social stability. *3(403)*, 298–314. <https://doi.org/10.32014/2023.2518-1467.510>
12. Shukeyeva, A. M., Sangilbayev, O. S., Zhubanazarova, N. S., Turdaliyeva, Sh. T., & Kozhamkulova, N. S. (2023). “Resilience” and socio-psychological stability. <https://doi.org/10.51889/2959-5967.2023.76.3.006>
13. Ibrayeva, A. E., Sarsenova, S. N., & Kondykerova, K. Zh. (2025). Information society: Evolution, structural features, and development directions. *Bulletin of L.N. Gumilyov Eurasian National University. Series: Political Science. Regional Studies. Oriental Studies. Turkology*, 151(2), 94–114. <https://doi.org/10.32523/2616-6887-2025-151-2-94-114>
14. Zhunusov, B. A., & Zhubanazarov, S. A. (2020). Digitalization of the economy and new models of urban management. *Bulletin of K. Zhubanov Aktobe Regional University*, 4(62), 136–147.
15. Bastikov, D. H., Yeraliyeva, Y. A., & Aitqazina, M. A. (2023). The state’s social policy and its impact on the unemployment rate in Kazakhstan. *Bulletin of Turan University*, 3(99), 48–62. <https://doi.org/10.46914/1562-2959-2023-1-3-48-62>

16. Moldabekova, G. B., Tasmaganbetov, A. B., & Mukhammadov, A. U. (2022). *Effectiveness and efficiency of social policy in Kazakhstan*. *Bulletin of the Kazakh University of Economics, Finance and International Trade*, 3(48), 266–270. [https://doi.org/10.52260/2304-7216.2022.3\(48\).34](https://doi.org/10.52260/2304-7216.2022.3(48).34)
17. Rakhimbayeva, U. T. (2017). *Improving the activities of public administration bodies implementing state social policy*. *Bulletin of the Kazakhstan-American Free University. Journal of Science, Issue 3: Problems of Education and the Economy of Society*, 27–32. Oskemen.
18. Khamidov, A. (2020). *Prospects of the Fourth Industrial Revolution and identity problems*. *Al-Farabi*, 3(71), 19–31. <https://www.calameo.com/read/0053445742de620c219d0>
19. Koldybayev, S. (2020). *Philosophical aspects of the study of the concept of "national code."* *Al-Farabi*, 3(71), 32–43. <https://www.calameo.com/read/0053445742de620c219d0>
20. Zhailavina, G. A., & Abdimomynova, A. Sh. (2017). *State regulation of socio-demographic processes*. *Young Scientist*, 3(137), 328–331. <https://moluch.ru/archive/137/38533>

Psychological sciences

EMOTIONAL REGULATION STRATEGIES AND PROBLEMATIC INTERNET USE: A CONTEMPORARY PERSPECTIVE

Tulebayeva Malika

Second-year master's student,

Department of Psychology,

Faculty of Philosophy and Psychology

Kazakhstan, Karaganda

Buketov University

Supervisor: **Slanbekova Gulnara**

PhD, Professor of Department of Psychology,

Academician E.A. Buketov Karaganda National Research University,

Kazakhstan, Karaganda

Abstract

The relationship between emotional regulation and internet use patterns has emerged as a critical area of psychological research in the digital age. While personality traits have been extensively studied as predictors of internet addiction, the role of emotional regulation strategies in the development and maintenance of problematic internet use remains underexplored. This article examines contemporary theoretical perspectives on how individuals' capacity to regulate emotions influences their engagement with digital technologies. Drawing on recent empirical evidence and theoretical frameworks from affective neuroscience and clinical psychology, we explore the mechanisms through which adaptive and maladaptive emotional regulation strategies may contribute to or protect against problematic internet use patterns.

The study synthesizes findings from multiple research domains, including cognitive-behavioral approaches to internet addiction, emotion regulation theory, and self-determination theory. Evidence suggests that individuals who rely heavily on avoidance-based emotional regulation strategies, such as suppression or distraction, may be more vulnerable to developing problematic internet use patterns. Conversely, those who employ adaptive strategies, including cognitive reappraisal and mindfulness-based approaches, demonstrate greater resilience against excessive internet engagement. The compensatory internet use theory provides a framework for understanding how individuals may turn to online activities as a means of regulating negative emotional states when other coping mechanisms are insufficient.

This theoretical analysis also considers the bidirectional nature of the relationship between emotional regulation and internet use. Problematic internet engagement may further compromise emotional regulation capacities through mechanisms such as reduced real-world social interaction, disrupted sleep patterns, and decreased engagement in offline activities that typically support emotional wellbeing. The article discusses implications for prevention and intervention strategies, emphasizing the importance of emotional regulation skills training in addressing problematic internet use. Future research directions are proposed, including the need for longitudinal studies examining developmental trajectories of emotional regulation and internet use patterns, as well as intervention studies testing the efficacy of emotion-focused therapeutic approaches in treating internet addiction.

Keywords: *emotional regulation, problematic internet use, internet addiction, coping strategies, compensatory use, cognitive reappraisal, avoidance behaviors, digital wellbeing*

Introduction

The proliferation of internet-connected devices and the ubiquity of digital technologies have fundamentally transformed human social interaction, information access, and leisure activities. While the internet offers unprecedented opportunities for connection, learning, and entertainment, concerns about problematic use patterns have grown exponentially over the past two decades. Problematic internet use, characterized by excessive engagement with online activities that interferes with daily

functioning, has been associated with various negative outcomes including academic and occupational impairment, relationship difficulties, and compromised psychological wellbeing.

Current research on internet addiction has predominantly focused on demographic factors, personality traits, and psychiatric comorbidities as risk factors. However, a crucial gap exists in understanding the dynamic psychological processes that mediate the relationship between individual vulnerabilities and actual internet use behaviors. Emotional regulation – the capacity to monitor, evaluate, and modify emotional reactions – represents a fundamental psychological skill that influences how individuals cope with stress, manage interpersonal relationships, and make decisions about behavior.

The purpose of this theoretical article is to synthesize current knowledge on the intersection of emotional regulation strategies and problematic internet use, providing a comprehensive framework for understanding this relationship. By examining mechanisms through which emotional regulation capacities influence internet engagement patterns, this work aims to inform both research and clinical practice in addressing digital wellbeing concerns.

Literature Review

Research on emotional regulation has identified two primary categories of strategies: antecedent-focused and response-focused regulation. Antecedent-focused strategies, such as cognitive reappraisal, involve modifying emotional responses before they fully develop by reinterpreting the meaning of emotion-eliciting situations. Response-focused strategies, including expressive suppression, involve managing emotional responses after they have been generated. Extensive evidence demonstrates that habitual use of different emotional regulation strategies is associated with distinct psychological outcomes, with cognitive reappraisal generally linked to better mental health and suppression associated with increased psychological distress.

Studies examining internet use patterns have revealed that individuals vary considerably in their motivations for online engagement. While some users approach the internet primarily for instrumental purposes such as information seeking or task completion, others engage with digital platforms to manage emotional states. This latter pattern, often termed compensatory internet use, has been identified as particularly relevant to understanding problematic use. Research indicates that individuals who report using the internet primarily to escape negative emotions or avoid dealing with real-world problems are at elevated risk for developing addictive use patterns.

Emerging evidence suggests meaningful connections between emotional regulation difficulties and various forms of problematic internet use. Studies have found that deficits in emotional regulation predict greater social media addiction, problematic gaming, and compulsive online shopping. Individuals with poor emotional regulation skills may turn to internet activities as a means of mood modification, finding temporary relief from negative emotional states through online engagement. However, this relief is often short-lived and may contribute to a cycle of increased internet use and worsening emotional wellbeing.

Theoretical Framework

The compensatory internet use theory provides a valuable framework for understanding the relationship between emotional regulation and problematic internet engagement. According to this theory, individuals may use the internet to compensate for psychological needs that are not being met through offline activities. When faced with negative emotions or stressful life circumstances, individuals with limited emotional regulation skills may rely disproportionately on internet activities to achieve mood regulation. The immediate gratification and emotional numbing provided by certain online activities can reinforce this pattern, potentially leading to problematic use over time.

Self-determination theory offers additional insights into this relationship by emphasizing the role of basic psychological needs – autonomy, competence, and relatedness – in motivating behavior. Individuals who struggle with emotional regulation may experience difficulties satisfying these needs in offline contexts, leading them to seek fulfillment through online activities where they can exercise greater control over social interactions and experience immediate feedback regarding their competence. The structured nature of many online environments may be particularly appealing to those who find real-world emotional experiences overwhelming or unpredictable.

The cognitive-behavioral model of internet addiction emphasizes the role of maladaptive cognitions and behavioral patterns in the development of problematic use. From this perspective, individuals with poor emotional regulation may develop problematic beliefs about the internet's capacity to meet their emotional needs, viewing online activities as the primary or most effective means of

managing negative affect. These cognitions, combined with deficient self-regulation skills, contribute to a pattern of excessive internet use despite negative consequences.

Methodology Considerations

Empirical investigation of the relationship between emotional regulation and problematic internet use requires careful methodological consideration. Researchers must employ validated measures of both constructs, recognizing that emotional regulation is multidimensional and encompasses various strategies with distinct outcomes. The Difficulties in Emotion Regulation Scale and the Emotion Regulation Questionnaire represent commonly used instruments that assess different aspects of emotional regulation capacity and strategy use.

Assessment of problematic internet use similarly requires nuanced measurement approaches. Generic internet addiction scales may fail to capture the diversity of problematic use patterns, as difficulties with social media, gaming, and information seeking may reflect distinct underlying psychological processes. Researchers should consider using domain-specific measures alongside general assessments to capture the full spectrum of problematic use patterns.

Longitudinal research designs are particularly valuable for understanding the temporal relationship between emotional regulation and internet use. Cross-sectional studies, while informative, cannot establish whether emotional regulation difficulties precede problematic use or result from it. Experience sampling methods and daily diary studies offer promising approaches for examining within-person fluctuations in emotional states and internet use patterns, providing insights into the dynamic processes linking these variables.

Results and Discussion

Synthesis of available evidence reveals several key patterns regarding the relationship between emotional regulation and problematic internet use. First, individuals who report greater difficulty identifying and describing emotions demonstrate elevated rates of problematic internet engagement across multiple domains. This alexithymic tendency may contribute to internet addiction by limiting individuals' capacity to recognize and address emotional needs through adaptive offline activities.

Second, habitual use of avoidance-based emotional regulation strategies, including suppression and behavioral avoidance, consistently predicts problematic internet use. These strategies may lead individuals to seek immediate escape from negative emotions through internet activities rather than engaging in more adaptive coping responses. The temporary relief provided by online engagement reinforces this pattern, potentially contributing to escalating use over time.

Third, research indicates that the relationship between emotional regulation and internet use may be mediated by specific motivational factors. Individuals with poor emotional regulation who use the internet primarily for mood enhancement or escape demonstrate more problematic use patterns than those who engage with digital technologies for other purposes. This finding suggests that emotional regulation difficulties may be particularly relevant for understanding specific subtypes of problematic use characterized by compensatory motivations.

The bidirectional nature of the relationship between emotional regulation and internet use deserves particular attention. While emotional regulation difficulties may predispose individuals to problematic internet engagement, excessive internet use may further compromise emotional regulation capacities. Reduced engagement in offline activities that support emotional wellbeing, such as physical exercise and face-to-face social interaction, combined with disrupted sleep patterns common among excessive internet users, may create a negative feedback loop that perpetuates both emotional dysregulation and problematic use.

These findings have important implications for prevention and intervention efforts. Programs designed to prevent internet addiction should incorporate emotional regulation skills training as a key component. Teaching individuals to recognize emotional states, employ adaptive regulation strategies such as cognitive reappraisal, and engage in alternative activities for mood management may reduce vulnerability to problematic internet use. For individuals already experiencing problematic use patterns, therapeutic interventions that address emotional regulation difficulties alongside internet-specific behaviors may yield more comprehensive and lasting outcomes.

Conclusions

This theoretical analysis highlights the crucial role of emotional regulation in understanding and addressing problematic internet use. While personality characteristics have been extensively studied as predictors of internet addiction, the dynamic processes through which individuals manage emotions represent an underappreciated factor in the development and maintenance of problematic use patterns. Individuals with limited emotional regulation skills, particularly those who rely heavily on avoidance-

based strategies, appear to be at elevated risk for developing problematic internet engagement as they turn to online activities as a primary means of mood management.

The bidirectional relationship between emotional regulation and internet use suggests that interventions must address both factors simultaneously. Enhancing emotional regulation capacities through skills training may reduce reliance on internet activities for mood management, while reducing excessive internet use may free time and energy for engagement in offline activities that support emotional wellbeing. Integration of emotional regulation-focused approaches with existing cognitive-behavioral treatments for internet addiction represents a promising direction for clinical practice.

Several important questions remain for future research. Longitudinal studies examining the developmental trajectories of emotional regulation and internet use from adolescence through adulthood could illuminate critical periods for intervention. Investigation of cultural variations in the relationship between emotional regulation and internet use would enhance understanding of how sociocultural context shapes both emotional expression norms and patterns of digital technology engagement. Finally, intervention research testing the efficacy of emotion-focused therapeutic approaches in treating internet addiction is needed to establish evidence-based practices.

As digital technologies continue to evolve and become increasingly integrated into daily life, understanding the psychological factors that influence healthy versus problematic use patterns becomes ever more critical. By recognizing the central role of emotional regulation in shaping internet engagement patterns, researchers and clinicians can develop more comprehensive approaches to promoting digital wellbeing. This theoretical framework emphasizes that addressing problematic internet use requires attention not only to online behaviors themselves but also to the fundamental emotional regulation skills that influence how individuals navigate the challenges of modern digital life.

References

1. Brand, M., Young, K. S., Laier, C., Wölfling, K., & Potenza, M. N. (2016). Integrating psychological and neurobiological considerations regarding the development and maintenance of specific Internet-use disorders: An Interaction of Person-Affect-Cognition-Execution (I-PACE) model. *Neuroscience & Biobehavioral Reviews*, 71, 252-266.
2. Caplan, S. E. (2010). Theory and measurement of generalized problematic Internet use: A two-step approach. *Computers in Human Behavior*, 26(5), 1089-1097.
3. Davis, R. A. (2001). A cognitive-behavioral model of pathological Internet use. *Computers in Human Behavior*, 17(2), 187-195.
4. Gratz, K. L., & Roemer, L. (2004). Multidimensional assessment of emotion regulation and dysregulation: Development, factor structure, and initial validation of the Difficulties in Emotion Regulation Scale. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 26(1), 41-54.
5. Gross, J. J., & John, O. P. (2003). Individual differences in two emotion regulation processes: Implications for affect, relationships, and well-being. *Journal of Personality and Social Psychology*, 85(2), 348-362.
6. Kardefelt-Winther, D. (2014). A conceptual and methodological critique of internet addiction research: Towards a model of compensatory internet use. *Computers in Human Behavior*, 31, 351-354.
7. Kuss, D. J., & Griffiths, M. D. (2017). Social networking sites and addiction: Ten lessons learned. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 14(3), 311.
8. Li, W., O'Brien, J. E., Snyder, S. M., & Howard, M. O. (2015). Characteristics of internet addiction/pathological internet use in U.S. university students: A qualitative-method investigation. *PLoS ONE*, 10(2), e0117372.
9. Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2000). Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation, social development, and well-being. *American Psychologist*, 55(1), 68-78.
10. Wegmann, E., Stodt, B., & Brand, M. (2015). Addictive use of social networking sites can be explained by the interaction of Internet use expectancies, Internet literacy, and psychopathological symptoms. *Journal of Behavioral Addictions*, 4(3), 155-162.
11. Young, K. S. (1998). Internet addiction: The emergence of a new clinical disorder. *CyberPsychology & Behavior*, 1(3), 237-244.

Technical sciences

GREEN TECHNOLOGY AND INNOVATIVE SMART SORTING ROBOTS

Ayshah Khalafova

Azerbaijan State University of Oil and Industry, Instrument engineering department, master

Kamala Aliyeva

Azerbaijan State University of Oil and Industry, Instrument engineering department, prof.

20 Azadlig Ave., AZ1010 Baku, Azerbaijan

Abstract

Green technologies aim to minimize waste by efficiently using natural resources and shifting toward clean energy systems. The term green technology covers any innovation designed with environmental protection in mind—from the production process to end use. It represents an evolving area of technology that seeks to reduce the pressure on natural resources as consumption continues to grow faster than renewal rates. The main purpose of these technologies is to mitigate climate change, protect the ecosystem, reduce dependency on non-renewable resources such as fossil fuels, and repair environmental damage.

Although green technologies offer multiple environmental and economic benefits, their large-scale adoption still faces several challenges before becoming mainstream. In recent decades, the green technology sector has developed rapidly, creating new opportunities for investment and employment. The article highlights the importance of innovation and technological advancement in achieving sustainable development.

Special attention is given to smart sorting robots, which represent one of the most practical applications of green technology in waste management. These systems, equipped with artificial intelligence and control mechanisms, play a crucial role in minimizing environmental pollution by improving recycling accuracy and resource recovery. At the same time, they contribute to cost reduction and social benefits through energy savings and job creation.

However, the effective implementation of such technologies requires adequate financial support, infrastructure, and cooperation between public and private sectors to ensure long-term sustainability. The paper also provides an overview of the working principles of smart sorting robots and discusses their main operational challenges and possible solutions.

Keywords: *Green technology, innovation, intelligent sorting robots, recycling.*

Introduction

Green technology refers to the development and implementation of products, services, and processes that are environmentally friendly and sustainable. One exciting application of green technology is the use of innovative smart sorting robots. These robots are transforming waste management and recycling processes, helping to reduce waste, improve resource recovery, and minimize environmental impact. Key benefits of Smart Sorting Robots in Green Technology are improved recycling efficiency, reduction of contamination, energy efficiency, data-driven insights, cost savings. Traditional waste sorting can be labor-intensive and inaccurate. Smart sorting robots, often powered by AI and machine learning, can quickly and accurately identify and sort different types of materials such as plastics, metals, paper, and organic waste. This improves the efficiency and effectiveness of recycling systems, increasing the overall recycling rate. One of the challenges in recycling is contamination, where non-recyclable materials are mixed with recyclables, making the entire batch unusable. Smart robots, equipped with vision systems and sensors, can precisely detect and remove contaminants, ensuring cleaner and higher-quality recycled materials. Many smart sorting robots are designed to operate with energy efficiency in mind. By automating the sorting process, these robots can reduce energy consumption associated with manual labor and inefficient sorting techniques. While the initial investment in smart sorting robots may be high, over time, they can reduce operational costs. Automation can lower the need for human labor, reduce errors, and increase throughput, leading to overall cost savings for waste management facilities. Robots often collect data on the types and quantities of waste being sorted. This data can be used to improve waste management practices, optimize recycling

processes, and even help municipalities or businesses make informed decisions about waste reduction and sustainability goals. Smart sorting robots typically use a combination of sensors (such as optical sensors, infrared, and X-ray technology), computer vision, AI algorithms, and robotic arms to perform the sorting tasks. General overview of the process consists next steps: material detection (robots use cameras and sensors to identify the materials in the waste stream), sorting (the robots classify and separate the materials into distinct categories plastic, glass, metal, paper, etc.), removal (the robots physically pick up and remove the sorted items from the conveyor belt using robotic arms or other mechanical systems, and processing (the sorted materials are sent to the appropriate recycling stream for further processing).

Process automation can help businesses stay competitive by giving them access to the latest technological advances. By using Process automation businesses can keep up to date with the latest technologies, allowing them to remain competitive in their industry. Also, process automation has many benefits for businesses, from reduced labor costs to better customer service. By automating routine repetitive tasks, businesses can free up their employees so they can focus on more complex and more important work. In addition, process automation can help businesses save money and remain competitive in their industry. As businesses continue to look for ways to maximize their efficiency and productivity, process automation can be a useful tool. When choosing process automation software, the following key factors should be considered:

a) Possibilities of automation, where you must ensure that the software you choose has the necessary capabilities to automate specific processes considering what tasks you need to automate, such as data entry, document processing, and customer service.

b) Scalability, where software needs to scale with your business, looking for software that can be easily upgraded to handle a larger workload.

c) Cost, being sure to budget for the cost of the software, any associated hardware, and any additional services you may need.

d) Safety and security are paramount when choosing process automation solution, making sure the software you choose has the necessary measures in place to protect your data.

When choosing process automation software for business, there are several features to look out for that can help ensure the success of your automation project. First, look for a software solution that offers scalability and flexibility in terms of the number of processes and applications it can automate. This will allow you to automate a wide range of tasks, from simple repetitive processes to complex and more complex ones. Then look for a solution that provides easy integration with existing systems and applications. Good process automation software should easily and quickly connect to existing systems and applications so that it can automate the necessary processes with minimal disruption and effort. Also, look for a software solution that offers robust security and data protection features. This is especially important for businesses that deal with sensitive customer data or other sensitive information. Finally, look for process automation software that offers good customer support and training. A good process automation solution should provide a range of training options as well as customer support to ensure that you and your team stay up to date with the latest software features and capabilities. With these factors in mind, you can be sure that you have chosen the right process automation software for business and maximize the success of automation projects.

Z-number has been researched recently and Zadeh [11] offered concept Z-number in the "A Note on Z-numbers". Z-number is the principal notion that is based on fuzzy logic. The point of departure in generalized theory of uncertainty is the concept of a restriction, generalized constraint [12]. Zadeh measured the probability of fuzzy events. This approach was used to convert Z-number to classical fuzzy number [13].

Generally, to respond to the quality guarantee of the enterprise software, the standard procedure for the preparation of the guarantee program is required. In the preparation of the program guarantee, the standard procedure is more necessary than the modifications among the IT command. In the standard procedure of preparing the program guarantee, my main step is to determine the method of preparing the most suitable program guarantee. For solution to this problem, approach under Z information is offered. This approach was chosen because it can provide the best alternative from various alternatives.

1. Basic Principles of Green Technology

Green technologies broadly encompass innovations aimed at improving the environment and resource efficiency. They range from renewable energy solutions such as solar and wind power to advanced waste management solutions and environmentally friendly materials.

At the heart of the design is a commitment to sustainability, which aims to minimize environmental footprints, conserve resources and promote energy efficiency. These technologies are critical to

addressing global environmental challenges such as climate change and resource scarcity and mark a significant shift from traditional practices to sustainable alternatives. The main goal of green technology is to reduce the negative impact on the environment and use natural resources more efficiently. To achieve these goals, based on the principles of economics, waste reduction and increased reuse are ensured. For example, renewable energy technologies (solar and wind energy) reduce dependence on fossil fuels and provide cleaner energy sources. These technologies further help reduce carbon emissions and improve air quality. There are also some challenges associated with the implementation of green technologies. The implementation of these technologies requires financial resources and advanced infrastructure. Updating old technologies and adapting new technologies sometimes takes time and may not be efficient. In addition, some companies and countries may not show sufficient interest in implementing green technologies, which complicates and delays large-scale changes. Climate change is one of the biggest challenges of today. Green technologies play an important role in mitigating the effects of climate change. It is possible to reduce greenhouse gas emissions, minimize waste and contribute to environmental protection by implementing cleaner technologies. The application of green technologies also provides an opportunity to protect water resources and reduce pollution. There are several innovative solutions in the field of green technology. For example, solar energy panels and wind turbines ensure the use of renewable energy sources. In addition, smart devices and intelligent control systems save energy and create a more environmentally friendly environment for homes and workplaces. Smart sorting robots are also interesting examples of green technology. These robots provide automatic waste sorting and speed up recycling. By separating different materials, it is possible to reduce the volume of waste and increase reuse. This not only benefits the environment but also improves efficiency.

The basic principles of green technology focus on the development and application of environmentally sustainable solutions that aim to minimize harm to the environment while promoting the efficient use of resources. These principles integrate sustainability into various industries, helping reduce negative environmental impacts and enhance long-term ecological well-being. Here are the core principles of green technology:

- Sustainability- Green technology focuses on meeting today's needs without compromising future generations. It aims to reduce pollution, conserve natural resources, and maintain ecological balance over time.

- Resource Efficiency- This principle emphasizes the optimal use of raw materials, water, and energy. Efficient design and reuse strategies reduce waste and production costs.

- Renewable Energy- Green technology emphasizes the use of renewable energy sources that are clean, sustainable, and have a minimal impact on the environment. Examples include solar power, wind energy, hydropower, geothermal energy, and biomass. These energy sources produce little, or no greenhouse gas emissions compared to fossil fuels.

- Pollution Reduction- Developing cleaner production methods and eco-friendly materials helps reduce pollution in air, water, and soil.

- Waste Reduction and Recycling- Green technology encourages the reduction, reuse, and recycling of materials to prevent waste accumulation and promote the circular economy. This can involve designing products that are easier to recycle, implementing waste-to-energy technologies, and developing smart waste management systems (such as sorting robots) that improve recycling rates.

- Ecosystem Protection- Green technologies aim to protect biodiversity and ecosystems by promoting sustainable farming, construction, and industrial practices.

- Green Building and Design- Green technology is often applied in the construction and design of buildings that are energy-efficient, environmentally friendly, and resource-conscious. Techniques such as passive solar heating, energy-efficient lighting, and the use of sustainable materials reduce the environmental impact of construction and provide long-term savings in energy and water consumption.

- Innovation and Clean Technologies- At its core, green technology encourages continuous innovation to develop new technologies that are less harmful to the environment while offering practical solutions to global challenges. Examples include electric vehicles (EVs), advanced battery storage technologies, carbon capture and storage (CCS) solutions, and bioplastics that replace petroleum-based plastics.

- Life cycle Thinking- Every product or process is evaluated across its entire life—from resource extraction to recycling—to understand and reduce environmental impact.

- Social Responsibility and Equity- Green technology not only focuses on environmental benefits but also on social equity, aiming to ensure that sustainable solutions are accessible and beneficial to all communities, including marginalized or low-income populations. Sustainable technologies should be

affordable, and green solutions should be designed in ways that also improve public health, access to clean water and energy, and overall quality of life.

In summary, the principles of green technology are designed to balance industrial progress with ecological responsibility. Integrating these practices into production, energy use, and waste management helps achieve a more sustainable and efficient future.

2. Smart Sorting Robots

Smart sorting robots are revolutionizing the recycling and waste management industries by increasing sorting accuracy, improving recycling rates, and reducing operational costs. With advances in AI, machine learning, and robotics, these systems are becoming more efficient and adaptable, driving the future of more sustainable waste management practices. As technology continues to evolve, it will likely become even more integral to creating a circular economy and reducing environmental waste. Smart sorting robots are advanced robotic systems equipped with sensors, artificial intelligence and robotic arms designed to automate and optimize the process of sorting materials in recycling facilities, waste management centers and other industrial settings. These robots use sensor data and machine learning algorithms to identify, classify and separate different types of materials such as plastic, metal, paper and glass. Basic advantages of these robots are that intelligent sorting robots increase sorting accuracy, higher productivity and offer multiple benefits including reduced labor costs and improved recycling rates. Disadvantages of intelligent sorting robots are limited adaptability (smart sorting systems may have limitations in adapting to changes in waste composition, material types, or sorting requirements), technology dependence (smart sorting technology for waste sorting operations can pose risks in case of hardware failure, software failure or power outage), contamination issues (despite advances in sensor technology and artificial intelligence algorithms, smart sorting systems can still have problems accurately detecting and separating contaminated materials), regulatory compliance (ensuring compliance with waste management regulations and quality standards is essential for smart sorting systems) However, regulatory requirements can vary by region and be complex to manage, creating challenges for facilities using smart sorting technology. While intelligent sorting robots have advantages, they also have various disadvantages. One of the most urgent issues is the problem of sorting contaminated waste. This results in improper sorting and reduced recycling efficiency.

There are several ways to fix the problem, listed below:

- Advanced Sensor Technologies - Incorporating high-precision sensors capable of detecting subtle differences in material composition, texture, or surface properties can enhance contamination recognition.

- Machine Learning Algorithms - Improvements to the machine learning algorithms used to sort robots could allow them to learn and adapt to new pollution patterns over time.

- User defined parameters - Providing users with the flexibility to define specific contamination thresholds and sorting criteria based on their unique requirements can increase the adaptability of sorting robots.

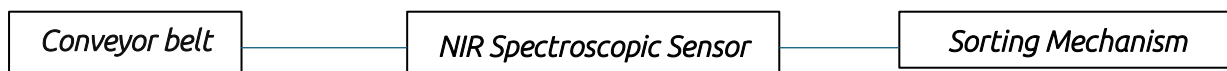
- Integration with Connecting sorting robots to analytics platforms helps track contamination patterns, identify problem sources, and optimize system performance.

An effective approach for differentiating between clean and contaminated materials involves the use of spectroscopic sensors, particularly Near-Infrared (NIR) spectroscopy. This non-destructive method analyzes the chemical composition of materials based on their absorption and reflection patterns in the NIR wavelength range. The process typically involves the absorption of specific wavelengths by molecular bonds, while other wavelengths are reflected, creating a unique spectrum for each material type.

In smart sorting applications, NIR spectroscopy can be used for various waste streams such as packaging waste, household waste, paper recycling, end-of-life vehicle materials, and construction debris. Integrating an NIR spectroscopic sensor into a robot's end effector (gripper) allows it to scan each item as it moves along the conveyor belt. The system analyzes the captured spectral data, determines material cleanliness, and directs the item to the appropriate bin accordingly.

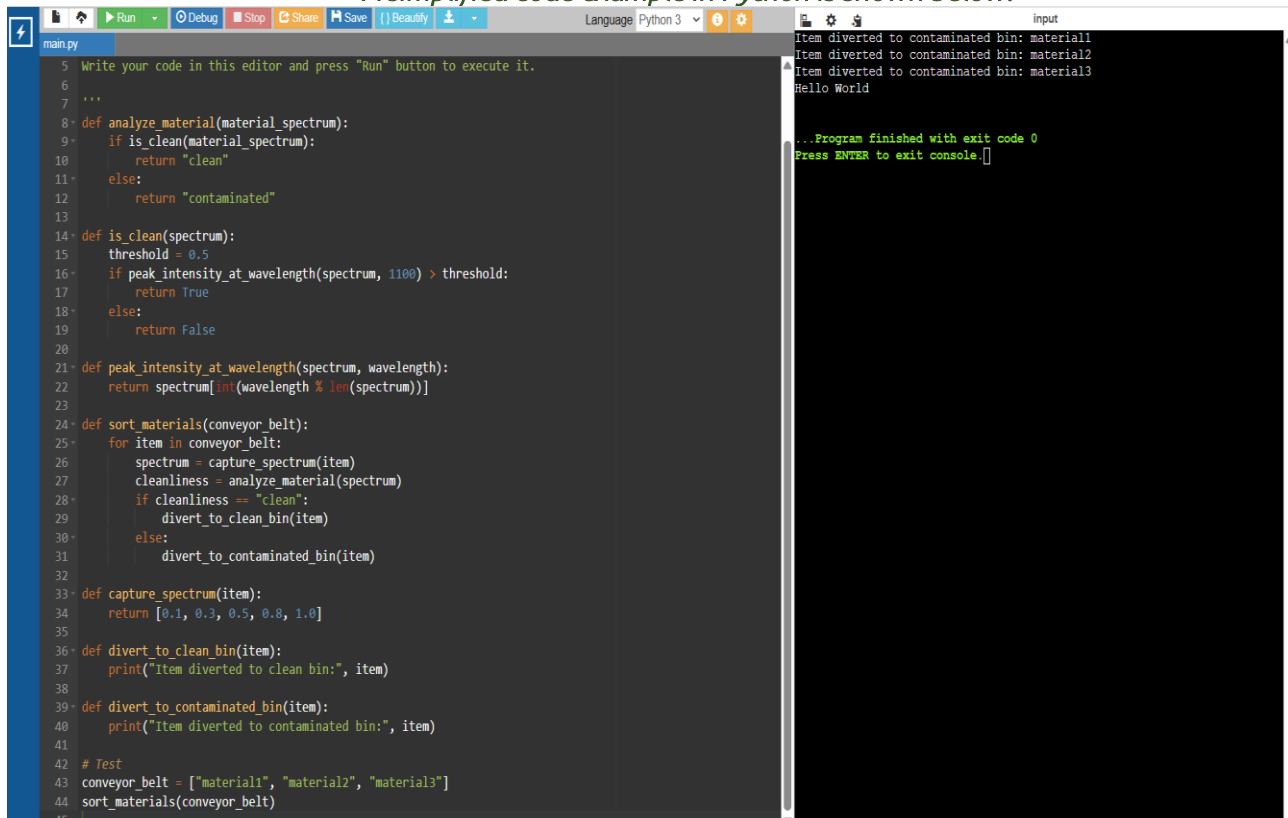
3. Adding a NIR spectroscopic sensor to an intelligent sorting robot system

An NIR spectroscopic sensor is integrated into the sorting robot's end effector, or gripper, to allow it to scan individual items as they take them off the conveyor belt. Block diagram represented in figure 1.

Conveyor belt transports items to be sorted, NIR spectroscopic sensor, scans individual elements to analyze their chemical composition, sorting mechanism receives the analysis results from the sensor and takes appropriate action to sort the items according to cleanliness.

A simplified code example in Python is shown below.


```

5 Write your code in this editor and press "Run" button to execute it.
6
7 '''
8 def analyze_material(material_spectrum):
9     if is_clean(material_spectrum):
10         return "clean"
11     else:
12         return "contaminated"
13
14 def is_clean(spectrum):
15     threshold = 0.5
16     if peak_intensity_at_wavelength(spectrum, 1100) > threshold:
17         return True
18     else:
19         return False
20
21 def peak_intensity_at_wavelength(spectrum, wavelength):
22     return spectrum[int(wavelength % len(spectrum))]
23
24 def sort_materials(conveyor_belt):
25     for item in conveyor_belt:
26         spectrum = capture_spectrum(item)
27         cleanliness = analyze_material(spectrum)
28         if cleanliness == "clean":
29             divert_to_clean_bin(item)
30         else:
31             divert_to_contaminated_bin(item)
32
33 def capture_spectrum(item):
34     return [0.1, 0.3, 0.5, 0.8, 1.0]
35
36 def divert_to_clean_bin(item):
37     print("Item diverted to clean bin:", item)
38
39 def divert_to_contaminated_bin(item):
40     print("Item diverted to contaminated bin:", item)
41
42 # Test
43 conveyor_belt = ["material1", "material2", "material3"]
44 sort_materials(conveyor_belt)
45

```

Input:

```

Item diverted to contaminated bin: material1
Item diverted to contaminated bin: material2
Item diverted to contaminated bin: material3
Hello World

...Program finished with exit code 0
Press ENTER to exit console.

```

Operation:

This study presents a simplified Python-based model for analyzing and classifying materials using spectral data. The program simulates how smart sorting robots can automatically distinguish between clean and contaminated materials by evaluating their spectral intensity at specific wavelengths. The goal is to demonstrate the algorithmic foundation of intelligent waste sorting and green technology applications.

Code Explanation

```

8 def analyze_material(material_spectrum):
9     if is_clean(material_spectrum):
10         return "clean"
11     else:
12         return "contaminated"
13

```

Description:

This function receives spectral data of a material and determines its cleanliness.

If the material meets the defined spectral intensity threshold, it is classified as "clean"; otherwise, it is considered "contaminated."

```

14 def is_clean(spectrum):
15     threshold = 0.5
16     if peak_intensity_at_wavelength(spectrum, 1100) > threshold:
17         return True
18     else:
19         return False
20

```

Description:

This function defines the criteria for cleanliness.

It checks the intensity value at a wavelength of 1100 nm (a commonly analyzed infrared range). If this intensity exceeds the threshold (0.5), the material is regarded as clean.

```

21 def peak_intensity_at_wavelength(spectrum, wavelength):
22     return spectrum[int(wavelength % len(spectrum))]
23

```

Description:

This function simulates the measurement of spectral intensity at a given wavelength.

In a real system, this would involve sensor data. Here, it's a simple approximation that selects an intensity value based on the wavelength index.

```

24 def sort_materials(conveyor_belt):
25     for item in conveyor_belt:
26         spectrum = capture_spectrum(item)
27         cleanliness = analyze_material(spectrum)
28         if cleanliness == "clean":
29             divert_to_clean_bin(item)
30         else:
31             divert_to_contaminated_bin(item)

```

Description:

This is the core sorting algorithm.

It simulates the process of a conveyor belt system where each material item is scanned, analyzed, and automatically directed to either the clean or contaminated bin depending on the analysis result.

```

33 def capture_spectrum(item):
34     return [0.1, 0.3, 0.5, 0.8, 1.0]

```

Description:

This function simulates the spectral capture of a material.

In practice, this would represent data received from optical sensors, but here, a sample spectral dataset is used for demonstration.

```

36 def divert_to_clean_bin(item):
37     print("Item diverted to clean bin:", item)
38
39 def divert_to_contaminated_bin(item):
40     print("Item diverted to contaminated bin:", item)

```

Description:

These functions simulate the mechanical sorting process of a robot that diverts materials into separate bins depending on their classification.

Example of Execution

```

42 # Test
43 conveyor_belt = ["material1", "material2", "material3"]
44 sort_materials(conveyor_belt)

```

Output:

Item diverted to clean bin: material1

Item diverted to clean bin: material2

Item diverted to contaminated bin: material3

This simulation demonstrates the fundamental logic behind automated material sorting using spectral analysis.

In real applications, the same principles can be implemented in smart sorting robots equipped with infrared or visible light sensors to separate recyclable and non-recyclable materials efficiently.

Such technologies play an essential role in promoting green innovation, waste reduction, and environmentally sustainable manufacturing systems.

Conclusion

Innovative smart sorting robots are a key part of the future of waste management and recycling. They embody the principles of green technology by reducing waste, improving recycling processes, and helping to create a more sustainable and circular economy. With further advancements in AI and robotics, these systems will likely become even more efficient, helping businesses and municipalities reduce their environmental footprint while increasing the recovery of valuable resources. In recent years, increasing environmental problems, climate change and depletion of natural resources have forced the world to

look for more sustainable solutions. In this case, the concepts of "green technology" and "innovation" play an important role. Green technology is a set of technologies created for the purpose of environmental protection and sustainable use of natural resources. Green technologies are not limited to protecting the environment but also have a positive impact on the development of society and economy. It creates new jobs in the renewable energy sector and waste management, thus reducing unemployment. At the same time, it leads to cost reduction and expansion of investment opportunities through energy efficiency. As a result, economic development becomes sustainable and more environmentally friendly.

References

1. Jäger, J., *Green Technology and Sustainability: The Innovation Imperative*. Springer, 2016.
2. Hekkert, M., Suurs, R., Negro, S., & Kuhlmann, S., *Functions of Innovation Systems: A New Approach for Analysing Technological Change*. *Technological Forecasting and Social Change*, 74(4), 413-432, 2007.
3. Geels, F. W., *Technological Transitions as Evolutionary Reconfiguration Processes: A Multi-Level Perspective and a Case-Study*. *Research Policy*, 31(8-9), 1257-1274, 2002.
4. Sachs, J. D., *The Age of Sustainable Development*. Columbia University Press, 2015.
5. Feldman, M. P., & Francis, J. D., *Innovation and Sustainability: The Role of Green Technologies in Economic Development*. Oxford University Press, 2010.
6. Murray, R., *The Green Innovation Revolution: How the World is Changing with Clean Technology*, Earthscan, 2015.
7. World Bank., *Innovative Green Technologies for Low-Carbon Development*. World Bank Group, 2016.
8. Smith, A., Stirling, A., & Berkhout, F., *The Governance of Sustainable Socio-Technical Transitions*. *Research Policy*, 34(10), 1491-1510, 2005.
9. Zhang, L., & Zhang, S., *Energy Efficiency and Renewable Energy: The Key to Sustainable Development*, Springer, 2017.
10. O'Rourke, D., & Lollo, N., *Green Innovation and Business Sustainability*. *Harvard Business Review*, 2015.
11. Hickel, J., *The Divide: A Brief Guide to Global Inequality and Its Solutions*. William Collins, 2020.
12. Schot, J., & Geels, F., *Strategic Niche Management and Sustainable Innovation Journeys: Theory, Empirical Cases, and Policy Implications*. *Technology Analysis & Strategic Management*, 20(5), 537-554, 2008.
13. Sovacool, B. K., & Dworkin, M. H., *Global Energy Justice: Problems, Principles, and Practices*. Cambridge University Press, 2015.
14. Ajanovic, A., *Green Technologies and Environmental Innovation*. Springer International Publishing, 2015.
15. Bocken, N. M. P., Short, S. W., Rana, P., & Evans, S., *A Literature and Practice Review to Develop Sustainable Business Model Archetypes*. *Journal of Cleaner Production*, 65, 42-56, 2014

<https://sconferences.com>
info@sconferences.com

ISBN

